

Universitätsbibliothek Wuppertal

Svidae historica caeteraque omnia, que ulla ex parte ad cognitionem rerum spectant

Suida <Fiktive Gestalt>

Basileae, 1581

A

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-313)

**SVIDAE HISTORICA, CAETERA
QUE OMNIA QVAE VLLA EX PARTE AD
cognitionem rerum spectant: à mendis repurgata
& aucta.**

**HIERONYMO VVOLFIO OETINGENSI
interprete, utriusq; lingua in Augustana Reipublica
Aenea Schola professore.**

A.) Ah ah, facem ne mihi admoue, uerba sunt Orestis matricidæ, Furiæ extimescentis.

z.) Agathias. Vah, audacissima cera istud effinxit. De imagine cerea, solerter expressa.

z.) Quisq; suas ædes repetat.

z.) Euripides in Medea: confectis ijs, quæ institui: & ea quæ uolo, consecuta. Sophocles. Ea petis, quorum compos fies. **EVCLVS**, Vates, oracula poemate edidit.

ABAE, oppidum Phocicum & Italicum: itemq; Cariæ urbs, cui ab heroe Aba nomèn est inditum. Fuit autem Abis templum Apollinis, & oraculum, Delphico antiquius.

ABACAENVM, oppidum Siciliae. Herodianus ait Caricam esse urbem: quã nos reperire non potuimus.

ABBACVM, pater excitationis, seu surrectionis.

ABANTIS, Eubœa uocatur. Hesiodus in Aegi * * de Io. In diuina insula Abantide: Quã olim Abantidem dij immortales uocabant. Eã tunc Eubœam à boue Iupiter appellauit. Dicta sic est ab Abante Argiuo: aut à filio Neptuni & Arethusa: ut tradit Aristocrates:

z.) Logotheta in S. Theclæ martyrio: Tryphæna, animo concitata, mortuorum instar conspiciebatur, iacens apud monumenta.

z.) Is uerò sine ulla inuidia res ab Antipatro gestas celebrat apud Casarem.

ABBA, pater. Veteres patrem suo ingenio uocabant Deum. ut Moses: Deum, qui te genuit, reliquisti. Et Malachias: Deus qui nos genuit, & pater. Qui autem gratia præditi sunt, idem Spiritus sancti impulsu faciunt, qui est sapientiæ spiritus, quo insipientes sapientiã consequuti sunt: quem eundem doctrina Christiana spiritum esse potentia declarat, quo & zgotos sanabant, & mortuos in uitant

reuocabant. Ut enim spiritus est prophetiæ, & spiritus linguarum: sic etiam spiritus est adoptionis. Quemadmodum igitur eum prophetico spiritu præditum esse nouimus, qui, gratia incitante, res futuras prædicit: sic etiam spiritum adoptionis cum intelligimus, quæ qui consequutus est, illo mouente patrem appellat Deum. Quem ut maximè germanum esse ostenderet: Hebræorum quoq; uoce usus est. Neq; enim dixit Pater, sed Abba pater: quo uerbo liberi maximè ingenui, patres compellere solent.

ABARIS SCYTHA, Scuthæ filius, oracula scripsit, quæ Scythica dicuntur: nuptias Hebræi fluuij, lustrationes, & Deorum originem, soluta oratione: Apollinis aduentum ad Hyperboreos, uersu. Venit è Scythia in Græciam. Huius est Fabulosa illa sagitta, quæ è Græcia usq; ad Scythas Hyperboreos transuolarit, eiq; ab Apolline data fuerit. Huius etiã Gregorius Theologus, in funebri oratione in magnum Basilium, mentionem fecit: Aiunt autem, cum pestilentia toto terrarum orbe grassaretur, Apollinem tã Barbaris quàm Græcis consulentibus Oraculum, respondisse: Oportere à populo Atheniensium uota fieri pro omnibus. Multarum igitur gentium legatis ad eos proficiscentibus, etiam Abaridem, Hyperboreorum nomine, legatum uenisse aiunt. Tempus aduentus illius, controuersum est. nam Hippostratus eum tertia Olympiade aduenisse dicit: Pindarus tempore Croesi Lydorum regis, alij XXI Olympiade.

ABARES interneccione Bulgari deleuerunt. Abares autem hi, Sabinores expulerant, cum ipsi à gentibus, littus Oceanicis incolentibus, profligati fuissent: quæ quidem gentes suam regionem deseruerat, ob caliginem ex Oceani estu ortam, & gryphum multitudinẽ ingruentem: quam non cessuram prius, rumor erat, quàm genus humanum deuorasset. His itaq; malis agitati, impetum in finitimos fecerunt. Qui igitur se defendebant,

Spiritus adoptionis.

Abba pater.

Abaridis scripta.

Sagitta uolucris.

Atheniensium uota pro depellenda pestilentia.

Tempus controuersum.

Abares, Sabinores, Bulgari.

Caligo, Gryphes.

Saraguri.
Hunni.

cum uim inferentium sustinere impetū non possent, aliò migrabāt: ut & Saraguri, ab Hunnis Acatiris pulsi. Sed de his in historia Bulgarorum plura dicemus.

Venus.
Priapus.

ABARNOS, siue ABARNIS nomen urbis, & regionis: promontorium Parianæ: Lampfaci promontorium, à Phocica Abarnide. Alij scribunt Aparnis, quasi inficiale dicas: quòd Venus, cū Priapum deformem Lampfaci peperisset, inficias iuerit, & regionem illam Aparnida uocarit.

ABAS, sophista: Commentarios historicos, & artem dicendi reliquit.

ἀβδελυκία Aeschylus in Myrmidonibus: Atqui ego ab istis (amo enim) nequaquam abhorreo.

ABDERA, * mare: & urbs Thraciæ. unde Abderita, nomen patrium: ab Abdero Herimi F. amasio Herculis: quē Diomedis equi discerperunt: ut Hellanicus & alij dicūt. Hinc oriundus fuit Democritus philosophus. Ephorus & urbem Abderum uocat. Complures Abderitæ à tabularum scriptoribus memorantur: Nicænetus carminis heroici scriptor, & Protagoras: quem Eudoxus narrat, INFERIOREM & SUPERIOREM RATIONEM fecisse: discipulosq; docuisse, EVNDEM & LAUDARE & VITUPERARE. Altera Abdera urbs est Hispaniæ iuxta Gades: ut Artemidorus tradit, libro 2. descriptionis terrarū.

Cainus parri-
cida & ges-
mit & tres
mit.
Primitia.

ABELVS Adami filius, opilio, castus & iustus. Qui cum sacrificio de grege facto litasset: à Caino fratre per inuidiam occiditur. Fuit aut Cainus agricola, qui post iudicium deteriore uita conflictās, perpetuò gemuit, & tremuit. Nam Abelus cum primos ouium foetus offerret Deo: se Dei quàm sui amantiorem esse declarabat: eaq; de causa uoluntas eius probata fuit. Cainus autem, cum per impietatem primitias sibi uendicasset, & secūdas fruges obtulisset Deo: meritò est repudiatus. Ait enim Scriptura: Factum esse post dies aliquot, ut Cainus de terræ frugibus offerret. Itaq; Cainus eo nomine reprehenditur, quòd non primitias, sed secundas fruges post dies aliquot natas, obtulisset Deo.

Cainus sui
quàm Dei
obseruan-
tior.

ἀβελπεροκέκλυξ, fatuus cuculus: de homine uano & fatuo.

ἀβελπερ(ς). Menāder in Perinthia: qui nactus dominum socordem & leuem, Eum decipit famulus: nescio quid nam is palmarium præstiterit, aucto eius tor-

pore, qui torpebat dudum.

ἀβελπερώτατος.) Aristophanes. Interim homines stupidissimi hiantes, tanquam Mammacuti, Melitidæ sedent.

ἀβελπερ(ς). Eò dementia mentes eorum sunt impulsæ, ut altera factio alterius interitum magis exoptaret, quàm uictoriam de hostibus.

ABSALOMVS, mota cōtra patrē Dauidē seditione, in bello peremptus est.

ABIAS, Roboami filius, Salomonis nepos, bellum intulit Hieroboamo Salomonis seruo, unoq; die sustulit uiros potentes mille quingentos.

ABIMELECHVS, Gedeonis filius, fratres suos ex ingenuis mulieribus procreatos, uiros LXX, in uno lapide interfecit: de quibus nullus est relictus, præter Ioathamum, natu minimum. Qui cū fuga salutem quæsiuisset, Abimelecho cum populo prætereunte, in cacumen Garizimi, id est sacri montis, ascendit: sublataq; uoce, talem ad eos similitudinem dixit. Audite me Sicimitæ, & Deus uos audiet. Arborea magno studio profectæ sunt ad inaugurandum sibi regem, & oleæ dixerunt: Regina nostra esto. Quibus illa: Num, inquit, pinguedine mea relictæ, quàm & Deus & homines in me celebrant, imperium in arbores capebam? Tum arbores ficui: Ades, & imperato nobis. Quibus illa respondit: An relictæ dulcedine mea, & præstante foetu, arboribus imperitem? Ibi arbores uiti dixerunt: Ades, & imperato nobis. Tum uitis: Num uino meo relicto, quo mortales exhilarantur, regnum in arbores exerceam? Tandem omnes arbores rubo dixerunt: Age uerò tu noster rex esto. Ibi rubus dixit arboribus: Si me regem uestrum uerè creatis: agite, succedite umbræ meæ. Sin minus: ignis è me egressus omnes Libani cedros deuoret.

Nūc igitur uos, si patrem meum, eiusq; familiam sic tractastis, ut ius fasq; postulat, Abimelecho ancillæ filio Sicimorū rege creato: & ille è uobis, & uos ex illo uoluptatem capiatis. Sin minus egredietur incendium ab Abimelecho, & principes uestros, eorumq; domos deuoret. A Sicimitis item egredietur incendiū, atq; Abimelechum deuoret. His dictis, aufugit Ioathamus è conspectu fratris Abimelechi. Is uerò cum triennium Israclitis imperasset, Deus tandem spiritū improbum misit: hoc est, acre dissidium inter Sicimitas & Abimelechum exorta

LXX
horū
deuotū
terfēt

Ioatham

parab

Olea.

Ficus

Vit.

Rubus

Arbor

Arbor

Arbor

Arbor

Arbor

ABORIGEN

uit, ut eius familia improbata, piaculum iniustæ cædis LXX filiorum Gedeonis, in caput eius conuersum uellent. Itaq; profectus ad turrim quandã expugnandam, & ostium eius incendēdi causa aggressus, caput ictus est, deiecto à muliere saxi molaris fragmento. Tū armigerū iussit, stricto se gladio perimere, ne à muliere cæsus diceretur. Puer igitur eū traiecit. Sic Deus pœnas exegit scelerum Abimelechi in patrē, LXX fratrib. occisis, admissorū: & omnē Sicimitarū imbitatem in eorū capita conuertit, secundum orationē & parabolam Ioatham.

ABILA, Phœnicia urbs, patria Diogenis, celeberrimi rhetoris. unde gentile nomen, Abilenus.

Abij, gens Scythica, uel Thracia: sic dicti, siue quòd iuxta flumen Abianum habitent: siue quòd nullam certam sedem tenentes, curribus circumuehantur. Appellantur autē ab Homero iustissimi homines, quòd cum Amazonibus Asiam armis inuadere noluerint. Aeschylus Gabios uocat in Prometheo soluendo. Deinde ueniet (inquit) ad populum iustissimum omnium, & maximè hospitalem, Gabios: ubi nec aratrū est, neque fossor secatur bidente aruum: sed sponte consistat terræ ferunt uictum copiosum mortalibus.

Is uitam sibi acerbam putabat, nisi ea urbe potiretur.

ABILYX, seu Abila, mons Africae, oppositus Calpæ: quæ est in Europa, iuxta fretum Gaditanum.

AVITVS, nomen uiri, qui tugurium exercitatorium, hoc est monasticam cellam struxit.

Ferebat ille ac dissimulabat errata, & lapsus rudis plebeculæ. Prudentiorum autem, & doctiorum peccata grauius & iniquo animo patiebatur. At illi conuiuentibus oculis, nec audētes Philippum intueri, opitulabantur.

Tela nondum coniecta, quæ uenenum recens illitum atq; integrum retinent.

Aelianus uita excessit placide ac tranquillè, leni morte, qualem & Homerus laudare uidetur, defunctus.

Is nõ satis animaduersa regis sententia, summa temeritate rem gessit.

ABOLLA urbs Siciliae.

ABONIMURVS, oppidulū ponti Euxini: unde nomē patriū, Abonotichita.

ABORIGENES, gens Italica: sic di-

cta usq; ad bellum Troianū. Deinde Latini appellati sunt. Oraculum:

Abite inquirentes Siculorū Saturniã terram atq; Aboriginū cotylam, ubi insula uehitur. Quibus permisti, decumas mittite Phæbo.

Et capita Saturnio, & patri mittite uirum. *lumina.

ABOTIS urbs Aegypti.

Nec omnino ancilla, neq; formosa ministra, Habra dicitur: sed puella, dominae ministra honorata: siue uernacula siue non. Menander in Eminentio Hercule:

Mater obiit sororum duarum harum. Alit autem eas concubina quædam patris. quæ ministra matris earum fuit, Sicyonia. Et, * ministram mercatus uice amicae: huic quidem tenendam non dedit, sed seorsim alit, ut ingenua dignū est. * In perfido. Putabam aurum ubi accepisset senex, ancillam statim ab emptione, fore habram. Iamblichus. Sed quia id, quod ad custodem domus attinebat, etiam alia quadam Habra præsentem, tenuit quiddam & rarum erat: puellæ suadet ut clam parentibus aufugiat.

ABRAHAMVS, Patriarcharum princeps quo populus Hebræorum gloriabatur olim, priusquã temerè à Deo desciuisset: atq; ab illo alienatus, eius unigeniti filij sanguine se commaculasset. Hic è Chaldæorum terra fuit oriundus: qui omnem ætatem in obseruatione stellarum, earumq; rerum quæ in sublimi fiunt, consumunt. Exercitatus igitur more patrio in cœlestium siderum motu, sagaciter animaduertit, magnificentiam rerum conditarum, in oculos incurrentium, nõ in ijs consistere: sed aliquem habere opificem, qui moueat & dirigat aptum illum & concinnum siderum incessum, mundiq; totius constitutionem. atq; ex magnitudine & elegantia rerum conditarum, autorē earum quantū licuit contemplatus, non in his restitit, neq; desiderium suum in eo consumpsit: sed ultra sidera euectus, & omnem intellectui obuiam, cœlosq; superantem compagem peruagatus, ab inquirendo nõ destitit, donec is cuius desiderio flagrabat, ei se patefecisset, typis quibusdam & imaginibus, & ijs rationibus quibus se is qui cerni non potest, conspiciendū præbet: eumque translatum è patria, in Cananæa collocasset, anno ætatis eius nono & nonagesimo. atque id ætatis orbem liberis adhuc, parentem admirandi & beati uiri Isaaci effecit, ut haberet

Iudæorum de factio.

Chaldæorum astrologi.

Abrahamus è cœlesti opificio deprehendit opificem.

Patefactio diuina.

Isaacus imago Christi.

unigenitum & primogenitum filiū, qui iam tum imaginem arcanam unigeniti & primogeniti filij repræsentaret: atque hoc ei munus eximium dedit, ut seruus, amicus, & pater, quantum ad carnem at tinet, unigeniti filij appellaretur, qui mū dum uniuersum fabrefecit. Hic sacras literas reperit, & eam linguam excogitauit, cuius Hebræi periti fuerunt, ut eius discipuli & posterī. Vnde etiam Græcorum literę originem duxerunt: quamuis Græci, opinionis errore, aliter hac de re scripserint. Testimonio est appellatio Alpha, primæ & principis literę, nomen ab Aleph Hebraico sortitę, nomine beato, primo & immortalī. Huic & coniectationis somniorū libros Græci surreptos, sibi uendicarunt. Testis est Iosephus, uir planè admirandus, huius pronepos: qui somnia Pharaonis sic exposuit, quemadmodum euentura erāt. Hoc ita se habere Philo, Hebraicus philosophus, in uita uiri ciuilis, testimonio suo confirmabit; (Philo inquam ille, de quo dictum est, Philo Platonissat, & Plato Philonissat) uidelicet, cultum imaginum cœpisse à Serucho, ac uiguisse usque ad Tharæ tēpora, patris Abraami. qui Abraamus natus annos 14, Dei cognitione illustratus, patrem his uerbis commonuerit: Quid seducis homines, ob perniciosum lucrum: hoc est, ob imagines? Non est aliud Deus, nisi cœlestis ille, totius mundi opifex. Itaque cū uideret homines creaturæ cultum deferentes, magno labore oberrans, uerum Deum animo religioso exquirebat. Cum autem cœlū aliàs sudum, aliàs nubilum cerneret: cogitabat cum animo suo, id non esse Deum: eodemq; modo neq; Solem, neque Lunam, quòd illum occultari & obscurari, hanc deficere & desinere cerneret, censuit esse Deos: atque aded astorum motum (nam à patre Astronomiam edocebatur) animi dubius, non sine molestia tractabat. Tandem illi Deus apparuit, & è terra sua exire iussit, & suos cognatos relinquere. Itaque sumptis patris simulacris, ijs que partim con fractis, partim exustis, cum eo terra Chaldæorum excessit, qui, cū Carram peruenissent, diem suum obiit. Inde oraculo monitus, egressus cum uxore Sara, & consobrino Loto, & omni instrumēto in Chananaeam terram, sibi debitam, peruenit: quam Chananaei per uim occupatam incolebant. Pòst, fame orta, Chananaea

Abrahamus Hebraicarū literarum inuentor.

Alpha, Aleph.

Ἰσοποριτικὰ.

Iosephus.

Philo de Thara & Abrahamo.

Imagines.

Investigatio Dei.

Migratio Carra.

Chananaea.

terra relicta, in Aegyptum concessit: ubi Saram uxorem eius rex Abimelech rapuit. Cui Deus, terrore iniecto, membris que laxatis: Redde, inquit, homini coniugem suam. nam uates est, uotaque pro te faciet, ut uiuas. Quam nisi reddideris, scito & te & tua omnia moritura esse. Sic coniuge inuiolata recepta, uotis que factis, effecit ut Abimelech & familia eius illa laxatio membrorum curaretur. Ex eo tempore honorē ei rex habebat, ac uerbis eius auscultabat. Abrahamus itaque Aegyptijs religionis & multiplicis doctrinæ magister extitit. Idem Abrahamus à bello reuertens, gratulatione honorifica Melchisedeci regis Salem, qui sacerdos erat Altissimi, exceptus est oblati panibus & uino. Abrahamus uerò illi decimas omnium rerum dedit. Idem porro Melchisedecus erat sine matre, sine patre, sine origine generis, instar filij Dei. Deploranti autem Abrahamo orbitatem suam, Deus in somnis stellas ostendit: ac prædixit, eadem multitudine fore progeniem eius. Is uerò Deo credit, eo que nomine iustus est habitus. At Sara, quippe sterilis, indulsit Abrahamo, ut ex ancilla susciperet liberos: unde ei natus est Ismaelus. Deus autem Abrahami nomen ei indidit, annos nato nonaginta nouem: cum prius Abrahamus diceretur. Eodemque modo Saram appellauit Sarram, litera r geminata. Tum Abrahamus Ismaelem, & omnes suos circumcidit. Dominus item Abrahami hospitio usus, promisit fore ut Sarra filium ei pateret. quo illa audito, risit: unde puer Isaci nomen est consecutus, quod apud Hebræos suauem risum significat.

ABRETTANE, Mysia regio, à Brettia nympha dicta.

ABRINATAE seu Abinata gens pontica.

ABROGASTES Fracus, robore corporis & asperitate animi flammæ similis, proximus à Baudone. In hoc fuit constantis & exquisita modestia, & odiū irreconciliabile auariciæ. Vnde diuitiis gregario militi nihil præstabat. Quapropter Cæsari Theodosio utilis uidebatur: ut qui ad Valentiniani mores uiriles & iustos, suam quoque grauitatem adiungere, & regiam instar rectæ & immota columnæ sustentare posset, ne quid in aula damni aut peccati admitteretur.

Aegyptus, Abimelech.

Melchisedecus.

Promissa.

Ismaelus.

Circumcisio.

Isaacus.

Abrogastes.

Valentinianus.

AB

ABROCOMAS, fattrapa Artaxerxis Persarum regis.

ABRI, gens iuxta Adriam. *ἀβροδιαίτη.*) Romani, quippe uiri belliosi, laborumque tolerantēs, à deliciis abhorrebant.

ABROTONON, genus herbæ fruticosæ. Est autem amarissimum, calefaciēs & siccans in tertio gradu, ui præditū dissipandi & incidendi. cum oleo tritum, si toti corpori inungatur, algores periodicos sanat: atq; uisū magis, quā non uisū, alopeciis medetur, oleo tenui adhibito.

ABRON, Phryx aut Rhodius grammaticus, Tryphonis discipulus, Romæ docuit, Hermippo autore: seruili genere ortus.

ἀβρων (βίβλ.) Abronis uita: De sumptuosus. Abron enim Argiuus quidam diues fuit. Quamquam à delicijs etiam **Abronia** uita dici potest.

ἀβρόπρον.) Delicatiores ipsis, & Sybaritici moris pleni erant.

ABYLLI, gens iuxta Troglodyticā, prope Nilum.

ἀβυδίων (Ἰππὸφορημα.) Abydenum autem: de ijs dicitur, ob quorum interuentum accessum molestiis afficimur. Nam Abydeni, cum hospitem aut ciuē conuiuio exceperint, post unguētum & coronas, pueros osculandos circumferunt: quorum clamores & nutricū strepitus conuiuas turbant.

ABYDOS, urbs Hellespōti, Aegypti, Iapygiæ. Prouerbiū, Ne temerè Abydum calces: id est, ne ausis eam ingredi. De hominibus uanis & calumniatoribus usurpatur. Nam qui Milesiam Abydum incolebant, ob calumnias & molliciem malè audiebant.

ἀβυδῶν (ἢ ἀβυδίων) **Φλυαρία.**) Abydena loquacitas. De magnis nugis.

ABYDON, Straboni Macedoniae locus est. Vnde: *Hinc procul ex Abydone, ubi perfluit Axius arua.*

ABYRTACE, est intritum barbaricū, quod ex porro & nasturcio, & mali puni ci granis, & id genus alijs cōficitur, acre scilicet. Theopompus I heseo:

Ad Medos uenies, porri ubi & nasturtij

E copijs Abyrtace parabilis,

ABYSSVS, ædes fuit Proserpinæ, in qua multum auri ab omni æuo intacti asseruabatur. Nomen ex eo factum est, quod id aurum uulgo non cerneretur, humi absconditum. Abyssum, Sacræ litteræ naturam aqueam dicunt.

ἀγαθὴ * κιλίκων (ἔχει.) Cilicōnis bona habet. De diuite usurpatur: à Cilicone, homine opulento.

AGATHARCHVS Samius, Eudemij filius, pictor insignis.

ἀγαθὴ καὶ μάζα μετ' ἄρτον.) Bona etiam est polenta post panē. De ijs qui secundaria uel largiuntur, uel amplectuntur.

ἀγαθὴς τύχης νεώς.) Bonæ fortunæ templum: quid significet, haud obscurū est.

AGATHIA, urbs Phocidis, unde Agathensis.

AGATHE oppidū Ligurū Gallorū, quod & *ἀγαθὴ τύχη*, id est, Bona Fortuna dicitur: unde Agathinus.

Agathe insula Lyciæ.

AGATHIAS, Scholasticus Smyrnæus, scripsit historiam post Procopiū Cafariēsem, rerū tempore Bellisarij tam in Italia quā Africa gestarū: hoc est, & ea quæ Narfes in Italia gessit, & Lazica atq; Byzantina. Idem alios quoque libellos partim ligata, partim soluta oratione cōposuit: ut Daphniaca, siue Laureæ: & circulum nouorū Epigrāmatum, quæ ipse de sui temporis poetis collegit. Floruit eodem cum Paulo silentiario, & cōsule Macedonio tempore, & Triboniano, sub imperio Iustiniani.

Procopius,
Bellisarius,
Narfes.

ἀγαθοεργία.) Damascius: Ut uno uerbo rem omnem cōplectar, id quod Pythagoras dixit, Dei quandam similitudinē homini inesse: ille re ipsa palām declarauit, & benefaciendi alacritate, & expropta in omnes benignitate, tum ea quæ animos à terra omni prauitate referta reuocat, tum ea quæ corpora etiam ex iniqua & nefaria calamitate eripit: denique res externas etiā pro uirili curabat.

Silentarius,
Tribonianus.

ἀγαθοεργοί.) Agathoergi, id est, benefici, seu strenui dicebātur, qui fortitudinis habita ratione (ab) ex Ephoris deligebātur. Hesychius. Agathoergi, qui ex equitibus egrediuntur, quotannis quini: ut Herodotus narrat. Sic apud Spartanos.

Beneficentia
Deo similes
facit.

ἀγαθοεργία.) Non satis est ad rem gerendam recta uoluntas, sed uiribus etiā, & attentione est opus.

Vires,
Attentio.

ἀγαθὸς δαίμων (ἔχει.) Boni genij nomina insula est in India. Moris antiqui fuit, à cœna sorbere merum: quod **BONI GENII** poculum uocabant. Alij dicunt, primum poculum sic dici: sed discessuros, **IOVIS SERVATORIS** nomine bibisse. Diem item cuiusq; mensis secundum sic appellabant. Fuit & Thebis sacellum **BONI GENII**.

*ἀγαθὸν πρὸς
αὐτὸν ἀγαθόν*

proutitium

ὅτι ὡς ἔχει τὸ ἀγαθόν.) Arist. lib. 1. de Animo, meminit libri de Philosophia quo sententias Plat. nō mādatas literis, exposuerit. ἀγαθὸν ἀγαθίδες.) Bonorū glomi. bonorū mare, bonorū myrmecia, bonorū cumulus: apud Comicos, & alios scriptores, pro multis bonis & magna felicitate usurpantur.

AGATHON Tragicus, ob molliciē infamis fuit. Vnde Aristophanes:

Agathon ubi est? me iam relicto hinc exijt. Vbi gentiū est? Beatorum in conuiuio.

Hic Agathon bonis morib. fuit präditus amicis charus, in uictu splēdidus. Aiuunt etiā Platonis conuiuū, eo conuiuatore esse scriptum, multis ad eas epulas philosophis cōuocatis. Fuit & alius Agathō, comœdiarū scriptor, Socrate magistro usus, q̄ ob molliciē malè audiebat.

ἀγαθόνι & ἀλλήσις.) Agathonius tibiæ cantus: id est, mollis & dissolutus: aut neque latus, neque acerbus, sed temperatus atq; suauissimus.

AGATHONIVS (fortassis Arganthonius, de quo Herodotus & Cicero) rex Tartessi.

ἀγαθὸν δ' ἀριδάκρυες ἀνδρες.) Boni sunt uiri lachrymabundi. De ijs qui multū prope pensi sunt ad misericordiā. Fortasse: Viri pręstantes sunt multis digni lachrymis: quod eorum interitum clades publica sequi solent.

Agathocles, tyrannus fuit, & (ut ait Timæus) prima ætate publicus catamitus, paratus ad obsequium intemperantissimorum hominum:

Graculus tritestis omnium uolentium

Nates prabere solitus. Eum mortuum

uxor sic lamentata esse & luxisse fertur:

Cur non ego te? cur non tute me quoq;?

Excellētes aut ingenij atq; animi dotes Agathoclē hūc habuisse necessariò, ex eo cōstat: quod anno ætatis circiter decimo octauo Syracusas, prope quas natus fuerat, cōfugiens à rota figlina, à fumo, à limo, nō multo pōst, talibus fundamentis innitens, omnem Siciliā suæ ditionis fecit. Carthaginenses in summa discrimina adduxit: denique in imperio senex uitam exegit, appellatione regia.

ἀγαθόν.) Bonū id uulgo dicitur, cuius aliqua est utilitas: propriè uerò aut idem quod utilitas, aut nō diuersum ab ea. Vnde & ipsa uirtus bona est: & id bonū, qđ est eius particeps. Quare bonū trifariā dicitur: ueluti bonū, unde aliquid existit ueluti actio, & uirtus: à quo, ut uir bonus

uirtutis particeps. Aut sic: Bonū est id, quod naturā perfectū est, ratione präditi, aut tanquā ratione präditi, cuiusmodi uirtus est: ut id quod est particeps uirtutis, cuiusmodi sunt actiones secundū uirtutē: & bonos uiros esse (Παρρησιας) Accessiones: ut læticia, ut tranquillitas animi, & similia. Item bona quædam animi sunt, quædam externa, quædā nec animi nec externa. Animi, ut uirtutes, & eius actiones: externa, ut honestā habere patriā, uerū amicum, & horum felicitatē. neq; externa, neq; animi: ut, si quis in sese sit uir bonus & felix. Pręterea, alia bonorum sunt finalia, alia efficiētia: alia & finalia & efficiētia. Ac amicus, & quę ex eo capiuntur utilitates, efficientia bona sunt. Fiducia uerò, elatio animi, libertas, delectatio, tranquillitas, hilaritas, omnis actio uirtuti consentanea, finalia sunt. Efficientia & finalia, quatenus felicitatē efficiūt, efficientia bona sunt: quatenus uerò eā explēt, ut partes eius sint, finalia: uelut, amicus, libertas, & delectatio. Iā bona animi partim sunt habitus, partim affectiones, partim neq; affectiones neq; habitus. Affectiones sunt uirtutes, habitus uerò studia (τὸ Πητυδὸμα) Neq; habitus, neq; affectiones, ueluti actiōes. In genere aut parua bona sunt felices liberi, cōmoda senectus: absolutū bonū, sciētia. Iā alia semper adfunt, ut uirtutes: alia nō semper, ut læticia, ambulatione. Omnia porrò bona expediūt, cōferunt, sunt opportuna, utilia, cōmoda, honesta, cōducibilia, iusta, expetēda. Bonū est, qđ ab omnib. appetitur. Itē bonū est, unde pendēt omnia, cū ipsum à nullo alio pendeat, id est, Deus. Bonū multa significat: ac decē genera, hoc est, decē Categorię de bono prädicātur. 1. Facere: quia quædā sunt efficiētia boni, quę bona dicūtur: ut quod suauitatē aut uoluptatē efficit, aut deniq; utile est. nā quod in edulio bonū est, bonū idē est, quod efficit bonum. 2. Qualitas sub prädicatione Qualitatis. Aliquādo uerò Quale de animo dicitur. Nam cū bonū de animo dicimus, qualitātē eius exprimimus: ut esse mōdestū, fortē, iustū. Qualia enim sunt ea, quibus inest qualitas. Ista sē res etiā habet in homine. nā cū bonū de eo dicimus, qualem eū, id est, hoc alio' ue modo affectū esse significamus: ut mōdestū, fortē, iustū, prudentē. 3. Interdū bonū, Quando, id est tēpus significat. nā qđ suo tēpore sit, bonū dicitur.

4. Ba.

B scorto rex

Uxoris lux

Agathocles ingenuum unde colligat

Stoica argutia

Diuisio bonorum

Finalia

Agathocles

Bonorum attributa

Boni appetitus

Boni per omnia categoriam

Qualitas

Quand

4. Bonum etiā Quantū significat. nā me diocre, quod neq; redūdat, neq; deficit, quantū est, quatenus tātū dicitur: id est, modus inter nimiū & parū. 5. Dicitur porro bonū aliqd, ut essentia: ut Deus, Mēs.

6. Dicitur &, ut Ad aliqd. sic bonū est, qd' alicui aptū est. 7. Et in Patiēdo: ut curari, doceri, bonū quiddā est. 8. Et in Vbi: ut, in Græcia & salubrib. locis uersari, in lo-

10 cis pacatis & trāquillis esse. 9. Erit etiā in Situ: ut cū is sederit, cui sedere expedit: & cubuerit, cui cubare expedit, ut febricitanti. *ἔχειν*, habere, seu habitus: ut, armatum esse ad bellū, ornatū ad nuptias, est bonū. Bonus dicitur etiā prudēs: sed non eadē est boni & prudētis ratio. nam boni uocabulum latius patet, Bonus enim dicitur modestus, fortis. Dicuntur boni & cæteri: & qui sciunt aliquid. Bellicosos quidē bonos dicimus, tā iaculatores, quā eos qui manibus rem gerunt.

AGATHYRSA, Polybio Siciliae opidum est. Vnde Agathyrsanus.

AGATHYRSI, Gens est in Aemi recessibus, siue ab Agathyrsō Herculis filio, siue (ut Pisander autor est) à thyrsis Bacchi, sic appellata.

ἀργαμα.) Dat argentū, ut elaboret statuam summæ artis: addita magnitudine, & exposita natura lapidis. Simulacrū Minervæ est Athenis: Et est simulacrū, de testatio uastationis, Antiochiæ.

ἀργαλαστοποι.) Statuarij, seu opifices solertes numerantur, Lyfippus, * Apelles, Polycletus, Phidias.

ἀργαλατοφορέμεν.) Philo, simulacra siue formas rerū intellectarum in semetipso ferens.

ἀγαμαι.) Amicū magnifacio ppter mores, & ob animi pbitatē. Aelianus. Mene- 40 lai pugnā aduersus Priami filiū, Paridē, neq; laudo neq; miror. Egdē cū istos uiros miror: tum Acarnanē maximē, & præ illis. Nā cū sciret q̄ eis euētura essēt: eorū uiris illis socius esse uoluit. Mirati fidentiā hominis, eum equo imponunt.

ἀγαμὸς.) Agamus, urbs iuxta Heracleā Ponticam: unde Agamius.

AGAMEDE.) Lesbi locus.

AGAMIA.) Promontoriū, & portus 50 iuxta Troiam, sic dictus, quòd ibi Hesione cæto exposita fuisset.

ἀγαυός.) Atthide scriptura tibi mānet cera perennis: Sitq; coronatum tempus in omne caput.

ἀγαυόφρον.) Snuuissimæ tranquillitatis fortunata facies.

AGAPETVS Synadorū episcopus, quem Eusebius Pamphilus multū celebrat, mentionē faciēs ingentiū eius miraculorū: ut sunt translationes montiū & fluminū, & mortuorum resuscitationes. quem, dū miles esset, Maximinus ut Christianū occidere uoluerit, q̄ multos eius facta supra modum mirari uideret.

Miracula

Maximinus

ἀγαπητόν.) Tāta erat ducū uacordia, ut eis cordi esset pugnā cōmittere: quamuis non oēs socij expeditionis adessent.

ἀγάπη ἐπεπεροβεται.) D. Paulus, CHARITAS, inqt, nō pperā neq; temerē agit.

AGAPIVS Atheniēsis philosoph⁹, post Procli obitū, sub Marino, in admiratiōe fuit, ob discēdi cupiditatē: cum subinde q̄stiones pponeret, explicatu difficiles.

Discendi studium.

Agapius Alexandrinus genere, à puero in liberalibus artibus educatus, & disciplinae medicæ enarrator fuit. Byzantium profectus, ludum insignē aperuit: uir & magnitudine ingenij, & fortunæ prosperitate clarus. Nā & ob artē suam fuit illustris, & magnā pecuniā collegit.

Medicus fortunatus.

ἀγαπῶ.) Acquiesco in bonis meis, & diliges Deum toto animo.

ἀγαρ.) Quasi aliud agens atq; obiter edebat: ut q̄ à Natura ipsa cape cibū cogeretur, & munere quodā in ea re necessitatis, & graui opere perfungeretur.

ἀγαπασμός.) Menander in unā prandētibus. Qualis inter eos fuit malē conciliatus mutuus amor.

ἀγγάρεα.) necessitas inuitis imposita, & ui extortum ministerium.

ἀγγαρος.) Angaros uocabant Persę regū nūciōs. Mittit Angarū ex fidelissimis ad Babylonū, propter optimū Personā. Angari, tabellarij, alijs alij succedentes: ijdem & Astandæ dicuntur à Persis. Menander in Sicyonio: Nauigans appulit: hostis iudicatur. Si quid molle habet: onera baiulare cogitur.

ANGARI & Astandæ, fuerunt Persarum regij nunciij, quorum subinde alijs alij in itinere succedebant.

Postiloniæ

ἀγαρικόν.) Agaricū radix est, trūco adnascēs, laxæ naturæ, aëria & terrea substantia cōstans, discutiēdi ui prædita, & incidendi crassa, maximē autem obstructiones uiscerum purgandi.

AGASICLES, nomen uiri: qui peregrinus cum esset, & Alimusijs patrocina retur, in ciuitatem fuit ascriptus.

ANGELIVS, sub Valente Constantinopolitanus episcopus, uitam egit Apostolicā, nūquā calceis usus, unaq; tunica

ἀνυπόδητος ἕως ἡμεῶν νοχίτημα

contentus: dicti Evangelici obseruator.

Angeli in corporei.

Angeli mali. Dies malus.

ANGELI, solius apprehensione mentis circumscribuntur. Nam cum ante Solem extiterint, neq; loco, neq; corpore, neq; tempore continentur. Angelos malos Scriptura supplicij ministros uocat: quemadmodum diem malum, diem ultionis: & iram, & furorem, & afflictionē Dei. Neq; enim de natura eius, aut uoluntate loquitur.

ἀγγέλεις.) Et homines & urbem miratus, triduum ibi commoratur.

ἀγβάτανα.) Acbatana, oppidulum Syriae, quod nunc Batanæa dicitur. Vnde Bataneotæ. Demetrius ait, duplicia esse Acbatana, altera Mediæ, altera Syriæ. Sed Charax Persicam urbem Ecbatana scribit: quam & Epiphaniā aiunt appellatā.

ἄγε.) Age Diogenes, quod te fatū abstulit? Canes memordicus arripuerunt. Græcum distichon totum breuibus syllabis constat.

ἀγειν & φέρειν.) Agere & ferre, est latrocinari & rapere. At ille cū in aduersam ripā traiecisset, è uestigio & pagos Sclaticorum incēdebat: & agros populabat, omniaq; diripiebat. Nec em̄ quāquam Barbarū illius loci, cominus cum eo cōgredi tum audebat, qui se in condensas syluas abdiderant.

ἀγείρει.) Ille, cū latere uellet, & caput & barbā radit, & Aegyptia ueste indut, qualē Isis cultores ferūt, & sistrū quatiens, & alias atq; alias urbes puagās, & Diuæ stipē colligebat, & necessariū uictū, famis remediū, grato animo accipiebat.

Formido.

ἀγβεία.) Romāi (.i. Byzātini, ut opinor) ex metu turpe fœd^o cū Hunnis fecerūt.

Scythæ.

ἀγερωχία.) Scythæ sunt cōtemptores, & supra modū superbi. Agathias. Equo cōscenso agilimo, & animoso: q nō infolēter exultaret. Idē. Vt gloriā & fortitudinis laudē apud posteros consequerēt.

Gustatus.

ποτόν.

ἄποτον.

ἄγδυσος.) Aqua, p se qualitatis expers, saporē aliquē accipe pōt. Principia eorū quæ gustatu sentiūtur, esse dicunt, id qd potari, & nō potari potest. In hæc em̄ primum gustabile (si ita dicere liceat) diuidit, atq; in liqdo potissimū cōsistit: & sapor ex admistione aridorū accedit, & ut

Sapor.

id qd bibitur, gustatui gratū sit, ob admistionē boni saporis, efficit. sic & id quod bibi neq; eūdē offendit ppter admistionē mali saporis. Est aut̄ utrūq; tā impotabile q potabile, gustabile. Gustabile aut̄ est, & impotabile, nō ut perficiēs, sed ut corrūpēs gustatū, ppter maliciā saporis.

Potabile uerò, ut cōseruās, & pficiēs ei⁹ partis, cui gustādi uis à natura est insita. Hac itaq; ratiōe gustabiliū principatū tenēt, potabile, & impotabile. Quoniā uerò potabile liquidū est, liqdu uerò tactu

Tactus gustatus

percipit: quatenus qdē liqdu est, sub tactū: quatenus aut̄ tali sapore præditū, sub gustatū cadit. Hoc igit̄ cōmune est tact⁹ & gustat⁹: tact⁹ qdē, ut pprū ei⁹ sc̄file: gustat⁹ aut̄, ut materia, & uehiculū gustabiliū.

ἀγγλατῆν.) Et tu mihi, unā cum rerum istarum autore, magno tuo malo uideris piacula pulsurus esse.

ἀγγῆλαι.) Eupolis in Municipijs. Impōnamus nunc istis & nos geminas Iresionas, & uenerabūdi accedamus. Saluete. Accipimus. Aristophanes in pace: Et te facris uictimis, & magnis supplicationibus, o Diua, nos uenerabimur semp. Herippus in Pistricib. Age nūc uenerabor Deos, & suffitum faciam, incolumi filio.

ἀγγήλει.) Mutian⁹ Roman⁹ honorari se ab omnib. supra oēs uolebat: nec id modo ægrē ferebat, si qs quā ipsi fecisset iniuriam: sed illud etiam, nisi maximū honorem habuisset.

ἀγγμα.) Agema, agmē regē antecedēs elephātorū, & equorū & peditū. Alij sic appellari aiūt optimā aciei Macedonicę partē, & armis & robore corporū firmā.

ἀγγασός.) Agessus, urbs Thraciæ, unde Agenius.

ἀγγασμα.) Sanctificatio dicitur diuinum templum. Dauid. Facta est Iudæa sanctuarium eius.

AGESILAVS, illustris & generosus Lacedæmoniorum rex, qui à multis oratoribus celebratur.

AGETAS, Aetolorum dux. ἄγιον.) Hagium locus Scythiæ, in quo Aesculapius colebatur.

ἄγιος.) Sanctus, sanctus, sanctus Dominus. Qui dicūt Deū infinities sanctū esse, & hæc uerba perperā interpretari audent, eos aptē dictū hoc cōuincit: Exquisiui faciē tuā Dñe, Faciē tuā Dñe quærā, Ne auertas faciē tuā à me. qd̄ sanctā Trinitatē prædicat, ut & illud: Immola Deo sacrificiū laudatiōis, & psolue Deo uota tua, & reliqua. Per hæc em̄ & alia multa uet⁹ Testamētū p̄clamat, se nō unū psonę dominatū significare, sed triū. Qui uerò dicūt, Sāctus, immortalis, crucifix⁹, ora cōprimāt ob hoc dictū: Exarsit anim⁹ me⁹ cupiditate Dei, s̄cti illi⁹, illi⁹ uiuētis.

AGIS, Pausaniæ filius, aliquādo in agrū Mantinensiū impressione facta, eos in op-

17 in oppido cōclafit: & murū, amne præ-
terfluente in eū cōuerfo, deiecit. Cōsta-
bat enim is crudo latere: q̄ quidē contra
arietes tutior est cōctili, & faxis. nā ea q̄-
dem cōfringūtur, & è iuncturis exiliunt.
Crud⁹ autē later nō p̄inde laborat: uerūm
ab aqua, nō min⁹ q̄ à Sole cera, diffoluit.
ἀγκυρα.) Ancara, urbs Italię. Vnde An-
carates.

ἀγκυρα.) Disponebat machinas, quā
opportuniſſimū uidebatur, & anfractus
(ἀγκυρας) & uallum utrinq; iaciebat.

ἀγκυρας δὲ.) Omnia q̄ in ſōnis amplecti
mur, modēſtiā & ornatū uitæ ſignificāt.

ἀγκυρας.) Fieri fortaffe non potuit, ut
aduerſo flumine nauigarent, ob magni-
tudinem incidentiū flexuum: qui deui-
randi erant, nauibus aliō conuerſis.

ἀγκυρα.) Ancō (id eſt cubiti flexus) do-
miciliū fuit in aula regia Gelimeris ob-
ſcuriſſimū (quod genus Anconas uocāt
Carthaginēſes) in quod cōijciebātur om-
nes quibus tyrannus infenſus erat. Eo
in loco, tēpore Bellifarij, multi oriētales
mercatores incluſi erant: qui cū eō tem-
poris articulo interficiēdi eſſent, à cuſto
de carceris fuerunt dimiſſi.

τὴν ἀγκυρὰν δὲ περιαιόμενοι.) Cubito ſe emū
gētes: puerbiū. Biō philoſophus: Meus,
inquit, pater libert⁹ fuit, cubito ſe emūgēs.
Quo dicto, ſaſamentariū fuiſſe indica-
bat. Eſt & aliud Prouerbiū, γλυκὺς ἀγκυ-
ρα. Dulcis cubitus.

ἀγκυρομήτη.) Ancylometæ dicuntur,
qui perplexis & obliquis cōſilijs utūtur.

ἀγκυροχειλής.) Adūcas manus dicebat
habere Cleon, ad furandū & rapiendū.

ἀγκυρα.) Anachariſis Scythæ philoſo-
phus, qui ſub Cræſo floruit, reperiffē fer-
tur ancoram, & rotam figulinam.

ἀγκυρῶν.) Ancyron. Aegypti urbs: un-
de Ancyropolita.

ἀγκυρομον.) Ancyrium. Vrbs Italiæ. Vn-
de Ancyrius & Ancyrienſis.

ἀγκυρα.) Ancona urbs Picēni. Vnde An-
conius & Anconitanus.

ἀγκυρας.) Vos, ut agreſtes mures, alio
capita marra effoditis. Ariſtophanes
* pro πῖος ακι habet Suidas πῖος ἀλωτῆς,
id eſt, clauis affixa, ut opinor.

ἀγκυρῆς.) Nunc humi elinguis, & mu-
ta proſtrata iaceo. iritricē æmulatione
reſulata. De anicula hæc dicuntur.

ἀγκυρα.) Rem tantillam ignorarunt,
quam nemo uel mediocriter Dialecticę
petitus, ac non proſus rudis, ignoraflet.

ἀγκυρα.) Agnus ſeu uitex. Chionides in

heroibus. Ego medijs fidius nihil mihi
differre uideor à uitice in cauerna enata
Plato. Eſt & platanus hæc ualde ampla
& alta: itemq; uiticis altitudo & denſi-
tas peramæna.

AGELAEA.) Minerua prædatrix &
militaris. Videtur iſte eſſe è uulgariū ho-
minum numero.

AGESTA, eſt machina bellica, è lapi-
dibus, lignis, & terra excitata. Fortaſſis
ab aggerendo.

ἀγέται.) Sororē eius Iuba Mauritanus
uxorē dūcit.

ἀγύρων.) Inguſtabile, bifariam dicitur:
uel quod nunc inſipidum eſt, ſed ſaporē
accipere pōt, ut aqua qualitatis expers:
uel, quod alijs ſenſibus ſubiacer, ut ſtre-
pitus: aut quod exiguum habet guſtatū:
ut aquoſæ ſorbitiones: aut quod habet
malum guſtatū, ut uenena. Ac quæ ho-
rum percipiat guſtatus, quæ non, perſpi-
cuum eſt. In alijs item ſenſibus, hæc quæ
tuor ſignificationes cognofcuntur.

ἀγείρα.) Mores eius ſancti erāt, & ipſe
nulla re ijs ſimilis, qui ſtipē colligūt. He-
rodotus. Is magnā cū manu profectus,
ſeptingēta Atheniēſiū domicilia uafat.

ἀγίζω.) Ariſtophanes. Hæc ſacra in ſac-
cum quendam cōnijciebat. Domum ui-
timariam ſanctificans ingredi.

οἱ δ' ἐσπεύεις.) Alij occidentalia mon-
tiū, ali j orientalia cacumina petite, que-
ſitum uiri exitum malum.

ἀγνώμονες.) Sophocles. Phœbo mihiq;
nolite aduerſari.

ANCYRA urbs ſiue Galatię, ſiue Phry-
giæ. Qui nunc Ancyrani, quondam Gal-
logræci dicebantur.

AGLAVRVS, filia Cecropis. Eſt &
40 Mineruæ cognomen.

ἀγματα.) Amphorarum fragmenta in
loca paluſtria coniecerant.

ἀγναπτότατ βάτ αὐ.) Impolitiſ-
ſimus rubus aridus. De moribus duris,
& pertinacibus.

ἀγρός.) Aranea ignorat liberos ut educet.
Quis enutritis, interit à chariſſimis.

De ijs qui cōtra ſemetipſos aliquid mo-
liuntur.

ἀγρόπερ πηδάλις.) Gubernaculo pu-
rior. De ijs qui caſtè uiuūt, eò quod ſem-
per in mari eſt gubernaculum.

ἀγνώτας.) Ignotū mihi hominē addu-
xit, qui & ei ipſi ignotus erat. Illi, modò
ab agricultura dimiſſi. Vel, agricultura
modò relicta diſcrimē belli adierūt, ſibi
prius ignotum. Aelianus de prouidētia:
Aie-

Aiebat meretricium esse quæstum, uiro ignoto sui facere copiam.

ἀγόμενοι. Δὲ Φρατρίων κύων, μαστιγῆται.) Canis per Curiales ductus, flagellatur. Nemine uim propulsante, securi admodum omnia uastabant & diripiebant.

ἀγώμονες.) Sophocles: Mihi caute, Phœbōq; aduerfarier.

AGNVSIVS.) Agnus municipiū est tribus Acamantiæ, aut Demetrianæ, aut Attalicæ. unde Agnufius, qui est ex eo.

Legati uio-
lati.

HAGNIAS.) Hunc unā cum socijs legationis, captum esse perhibent, atq; interfectum à Lacedæmonijs.

AGNONIA.) Vrbs Thraciæ ppe Amphipolim, ab Agnone duce Atheniensium condita. Vnde Agnonites, pro Agnoniates.

Iudæi. ἀγώμονες.) Theologus: O uel Iudæis stolidior.

AGNOTES.) Galliæ populus, iuxta Olynthiam. ἀγνοια.) Si quis ignoratiōē, scientiæ priuationem esse dicit, errat. Est enim ignoratio, habitus prauus & errans.

Inferia. ἀγόνες χοῶς.) Libationes steriles & irritas, Theologus appellat inferias, & libationes quæ fiunt defunctis.

ἀγονία.) Pubes interibat, neq; mulieres neq; greges quadrupedum pariebāt. At accelera. Non est cunctandum. Emam enim, quæ iusseris, uniuersa, mulier.

Sterilitas. ἀγονία γῆς.) Dianam iratā, ut eum ulcisceretur, sterilitatem agris immisisse.

ἀγορά.) AGORA. Vnde Agoræus, oppidum Chersonesi.

AGRAEI, & Agraenses, gens Arabica: itemq; alia prope Acarnanes.

Cercopes. ἀγορὰ κερκώπων.) Forū cœtus, seu concio Cercopum. Hi Ephesij fuerūt, quos Omphales iussu uinxit Hercules: sed matre illorum deprecante, ueritus est occidere. Prouerbiū hoc dicitur in homines maliciosos, & improbos.

ἀγορανόμοι.) Aediles, magistratus fori, & rerum uenaliū curatores. Sorte autem quini deligebantur in Piræcum, totidem in ipsam urbem.

ἀγορῶν.) Forensis mēs: uilissima, futilis, socors. Forensis Mercurius, qui in foro colit. Aristophanes: Per Mercuriū foresem peierabo, uel inspectatib. alijs.

ἀγορῶσω.) In foro uerfabor armatus, exemplo Aristogitonis. Harmodius & Aristogiton, è myrti ramis districtis gladijs, tyrannum prostrauerunt.

ἀγορῶς ὄραν.) Tempore fori siue conuēt. Pherecrates. Potāt subinde & ebrij

fiunt, priusquam forum compleatur.

ἄγος.) Thucydides. Lacedæmonij missis legatis, iusserūt Athenienses exigere piaculum Mineruæ: quod erat commissum in Cylonem Olympionicem, uerem illum Atheniensem.

ἄγασιν ἑορτῶν οἰ κλέπται.) Festum agunt fures: Comica festiuitate significatur furandi impunitas.

ἄγών ἐ δέχεται σήψεις.) Certamen nō admittit excusationes. In eos qui excusando nihil proficiunt.

ἄγών πρὸ φασιν σὺν ἀναμένει.) Certamē prætextum nō expectat. Prouerbiū in homines natura segnes, & negligentes: aut ab ijs usurpatur, qui non admittunt uerba eorum qui se excusant.

ἀγωνισμένοι.) Pugnaturi cū hoste, abstant sine pugna.

ἀγασῶ.) Epigrāma. Non latet Gratiarum nec lætabundā Academiā. Tuum beneficium accedēti cubito Anconæ narro.

ἄγασαν.) Quamobrem confecta pari pondere uictoria aurea, decies mille aureos pendente, Romam legatos misit, qui eam populo afferrent.

ἀγωγή.) Polybius. Qui peregrinos milites conquirebat, & Lacedæmoniū adduxit, uirum Laconica disciplina eruditū, & in re bellica medio crite uersatū.

ἀγώγμον.) Ipsi mercatores indemnes præstadi sunt, eorumq; merces tuenda.

ἀγωγή.) Pisides. Ad Tigridis canales (ductores) se cōuertit. De Chosroe uerba fiunt.

ἄγών.) Thucydides. Ad certaminis progressus locū, aurigam alligauit, suspēdit.

ἀγωνάρα.) Sophocles. Arma mea neq; certaminis præsidēs pponēt Græcis, neq; carnifex meus. Aiæcis uerba.

ἀγωνίῶν.) Polybius. Multæ urbes mediterraneæ Persarum percussæ metu, se cū Romanis coniunxerunt.

ἀγωνίῶν.) Gallorū * leuitatē ptimescēs, & insidias, q̄ uitæ suæ struebant. Solicius erat, ne stipendia milites deficerent, uel, Metuebat milites, ne stipendia deficerēt.

AGONIS, nomen meretricis.

ἀγωνισμα.) Magnopere studuerunt eū comprehendere. Aristophanes. Equidē optarim, me incidere in ferā quāmpiā, & certamen obijci, quo præmiū aliquod hoc itinere dignum consequeretur.

AGRA, siue Agræ, Cereris fanū extra urbem, ad Illissum, in quo parua Initia celebratur, imitatione Bacchanalium: ubi & Herculem initiatum fuisse ferunt.

21 **AGLAVROS**, filia Cecropis: cuius tres filia fuerunt, à rebus quibus fruges augentur, nominata, Drosos, Herse, Agraulos: id est, pluvia, ros, serenitas. *παρα πῶ ἀγλαίαν τ' αἰρας*, opinor, ἀγλαυρ. Nam ἀγραυλ. aliud est: significans in agro degentem.

AGRAVLOS, Cognomen *Minervae, quòd sub dio agat.

AGRAVLE, municipiū Athenis Erechtheia tribus, quod & Agryle: & Sardinia urbs, Atheniensium colonia.

ἀγραφα ἀδικήματα.) Facinora, quorū poena legibus definita non est.

ἀγραφίς δίκη.) Actio deleta scripturae. Qui à iudicibus multati, ararij fiebant: eorum nomina ij quibus quouis tēpore id negocij dabatur, in tabulas referebāt, addita multae summa: quā qui dissolverat, debebat. Cū itaq, quispiā in ararios

relatus, nō soluto debito, deler^o esse putabat: in eū cuius civi haec actio dabat.

ἀγραφα μετὰ δίκη.) Metallum non inscripti actio. Qui argenti fodinas excolerant, si quod novum opus inchoaturi erant, rē ad eos quos populus huic curationi praefecerat, deferebāt, & inscribentur ea de causa, ut partē novi metalli

vigesima quartam populo penderēt. Si quis ergò clam in fodinis laborare uideretur, eum hac actione persequi licebat.

ἀγρέμι.) Prædā è cano mari nactus, id est, pisce marino capto.

ἀγρέσια.) Tergemini tibi haec retia dedicarunt fratres.

AGRESTIS Pan: alius atq; alius, ob aliam prædam. Fortassis unus auceps, alter uenator, piscator tertius fuit.

ἀγρέια ἀοιδή.) Agrestis cantilena. Aristophanes. Quam agrestis es & uæcors? & a musis alienum est, Poetam conspici agrestem & hirsutum.

AGRIANES, acies & ordo militaris. *ἀγρία ἀοιδή*.) Cantilena rustica.

ἀγρία μέλιττα.) Agrestis apis. In ualde improbos, & crudeles.

ἀγριον ἰσοπέπεί με.) Elephantum recurrebant, & barriebant horrendū: torueq; intuebantur. Is uerò immanitatē & fauiciam cōcitabat, & irritabat, si quo forte castello potiebatur.

ἀγριοποιος.) Aristophanes de Aeschilo. Ego noui istū & pernoui, & iā pridē perspexi: hominē qui heroes agrestes inducit, pertinacior lingua præditū, effreni, incōtinēte, hiāte, insupabili loquacitate, iactabundos uerborū fasciculos uolutatē.

ἀγρι.) Missis satellitū sauiissimis, abripuit mulierē, & uī stuprauit quiritantē & plorantem. Et, orcus est sauius opifex.

ἀγρίσς.) Acharnenses à Comicis perfringebantur, ut rustici & asperi.

ἀγριότης.) Mirus quidam scilicet in isto homine fuit ad eam rem impetus.

ἀγρόνομοι.) Vocalis cicada roscidis guttulis ebria. Agrestē cantat Musam in solitudine resonantem.

ἀγρότας.) instar temulenti rustici recu-
ἀγρόπης.) Dedicauit pellem leoninam Teucer Arabs, & ipsam agrestem fundā.

ἀγροτέρας.) Hanc tibi agrestis Dionysius ipse oleæ dedicauit clauam.

ἀγροικ.) Noster herus est rusticè iracundus.

ἀγρι.) Isæus. Damnum mihi dedit Xenocles, Eumathen in libertatem uindictando, me eam in seruitutē adducente.

ἀγριωπός.) Peccatum toruo uultu, in-
temperanter sese efferens.

ἀγρίππς ἀκαρόπτερος.) Oleastro sterilior. Prouerbiū.

ἀγρέω πηγῆ.) Agri fons. De diligentibus, & cōtinenter operi cuicūq; incubētibus.

ἀγροικία.) rusticitas: per translationē duricies est morum. Duricies autē proprie corporum est.

ἀγροικ.) Rusticus ex urbe, uel ab urbe alienus. Vel: Ego sum rusticus, tu uerò urbana. Nihil mirū, hominē suis reb. intentū, & moderatis moribus, ob uitam ruri actam, ab urbana muliercula subactū, & seruitute oppressū esse.

ἀγροικς μὴ καταφρονεῖ ῥήτορος.) Rusticū ne despice oratorē. Ne uiles quidem esse contemnendos.

ἀγροίλη.) Agroele municipium tribus Erechtheie: cuius municeps Agroeleus, uel Agroelensis.

τὸ νόμος μεγάλας ἀγειν.) Magnificientia. *Lex.*

AGYRENA, siue Agyrion, urbs Sicilia: unde Agyræus.

AGYRIUS, siue Agyrius. Demagogus Athenis nō obscurus. Agyrius nescit se Patronomi barbam habere. Fuit autē tibicen Patronomus, grādi barba.

Agyrius, ob molliciem infamis, qui pēdere etiam publicè dicebatur.

Agyrius dux effoeminatus, Lēni præfectus, qui poetarū mercedē imminuit.

ἀγραυρος.) Homerus. Aura gelida ante auroram aspirat.

ἀγυδός.) Hageus est lapis supnè acuminatus, quē ante fores statuunt, uel Apollini, uel Baccho, ac poti⁹ utriq; sacer.

Sic

Peccatum.

Lex.

Patronos

mus.

Sic etiam aræ quæ sunt ante ædes, appellan-
tantur. Vnde Sophocles, ritus Athenien-
sium ad Troiam transferens, ait: Lucet
compitalis ara, fragrās igni myrrhæ: stil-
las barbaricas boni odoris spirans. Dici-
tur & Apollo Hagyeus: Pherecrates in
Crapatalis. O here Apollo: ob hæc me-
mento mei.

ὁ ἀγύρρι (⊙.) Agyrius prætor effami-
natus, qui Leno præfuit, & præmia Poe-
tarum minuit.

ἀγυρις ἢ ἀγυρισμὸς.) Is pro uirili elabo-
rauit in arcano rerum diuinarum cultu
propagando.

ἀγύρτης.) Apion in Epigrammate: Me-
tragyrtes, id est, Gallus, genitalem uenā
cum abscidisset.

ἀγύρτης δόλι (⊙.) Fraudulentus circu-
lator, qui in lucris tantum est oculatus.
Reprehendebat eum ob immodicū stu-

diuinationum, ut qui subinde res
suas circulatorum fidei cōmissas uellet.

ANCHIALIA, & Anchiale, urbs: quā
uno die rex Assyriorum Sardanapalus,

ut & Tarsum, condidit. Anchiale, urbs

Ciliciæ, finitima Tarso & Zephyrio, con-
dita ab Anchiale, Iapeti filia. Vnde fit An-
chialēsis. Fluius uerò Anchala propin-
quus, Cyduus, Parthenius. A quo post
Tarsus est Parthenia dicta. Est & alia An-
chiale Illyrica, à Parijs ædificata: iuxta
quam sinus est, Enestedon appellatus: in
quo est Scheria. Sardanapali autē est &
hæc inscriptio: Hæc habeo, q̄ edi: quæq̄;
exaturata libido Hausit: at illa iacēt mul-
ta & præclara relicta.

ἀγχιάλ (⊙.) Sophocles: Fili Telamo-
nis, è circumflua Salamine: & Diuinum
Homerum Inclyta in maritimo tumba
tenet scopulo.

ἀγχιάλ (⊙) καὶ ἀμφιάλ (⊙.) Non omnes
urbes maritimæ sunt etiam mari cinctæ:
ut Alexandria, uicina quidem mari, non
autem in mari est. Insulæ uerò sunt & ἀγ-
χιάλοι, & ἀμφιάλοι.

ἀγχίθυρ (⊙.) Copiæ propinquæ, & in-
ter se uicinæ fuerunt.

ἀγχίνοια.) Tres sunt partes ὁμαθείας,
docilitatis: ἀγχίνοια, solertia: μνήμη, me-

moriam: ὀξύτης, acumen. Ac memoria qui-

dem est, retentio eorum quæ didiceris:
acumen, celeritas ingenij: solertia, ex ijs
quæ didiceris, eorum quæ non didice-
ris inuestigatio.

ἀγχίνοια.) Intelligētia, seu habitus in-
ueniendi officij ex tempore, siue sagaci-
tas quædā, nulla mora cogitationis in-

terposita. Damascius de Isidoro loquēs:
Acuta, inquit, & solertis ingenij ui, quæ
paulo momēto multa percurreret, pro-
ptissima intelligentia, cognoscendo ue-
stigia earum rerum quæ indagarentur.

ἀγχίνος.) Cum imperator cōcionem
habuisset: sacer conuentus solertiam il-
lus & prudentiam collaudauit.

ἀγχίσπορ (⊙.) Damascius. Robur gene-
rosi animi, & Dijs cognati.

Νόθω μὴ εἶναι ἀγχύσειαν.) Notho non ef-
se aditionem hereditatis.

ἀγχίσποροι.) Procopius. Ad manus ue-
tum est, & acre prælium commissum: &
utriq; conuersi, alteri alteros perseque-
bantur. Et iterum: Ac uos, explicata pha-
lange, conuersi, aduersi occurrere perse-
quentibus. Et iterum: uicissitudine for-
tunæ Theramenes.

ἀγχόπερ (⊙.) Herodotus. Angustior ui-
debatur & propior aditus.

ἀγχύσαι.) Herba, cuius rubra radice mu-
lieres faciem rubefaciunt. Anchusa, &
tuum fucum dolore afficiet.

ἀγχώμαλ (⊙.) Cum æquo Marte dimi-
cassent, neq; uiuum quenquā cepissent,
neque longius progressi essent, discesse-
rūt. Et rursus: equestre prælium acre cō-
mittitur, & multitudine pugnantium par-
& uirtute consimile.

ἀγχών.) Is dextram mulieris premens
& conuertens, eripit ei gladium.

ἀγχίσποροι.) Theramenes, qui uariis
& uersutus esset, tempore seruiebat in
congressibus, ad potentiores subinde
partem sese inclinans.

ἀδακρυς πόλεμ (⊙.) Bellum absque la-
chrymis. De ijs qui extra omne pericu-
lum sunt, & facili ac præter spem be-
ne rem gerunt.

ADAM primus homo, Dei manu for-
matus, ad imaginem & similitudinem
opificis & conditoris effectus, & habita-
tione paradisi honoratus. Hic iure pri-
mus sapiens appellatur, ut primò condi-
tum simulacrum, & imago picta diuini-
tatis: ut omnium gratiarum plenus, & om-
nes animi corporisq; sensus puros &
inuiolatos circumferens. Radij enim qui-
dam, ut ita dicā, ex eius animo effulgen-
tes, diuinisq; cogitationibus & actioni-
bus referti, sagaciter citraq; errorem pec-
culiare cuiusq; rei naturam penetra-
bant: ut qui non ab hominibus proba-
tus fuerit, quorū iudicia sæpe labascunt,
sed ab autore uniuersi Deo, cuius omnis
cognitio, omne iudiciū rectū est, prius-
quam

quam notiones moueantur ab animo quasi parturiente, & tandem pariente tales cogitationes. Nam, ut Scriptura dicit, cum Deus omnia iumenta, bestias, serpentes & uolucres fecisset: adduxit ea ad Adamū, ut is uideret, quomodo nominanda essent. eaq; sunt earum nomina, quæ Adamus eis imposuit. Quid hac uoce & testimonio est euidentius? quid hac sapientia & cognitione sublimius? Nam ijs nominibus naturam & uim insitam cuiq; animati ueluti penicillo expressit, non præmeditatus, nulla cogitatione suscepta, * nihil eorū ante perpeffus quæ homines postea discunt. Neq; uerò multis atq; adeò innumeris ætatibus elapsis, quisquā uel minutissimi animalis nomē mutare, aut amplitudinem ingenij, atq; cognitionis quæ in illo fuit assequi potuit: quin potius omnes homines per totum orbem dispersi in oraculis illius immutabilibus acquiescunt. Neq; uerò hic primogeniti hominis substitit excellens dignitas: sed & seminum, stirpiumq; discrimina, radicum & herbarum uires, & quæ defensionis ac medicinæ causa cuius animati Natura tribuit, distinxit, & explicauit. Hic de statim conspicit muliere, nō ut ex humano ore locutus est: sed quasi diuina uoce in eo resonante, celebratissimum illud & admirabile oraculū instar uatis est elocutus. Hoc nūc, inquit, est os ex ossibus meis, & caro ex carne mea: hæc uocabitur uirago, quod è uiro suo sumpta sit. Hic igitur is est, qui probauit omnia, & omnibus regulas & amusses exquisitas, & limites irrefragabiles circumdedit. Huius inuentum sunt artes, & literæ: huius sunt scientiæ, tam disertæ quàm mutæ: huius sunt uaticinationes, sacrificia, lustrationes, leges & instituta. Huius sunt omnia inuēta, omnes doctrinæ, & quicquid ad uitam degendam utile est, & necessariū. Hæc est prima illa statua, diuinitus illud uocatum simulacrū, ad quod omne humanum in effigendo artificium dirigitur: quamuis in ea diuina & admiranda effigie elucubranda magis ac magis deficiant, cum illa nullam habeat ansam, quam apprehendat is qui post eum uel fingit, uel pingit: donec homicida, desertor & impostor diabolus, eum de statu atq; ordine deiecit, & præcipitem egit, usque adeò ut in abrupta & tenebrosa quædam loca, & usq; ad tristes Erebi recessus deuolueretur. Ex eò coepit Natu-

ra hominum deprauari & adulterari, ac tyranni figuris & notis informari. Hinc adulterina sapientia exorta est, cum uera illa effugisset, atq; in cœlum subuolasset, unde descēderat. Hinc impostor, Dei quoq; nomen usurpauit, uarieq; distribuit: in Saturnos, Ioues, & Neptunos, suo pte mutato nomine: & qd est summè nefariū, in nomina fœminea & obscœna beatam & ineffabilem deuolueret naturam sceleratus ille nō dubitauit, ut in Rheas illas, Veneres, Mineruas, aliasq; infinitas & monstrosas brutorum species & formas, quas improbitatis opifex & defectionis autor coloribus exornauit, & signis cœlauit. Hinc ortę sunt Aegyptiorum improbæ de Osiride, Typhone & Iside narrationes, & Brachmanū Gymnosophistæ, & importunę phantasiæ, & quæ in admiratione est Scytharum oratio, & Thracum orgia, & Phrygum tibiæ & Corybantes. Hinc est lubrica illa & cruciatu plena Chaldæorum astrologia. Hinc est mendacij obstetrix poesis, & Græcarum nugarum fabulosa pompa. Hinc Orpheus, & Homerus, & nefariorum partuum pictor Hesiodus. Hinc est Thaletis gloria: hinc inclytus Pythagoras, & sapiens Socrates, & Plato, Academia Atheniensium celebris illa iactantia. Hinc Parmenidæ, Protagoræ, Zenones. hinc Porricus, Areopagi, Epicurei. hinc Tragœdorum lamentationes & planctus, & Comicoꝝ iocici atq; risus. Hinc dolosa Apollinis obliqui & falsidici oracula, & reliquæ Græcæ arrogantię ludibria, & portēta. Deniq; ne longius producam orationē, pu-
 tribus & foetidis fabulis immorando: omnes in suos humeros creaturas suscipit impostor, & hominem suæ ditionis fecit instar mancipij: & loca cœlo uicina peruagans, & terrā ambulans, & omnia tanquam oua cōtinens, ut ipse alicubi gloriatur, putabat solium suum in nubibus cœli esse collocandum, seq; fore similem altissimo. Verum Dei filius unigenitus, & sermo æternus, misertus hominis, ut à Dracone decepti, è gremio patris ipse sese demisit, & caro factus de Spiritu sancto & sancta uirgine Deipara Maria, & per uenerādam crucem & supplicium suum deiecto aduersario, in terræ partes infimas descendit, indeq; prolapsus Protoplastum eduxit, restituta imagini prima pulchritudine, & naturæ pristina integritate. Hinc abolitus est o-

Diabolus se
pro Deo cos
li uult.

Falsa sapientia.

Diaboli uas
gationes &
arrogantia.

Dei filius diaboli
debellator.

mnis tyrāni principatus, & ditio, posteaquam religionis lumen splendore solari illustrius, omni creaturæ illuxit. Et hoc lumine diuina sapientia rursus resplenduit, & linguas piscatorum acuit, & insipientes sapiētum doctores effecit. Hinc

D. Ioannes. Tonitrus filius, illud, **IN** principio erat sermo, è cœlestibus nubibus intonuit, & omnem orbem terrarum illustrauit.

D. Paulus. Ex hoc lumine Paulus in tertium cœlū tollitur, & non aspectabilia aspectat, & arcana audit oracula, & omnem terram percurrit ut uolucer & aerius, Euangelium **IESV** annuncians. Hinc Petrus **IESV**

M filium Dei uiuentis uocauit: & regni cœlestis clauis suæ fidei commissas accepit, ut fidelibus aperiret, infidelibus occluderet diuini tēpli ingressum. Hinc

greges martyrum simulacra deiiciunt, & alacres ad mortem currunt: uerbera pro coronis, cruorem suum loco purpuræ circumferentes, uictores inclyti. Esto igitur Protoplastus initium huius literæ, meo quidem instituto & ratione, ut flumen, fons & mare, ut radix, rami & surculi, & totius naturæ humanæ primitiæ atque exordium. Ferunt ab Adamo

ad diluuium annos esse 2200. A diluuiō ad turris ædificationem, annos 525. Ab ædificatione turris ad Abraamum, annos 425. Ab Abraamo ad exitū Israelitarum ex Aegypto, annos 430. Ab exitu ad Salomonij templi ædificationem, annos 757. Ab ædificatione templi usq; ad captiuitatem Israelitarū, annos 425. quæ summa collecta in unum, facit annos 4880. A captiuitate ad Alexādrum Macedonem regem, 318. Ab Alexandro ad Christum Deum nostrū, 303. qui collecti omnes, faciunt 5500. A Christo ad magnum Constantinum, 318. A Constantino ad Michaelē Theophili filiu, 555: quorum omnium summa est, 6375. A Michaelē ad Romanum Constantini Porphyrogeneti filium, anni reperiuntur 120. A Porphyrogeneto usque ad obitum Ioannis Tzimisci, anni 25.

A D A M I A E V S, ab Adamo ortus.

ἀδης.) Orcus, est opifex agrestis.

ἀχαρνῆς.) Acharnenses ridebātur tanquam agrestes & duri.

Ἀπολλώνιος. *ἀδάμας.*) Apollonius ueluti secū ipse colloquebatur. Noui, inquit: & uidetur mihi: & quò ruitis? & sciendum est: & Sententiæ breues, & adamantinæ.

ἀδάμας.) Sophocles, Nunc Iouis

truculenta F. Virgo dea Eum cuertit, in rabiem actum.

ἄδων.) In fabulis: *ἔδω οἱ ἔδ' αἰθων ἄδω παρδαλις: ἔνεκα θυμῷ ἐμπαλεῖη.* Nec illi ardens placebat pardalis, propterea quòd esset furoris plena.

ἀδείες δέδιας δέος.) Tuta times. Prouerbum, in eos qui non timenda metuunt.

A D E C T O, nomen dæmonis.

ἀδέητ.) Antipho I. Veritatis. Itaque nihilo eget: neq; à quoquam quicquam expectat: sed infinitus est & abundās. De deo hæc dici puto.

ἀδικατότας.) Victimarum partem decimam in Curiam dabant.

ἀδελφὸς παρείη.) Frater adsit. Cognatorum auxilia in periculis præferēda esse alijs, significat.

ἀδέλφει.) Halyattes Lydorū rex sorori suæ uitium obtulit.

A D E R sceleratus homo, qui seditionem mouit contra Salomonem, Idumæus fuit, regio genere. Cum autem Ioab, Dauidis dux, Idumæam subegisset, atque omnes adultos, & qui arma ferre poterant, occidisset sex mensium spacio: hic ad Pharaonem Aegypti regem fuga est elapsus, qui homini comiter excepto & domum dedit, & agrum unde uiueret. Adultum adeò dilexit, ut etiam uxoris suæ sororem ei desponderet: ex qua natus ei filius, cum regijs liberis est educatus. Audita porrò in Aegypto Dauidis & Ioabi morte, Pharaonem orauit, ut in patriam sibi ire liceret. Rege interrogante, qua re egens à se discedere cuperet? tum quidem dimissus non est: sed post, eo demum tempore, quo Salomonis res ob admissa peccata, & Dei ob illa indignationem afflētæ erāt, permissu Pharaonis Aderus in Idumæā uenit: regnoq; Syriae potitus, Israeliticam terram incursionibus uexauit, & Salomonem infestauit.

A D E R C Ō N, urbs Iberiæ. Seditiosi, cum Romanos uiderēt, malam inibant concordiam: interq; se cōferebant, quid mouerētur, qua de causa spiritum sibi tribus intercludi muris paterentur? Iusserunt eum liberè dicere, quicquid uellet. Is uerò ea de re gratijs actis, de Romanis conquerebatur, infortunio suo exaggerato.

A D I M A N T V S, Corinthiorum imperator Themistocle uocauit exulem, ob urbem Athenarum desertam, & uastatam à Barbaris. Cui Themistocles: Quis,

29 Quis, inquit, exul est, aut urbe caret, cui ducenta triremes suppetant? Huius etiam Plato meminit in Protagora. Fuit enim inter duces illorum temporum. Perstringebantur autem à Comicis ut improbi, Cleon, Myrmex, Nicomachus, Archemorus cum Adimato, Leucolophi filio.

ἀδεν κελεύονθ'.) Canere iubet, quasi cadam conuiuio excepisset.

ἀδεις ὡσπερ εἰς δῆλον πλέων.) Canis, quasi Delum nauiges. De homine inerti, & uoluptario.

ἀδελία.) Incertos belli euentus minime secū reputans homo superbus, facile se capturum esse Barbarum sperabat.

ἀδελώσας.) Cum sordido cultu se dissimulasset: falcem cepit tanquam agricola. Puto de Codro dici.

ἀδλω.) Vino & rebus cæteris affatim Galli implebantur, cum natura intemperantes: tum regionem incolentes, Cerealis frugibus exceptis, cætera sterilem, & incommodam. Corporibus præterea, quæ sunt eis magna & delicata, & molli distenta carne, crapula & ebrietate intumescabant, & ingrauescebant, ut in cursu & labore nihil ualere: & sudore atq; anhelitu, sicubi necessitas urgeret statim fathiscerent.

ἀδνη.) Orce inexorabilis, cur amabilem amicam rapuisti? Scilicet Venus tuum etiam animum amore incendit.

ἀδητων.) At illi cum suos agros uastari nollent: bis mille argenti pondo se datus pepigerunt.

ADIABENE, regio media inter flumines Tigridem & Euphraten: uocatur & Mesene, quasi Interamniã dicas. uel regio sita ante Mesopotamiam uersus Orientem, ultra Tigridem. In ea bitumen est, quæ naphtha dicitur. Est autem Adiabene sortita nomen, à difficili transitu, propter fluuiorum frequentiam. Illic sita est etiam Niniue. Bitumen porro adificia ita firmat, ut coctilibus lateribus & minutis lapillis immistum, ferro quouis robustiora faciat. Illic etiam sunt Auerni fauces, è quibus dirus halitus expirat: qui quoduis terrestre animal, quem uis alitem perimat, si olfecerit duntaxat expropinquo. Qui si spargeretur, habitabilis ille non posset. Verum recta linea ascendit: & cum paululum emergerit, rursus infringitur. Vnde uolucres altius uolantes euadunt, & animalia quæ

in circuitu pascuntur.

ἀδιάρραστον.) Percelli queas animo pœna huic irrogata, quàm ineuitabilis sit iusticia ineq̄ uitabilis. iusticia ineq̄ uitabilis.

ἀδιαφορία.) Indifferens bifariam dicitur. uno modo, quod neque ad felicitatem, neq; ad infelicitatem quicquam confert: ut sunt diuitiæ, existimatio, sanitas, uires, & huiusmodi. Licet enim uel sine his beatum esse: cum ea, prout usurpantur, uel ad felicitatem, uel ad calamitatem referantur. A lio modo indifferens dicitur, quod neque appetitionem, neque declinationem ciet: cuius modi est, pares habere capillos, aut impares: extendere digitum, aut contrahere. Sed superiora indifferentia non eadem ratione dicuntur, ut quæ appetitionem aut declinationē ciant. Quare ex eis quædam eliguntur, cum cætera siue eligas, siue reijcias, nihil intersit.

Ac indifferentium alia dicuntur προσηγμένα, principalia, antecedentia, seu prælata: alia uerò ἀπροσηγμένα, secundaria, postposita, seu reiecta. Principalia, quæ habeant dignitatem: secundaria, quæ indignitatem. Dignitatē uerò inesse ijs quæ ad uitam rationi consentaneam aliquid conferant, atque in omni genere bonorum uersentur: quæ quæ media quædam facultas sint, & utilitas, ad uitam naturæ consentaneam adiuuans: quod perinde est ac si dicas, opes & sanitatem prodesse ad uitam secundum naturam degendam. τὴν δὲ ἀξίαν, ἀμοιβὴν δόκιμας εἶ. Dignitatem siue æstimationem pendere à iudicio censoris. Bonam habitudinem esse permutationem æstimatoris, quam homo peritus rerum statuatur: quod perinde est ac si dicas, permutare frumentum cum hordeo quo mulus pascatur. Principalia & prælata itaq; sunt, quæ dignitatē habent: ut in animo acumen, ars, progressio, & similia: in corpore, uita, ualetudo, uires, bona habitudo, integritas animi atq; sensuum, pulchritudo: in rebus externis, diuitiæ, nobilitas, & similia. Secundaria uerò & reiecta, in animo stupor, inertia, & similia: in corpore, mors, morbus, imbecillitas, mala habitudo, mutilatio, deformitas, & similia: in rebus externis, paupertas, obscuritas, inimicitia, & consimilia. Neq; præponuntur neq; reijciuntur, quæ neutro modo se habent. Ad hæc, principalium quædam propter sese præponuntur, quædam

Appetitionem non mouentia.

Principalia. Secundaria. Dignitas. Indignitas.

Principalia.

Secundaria.

dam propter alia, quædam & propter se & ppter alia. Propter sese: (δι' αὐτὰ προηγμένα) ut ingenij bonitas, progressio ad uirtutē, & similia. Propter alia: (δι' ἕτερα) diuitiæ, nobilitas, & similia. Propter sese, & ppter alia (δι' ἄλλα) uires, sensus acres, integritas. Propter se, quòd secundū naturam sunt. Propter alia, quòd non paruas afferunt commoditates. Eadem ratio est Secundariorum, contraria ratione adhibita.

Deus non leditur.

ἀδικεῖν.) Non lædi Deum, probatum & euidens est. A quo enim lædetur?

ἀδικία.) Veritatem in iniusticia detinent, qui Dei cultum in idola cōferunt.

ἀδικία.) Nomen actionis, cū quis non soluit quod debet. idq; simplum penditur, si ante nonum Senatus conuentum soluatur: sin minus, duplum.

Omne uitium, perniciosum.

ἀδικία.) Iniusticiam Plato morbū animi esse dicit. Quòd si nullus animi morbus est utilis: omne uitium ei nocet, penes quem est. Iniusticia igitur res noxia est, cum naturam ipsam lædat, * cui sua non tribuit, & aliena sibi uendicat. Præterea, quia cū ciuilem societate, tum contractus omnes corrumpit: & aduersa, & contra naturam est hominibus, qui naturā sunt sociabiles.

Scolia.

ADMETI melos, & Harmodij. De rebus facilibus & expeditis. nam talia sunt carmina, quæ σκολια, id est obliqua dicuntur.

Mendacium.

ἀδόλωτος.) Mendacium perplexum est, & dolo plenum.

Disciplina militaris.

ἀδοξέστη.) Iniussu Imperatoris uincere, non probatur apud Romanos, sed ignominiosum habetur.

καράδοξα.

ἀδοξότατος.) Admirabilia sunt probatis contraria: nec tamen eiusmodi, quæ fieri nequeant.

ἀδώνεοι (κῆποι) καρπί.) Adonia fruges, dicuntur horti pensiles.

ADONIS & Byblus in Libano luctu solenni deplorabantur.

ADONIDIS horti constabant lactuca & foeniculo, quæ in testis ferebant. Vtuntur pro uerbis, de rebus immaturis, aut intempestiuis, & leuibus, non radicatis, non diuturnis, & in superficie tantum hærentibus.

* ἀδων πλὴν σπιθαμῶν τῆ βίβλιν πρὸς ἀνήθον.) Cantās uitæ spithaman ad anethum. De tenacibus & sordidis.

ἄδωρα.) Sophocles, ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, καὶ ὀνήσιμα: Hostium munera non sunt

munera, neq; profunt. Sententia est: ne maxima quidem inimicorum esse concupiscenda, amicorum autem uel minima. Et Aelianus. Vterq; in fausto puellæ potitus fato, suo opte in lecto (ut Tragicus poeta diceret) sese iugularunt.

ἀδρανὲς.) Dedicauit hoc, senectutis ueritus imbecillitatem. Item, maiorem iuuentutis partem tranauit, imbecillitate senectutis uictus.

ADRASTIA dicitur Nemesis, seu uindicta diuina, uultrix superborū & petulantium uerborū: uel ab eo, quòd nemo illam possit effugere: uel ab Adrasto Talai F. rege Argiuorū, qui principio felix, tandē calamitosus factus est, quòd insolēter Thebanos exagitasset, qui Nemeleos fanū extruxerant. Itaq; cū Epigoni, hoc est eorū liberi qui ad Thebas occubuerant, bellū cōtra Thebanos renouasset, solus Aegialeus, Adrastris filius, in cecidit. Demetrius Scephius ait: Adrastrā nō aliud esse quàm Dianā: indito nomine ab Adrasto, qui eā consecrarit. Antimachi de ea uersus huiusmodi extant: *Est qdā Nemesis dea maxima, cui tribuerūt omnia Dii superi: sed primus condidit aram Fluminis Asopi propè ripam Adrastrus: ab illo Nomen Adrastria tenuit, cultumq; sacrorū.*

ADRIANVS Romanorū Imperator, filius fuit uiri senatorij & prætorij, nomine Afri. Natura fuit doctrinæ & utriusq; linguæ amans: ac scripta quædam soluta oratione, & poemata omni genere carminū reliquit. Nā supra modū æstuabat ambitione: qua fiebat, ut omnia etiā minutissima suscipere tractanda. Nā & pingebat, & fingebat: neq; quicquā erat uel paci, uel bello aptū, uel regiū, uel priuatū, quòd nō scire se pfitere. Et hoc quidē nihil incōmodabat hominib. sed acerrima inuidia, qua psequerebat oēs qui aliqua re excellēbant, impulsus, multos artifices depressit, multos occidit. Nā cū ipse uellet oēs in omnib. superare, uiros præstātes oderat. Eo factū est, ut & Galatā Fauorinū, & Milesiū Dionysiū rhetores deprimere studeret, cū alijs reb. tū uerò aduersarijs eorū, hominib. partim nullis, partim minimi precij extollendis. Hic quanquā in Epistola quadā, præter alia magnifica uerba, illud ēt iureiurādo cōfirmat, Se neq; publicā utilitatē usquā neglecturū, neq; ullū senatorē occisurū, sibiq; si quicquā secus egisset, exitiū imprecatur: tamē multa ei crimini data sunt. Fuit

Fuit sanè in congressibus suavis, & singulari quadam gratia præditus, & Græcè Latineq; disertissimus: sed tamen clementiæ non magnam laudem est adeptus, & coaceruandæ publicæ pecuniæ fuit studiosus. Eo fuit ingenio, ut non uiuentibus duntaxat, sed mortuis etiam inuideret. Homèri quidem certè gloriam extenuare, & Antimachum illius loco celebrare instituit: cuius etiam nomen prius multi ignorabant. Hæc igitur in eo reprehendebantur, & nimia sollicitudo, & superuacanea curiositas. Sed hæc uitia corrigebat & p̄sabat diligentia: cæteris in rebus prudentia, magnificentia, dexteritate. Nam neque bellum ullum concitauit, & exorta repressit, nec per iniuriam cuiquam opes eripuit: multisque tum Rebus publicis, tum priuatis hominibus multa est largitus. Superstitiosissimus fuit in uaticinationibus, cæterisq; speciosis nugis obseruandis. In delicijs habuit Antinuum quendam, cuius nomine populosam urbem condidit. Actandem stellam quandam & ipse uidere se dicebat, quæ Antinoi esset, & familiares suos ita fabulantes libenter audiebat: quod ex Antinoi animâ, utiq; illa stella facta esset, ac tum primùm conspecta, & quendam Soranum Batauum celebrauit. Is, cum in Pannonijs Danubium armatus tranasset, Barbaris admirationi fuit.

* Locus est mutilus, & corruptus. Sed puto de Sorano hic agi, cuius Epitaphium in historia Batauca Gerardus Nomen magis recenset: quod propter elegantiam, & rei admirabilem ascribendum censui. Est autem huiusmodi.

EPITAPHIUM SORANI BATAUI, Aelio Hadriano Augusto autore.

Ille ego Pannonijs quondam notissimus oris,
Inter mille uiros primus, fortisq; Batauos,
Hadriano potui qui iudice uasta profundi
Aequora Danubij cunctis tranare sub armis:
Emissumq; arcu dum pendet in aere telum,
Ac redi, ex alia fixi, fregiq; sagitta: (quam,
Quæ neg, Romanus potuit, neg, Barbarus un
Non iaculo miles, non arcu uincere Parthus:
Hic situs, hic memori saxo mea facta sacraui.
Viderit, an ne aliquis post me mea facta sequa
Exemplo mihi sum, primus qui talia feci. (tur.

ADRIANVS rhetor, Herodis discipulus, sub Marco Antonino floruit, & æmulam Aristidi rhetori scholam Athenis habuit. Docuit etiam Romæ, & à

Commodo * id muneris est consecutus, ut exempla literarum in codicem refferret. Scripsit Declamationū & Transformationum libros septem, de Formis orationum libros quinque, de statuum proprietatibus libros tres, Epistolas, & Demonstratiui generis orationes, Phalaridem, & Consolationem in obitum Celeris.

ADRIANI, urbs Mysiæ, quæ nunc Bithynia dicitur.

ἀδρίας.) Adria, pelagus. Quæ re in uoce Arethusa. Adria urbs, & iuxta ipsam sinus Adria, itemq; fluuius, ut tradit Hecataeus. Regio illa pecudibus bona est: adeo ut (αἰ αἰγες capræ) bis in anno pariant, & gemellos: sæpè etiam ternos & quaternos: interdum & quinos hœdos, & plures. Ferunt & gallinas bis in die oua ponere: sed omnibus auibus (πασῶν ὀρνίθων omnibus gallinis) esse minores. Ciuis & accola, Adrianus: & Adriaticum pelagus.

ἀδύατα.) Impossibile est, quod non admittit ueritatem: id est, quod uerum esse nequit: ueluti, Terra uolat.

ἀδύατα θηρῶς.) Impossibilia uenaris. Prouerbiū, de ijs qui maiora uiribus suis aggrediuntur.

ADYNATI, hoc est corpore mutilati. Athenis, si à Senatu quingentorū approbati essent, quotidie (ut quidam aiunt) binos: (Vel, alij binos, alij singulos) ut alij, singulos obolos ex arario accipiebant: Philochoro autore, nouenas drachmas in mensē.

ἀελπιον.) Ajax apud Sophoclem: Nil est desperandum. Nam & sanctum iusiurandum expugnatur, & durus animus. Aristophanes:

Quam multa in sperata sunt in longa uita?
ἀελπίεοντες.) Cum desperaret, se Græcis fore superiores.

ἀείναςος.) At Iustinianus in singulos dies uastabat pro expilabat suos subditos.

ἀρηγλή.) Daphnis tibicen tremulo senio fessus, manus ignauas hancce onerantem Pani ruricolæ pastorem dedidit clauam.

ἀέρος δέρειν.) Aerem cedere.

ἀεροβατείν.) In aere ambulare. Socrates apud Aristophanem: In aere ambulo, & contemplor Solem: ne trahat humorem in nasturciā ἀερονηχῆς νεφέλας. In aere natantes nubes.

ἀίσουμην.) Noctu quieuius, quamuis

uis animis æstuentes atque solliciti.

ἀεπιδῆς.) Pulli aquilaru:imd est, regum & principum filij.

ἀέτειον πτερόν κή κρέας.) Aquilina ala & caro.

AETIVS, Syrus Antiochenus, Eunomij magister, pauperibus & uilibus parentibus natus. Pater eius infelicio cæteris ad militiam delectis obiit, hoc admodum puero relicto: qui extrema con-

Ex aurifice hæreticus.

Paulinus.

Aetius Antiochia pulsus, Anazarbum petit.

Ariani acumen Aetij suffragatoris ferre nequeunt.

Aetiani. Eunomiani.

flictans inopia, in aurificinam se cõtulit, & summus artifex euasit. Cum autẽ eius ingenium maiora studia desideraret, disciplinas eruditas amplexus, ad Paulinũ se confert, recẽs Antiochiam Tyro profectum, Constantino adhuc regnante. Hunc audiens, uires impietatis suæ satis euidenter demonstrabat in quæstionibus, quæ cum aduersarijs agitabantur: neq; iam à multis ei resisti poterat. Post Paulini obitum, cum Eulalus uicesimus tertius ab Apostolis sedem teneret, mul- ti eorum qui ab Aetio arguebantur, indignati se ab homine opifice & adolescente ui exagitari: conspiratione inita, eum Antiochia expulerunt. Expulsus Anazarbum peruenit: & iam celerrimẽ omnibus uiribus instructus, subinde maiores quàm pro datis occasionibus reportabat fructus: neq; desistebat unquã uel aduersarios cõuincere, uel uili amictu & uictu uti. * Hic hæresiarcha fuit, Impius cognominatus, sub Cõstantino Magno. Etsi autẽ idem sentiebat quod Arius, eiusq; opinionem stabiebat: tamẽ ab Arianis discernebatur. Fuit prius etiam homo hæreticus Aetius, magno studio defendendi Ariani dogmatis in- eitatus. Nam cum Alexandria pauca didicisset, Antiochiã, unde oriundus erat, profectus, à Leontio, qui per id tempus episcopatum Antiochenũ tenebat, diaconus creatur. Statim igitur euocabat suos auditores, ex Aristotelis, Categorijs differens, ut in litigiosis orationibus probẽ uersatus: & literas componebat ad Cæsarem Constantium. Etsi autem Arianam doctrinam tradebat: tamen à suis, propter perplexitatem rationum, quas illi non intelligebant, hæreticus habebatur is, qui illis assentiretur. Itaq; illorum ecclesia expulsus, alienus ab illis esse putabatur: & adhuc ex eo sunt, qui tũ Aetiani, nũc Eunomiani dicũtur. Nã Eunomius, notariº illius, & ab illo eruditus in hæretica dictioe, factioni illi pfuit,

ἀετὸν ἰπταδου διδάσκεις.) Aquilam uolare doces. In eos qui docere instituunt alios, ipsi doctoribus doctiores.

ἀετὸν καὶ ταραμαιδόσμαι.) Aquila scarabeus ego ero obstetrix. De ijs qui potentiores, laceffiti iniuria, ulciscũtur. Fertur enim scarabeus aquilæ oua perdere.

ἀετὸς γῆρας, κερύδα νεότης.) Aquila senectus est corydi adolefcẽtia. Nam aquila etiã senescens, omnibus auibis præstat.

ἀετὸς ἐν νεφέλαις.) Aquila in nubibus. De ijs qui non facillẽ capiuntur: quod aquila in nubibus non capitur.

AZIO TAE, Troica gens, ab Azea dicuntur & azei.

ἀζήλοβι.) Vita non inuidiosa: id est, uilis & misera. E fortunatis ærumnosam uitam agentes, te conueniunt.

ἀζήμι.) Aristophanes: Ita ne putas te nobis delusis impunẽ abiturum?

ἀζωία.) Municipium tribus Hippo- thoontia: unde ἀζωιεύς, popularis.

ἀζήσια.) ἡ ἀμαΐα πλὴ ἀζήσιαν μετῆλθε, Ceres Proserpinam quærit. De ijs qui diu quæritant aliquid.

ἀεί.) Sapientem semper decet sui esse similem: in acribus doloribus, amissis liberis, in longis morbis, qualis fuit Apollonius Tyaneus.

ἀεὶ γδ' εὖ πῆπυσιν οἱ Διὸς κούροι.) Semper bene cadunt Iouis tesserae. Prouerbiũ hoc alij de ijs qui merito suo & semper felices sunt: alij de ijs qui iustas pœnas luunt, interpretantur.

ἀεὶ γεωργὸς ἐς νέωτα πλάσι.) Semper rusticus in sequentem annum est diues. De ijs qui spe aluntur, fore ut è calamitatibus euadant, sed in eadem subinde recidunt.

ἀειδέσσειρον.) Aes informe atq; obscurus acceptũ, informant & expoliũt. Ad eõne improbum facinus me cõmississe putas?

ἀειδής.) Anima non cernitur.

ἀεικὲς.) Itane rursus præter meritum in calamitates incidis?

ἀειεσῶ.) Antiphon eternitatem sic appellat, quod semper in eodem statu permaneat: sicut εὐεσῶ felicitas dicit, quod bonus status sit.

ἀεικῶς.) Qui sit adeo indignè & miserabiliter interfectus: miserabiliter, quod per insidias & uim: indignè, quod eum securi per ignominiam percusserunt.

ἀειλογίαν ποστένεσθαι.) Semper paratũ esse ad referendas rationes.

ἀεὶ με τοῖστοι πολέμοιοι διάκειν.) Sæper me tales

tales hostes persequantur. De hominib. effeminatis dici solet, ac nullius precij.

ἀειπαρθένος.) Semper uirgines appellantur Furias, quod nullis largitionib. corrumpi à maleficis possint, quod minus eos persequantur. Sophocles:

Ἀδούριες ἰμπλοροῦν ἔμπερ ὑμῖν ὑμῖν ἰνκεδέντες.

ἀειπαρθένος.) Nugacia uetulae labia.

μη μοι οἶνον ἀειρε μελίφρονα.) Homerus: Ne mihi auferto suauissimum uinum.

ἀεί τις ἐν κύδων.) Semper aliquis est in Cydonis ædibus. De hominibus ad suscipiendos hospites paratis: quod Cydon Corinthius maximè hospitalis fuisse perhibetur.

ἀει τοῖς ἐρωσὶ σῶεσμεν.) Semper cum amatoribus sumus. Aristophanes de auiibus. Nam amatores suis amicis generosas aues donare solebant. Psitaci & similes aues sunt opportunæ amoribus.

ἀειφυγία.) Successura illis esse omnia ex sententia, si homicidam ab exercitu perpetuò relegassent.

ἀηδόνει ὠδῆ, ἢ ἀηδόνειον μέλος.) Luscinia cantus. Nec quantum luscinia dormiunt. De uigilantibus. Iouis uerò nuncia phibetur Luscinia, quæ uer significet.

ἀλλ' ἐμέγ'.) Cum animo meo congruit gemebunda uolucris, quæ subinde Ilyn mœsta deplorat, nuncia Iouis Sappho: *Veris nuncia, luce uociferans Luscinia.*

ἄημα.) Vehemens etiam flatus uentorum sopit gementem pontum: & omnia domans somnus, quibus compedes iniicit, eos soluit, nec semper captiuos tenet. Nos uerò cur nō discam⁹ modestiā?

Ego aut nūc sanè intelligo, cū essem inimicus, inimicitias ita esse moderandas, quasi rursus essem amaturus: & aduersus amicum obsequijs atq; officijs eò usq; progrediar, quasi non semper mansurus sit amicus. Plerisq; enim mortalibus infidus est amicitia portus.

ἀήσοι.) Semper inuictus maneo, ex quo natus sum.

ἀιδας.) Orcus, id est sepulchrum.

ἀιδῶ κωνη.) Orci galea. Prouerbiū, de ijs qui præstigijs quibusdam sese occultant. Huiusmodi enim est Orci galea, qua Perseus usus Gorgoni collum præcidit. Refertur etiam ad eos qui promissam comam alunt.

ἀιδρις.) Ego ubique surdaster & omnium ignarus neglexi. Theologus: Senex equidem sum, & multorum malorum gnarus.

ἀϊξας.) Insiluit in nidum pullos tegentem Et partu matrem priuauit ingens serpens.

ἀϊσασσι.) Polybius: Ferunt Marcum Porcium Romæ auditis Scipionis rebus gestis, rogatum ab alio, Quid audisset? respondisse:

Ἦν ἄρα ἄλλος ἄλλοι σὺν ἄλλοις.

Ἀθημας coronatus inducitur, tã quam uictima propter Phryxum immolandus: sed liberatur ab Hercule uiuere Phryxum affirmante. Quo exemplo usus Aristophanes, se æquè perterritum esse ait, atque Athamantem iamiam sacrificandum.

Ἀθαναρικὺς S. Nicetã, id est Vincentium excruciauit, & magnū Christi martyrem effecit.

ἀθάνατος.) Immortalis, de animatis: ἀφθίτος, corruptionis expers, de inanimis

usurpant philosophi. Plato, cū immortalē esse dicit animã, subiungit: nō proprie sic dici, quod immortale & essentia & actione sit immutabile. Animã uerò natura quidē statuit immutabilē, non aut etiam actione. Sic cœlestia quoq; corpora non proprie immortalia dixeris, nam & ipsa, quamuis nō essentiã, locū tamen mutant. Affectio quædã est uitæ, & accidens, immortalitas. Vide plura, in uoce

πᾶθος. Qui uerò immortalitatem definit, priuationem mortis, errat. neque enim priuatio mortis est immortalitas: sed fita est in habitu & dispositione

ἐξεί, ἀθανάσιος.) Immortales dicebãtur, decem millia Persarū, cuiusmodi Xerxes Darii filius habuit. Hos Ardaburius sub Theodosio imperatore cecidit, & deleuit.

ἀθήμεισσι.) Piasus Theffalus, Larisã suã incesto, & infelici amore deperijt.

ἀθεον.) Impiū, & Dei cōtemptus est, immortalitatē animi nō tueri, nec eam ad Dei similitudinē reducere, & cū Numine firmissimis & indissolubilib. uinculis copulare: aut è contrario, id quod in nobis diuinum est, detrahere & deprimere, ad terrestrem & nefarium & Giganteum atq; Titanicum carcerem.

ἀθλιωτὴν ἄλκρον.) Mineruæ felem. Prouerbiū, in eos qui propter paruã similitudinē deteriora cū præstantiorib. cōparant: ut si quis propter glaucos oculos, felem Mineruæ conferat.

ἀθλιωτὴς ἀγαλμα δόρου κερταί.) Mineruæ simulacrum hastam tenet, ad significantam constantiam, & fortitudinem: clypeum item, quod omnes insidias sapientia

Scipio.

Plato de animo.

Persæ immortales. Ardaburius.

Piasus.

Diuinitas huiusmodi animi tuenda.

Iniqua comparatio.

Sapientia per Mineruam significatio.

entia repellat. Minerua enim, & Mens, idem sunt. Galeam porrò illi tribuunt, eo quòd sapientia altitudo sub aspectum non cadit: & oleam, ob naturæ puritatē. Lucis enim materia est olea: & Gorgonem in eius pectore collocant, ob mentis celeritatem. Nam τὸ γοργὸν uelocitatē significat.

Conuiuiorū
descriptio.

ATHENAEVS Naucratica grāmaticus, uixit tempore Marci. Scripsit librū Dipnosophistarum, in quo cōmemorat eos, qui inter ueteres splendidi conuiuatores habiti sunt. Alexāder Magnus, nauali praelio uictis Lacedæmoniis, muro Piræcum circundedit, hecatomben immolauit, omnibus Atheniensibus epulum præbuit. Alcibiades cum Olympia uicisset, totum conuentum cōuiuio excēpit. Idem & Leophron fecit, Olympia uictor. Et Empedocles Agrigentinus, qui cum Pythagoricus esset, & animalibus abstineret, Olympia uictor, bouem è thure, myrrha & preciosis aromatibus confectum, inter eos qui ad ludorum celebritatem conuenerant, distribuit. Et Ion Chius, cum Tragicædiā Athenis uicisset, unicuique Atheniensem dedit uasculum Chii uini. Tellias Agrigentinus, homo hospitalis, cum aliquando 500 equites hyberno tempore apud eum diuertissent, unicuique dedit tunicam, & uas uini. Epicharmus Syracusius, ad singula conuiuiorum fercula uersiculos, & adagium adiecit. Id carmē Clearnus Solensis Dipnologiam, alij Opfologiam, Chrysippus Gastronomiam, nominibus ab epulis, delicijs, & uentre factis, alij luxuriam uocant. In Platōnis conuiuio, conuiuæ fuerunt XXVIII.

Alexandri cō
uiuium.

Alcibiades.

Leophron.
Empedocles.

Ion.

Tellias.

Epicharmi
dipnologia.

Minerua pro
pitia.

ἀθλωαίων διοσελίας.) Atheniensium temeritas. De ijs dici solet, qui præter spem, & contrā quā par est, rebus secundis utuntur. Nam Athenienses in malè consulendo suis rebus, exercitati erant: sed Minerua eorum mala consilia ad felicem exitum perducere ferebatur. idq; dictū apud eos usitatum fuit, ὦ πόλις, ὡς εὐτυχῆς μάλλον, ἢ καλῶς φρονεῖς; O' urbs, ut fortuna maiore quā prudentia uteris? Et Aristophanes in Nubibus: *Atunt temeritate præditam esse hanc urbem: Sed Deos tamen ea quæ uos peccetis, conuertete in melius.*

ὄπ' αὐτῶν χθόνες.) Indigenæ siue Aborigines, & Athenienses dicebantur, & Arcades & Aeginetæ & Thebani, uel quòd primi terram coluissent, uel quòd aduenæ non essent.

ἀθλῶν.) Athene, urbs Laconia: Athenæ, urbs Atticæ.

ATHENODORVS, miles Atheniensis. Est & alius discipulus Dionysij Areopagitæ: scripsit uaria. & alius Sophistes, frater Gregorij Thaumaturgi.

Athenodorus, stoicus philosophus, sub Octauiano Romanorū Imperatore.

* Sub quo aliter fieri nō potuit, quin imperij licentia ratione destituta, cōmunis esset calamitas. Ab eo tēpore Athenodori potissimū cōsiliis auscultauit. Cum autē Tiberius Augusto in Imperio successisset, adulescentes ab imperatore muneribus, & honoribus affecti, maxima impetria inuadebant. Viri autem boni & quieti, qui uitam eandem non amplectebantur, nō iniuria dolebant eadē sibi nō tribui. Ita fiebat, ut urbes seditionibus, & tumultibus implerentur: & gubernacula munerarijs magistratibus cōmissa, uitam in pace molestā hominibus elegantioribus redderent, & rei bellicæ studiū debilitarent. In temporibus quoq; saltatio Pantomorum introducta est, antē non usitata: multaq; præterea, quæ multorum malorum causæ extiterunt. * Athenodorus omnibus rebus cū naturæ, tum rectæ uoluntatis, fuit ad Philosophiam instruitus. * uiuente Proclo splendide præerat discipulis: quem Sallustius ob studiū admiratus, eum hominem igni similem esse dicebat, propinqua omnia incendenti. * Tamē persuasit Athenodoro, ut nō philosopharetur.

ἀθλητῆς.) Effecit, ut non hæc tantum eis inessent, sed in alijs iniurijs atque flagitijs strenuè se exercerent. A quibus enim flagitijs, à quibus facinoribus erant alieni? Quid honesti, quid probi, non in eis desiderabatur?

ἀθλητῆς.) Romani uitū in bellis exercitatum, aduersus Hannibalem mittunt.

ATHMONIA, municipium est trib. Cæcropiæ: unde Athmonensis.

ἀθῶ.) Prouerbiū, Laui manus meas inter innocentes: hoc est, innocentia studui, nec facinorum fui socius.

ἄθος καλόπαι πλοῖον λημνίας βοός.) Athos obumbrat Leniæ bouis latus. Pro uerbium, de ijs qui aliquibus molesti sunt, aut incōmodant. Nam bouem, quæ Lemni est ex albo lapide facta, mōs Athos umbrā sua tegit.

ἄθρῆσιον.) Athreniū, id est absq; fletu, est Musarum locus.

ATHRIBIS, urbs Aegypti.

ἀθρῆσιον.

41 ἀθροῖος.) Damascius: Victus rationē fortitus est moderatā, & uirilē, quæ nec affligeret ob paupertatē: neq; ob diuitias luxu corrūperet: sed mediā, & elegantem, & planē Dorio modo concinnam. ἀθροῖα.) Non decet uiros ludicris puerosum immorari.

ἀθροῖα γλωττία, καὶ ἀθροῖων, ἢ ἀπύλων ἑόμα.) Lingua sine foribus, & os sine ianua: id est, lingua effrenis & petulans.

ACADEMIA, gymnasium fuit Athenis suburbanū & nemorosū, in quo Plato uersabatur, ab Hecademo quodā heroe nominatū. Olim enim Hecademia uocabatur. Aristophanes in Nubib; Descendens in Hecademiā, sub caprificis decurres, albo calamo coronatus, cū * modesto equali, milacem redolens, & ocīū, & populū, folia protrudentē, uerno tēpore: gaudens cum platanus & ulmus resonuerit. Fuerunt præterea duo gymnasia, Lyceum & Cynosarges. Academia, dicitur schola philosophorum.

ἀκαθάρτος.) Impurus, id est, peccator, homo sceleratus & flagitiosus. Improb. enim impuro est animo: purus uerò, pbus homo.

ἀκακίσιον.) Acacesiū, nomē montis, & urbs Arcadiæ, ab Acaco filio Lyconis, unde Acacesius, & Acacensis.

ACACIUS, patriarcha Cōstantinopolitanus, uir, si quisquā alius, uenerandus. Nā cū ὀρφανοτρόφος, id est pupillorū educator fuisset, & res eorū probè admistrasset, omnib. acceptus fuit: & familiaritate cū Leone imperatore contracta, supra modum illi placuit: adeò ut is de reb. tum publicis, tum priuatis, eum primum consuleret: & quando Senatū conuocabat, etiā hunc accerferet, & totius deliberationis initiū ab eo caperet. Hic

Acacius, animaduersa Leonis Macellæ in eos, à quib. offensus esset crudelitate, eiusq; ingenio exquisitè deprehenso, quod à solis laudantibus capi posset: operā dabat, ut omnia eius & dicta & facta mirareretur. Itaq; faciliè eum dicto audientē habuit, atq; eius iracundiā faciliè represit: & multis, quibus princeps offensus erat, saluti fuit, & perpetuò exilio damnatos in patriā reuocauit. Hic post obitum Gennadij patriarchæ Constantino-

politani, studio Zenonis sacerdos designatus est, ut aptus gubernationi. Cum igitur omnes ecclesias in sua potestate haberet, sollicitam curam impendit ijs qui eis præerant: quorū sagaciores eius

imaginem in templis consecrarunt. Cū igitur uniuersè omnib. in Ecclesijs eius imagines ostenderentur: opinati quidā sunt, eum ex ambitione dedicationem illam imperasse. eamq; suspicionem nō parū cōfirmabat pictura tēpli iuxta nauale (τὸ ἐν ψηφίδων γραφὴν δημικαργηθεῖσαν) è calculis elaborata. Cum enim totum opus sub Gēnadio fuisset perfectum, in insigni templi loco eum effinxerunt, & inter hunc, Seruatorem Gennadio dicentem: Solutio templum hoc. & Acacio: Post te hunc excitabo. Ob tales igitur imagines Acacius, quamuis benignus & officiosus, opinionem insanæ cupiditatis gloriæ est consecutus.

ACACIUS, orator uehementissimus sub Iuliano & Libanio rhetore, qui incubabat Iulianum, & eius iudicia reprehendebat: unā cum Tusciano Phryge, qui & ipse orator erat uehemens.

ἀκαλαθῖς.) Genus auis, aut canis: fortasse quod notis blandiatur, ignotos allatret.

ἀκαλήθη.) Pherecrates in Trāsugis: *Aedepol permolest a res est male canentem Audire. Malim equidem interim Vrticis esse coronatus.*

ACAMANTIA tribus, una è x. ab Acamante Thesei F.

ἀκακία.) Spinæ peccata uocat Dauid: ut inutilem stirpem, & pungentem.

ACAMATIUS Heliopolita, reliquis ciuibus humanior: sed ita rudis, ut cum neque antè neque post in ullo disciplina genere quicquam didicisset, tamen se Philosophum uocari uellet, & hoc se nomine apud omnes uendicaret: neque Heliopolitarum quisquā eum aliter cognominabat, quàm Philosophum. Hoc igitur probrum esto humanæ incitiæ.

Cum aut nos Heliopolim peruenissemus: commentum hoc philosophiæ Acamati penè extinctum erat. Voluit præterea etiā unus esse ex haruspibus. Verum hoc ueniam meretur, quòd utcunque talia consequi potuit, præsertim apud homines imperitos.

ἀκακία.) Bellua (cetus) cū magno impetu irruisset: uincula dirupit spina.

ἀκακία.) Acāthia cicada. Pro uerbiū de mutis, & à Musis alienis.

ACANTHVS, urbs Thraciæ, ultra montem Athon: uel quòd spinis circumdata sit, uel ab Acantho quopiam.

ἀκαρῆς.) Aristophanes. Nescio quādo te insinuaris. Qui cum multis domineris, nihil inde fructus capis, præter pexiguū illud,

Acacij imagines.

Philosophus sine doctrina.

Fucum facere imperitis facile est.

illud, quod fers: idq; subinde tibi tanquam oleum paulatim instillant, uitæ tibi propagandæ causa. Volunt enim te pauperem esse. Et, Nudus paulo momēto foras elapsus sum. Plutus queritur, se à prodigo homine exiguo tempore eie-

Vita breu. ur.

ctum, id est, opes consumptas esse.

ἀκαρδί (⊙). Breuissima est, uita hominū, nec multo post oēs iacebim⁹ extēti.

ἀκαρπότερος ἀγρίππυ.) Minus fructuosus oleastro. De pauperrimis dicitur.

ἀκαρπότερ (⊙). Sterilior Adonidis hortis. De iis, quæ nihil præclarū, gignunt. Sic aut appellatur herbæ quæ in testis plantantur *Vuurtz scherben.*

ACAS, poeta Tragicus.

Veritas. Importunitas.

ἀκατάβλητ (⊙) λόγος.) Ratio quæ eueri non potest. Acataus, equus celebr.

ἀκάτειρα.) Acatira, nomē urbis, & Acatiri, gentile: ut & * Saraguri pulsi, sedes quærentes, ad Acatiros Hunnos se contulerunt.

ἀκαίρος δῖνοι, ἐδὲν ἐχθρας διαφέρει.) Intē pestiua beneuolentia nihil ab odio differt. Sic Hippolytus Phædræ, se amore illius flagrare dicenti, respondisse fertur.

ἀκινόσπαστον.) Marcus imperator philosophus, ait à Diogneto se didicisse contemptum inanium rerum, & animaduersionem diligentem.

ἀκέων.) At sedete, & tacitè epulamini.

ἀκερδής χάρις.) Beneficium lucri expers: id est, quod datur cum non decet.

ἀκέραιον σπειδός.) Damascius: Nihil rerum humanarum est cum bona conscientia comparandum. Est autem agendū cum hominibus uti decet. Ac tametsi id quod habetur bonum, uero bono contrarium fuerit, nunquā tamen illud huic est præferendum, neque pluris quidquā

Conscientia.

faciendum quàm ueritas: neque periculum detrectandum orto certamine, neque laboriosum minus ex ignauia recusandum. Veritati cedat & iniustæ laudis fructus, & amicitia necessitudo, & cognationis necessitas.

Veritas uincat.

ἀκέραιον.) Ex M. Antonini scripto: Etiā si annorū tria millia uicturus esses, & toties dena millia: tamē memēto neminē amittere uitā aliā, nisi eā quā degit: aut aliā degere, quàm eam quā amittit. Eodem igitur recidit & longissimum & breuissimum uitæ spacium. Id enim quod adest, par & æquale est omnibus: & quod amittitur, * non par: eaque ratione puncti instar, quod perit, habendum. Neque enim præteritum, neq; futurum amittit

Neq; præteritū neque futurum cuiusquam potest eripi.

quisquam. Quod enim non habeas, id tibi quis eripiet?

ἀκεσίας ἰάσιτο.) Acecias medicatus est. De iis quorum curatione morb. ingrauescit. Apparet Aceciam aut imperitum aut infelicem fuisse medicum.

Acecius Nouatianorum episcopus, qui à magno Constantino rogatus, an decreta concilij admitteret, & limitem fidei, & definitionem festi Paschalis: (ὁ ὄρθρος τῆς πίστεως, ὁ ὀρθισμὸς τῆς πίστεως.) assensus est. Imperatore autem denuò interrogāte, cur se ipse segregaret? quæ sub Deciana persecutione euenissent, edocuit: & acrimoniā austeri canonis protulit, non oportere ijs qui post baptisma, peccatū (quod sacræ literæ mortale uocant) in se admisissent, diuina mysteria cōmunicari: sed ad pœnitentiam quidem illos esse cohortandos: spem uerò remissionis non à sacerdotibus, sed à Deo expectandam, qui peccatis posset dare ueniam. His ab Acecio dictis, respondit Imperator: ὁ Aceci, scalis appositus tu solus cœlum conscendito. Horum neq; eusebius Pamphilus, neque quisquam alius mentionem fecit. Nam illi quidem multa prætermittunt, siue affectu aliquo, siue respectu personarum. Sic ait Socrates in Ecclesiastica historia.

ἀκέσματα.) Fuit in Galeotide quidā, q & morbos uerbis ppulsare, & anni tēporū intemperie & sterilitatē, & penurias pfligare sacrificijs quibusdam poterat: & mutationes excogitare, atq; efficere: & demonstrare bonas parandarū opū rationes. Hunc in Cretam munerib. à Minoe plectum ferunt, ut celebrem illū Glauci interitum inuestigaret.

ἀκέφαλ (⊙). Secta sine capite, cui Seuerus præfuit.

ἀκέφαλος μῦθος.) Sine capite fabula. Pro uerbium, de ijs qui nihil solidi narrant.

ACE, urbs Phœnicia: alij Ptolemaidem aiunt olim ita dictam. Demetrius uerò non ipsam urbem, sed eius arcem sic appellari dicit.

ἀκηδής.) Sepulchrū sine reuerētia & misericordia destruit, deq; saxis illis turrim cōstruit: unde urbs capta est. Cōspicatur præterire nō sum ausus: sed mortuū sepe liij, & spectaculū Soli minimè gratū humano instituto, occultauit. Romani hostes suos iacere insepultos passi nō sunt.

ἀκηδές, τὸ ἄλυτον.) Illa quidē peracerba lupis, sed grata capellis.

ἀκίδα-

45 *ἰκιδάλια.*) Acidalia, nomen fontis.
ἠκλήπτον.) Epigrāma de Orpheo: Hic
 & implacabilis grauē Clymeni .i. Orci
 animū, & mentem asperā lyra deliniit.
ἠκλήματα.) Balnea sunt remedia labo-
 rum. Defatigatio mari discutitur, neruis
 cōmodissima. Cæterū relaxata muscu-
 lorum compage, inungunt oleo corpo-
 ra, ne aqua conspersa rigescant.
ἠκίδηλον.) Synceros esse aiūt uiros bo-
 nos, & cautos, & res suas posse efficere
 meliores ea præparatione, qua & mala
 regantur: & bona quæ eis insint, absq; o-
 stentatione cōspiciātur. Nihil enim eos
 habere fictū, neq; in uoce, neq; in uultu.
ἠκηρκεῖ.) Qui hostes adire uolebant,
 securitatis causā caduceū gerebāt. Eos
 cū lædere nefariū & impiū habebatur.
ἠκιδόν.) Homerus:
Nihil imbecillius homine tellus alit.
ἠκκίζομεν. Σκύθης τὸν ὄνον.) Scythia re-
 cusans alinum. De ijs qui uerbo quidē
 aliquid auersantur, re ipsa uerò cōcupi-
 scunt. Quidam enim asini cadauer cō-
 spicatus: Scythia, inquit, ecce paratam ti-
 bi cœnam. Is uerò in præsentia quidem
 aspernatus est, pòst uerò epulatus.
ἠκίνητα κινεῖν.) Mouere non mouenda:
 cuiusmodi sunt sepulchra, aut altaria.
 De ijs qui excedunt modum.
ἠκληρώματα.) Hac potissimū de cau-
 sa in calamitates incidisse mihi uidetur,
 quòd omnia tentauit, & omnibus rebus
 sese immiscuit.
ἠκληρίας.) Is uerò putabat, se rationē
 inuenturum, qua calamitates ppulsaret.
ἠκλήπι κωμάζουσιν εἰς φίλους φίλοι.) Inuo-
 cati comestatum ad amicos ueniunt a-
 mici. Sic,
ἠκλήματα δ' ἀγαθῶν ἀγαθοὶ ὅππῃ δαίτας ἔενται.
ἠκλήματα bonorum boni ad conuiuia tendunt.
ἠκλήρος ὁ θεὸς καὶ καλῆς κενός παρέρσται.) Et in-
 uocatus Deus, & uocatus aderit. Hoc o-
 raculum redditū est Lacedæmonijs. Ne-
 que enim negligit Deus uirtutis studio-
 sos, sed prestò est absq; omni sensu. Neq;
 enim uocē requirit, ut edoceatur quid
 sit opus: neq; aures, ut cognoscat.
ἠκμῆος. Ἰν ἠκμῆ καὶ ῥῆ, per summā oc-
 casionē, in ipso tēporis articulo: ἐν ἠκμῆ
ῥῆ ῥῆσθητι κινδυνός. In summo discrimine.
ἠκμαῖοι τὰ καὶ ῥῆσθητι ὁ πρῶτος, reb. gerēdis
 aptissimum tempus est matutinum:
ἠκμῆ.) Iſocrates: κρείττον ἢ ἠκμῆς τὸ καὶ
ῥῆσθητι κινδυνός. Seruare modū est optimū.
 in Epigrāmāte: Sine macula, sine rugis,
 lanugine recens natis par, frondosis ad-

hærens adhuc ramis. Et: Quanta in He-
 roibus olim fuit ira, cuius pars adhuc i-
 nimica in inanimis restat ramis?
ἠκμῆ καλεῖται, καὶ ῥῆσθητι καλεῖται.) Ipsum tem-
 pus atque occasio uocat. ipsum impe-
 rium in acie nouaculæ erat adhuc. Pro-
 copius: Summam ille occasionē in præ-
 sentia amisit, quam pòst recuperare nū-
 quam potuit.
ἠκμῆ ἔτι.) Iam nobis non est opus
 multis uerbis: Ne, si me adesse cogno-
 uerit, fallacia excidam.
ἠκέλας.) Aelianus: Homo Arcas Eu-
 teliades nomine, eo morbo laborabat,
 ut & petulanti atq; effreni lingua male-
 diceret omnibus: & eos, quibus secun-
 dæ res essent, odisset.
ἠκέλω πὰ χεῖλη ἔσκησεν.) Fruſto pa-
 nis labra, non ficu sunt obturanda. Mo-
 net hæc oratio, res strenuè adminiftran-
 das esse.
ἠκέλας.) Finis superiorib. factis fuit
 consentaneus. Cōsequens est, quod in-
 esse alteri necesse est. Repugnans, quod
 non inesse, necesse est.
ἠκένλυ στήθεις.) Cōtē pascis. De ijs qui
 cibo quidē utūtur, sed corpus nō augēt.
ἠκονίτι.) Sine puluere: id est, absq; labo-
 re & certamine. Sumptum à pugilibus.
ἠκ.) A Deo remediū petunt: eis q;
 oraculum redditur, inferias esse facien-
 das Aetolis per iniuriam interfectis.
ἠκεία καλῶς.) Auditus fit non exteri-
 oris aeris in aurem ingressu, sed per con-
 tactum aeris auribus insitum. Argumen-
 to est, quòd audimus in aqua, aqua in au-
 rem non ingressa. Nam si quidē ingressa
 fuerit: corrumpit, & expellit aerem insi-
 tum, qui auditui inseruit. Quòd si absq;
 medio meningem attigerit, lædit eam i-
 ctu: atq; etiam cavitatibus insinuata, cor-
 rumpit & lædit organum auditus. Nam
 ea res multis incommodauit.
 ACUSILAVS Cabæ F. Argifilauus è
 Cercade urbe prope Aulidē, historicus
 antiquissimus, descripsit genealogias ex
 æneis tabulis, quas pater eius quendam
 ædium suarum locum fodiens reperit.
 Acusilaus Atheniensis, Agathochiæ
 F. Athenis eloquētiā adamauit, & sub
 Galba Romam profectus Rhetoricam
 docuit: & locupletatus, Atheniensibus
 moriens reliquit centū millia drachma-
 rum, ex usuris.
 ACCO mulier ob stulticiā famosa, quā
 aiunt, cū se in speculo contueretur, se-
 cū ipsam esse collocatā, quasi cū altera,
 & spon-

Occasio.

Maledicen-
tia.
Inuidentiā.

Consequens.
Repugnans.

ἀπορία.

Auditus quòd
modo fiat.
Aqua aurib.
incommodat.

Genealogiæ
ex æneis tabu-
lis.

Pecunia Reipub.
donata.

Fatua.

ἀκκίσιδαι.

& spongia clauum percussisse. Verbum aut ἀκκίσιδαι, non modò stulticiæ significationem habet: sed etiam de ijs usurpatur, qui aliquid uerbis auersantur, quod re ipsa cupiunt.

Subitus intempe-

Antequã ea uerba profus esset elocutus, sagitta uolucris eum ce- riter abripuit ad immortales.

Incontinen-

ἀκρασία.) Incontinentia turpiter agit, contra uoluntatem suam: ἀκρασία intempe- rantia, ultrò & uolens.

Intemperan-

ἀκρασία.) Sparsa fama est à Macedoni- bus, aquilam aduolantem, alis expansis, & Solis ardorem & pluuiaë uim ab eo auertisse.

ἀκρασιφνές.) Fabius magistratu abiens, monebat Amylium, ut bello ducendo, incitatum & indomitum Hannibalis ingenium frangeret.

Iusta pauper-

ἀκρασιφνές, ἀκροφάνης.) Epigramma: Ex paupertate, ut scis, innoxia & iusta, Venus hæc accipe dona Leonidæ.

Sententia bo-

ἀκροβής.) Exquisita sententia, & accurata dicitur, quæ cõficitur ex necessariis. Vir bonus autem, etiam de ijs quæ fieri possunt, sententias habet. Itaq; rectius ita dicitur: Omnem boni uiri sententiam & perspicuam esse, & distinctam, & uerã. Perspicua etiam eius sententia esse potest, qui quid sentiat, ipse exponit: ut de uoluptate. Liceat etiam uirum bonum, curiosum dicere, quòd res cœlestes & naturales inquirat: si φιλοπεγαμοσύλω, πολυπεγαμοσύλω interpreteris.

Io. Baptista-

ἀκρίς.) Genus animalculi. Præcur- for uescebatur locustis, & melle syluestri: quòd ab arboribus collectum, Man- na uulgò dicitur.

Danae Acris-

ἀκρυσία.) Cum mulier quædam nomi- ne Danae, ægrè iudicio se sisteret, sapiens quidam ad eam ex tempore dixit: κρηνη- πι κρη σὺ, σὺ εἶ Δανάη, ἡ ἀκρυσία θυγάτηρ: ludi- cium de te fiat. neq; enim es Danae Acrisij filia. Acrisios autem dicitur Græcè, quasi absq; iudicio.

Eruditi ser-

ἀκροατής.) Damascius: Audiebat uete- rum sermones, eruditione quadam tem- peratos. Eaq; cõsuetudo adhuc durat apud eos, nõ secus atq; aliqd qd' delectati- ois causa auditur, ut fistula aut cithara.

Musica.

ἀκροθίνια πυγμαίων κροσσῶ ἐφαρμόζον.) Spolia Pygmæorū colosso accommoda- re. Prouerbiū, de ijs qui frustra laborant.

ἀκρον λάβε, κ' μέσον ἔχεις.) Extremo pre- hensio, tenebis mediū. Prouerbiū, de re- bus explicatu & intellectu difficilibus.

ἀκρόπολις.) Damascius: Munitiones cla-

48
rissima sunt eadem ferè natura. quod ita intelliges, si, quid arcibus accidat, confi- deraris. Quæ cum ad defensionem con- tra hostes, & securitatem facere plurimū uideantur iis, apud quos sunt, & ad liber- tatis conseruationem: sæpenumero ser- uitudinis existunt cause, & euidentium ma- lorum, ut ait Polybius.

ἀκροσφαλῆς.) Inuadi iussit Hunnos ca- rentes pedibus, & in ambulando uacil- lantes. Hunnus enim sine equo haud te- merè terram attigerit.

ἀκροσφαλῆς.) Ut omnia atrocias & pe- riculosa sunt hominū? ut & bene cū eis, & malè agatur. Decet autem, dum extra calamitatem es, prospicere aduersa. Et dum bene uiuis, tum maximè uidere, ne beatitudo illa pereat, te imprudentè.

ἀκροχειρίζου.) Prehendebāt summas aduersarij manus, easq; frangebant: nec dimittebant prius, quàm eum defatiga- tum esse animaduertent.

ACRON (summu Latinè dicere pos- sis) Agrigentinus medicus, F. Xenonis, (docuit) studuit Athenis unà cū Empe- docle. Antiquior itaq; est Hippocrate. Scripsit de arte medica lingua Doricæ de salubri uictus ratione lib. i. * Est & hic ex ijs qui quædam de uentis notarunt. Extat de hoc Epigramma Empedoclis ridiculum:

ἀκρον ἰατρὸν ἀκρων ἀκραζαντῖνον, πᾶρος ἀκρο- κρῦ πῆει κρημνὸς ἀκρος παρίδος ἀκροπάτης: uel ἀκροτάτης κρημνὸς τῦμβος ἀκρο κατῆκε. Summu medicu Acronè Agrigentinu, Acri F. Tegit præcipitiū summu patria summa: uel, Summi cacuminis sepulcrum Summu detinet. Hoc quidam Simonidi tribuunt.

ἀκρόρεια.) Mons in tres diuitur partes: in ἀκρόρειαν, cacumen, seu iugum: ἑτέρας, latera montis: τέρμα ἢ πόδας, finem & radices.

ἀκροαίη.) Ranarū turbā uidi littoraliū. ἀκροαίων.) Vna est de Actæonijs canib; quæ scilicet dominum suum lacerarūt. Dicitur de infidis seruis.

ACTE, ppriè pars quædã Atticæ ma- ritima, unde Actites lapis. Sic aut uoca- rūt Atticã, uel ab (Actæo) Actæone re- ge, uel quòd pleraq; mari adiacet.

AQUILA philosophus, Cõmentari- os Logicos scripsit, de syllogismis. Aquila Grammaticus, Musicus.

AQUILEIA, urbs Italiæ populosa, ad mare porrecta: cuius ciues Aquileienses dicuntur.

ἀλλὰ γδ.) Eupolis: Homines timidi nõ quam

49 quam de hostib. triumpharunt. Prouer-
bium, in eos qui ob animū degenerem
nihil præclari gerere possunt.

ἀλλὰ δὲ ἀλαχῆ καλὰ.) Alia sunt alibi
pulchra.

ἀλαζονεία.) Plerosque inuasit infelix
æmulatio ex aliorum insolentia, & im-
portunitate.

ἀλαζονοχανοφλύαρ.) arrogās, infla-
tus nugator.

ἀλαζών.) arrogans, qui sibi tribuit, &
plura de se iactat quàm debet, & præsta-
re potest. ἀλαζόνες proprie uocant men-
daces, cum se de rebus quas ignorant, di-
cturos profitentur.

ἀλαλκείν.) Quid defunctos gemimus
ob filios? quando repellere à liberis Or-
cum ne Dij quidem possunt?

ἀλαλκόμενα.) Alalcomenæ urbs est,
quā audio neq; edito atq; arduo tumu-
lo sitam esse, neq; mœnibus circumdatā.

ALALCOMENIVM, urbs Bœotiaē,
ab Alalcomeneo: qui & Mineruā Alal-
comencidem dedicauit.

ἀλλὰ μὲν.) Alia quidem Leuconis asi-
nis, alia Leucon gestat.

ἀλλ' * αὐτίπεσε.) At huic ancoræ refla-
uit Deus. De rebus ex insperato factis.
Nauræ enim sæpe iacturi ancorā, aut ap-
pulsuri, retro aguntur.

ἀλλαντὸ πάλῃ.) Trophæi loco statuerūt
Imperatori signū, & suspensis de eo farci-
minibus, hostib. cum risu insultarunt.

ἀλλὰ νῦν ὡ θεοὶ πατρῶοι συγγίμεθε.) At
nunc, o Dij patrij, adeste nobis.

ἀλασοσάμενος.) Mutilari se infelix ho-
mo, mero impulsus, sustinuit: fuitq; exē-
plo & documento omnibus, ne similia
lucra affectarent.

ἢ δὲ ἀλασοσκοπίῳ εἶχε.) Prouerbiū Ho-
mericum, Non cæcum speculatore ad-
hibuit, uel egit.

ἀλλ' ἄπειν ἤμοιτ' ἀν' ἡδῆ.) At omnia fieri
iam poterunt. Prouerbiū illud uetus
laudo: Nam sub lapide omni scilicet est,
ne orator mordeat, circumspiciendum.
Prouerbiū autem est: Sub saxo quoli-
bet Dormit scorpius, caue.

ἀλας ἀγων καθεύδεις.) Salem cū uehas,
dormis? Prouerbiū, de ijs qui in magno
periculo dormiunt, & cessant. Nam mer-
catori cuidam, qui sale nauē onerarat,
accidit ut sentina ascendente, sal lique-
sceret. Vnde & illud Prouerbiū: Salis
onus unde uenit, eò redijt.

ἀλασσὸν ἀλλᾶσιν ὑεῖ.) Sale uel farcimib.
pluit. Prouerbiū, de magna felicitate:

ἀλλ' ἔστιν ἡμῶν μεγαροική τις μηχανή.) At
nobis est Megarica quædam machina.
Improbilas enim obiciebatur Megarē-
sibus, qui alia dicerent, alia facerent.

Bilinzius.

ἀλάστωρ.) Alastor acerbus, & sanguina-
rius dæmon, ea ulciscens & edens faci-
nora, quorum non liceat obliuisci.

ἀλλὰ ταῦτα μὲν ρεῖτω κατ' ἔρον.) At ista
quidem secundo & uento & flumine p-
cedant. Tibi autē dico, ut sis in alios im-
probis, mihi uerò uerū semper dicas.

Nemo se falsi uult.

ALBANI, nomē gētis Galatarū, quo-
rū terrā felicē esse aiunt, & frugiferā: gi-
gnere item uinum & suaue, & multum.

ἀλγησις.) Aristophanes in Cereali-
bus: O senex, senex, inuidiæ uituperationem
audiui, sed nullum ex ea dolorem sensi.

ALAEENSIS, nomen municipij.

ALBAS, urbs Thessalica: uide Alecses.

ἀλέγω.) Homerus: Non magis curo, q̄
si me fœmina inuaderet. Opem ferēs &
uero & paupertati.

ἀλέκτωρ.) Gallus bibit, & non mingit.
Myxus non bibit, & mingit. Dicitur hoc
carmen aduersus dysuriam asini.

Asini dysuria.

ἀλεκτρυόν.) Galli gallinacei me uen-
trem habere dixit: nam citò concoxisse
argentum.

Argenticon-
coctio.

ALEXANDER Philippi & Olympia-
dis F. regnū Macedoniæ suscepit anno e-
tatis decimo octauo: obiit 33. Hic & pul-
cherrimus fuit, & laboriosissimus, & in-
genio acutissimo, & fortissimus, & hono-
ris auidissimus, & bellicosissimus, & nu-
minis studiosissimus, ac in corporeis q̄-
dē uoluptatib. cōtinentissimus: latudata-
rū uerò animi uoluptatū prorsus insatia-
bilis, acutissimus iudex, quid in reb. ad-
huc incertis facto esset opus, sagacissi-
mus cōiectore præsentibus futurorū, &
exercitus ordinandi peritissimus, & ad
omnia pulchra & honesta aptissim⁹. Præ-
terea fuit humanus & religiosus. nā cū
aliquando Thebanis tātoperē iratus es-
set, ut & ciues sub hasta uenderet, & ur-
bē solo equaret, pietatē erga Deos in oc-
cupatione urbis non neglexit: sed sum-
ma diligentia cauit, ne uel ab inuitis ul-
lum templum aut lucus uiolaretur.

Alexandri
actas.

Virtutes.

ALEXANDRI Magni magniloquē-
tia in periculis, non tam superbiæ quàm
fiduciæ tribuenda uidebatur. Roxanen,
Oxyartæ Bactriani filiam, quam pulcher-
rimam inter Asiānas mulieres, post Da-
rij uxorem, sibi uisām esse dixerunt Ale-
xandri comites, adamauit. Eam cum a-
spexisset Alexander, stuprare noluisse fe-
cunt;

Religionis
observan-
tia.

Magniloquē-
tia.

Roxanes
coniugium.

*Vxor Darij
formosissima
non uiolata
ab Alexan-
dro.*

runt, quamuis amore captum, ut captiuam: sed uxorem ducere non dedignatum esse. ob quod Alexandrum ego laudo magis, quam reprehendo. Nam Darij quidem uxoris, quae pulcherrima in Asia dicebatur, uel amore captus non fuit: uel sibi imperauit, quamuis & iuuenis, & in summis successibus, cum homines maximè solent insolescere. At is uerecundatus est, & magna modestia usus, unà cum gloria non absurda cupiditate. Itaque fertur eunuchus quidam, uxoris regiae custos, fuga elapsus ad Darium uenisse: quæ ut uiderit Darius, primum quaesiuisset, an sui liberi, uxor & mater uiuerent? Ut autem audierit uiuere, & reginas uocari, & honorificè tractari, & pudicitiam tueri uxorem suam: Darium manibus in caelum sublatis, sic esse

*Darij uotum
pro Alexan-
dro.*

precarum: At o rex Iupiter, cuius curae distributio regnorum commissa est, tu maxime quidem mihi Persarum & Medorum conserua imperium, cui id largitus es. Sed si omnino me diutius Asiae regem esse non finis, nemini alteri nisi Alexandro meum imperium tradito. Sic ne ab hostibus quidem modesta facta negliguntur. Et haec Arrianus tradit. Nearchus autem scribit, ab amicis, qui aegrotantem curarent, eum obiurgatum, quod in prima acie dimicaret: militis enim id esse munus, non Imperatoris. Quae uerba molestè tulerit Alexander, quod & uera esse intelligeret, & meritò se reprehendi agnosceret. Et tamen ob impetum animi in praелиjs, & gloriae cupiditatem, ut ij qui alia quapiam uoluptate uincuntur, pericula uitare noluerit.

*Alexandro
nemo reb. ge-
stis lau-
dibus par-*

ALEXANDER Macedo admirabile uitam egit: testimonio sunt res eius bello gestae. Neque enim in toto terrarum orbe uir unus reperiri potest, qui tantis successibus & rectè factis excelluerit. Nam & optimorum uirorum consuetudine usum, & eruditione ijs parè fuisse constat, qui summam laudem sunt assecuti: & rem bellicam aggressus, ea gessit, quae plus reperiant admirationis quam fidei. Bello enim Darii regem adortus, summa uideuit: qui pacem petens, nuptias Roxanes filiae ei obtulit. Idem omnibus gentibus triumphantis, animo corruptus est: & in studium corporearum uoluptatum delapsus, & Persica stola induta, decies mille iuuenum custodia munitus, & trecentis pellicibus utens, omnem Macedonicorum regum consuetudinem Persica commutauit, & suorum quosdam in calumniam adductos sustu-

*Luxuriant a-
nimi reb. ple-
rumque secun-
dis.*

lit. Post in Indiam profectus, à Candace regina priuati hominis habitu comprehensus est, quæ ei dixit: Rex Alexander, imperium mundi suscepisti, & captus es à muliere. Cum ea pacem fecit, & regnum eius inuiolatum custodit. Idem in octingentos uiros incidit, qui olim in Graecia capti à Persis, & praecisis manibus mutilati erant: quos humanissime excepit, & magnis muneribus consolatus est. Cum in paludem Alexandrinam peruenisset, diadema amisit: & imbre uehementi delato, aegre ad terram enatauit. A Cassandro, duce suo, ueneno propinato, conuulsus est: & sic post tantos successus uitam cum morte commutauit. Alexander, si quisquam alius, Musicis audiendis est delectatus. nam Timotheus tibicen ante eum stetit: qui cum aliquando sonum, qui Mineruae arduus appellatur, fistulasset, usque adeo Alexandrum cantilenis perculit, ut inter audiendum ad arma concitaretur, ac diceret: Talem esse oportere cantum regium. Venerat autem is Timotheus ad eum, magno studio accersitus.

ALEXANDER Mammaeae filius unà cum illa imperauit, & eius arbitratu administrauit omnia: quæ undique imperium custodiebat, eique persuadebat ut longissimo tempore ius diceret, quod illa occupatione distractus, tempus non haberet ad peccandum. Fuit natura mitis, & mansuetus, & ad humanitatem propensissimus. Itaque cum imperium ad annos quatuordecim tenuisset, sine caedibus regnauit: quamuis aliqui in summa crimina incidissent: adeo ut post Marci obitum, Alexandri imperium sit admirationi. Querebatur de matre, & molestissime ferebat eius auariciam, quod ea malis artibus fiscum auergeret: à qua coactus, multa faciebat. Nam mater summum in eum exercebat imperium, quæ eum à turpibus rebus, & Imperatori indecoris arcebat, & omnium disciplinarum magistratos clam accersebat, cum ille palaestris & gymnasiis magnoperè delectaretur, & magistratos repelleret: eò denique impulsus, ut omnes scenicos, & in publicis theatris celebres ad summos magistratus eueheret. Qua de causa ciuibus inuisus fuit.

Alexander Milesius, qui & Polyhistor, & Cornelius cognominatur, propterea quod captus, Cornelio Lentulo fuit uenditus, eiusque pedagogus factus est, & postea manumissus. Fuit autem Romae Syl-

lae temporibus. Laurenti perijt, adibus, in quibus erat, flāma cōsumptis. quo eius uxor audito, laqueo sibi consciuit necem. Fuit autē grāmaticus, Cratetis discipulus: & libros scripsit innumerabiles, & de Romā libros quinq; in quibus ait: Hebræam fuisse mulierem, Moso nomine, cuius scriptum sit lex Hebræorum.

Alexāder, Hierapolis episcop⁹, & martyr, nouem capitibus cōscripsit, quid nō ui Christus in mundū intulerit. quæ oratio reconditis sententiis est referta.

Alexander, Antiochenus episcopus, temporibus Ioannis Chrysostomi, uitā egit summo sacerdotio congruentē. Nā cum ante episcopatum in spiritali palæstra se exercuisset longissimo tēpore, ut strenuum pugilem se conspiciendū prębuit, tum concionibus populum erudiendo, tum conciones uita confirmādō. Hic Porphyrio successit, ac ille quidem sapientiā pręcellerat: Alexander autem exercitatione: & eruditione, & inopi uita, & flumine linguæ, & infinitis aliis gratiā prerogatiuis.

Alexander Aetolus, ex urbe Pleurōne, Satyri & Strato cleæ F. grammaticus. Hic etiam tragœdias scripsit, & inter septem Tragicos recensetur, qui Pleias cognominabantur.

Alexander Aegæus, philosophus Peripateticus, præceptor Neronis Cæsaris, unā cum Cheramone philosopho filiū habuit nomine Cælium. Hic Neronem uocabat lutum sanguine maceratū. Malorum discipulorum, ut opinor, peiores fuerunt magistri. Virtus enim doceri, & uitium excoli potest. Fuit & alius Alexander Aphrodiensis, philosophus, & alius Numenij F. rhetor. Rhetor item alius cognomento Claudius: & alius rhetor Cælonis F. frater Eusebij rhetoris, Iuliani discipulus: & alius Alexander, Alexandri caudidici F. Cilix, Seleuciēsis rhetor, qui πλοπλάτων, id est luteus Plato cognominabatur.

ἀλεξίκακον, ἀλεξιφάρμακον, ἀντιφάρμακον.) id quod uitium expurgat, & curat, malaq; depellit.

ALEXIS Thurius (Thurij, Sybaris olim dicti) Comicus, Menandri Comici F. edidit comœdias 245. Filium habuit Stephanum, qui & ipse Comicus fuit.

ἀλέξανδρον.) Xenophon: Multum intererat, utrum se defenderent prouinciam tenentes: an inter proficiscendū, hostilem impetum propulserent?

ἀλεξόμενον.) In priuatis iniurijs legūlatores & iudices, quicquid damni datum fuerit, non propulsanti uim, sed iniuste impetum facienti, expensum ferunt. Itē: Optabat Cýrus se tamdiu esse superstitem, dum & bene & malē merentes referenda gratia superaret.

ἀλλ' ἐπὶ χώρας τρέποις.) Mores cuiusq; regionis, in qua fueris, sunt imitandi.

ἀλλ' ἐστὶ ἐλθὼν τὰς μέγα κλέες κίονας.) Abi, & Megaclis columnas ede. In eos qui decoxerunt, neq; sibi quicquā reliqui fecerunt de uetere opulentia, præter uacuas aedes, & inanes nobilitatis titulos.

ἀλλ' ἐστὶ ἀληθῆς ἢ βροτῶν παροίμια, ἐχθρῶν ἀδωρα δῶρα, κ' ὀκνὸν ὄνησιμα.) Verum est quod uulgò iactitant prouerbium: Hostile munus nil habere muneris, Malis refertum.—

ἀλλ' ἀπὸ μείζονος ἀνδρὸς.) Caue uirum maiorem.

ALEVADAE, familia Larissæ Thesalicæ nobilissima, à rege Aleua oriunda.

ἀλειωτής.) Alipes, id est, perennis (ut opinor) fons Ephesi.

ἀλείπται τὸ ἀρετῆ.) Theologus, id est Gregorius Nazianzenus, sic eos appellat, qui ad uirtutem alios exercent.

ἀλείς σοφιστῶν, ἀπὸ τῆς ἀλείας.) Sophistæ piscatores: id est captatores uerborum, & aucupes syllabarum argutuli.

ἀλλ' εἰ τις ὑμῶν.) At si quis uestrum est initiatus in Samothracia: nunc precari tempus est, ut eius qui cochleare petit, distorqueantur & frangantur pedes, ne huc redire possit. In Samothracia fuerunt initia quædam, quæ ad certa pericula propulsanda conferre putabantur. Ibidem & Corybantum mysteria, & Hecates, & Zerinthum antrum, in quo canes immobilabant. Qui autem sacris illis initiati erant, se & ex ærumnis, & è tempestatibus euasuros putabant.

ἀλείψας.) Ad tolerantiam exercens eos, qui iniurias accipiebant.

ἀλλ' ἢ τὴν πλάττειν.) Neminem ille putabat se fortitudine superaturum: & eò usq; iam error eius inualuerat, ut habitu Achillis sumpto, itaq; cōscenso equo in circo equestri superbiret.

ἀλλ' ἢ.) Plato: At, post festum, quod a-

ALLEGORIA, metaphora, cū aliud scribitur, aliud intelligitur. Allegorica somnia, quæ alia per alia declarant: Theorematica, sic à contemplatione dicta, quæ id quod uisum est, representant.

Defensio concessa legibus.

Cyri uotum.

Nobiles decoretos.

Hostilia dona.

Samothraciū supersticia.

Canum immobilatio.

Ardelios.

Cessatio.

Somnia allegorica, Theorematica.

*Nouum testa-
mentum.*

ἄλλη δόξα ἡλίας.) Alia est gloria Solis. So-
lem appellat nouū Testamētū, ut quod
perfectum habeat lumen Solis iusticiæ.

Veritas.

ἀλήθεια.) Veritas est rerum diuinarum
& humanarum dux.

ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ σάγρα.) Veriora quā
quæ ad Sagram gesta sunt. De reb. quæ
ueræ cum sint, non creduntur tamen. Sa-

*Sagra.
Locrenses
Epizephyrij.
Crotoniatæ.*

gralocus est Locridis. Locrenses autem
aiunt Epizephyrios bellum cum finiti-
mis Crotoniatis gerentes, auxilia peti-
isse à Lacedæmoniis. Cum uerò illi se ha-
bere exercitum negassent, & Castorē ac
Pollucem dare illis dicerent: Locrenses
è scommate augurio capto, nauī auersā
precatos esse Geminos, ut nauigarent
unā. Cum itaq; eodem die uicissent, eod-
emq; die uictoriæ ex Italia famæ, Spar-
tam usq; perlate, primū abrogata fuif-
set fides: re deniq; comperta, dici solitū
hoc de rebus ueris illis quidem, sed non
creditis: Veriora sunt hæc igitur ijs quæ
ad Sagram gesta sunt.

*Amor sapien-
tiæ.*

ἀληθινὸς ἔρως.) Verus amor, qui pulchri-
tudine corporis nō est attonitus. Verus
in eo philosophiæ amor excitatur. Pro-
inde omnib. terrenis uinculis abruptis,
& omni hōnorum & pecuniæ spe con-
culcata, se confert ad Proclum.

*Honestā uita,
mors.*

ἀλλ' ἦ.) Sophocles: Homini generoso
aut est honestè uiuendum, aut honestè
moriendum. Omnem rem audisti.

ἀληθεύμενον βίον.) Vitam molitam: alij
de ijs qui glandibus uictitant, accipiunt:
alij de ijs qui faciliè agitant, ut intelli-
gatur uictus paratus & promptus, co-
piæq; rerum necessariarum. Aliud pro-
uerbium: Neq; enim spinæ, inquit, sunt.
Videtur autem refricare memoriam ui-
tæ mutate, quæ agrestitis & spinosa fuerit,
priusquam ratio terræ & sationis habe-
retur. A' secuta igitur post diligentia, di-
ctam esse uitam molitam.

ALLEVIA, ualet Hebraicè, Lauda-
te Dominum, aut, eum qui est.

ἄλλω.) Aliam exhaurimus, affluit alia.
De iis quorum labor est irritus: ductum
à nauis sentina.

ἄλλω δρυὶ βαλάντι.) Aliā excute quer-
cum. De ijs qui subinde aliquid petunt,
aut ab iisdem perpetuò mutuò sumunt.
Est & aliud prouerbium: Satis quercūs.
De iis qui cibis lautiorib. inuentis, fasti-
diunt eos quibus non delectantur.

*Terræ ma-
gis commu-
tatio.*

ἄλλεξ.) Alex, nomē loci. Hic est Halipe-
dum, uolutabrū equorū, planicies mari-
tima, id qd' hæctenus mare fuit: & rursus

in campū mutatū, aratro profcinditur.
ἀλίβας.) Vel mortuus, uel fluuius a-
pud inferos: uel acetum, quòd non libe-
tur, cum sit uinum mortuum.

ἀλίβυες (δύγνι).) Bigæ, seu iugales O-
lim Hamippi dicebantur equi duo, colo-
lo coniuncti, quorum alteri auriga, alte-
ri armatus infidebat.

ALIGERNE, propriū nomē Gotti
cuiusdā, cuius sagittæ stridore multo &
incredibili celeritate ferebātur: ut si in la-
pidē aliquē, aut aliquid aliud durū & so-
lidū incidissent, id omne ui impetus rū-
peretur. Is igitur Romanū quendā thora-
catum cōspicatus, è superiore loco telo
cōiecto, statim uirū cum ipso thorace &
scuto transfixit. aded & robore cæteris
præstabat, & tam robustas ad trahendū
arcum manus habebat. Agathias.

ἀλιεύς πηληγείης νῆν οἴσω.) Piscator ictus fa-
piā. Piscator captos pisces manib. tractās
aliquādo ictus: Sapiā, inquit. Prouerbiū
simile est illi, Factū & stultus intelligit.

HALIZONES, Bithyni: quod terra
eorū est mari disincta, & quasi penin-
sula, Euxino Ponto & propontide inter
uenientibus. Ephorus Halizonas habi-
tasse ait intra Mysiā, Cariā, & Lydiā. For-
tassis autem propter diuitiarum insolentiam
sic dicti sunt, quasi ἀλαζόνες, arrogā-
tes & insolentes.

HALIMON, herba instar arboris, iux-
ta mare nascēs, quæ & lac & semē gignit.

ALIMVS. Vnde Alimius: municipi-
um est Leontiæ tribus.

ἀλίπεδον.) Maricampus. Locus in quo
olim mare fuit, rursusq; terra factus est.

ἀλίπλαγκτός.) Errōmarinus. Sic appel-
latur Pan, siue q Atheniensib. in nauali
prelio tulit opē: siue q Typhonē retib.
cepit: siue q pisces Pana, ut pastora-
lē deū, uenerantur: siue q in choreis in-
star maris reboat: siue quòd Echonem
amat (uocis imaginem.)

HALIROTHIOS, filius Neptuni. Et
de Homero: Sacrosanctū os Mundi uni-
uersi Maritima, ô hospes, occulit arena.

ἄλις.) Satis aphyē. Distentus enim uē-
ter est edendo.

ἀλιθήριοι.) Ex eo dicebātur, q cū fame
laboraretur Athenis, paupes molētū fa-
rinas diripuerūt. Ab obseruatiōe eorū q
molerēt, factū est uerbū. Qui fieri potuit
ne homo iste mal' qspiā geni' existeret?

ἀλιτέξ.) Nunc à quopiam deo, & ani-
mo conscelerato hoc est ortum.

ALTHAEA, genus agrestis maluæ,
secun.

57 secundum medicos: quæ dissipat & maturat tubera, purgat & alphas. Eius uerò semē lapides cōminuit. Est & nomen proprium, & urbs Olcadum, gentis Hispanicæ, quæ uicina est Carthagini, quæ & nouam urbem uocant.

ALTHAENVS, nomen fluuij. *ἀλθηφίας.*) Vitis Althephia, & Anthedonia, & Hyperia: ab Althephio, & Hypero, & Anthedone sic appellata. Oraculum: Bibe uinum feculentū, quia non habitas Anthedone, nec in sacra Hypera, ubi uinum defecatum bibisti. Alcames, nomen uiri Lemnij.

ALCANES Ephraimiticæ tribus ciuis mediocris, cuius nomē in principio libri Regum * Hecanas scribitur, Harmathaim urbem incolens. Is cum duas haberet uxores, Annam & Phenennam, ex hac suscepit liberos, illam uerò sterilem constanter amabat. Alcane autē Siloam, qua in urbe tabernaculū Domīno fixum erat, cum uxoribus ad rem diuinā faciendam profecto, & in conuiuio partes uxoribus & liberis distribuente: Anna liberos alteri assidere utrinq; conspicata, in lachrymas erupit, orbitatemque suam & solitudinem deplorauit: mœsticiaq; uiri consolationem superante, in tabernaculum abiit, supplicaturā Domīno, ut liberos largitus, matrem se faceret: pollicita se primum partum ministerio diuino dedicaturam, qui uictus usitata ratione non usurus esset. Ei precanti, Eli sacerdos interuenit, & ut ebrīā abire iussit. Illā uerò, aquā se bibere dicentem, & propter orbitatē mœstam, supplicare Deo: bono animo esse iussit, quod Deus ipsi filium daturus esset, quem illa Samuel (quasi Adeodatum, aut Deoptatū dicas) appellauit.

ALCIDA M A S Eleates Asianus, Dioclis F. eius qui Musica scripsit, discipulus Gorgiæ Leontini.

ALCIMACHVS dux, ex Anagyraſio municipio: alius uerò fuit Macedo, cuius meminit Hyperides.

ALCIMENES Megarēsis, tragicus. Est & alius Alcimenes comicus, Atheniēsis.

ALCIPHRO N philosophus è Magnesia, quæ ad Mæandrum est.

ALCMAN Lacon (*ἀπὸ μεσσηνίας*) Messates: secūdū uerò Cratetē * Proontem, Lydus Sardinus, lyricus, filius Damantis, siue Titari. Vixit autē 27 Olympiade, Ardie Halyattis patre in Lydia regnante. Cū autē esset magnus amator & seruiligenere ortus scripsit carminū libros 6, & * Natātes: primus autor, ne Hexametri ad lyrā canerentur. Vfus est autē Dorica lingua ut Lacedæmonij. Est & ali⁹ Alcimā, unus è Lyricis, quē Messena genuit.

ALCMANICVM genus, quo crebrō usus est Alcman, utrinq; uerbo inter nomē collocādo. Vt & apud Homerum: *Vndas quā Simois cōmiscuit, atq; Scamāder.*

ALCMAEONIDAE, genus illustre, & splendida familia quædam Athenis, ab Alcmaone, qui Thesei tempore ui-

mine ab auo ducto, nam Alcei filius fuit Amphitryon.

ἀλκη.) Hesiodus: *Vires Aeacidis dedit alti rector Olympi, Mentem Amythaonidis, Atridis diuitiasq;.* Polybius: Eloquentiæ uis & mortem cōtemnere solet.

ALCIBIADES, Clinię F. Periclis è sorore nepos, Atheniensis philosophus & orator: discipulus primū Sophili, deinde Socratis, cui (ut quidā ferūt) in deliciis fuit. Sed & seruo natū quidā tradiderūt. Is Atheniensīū Imperator cū fuisset, magistratū sibi abrogatū molestē ferēs, ob Mercuriales statuas cōfractas, ad Tissaphernē Persam defecit: belloq; aduersus Atheniēses cōcitato, iisdē reconciliatus est. Ceterū Pharnabazo, apud quē diuersabatur, eum occisuro, in Phrygiā pagō meretriculæ cōsuetudine utēs, tale somniū uidit. Putabat se ueste amicę indutū, cōburi absq; capite. Itaq; satellites tabernaculo eius incēso egredi coactū, in fuga uulnerant, & caput eius Pharnabazo afferunt. Hic olympiē uictor, omnes eos qui ad spectaculum conuenerant, conuiuio excepit. Alius fuit Alcibiades hu-

ius proauus: quem, & paternum item auum, bis ostracismo eiectum ait Lysias.

ALCIMA CHVS dux, ex Anagyraſio municipio: alius uerò fuit Macedo, cuius meminit Hyperides.

ALCIMENES Megarēsis, tragicus. Est & alius Alcimenes comicus, Atheniēsis.

ALCIPHRO N philosophus è Magnesia, quæ ad Mæandrum est.

ALCMAN Lacon (*ἀπὸ μεσσηνίας*) Messates: secūdū uerò Cratetē * Proontem, Lydus Sardinus, lyricus, filius Damantis, siue Titari. Vixit autē 27 Olympiade, Ardie Halyattis patre in Lydia regnante. Cū autē esset magnus amator & seruiligenere ortus scripsit carminū libros 6, & * Natātes: primus autor, ne Hexametri ad lyrā canerentur. Vfus est autē Dorica lingua ut Lacedæmonij. Est & ali⁹ Alcimā, unus è Lyricis, quē Messena genuit.

ALCMANICVM genus, quo crebrō usus est Alcman, utrinq; uerbo inter nomē collocādo. Vt & apud Homerum: *Vndas quā Simois cōmiscuit, atq; Scamāder.*

ALCMAEONIDAE, genus illustre, & splendida familia quædam Athenis, ab Alcmaone, qui Thesei tempore ui-

Aeacida, Amythaonida.

Eloquentia.

Alcibiadis perituri somnium.

Alcibiadis proauus.

xit: ut Actæonidæ, ab Actæone:

ἀλκίῃρες.) diuinæ & desideratæ amicitia custodes.

ALCYONI dies, sereni. De numero controuersia est. Simonides enim in Quinquercionibus, undecim eos esse dicit, itemque Aristoteles in historia de Animalibus: Demagoras Samius VII. Philochorus IX. Fabulam aut de ijs Hegfander in Cōmentarijs sic narrat: Alcyonei gigantis filias fuisse, Phthoniam, Anthen, Methonen, Alcippā, Palenen, Drimo, Asteriā: quæ se post obitum patris de Canastræo, Pellenæ promōtorio, in mare præcipitarint, & ab Amphitrite factæ sint aues, Alcyones à patre cognominatæ. unde dies sereni & tranquillī dicuntur Alcyonij.

Alcyoneus gigas.

ἀλμῆ.) Salsedo non inest illi. De homine insuauis & insulso.

ἀλμυρὸν.) aqua salis calidior est dulci. ἀλογεῖν.) Talingis, arma & uiros bellicosos negligere statuit: sed scortorū & scurrarum uti consuetudine.

ἀλογισία.) Polybius: Pleriq; refragabatur, quorū alij incogitantia, alij insaniam esse dicebāt, temerē in acie uersari, & uitā quasi p ludū & iocū in discrimē adducere. Idē alibi: Humanū genus nō minus p incogitantia, quā ppter naturā peccat.

ἀλογία δίκη.) Actio quæ in eos datur, q gestu magistratus rationē nō reddūt.

ἄλλο γλαυδῆ, ἄλλο κερώνη φέγγεται.) Aliū noctua, cornix aliū sonū edit. Prouerbiū in eos qui inter sese nō consentiunt.

ἄλογοι ἐργασίαι.) Sodales aut largitores qui portionē suā nondū cōtulerūt, ex ordine in orbem redeūte, cum nomina in stipe soluenda proferuntur.

ALOE, medicamenti genus, primo gradu calefaciens, tertio exiccās, amica stomacho, abstergēs, & dissipans, & aluū purgans. Lota uerò minus quidē abstergit, sed magis fouet stomachū. (ris.

Insomnie pena.

HALONES, parua insula Aegei maris ἀλωάμει.) Cicuri elephantō eū subiecerunt, ut metuens ne à bestia eōcularetur, somno abstineret.

ALOPE, Cercyonis filia, è qua & Neptuno est natus Hippothoon: à quo tribus Hippothoontia nomen habet.

Prusias.

ἄλλοπρόσιλλ.) Non modò timidus fuit Prusias rex: sed & in rebus aduersis ab alio ad alium defecit.

ἄλλο βί.) Alia uita, alia uictus ratio. Prouerbium, in eos qui uitam mutant in melius,

ἄλλο ἔτ ἡρακλῆς.) Alter hic est Hercules. Prouerbiale, de ijs qui ui aliquid agunt. Primum de Theseo dictum, siue de Dactylorum Idæorum Hercule, siue de Alcumenæ filio accipiatur.

ἄλλοτε.) Ipsa dies aliquando parens, aliquando nouerca est.) De ijs, quibus res aliās speræ sunt, aliās aduersæ.

ἄλλοτετα βάλλειν.) Aliena iacere. De ijs qui in ludenda alæa aberrant.

ἄλλοτερον.) Alienam messem metis. In eos qui rebus alienis fruuntur.

ἄλλ' ἔδ.) Neq; enim est impudentibus naturā mulieribus quicquam peius ad omnia, nisi aliæ mulieres.

ἄλλ' ἔδ.) At ego prostratus non iacebo: hoc est, Non despondebo animū, nō me angoribus dedam.

ἄλλ' ἔδ' ἔγ.) At nec proloqui fas, quod factu est nefas.

ἄλλ' ἔδ' ἔγ' ἔν τῷ ποδί πρὸς τὴν λυρὰν ἀμαρτίαν.) At non propter pedis erratū ad lyram. Prouerbium, in eos qui alterius criminis rei aguntur, quàm quod ipsi defendunt.

ἄλλ' ἔδ' ἔγ' ἔν τῷ ποδί πρὸς τὴν λυρὰν ἀμαρτίαν.) At nefas est hæc cuiquam dicere, præterquā discipulis. Hoc perstringendi & criminandi causā inserit. Alienū est enim philosophis cælare & inuidere, cū eorū sit liberaliter omnia cōmunicare.

ἄλλ' ἔδ' ἔγ' ἔν τῷ ποδί πρὸς τὴν λυρὰν ἀμαρτίαν.) Vulpecula denudō nō capitur laqueo. & Vulpecula semel in laqueum.

ἄλλ' ἔδ' ἔγ' ἔν τῷ ποδί πρὸς τὴν λυρὰν ἀμαρτίαν.) At nihil inest remedij annulo, nulla incantatio, contra sycophantæ morsum. Qui amuleta uendūt, aliud ad aliud prodessē dicūt: & medicatū anulū appellāt, qui fascinū & uenena propulset: cum sycophantæ morsus sit serpentibus nocētior.

ἄλλ' ἔδ' ἔγ' ἔν τῷ ποδί πρὸς τὴν λυρὰν ἀμαρτίαν.) Athenienses literis sortiebantur de decem tribubus, quarum primæ litera erat α, secundæ β: & sic ordine usq; ad ι. Nam cum decem essent tribus, deni deligebantur iudices. Cui ergo α obtigerat, is primus dicebat ius, & reliqui eodem modo.

ἄλλ' ἔδ' ἔγ' ἔν τῷ ποδί πρὸς τὴν λυρὰν ἀμαρτίαν.) Duc me hospes, siue ancillā, siue uxorem mauis. Euripides in Andromeda.

ἄλλ' ἔδ' ἔγ' ἔν τῷ ποδί πρὸς τὴν λυρὰν ἀμαρτίαν.) Arealia, festū est Athenis, quod ait Philochorus inde dictum esse, quod homines tum in areis uersentur: idq; celebrari mense Decembri.

ἄλλ' ἔδ' ἔγ' ἔν τῷ ποδί πρὸς τὴν λυρὰν ἀμαρτίαν.) Sarcina salis unde uenit eō abiit. In eos q suis facult-

faculratibus ipsi utuntur, nec de ijs quicquam alijs impertiunt.

ἀλῶναι.) Maximè cauens, nè periurij conuinceretur.

ἀλῶνητον ἀνδράποδον.) Sale emptū mancipium. De hominibus nihili, ac barbaris: quòd mercatores, sale in mediterranea importato, mancipia emebāt. Thracæ item sale mancipia uendebant.

ALOPECE, Municipium tribus Antiochiæ.

ἀλωπεκίζειν.) Vulpinari. De ijs qui fallere instituunt.

ALOPECONNESOS, Vrbs est Helleponticæ Chersonesi, ex Oraculo condita: quo iussi essent, quo in loco uulpinos catulos uidissent, eo in loco urbem condere. Tradunt Aenum Thraciæ esse urbē, in quam Græci primūm Alopecōnesios habitātū miserint: deinde Mityle-

nis & Cumis habitatores accersierint.

ἀλώπηξ.) Vulpes munerib. non capiūt. De ijs qui nō facile munerib. flectuntur.

ἀλώπηξ.) Vulpecula bouē agit. Proverbium, de eis quæ nulla ratione eueniūt. κερδοῖ σιωπῶν κερδοσιώων προσδοκῶν: Vulpeculæ familiaritate utēs, uulpinam calliditatem expecta.

ἀλλως.) Ad hæc quid dicitis, q̄ Providentiā errare temerè, & esse fabulā dicitis? & Cetera philosophis & egētib. impetiebāt gratis, ob bonitatē & liberalitatē.

ἀλλως ἄδεις.) Frustrā canis. De ijs qui frustrā laborant.

ἀλλως ἀναλίσκεις ὕδωρ.) Frustrā consumis aquam. In eos qui frustrā studēt eloquentiæ. Translatum ab ijs, qui in iudicijs ad aquam dicebant.

ἀλῶν.) Quicquid inuestigat, capiūt: effugit, qd̄ negligit. Euripides: Ne unquā deprehēdar in facinore, uel calamitate.

ALPES, mōtes lōgè porrecti, quos natura quasi murū Italiæ excitauit, altitudine nubes superate: itaq; lōgè ptēsī, ut totā Italiā distinguant, usq; ad eas quæ fauces dicūtur. Sunt & Alpes mōtes, q̄ Gallos & Aeluros separant: ubi accidit, ut crebra castella essent, quo loco Gotthi ab antiquo habitātes, excubias agebāt.

ἀλοι διασμηχθεῖς ὄναιτ' ἀν' ἔτοσι.) Hic sale deterfus iuuari posset. In deliros: trāslatio sumpta à siccilib. uasis & uino. Sal enim iniicitur, ne facilè uappescat, aut accescat. Nā eos q̄ præ ebrietate quasi desipiūt, pfundere solem⁹ oleo sale misto. Nec utres tantū sic deterfi iuuantur, sed & deliri meli⁹ habere incipiūt. Significa-

tur autē, hominē esse crāsū, q̄ uelut coriū aruina inunctū, extēdi & molliri queat.

ἀλσίγη.) Herbarū gen⁹, refrigerātis & humectātis, cōsimiliter atq; helxinē. Vnde ad feruores & inflammationes confert.

ἄλλοι κάμουν, ἄλλοι ὄναιτο.) Alij laborant, alij fructum cœperunt. De ijs qui præter spem hæreditatem creuerunt.

ἀλλοίωσις.) Alteratio est, mutatio è specificato in specificatū, eodē subiecto manente. Cum autē passio bifariā dicatur: ea quæ ad interitū ducit, propriè dicitur passio & alteratio. Quæ uerò ad pfectionem, nō propriè dicitur passio aut alteratio, sed potius ortus seu generatio.

ἄλλοις μὲν γλῶττα, ἄλλοις δὲ γίμφοι.) Alijs lingua, alijs molares. Eo quòd alteri sint loquaces, alteri uoraces.

ἀλυάτης.) Halyattes, Lydorū rex, ut bello strenuus: sic adē luxuriōs, ut aliquādo etiam sororē suam stuprarit. Genuit autē Halyatten, qui adolescēs fuit insolens atq; intemperās: sed uir factus, tēperantissimus & iustissimus & fortissimus euasit. Bellū gessit cū Smyrnæis, urbēq; cœpit. Hic genuit Croesum. Bello autē Carici illato, suis denūciauit, ut exercitū Sardis adducerent: atq; inter ceteros, Croeso ēt natu maximo filiorū, & Adramyttij & Thebæi campi duci designato.

ἀλυτῶν.) Male sub fine senectæ pauperies nobis membra uorans oritur.

ALPHA, Ab Hebræo Aleph. Sūt em̄ factæ literæ Abrahami inuētū: quāuis aliter atq; aliter delusi Græci, sibi eas adscribāt.

ALPHEVS fluuius. Homēr⁹: Latè per terrā Pyliā fluit. Hic statim à fontib. occultif: & lōgo spacio sub terra fluēs, iuxta Lycoā Arcadiæ emergit. Nō multū autē à fontib. ad x stadia occultatus, rursus exorif: ac deinceps Megalopolitanū agrū pfluens, initiō tenuis, deinde crescit. & conspicuè iam dictam regionē peruagatus, ad decē stadia, ad Lycoā puenit. Iāq; Lusij aq̄s auctus, planè trāsiri neq̄t.

ALPHEVS fluuius Arcadicæ urbis, quæ sita est ad Pelopōnesum: & per mare Adriaticū penetrās in mare Siculū, & falsedine nulla infectus, in Sicilia insula emergit ad fontē Arethusam, quasi eius amator. At ita quidē iste currit, quasi Alpheū spirās: id est, adē expeditē currit, ut Olympic⁹ cursor, à præterfluētē amne.

ἀμα.) Demosthenes in oratione pro Oratoribus: Mors non est cordatis miserabilis. Hæc enim à primo statim ortu decreta est omnibus.

ἀμα.) Mors non est cordatis miserabilis. Hæc enim à primo statim ortu decreta est omnibus.

ἀμα δίδω καὶ λάμβανε.) Simul da & accipe. Prouerbiū, in ingratos & infidos.

HAMADOCI duo fuerunt, pater & filius, q̄ Philippo suppetias uenit in bello aduersus Cerfoblepten.

ἀμὰ ἔπος, ἀμὰ ἔργον.) Dictum ac factum. Prouerbiū, de rebus quæ citò ac subito conficiuntur.

αὐτῆς ἀμάλαις οἶονεὶ αὐτῆς βάρησις.) Cū ipsis frugibus. Prouerbiū, in eos q̄ inter-

necione delentur: quasi dicas, funditus. ἀμὴ ἡλέκται καὶ πέθηκεν ἡ χάρις.) Simul ac miseritū est, occidit gratia. Prouerbiū, in eos q̄ beneficiorū statim obliuiscuntur.

Omnia sunt ingrata: nihil fecisse benignè, est.

AMAZONIA ædes, quam Amazones condiderūt. Sic scribit Isæus de consecratione Amazonis. & Amazonū cornu, locus Atticæ, ubi Theseus Amazones superauit. Sic & Cumæ dicebantur, ubi Amazones habitauerunt.

AMAZONICVM, Bœotia locus: & Amazonia, Messapia urbs.

AMAZONES, feminea gēs ad Thermodontē, quam nūc Sauromatidas aut Sauropatidas uocāt, à uescēdis lacertis.

ἀμαθέσι.) Noctū agebat exercitū, hostes ignaros eorum quæ agerentur, opprimere cupiens.

ἀμαθέσερόν πως εἶπε, καὶ σαφέσερον. uel, σαφέσερόν μοι καμαθέσερον φράσον. Rudius & planius mihi dicito.

AMATHVS, urbs Cypri antiquissima, ab Amathe Herculis filio, aut ab Amathusa Cinyræ matre, in qua Adonis Osiris colebatur: quē, quāuis Aegyptiū genere, Phœnices & Cyprij sibi uendicāt.

AMATHE, urbs Phœnicia & Sicilia.

AMALASYNTHA, uel Amalfuida, id est ἐρανοπλατῆς, ἢ ἐρανόσφου, cœlesti prædita sapientia, mater Atalarichi, studiofissima iusticia, & uirago excellens: quandiu gubernauit urbē, neminem omnium Romanorū in corpore punijt, aut pecunia multauit: ac ne Gotthis quidē indulset, ad eos uiolandos incitatis. Voluit & filium eò uictu, quo Romanorū principes, uti: & Scholam literatoris frequētare iā coegit: tresq̄ senes è Gotthis delectos, quos omnium prudētissimos & optimos esse norat, familiariter cū Atalaricho uiuere iussit. Quæ Gotthis minime placebāt, qui cupiditate iniurijs afficiēdi populi, barbarico more magis ab eo se regi uolebāt. Et cū aliquando mater puero publicè delinquēti, alapā impigisset: is lachrymis opletus, inde in

Barbari moderatum regnum ferre nequeunt.

cōclauē uirile se cōtulit. quod cōspicati Gotthi, grauitere ferebant: & Amalasyntha maledicētes, affirmabant, uelle eam puerum q̄ primū è medio sublatū, ut ipsa marito alteri nupta, esset impij particeps. Itaq; cōgressi querebātur, nec sibi nec populo regē rectè educari, nec sibi enim multū à fortitudine abhorre, & institutionē senilē ad ignauiam & animi abiectionē plerunq; tendere. Oportere igit̄ eū, qui in rebus gerēdis audax, & illustri gloria futurus esset, magistrorum metu liberatū, in armis exerceri: addentes, dū flagellū timeret, nunquā fore ut ense aut hastā contemnendā duceret.

Itaq; Regina (inquiunt) Pædagogis istis ualere iussis, Atalaricho pueros familiares adiungito, qui eum, pari ætatis flore præditi, ad uirtutē, more patrio incitent.

At Regina, non assensit illa quidem: sed metu insidiarum ab illis, omnia concessit, quæ Barbari uoluerunt.

AMALTHEAE cornu. De copiosa, prospera, feliciq; uitæ ratione: *Hic ubi Amalthea uita est mihi diuine cornu.*

Amalthea enim nutrix Iouis: ab eò dicta, quod non molliretur.

AMAN, regis Darij procurator, pollicitus est, se decies mille talenta regi collaturum, si Iudæos perdidisset. Quo impetrato, literæ omnibus gētibus scriptæ sunt, ut uno die Iudæos omnes dederēt.

Priusquā uerò hæc conficerētur, Mardochæus p̄ Estherē regi insidias cōparatas detexit. Is igit̄ scriptis reuocatis, in crucē egit Amanē, Mardochæo ab illo paratam: plurimiq; ex inimicis à Iudæis sunt occisi, quib. ij dies festi ac solennes sunt.

AMMANITAE, Gens Nabatarum Arabum, ab Ammano Lothi & filia minoris filio.

AMANVS mōs iuxta Ciliciā, à Tauro p̄cedens: dictus Amanus ex eo, q̄ Orontes asportata è Tauris Diāa, unā cū Iphigenia, in eo monte insania liberatus est.

ἀμαζα τὸν βῆν ἔλκει.) Currus bouē trahit. Prouerbiū, quando præstantior à deteriore regitur: *Fertur eqs auriga, nec audit currus habentis.*

ἀμαρτάδας.) Mulierū peccata nō modò in maritos recidunt, sed liberos magis et attingūt: q̄ ob diuturnā cū matribus cōsuetudinē, opinionē afferunt alijs, carum se fore similes natura ac moribus.

ἀμαρτυρία.) Aristophanes: Quam celebris est Musarū fama? instar imperatorum equorum. Verba enim alata sunt.

ἀμαρ

65 *ἄμας ἀπ' ἡττῶν, οἱ δ' ἀπ' ἡττῶν οὐκ ἀφασ.*) Falces repetebā ego, illi uerò ligones negabāt. Prouerbiū, in eos q̄ alia repetūt: alia ijs, à quib. repetunt, habere se negantib.

AMASIA, Vrbs Pontica, patria Strabonis, Stoici philosophi.

AMASIS, primus mortaliū Cyprum subegit, tributo imposito.

AMASTRIS, Vrbs Pōti, à Persica muliere Amastride. Amastrianus, gentile.

10 *ἄμασι.*) Nodi. In homines distortis ingenijs: à Pelusiotis, qui ad Casium degūt, naturali arte nodos neētentibus, & plicas plicis cumulātibus. Epigramma.

Aureus intacta dirupit uinclā puella,
Ferratis Danaes Iuppiter in thalamis.

AMACHIVS, sub Iuliano desertore, siue transgressore, paruaē urbis Phrygiae princeps, acer Ethnicae religionis defensor.

Macedonius autē quidā, & Theodulus, & Tatianus, studio Christianismi incitati, cū tēpla aperirētur, noctu impetu in eadē factō, statuas cōfringunt: eaq; de causa multos cruciatus & supplicia per-

20 pelli, tandē foco & crati impositi, & igni ustulati, fortitudinē suam declararūt: Si, inquit, Amachi asū desideras, cōuertito nos in altera latera, ne semiaffi palato tuo min⁹ sapiamus. itaq; cōsumpti sunt.

30 *ἄμαχον κρύψαι τὸ συγγλῆς ἦθ.*) Pinda-

tr: Natura insiti mores occultari nequeunt. Quisq; suū opus repraesentare studebat, cum regem id incredibiliter urgere uiderent. Incredibili superbia inflammatus, se iam esse hominem poenitebat.

40 *ἄμβάτας.*) Mors equorum non molesta erat fessoribus: comedebant em̄ eos.

ἄμβλυώδης.) Nec in adolescentia insollescere, neq; in senectute torpescere.

50 *ἄμβολία.*) Cum semel assuēris, semper cessat crescere.

AMBRACIA, Thesprotiae urbs est, in Ambracico sinu: Corinthiorū colonia.

AMBROSIA, siccus cibus. Nectar, quasi νεόκταρ, potus deorū: illa ab immortalitate, hoc à cōferenda iuuetute dictū.

ἄσπαστος.) Fuit Amorum & Charitum illa puella, diuinum quoddam germen.

60 AMAEA persecuta est Azesiam: id est, Ceres Proserpinā. De ijs qui longo tempore aliquid quærunt.

AMELIVS, Apamensis philosophus, discipulus Plotini, praeceptor Porphyrii, & qualis Ammonij & Origenis.

ἄμετροι.) Qui placētās immoderatē edunt. Prouerbiū.

ἄμειδες.) *Asī iras leni tristes, neq; collige damna.*

ἄμείδης.) *Expertes risus lemures Proserpina quamuis.*

Sub terra moderaris.—

AMIPSIA S, Atheniensis comicus.

AMEN, fideliter, uerē.

AMERIVM, Vrbs Italiae: unde Amerinus.

10 *ἄμησάμεν.*) Multum nutricius plangit, aggesto manibus multo puluere super nubilum Andromaches caput.

ἄμήσαντες.) Nunquam in agro Corinthiaco messorem egit, nec unquā acerbae paupertatis gustum cepit.

ἄμήχαν.) Damascius: Desiderio incredibili diuini afflatus, quasi p̄ diuinationem inuenienti ueritatē similis erat.

20 *ἄμμιχα.*) Propter doctrinae eruditionem, qua homo suauissimus ornabatur inter Musas & Charites.

ἄμίλκας.) Hamilcar, qui & Phabeas, Carthaginensium dux, ætate florens, robustoq; corpore: & (quod in re militari plurimum ualet) eques optimus, & audacissimus. Huius Hamilcaris filiū fuisse tradunt Hannibalem, qui aliquot annis

30 post longo bello Italiam afflixit, maximumq; Romanis terrorem incussit.

40 *Hannibal.*

AMNISVS, Cretae fluius.

ἄμνοκῶν.) Aristophanes, de Cleone, homine inquieto, & sycophanta: obsequas quis ciuis sit ouillis moribus, & non improbus, & litium fugitans. Sunt enim qui ex ignauia & probitate morū multari malint, quàm ius suū persequi. Tales igitur, inquit, Cleon perterritos metu negotiorum, facillē exagitabat.

50 *ἄμνοὶ τὲς τρέπας.*) Agnitis moribus homines: id est, placidi, simplices, probi, ut agni: aut etiam molles.

ἄμνον μετρεῖν.) Arenā metiri. De rebus inanibus & quae fieri nequeunt.

AMORRAEV S, Seō rex Amorraorū.

60 AMVS Aegyptius, adolescens uxore ducere recusabat. Cum autē è cognatis quidam urgerent, ne coniugiū despiceret, sed uxore duceret: obtēperat, & init matrimonium: multisq; monitis uirgini persuadet, ut ante cōgressum, uitae mundanae renunciaret. Quod ambo cum fecissent, in Nitriē montē secesserūt: & exiguo tēpore unā exercitati, post seorsim idem fecerunt. Huius Ami animū in cœlum recipi, uidit Antonius. Idem Amus, nunquam se nudum uidit: Indecorū esse monacho dicens, uel suum ipsius corpus

Castum coniugium & sanctum dē uortium.

Antonius
Ami animū in cœlum recipi uidit.

Didymus ues
re monachus.

pus conspiceret nudum. Fuit & alius monachus Didymus, qui cum XC uixisset annos, nullius hominis consuetudine usus fuit usq; ad obitum.

ἀμυσσῶν.) Aristophanes: Musis indignū est, cōspici poetam agrestem & hirtum.

ἀμώμενοι.) Aristophanes: Alienas hęc spicas demetēs, ligno alligatas siccat, & uēdit. De Cleone, alienis fruēte laborib.

H A M M O N, Græcus siue Ethnicus deus. Aristophanes in Auib. Nos aues, sumus uobis Hammon, Delphi, Dodona, Phœb⁹ Apollo, hęc oracula. Primū enim percontati auē, id est augurijs consultis, sic rem gerendam suscipitote.

A M M O N I A N V S Grammaticus, Syriani cognatione ornatus, atq; etiā innata similitudine tam morū quàm corporis, & (ut ait Homerus) *Et specie & magnitudine, & statura proximè ad illū accedens.* Nam & corpore pulchro procerōq; fuit uterq;: accessit sanitas, & robur nihilo inferior reliqua bonitate naturæ, tā totius quàm partiū: & cōfirmatus fuit animus ad res optimas in utroq;. Sed Deo charior Syrianus, & german⁹ philosophus: alter uerò enarrationē poetarū, & gręce dictionis correctiōe artē occupatā diligebat. Hic Ammonian⁹ ille fuit, cui cōtigit asinū habere sapientiæ auditorem.

Asinus quas
drupes phis
losofaster.

A M M O N I V S philosophus Alexandrinus, cognomento Saccas, profanus è Christiano factus, ut ait Porphyrius, Ammonij Alexādi discipulus, qui & in schola successit Aristarcho* prius quàm monarchia potiretur Augustus.

A M O N T I A N V S, Romanus senator fuit.

A M O R I E S, Pisæi nothus filius.

A M O R I V M & Amōros, urbs Phrygiæ maioris. Amoriensis, nomē patriū.

ἀμπερόμενος.) Itane infelix bobus amissis, albam uestem induis?

Stoicis cur
paria sint
peccata.

ἀμπαλάκημα.) Placet Stoicis, paria esse peccata. Nam si nec uerum uero, nec falsum falso magis est quicquā: ita neq; fraus fraude, neq; peccatū peccato maius est. Nā qui c stadij Canobo abest, & qui uno, ex æquo Canobi nō sunt: sic & maius & minus peccatū æquè absunt à rectè facto. Alij, quorum & Heraclides Tarsensis est, imparia esse peccata dicūt.

ἀμπαλακῶν.) Versus Ibyci ueniebat in mentem: Ne quo peccato in Deos admisso, honorē ab hominibus consequeretur. Refertur autem Ibycia hęc sententiola ad sacerdotium.

ἀμπωτις.) Virum bonum & sapiētem nihil eorum quę mirabilia uidentur, mirari, decet: cuiusmodi sunt fœda barathra, quę Charonia dicūtur, & maris æstus, & calidarū aquarū fontes, & igniū eruptiones. Neq; etiā in solitudine detur uir bonus & sapiens, natura societatis amans, & actuosus.

ἀμοιβή.) Gratia sanctissimis illis respōdens moribus, ei relata est, cum fortuna ubiq; secundissima uteretur: nec in ullo, qd' gerēdū suscepisset, uoti impos fieret.

ἀμοιβόν.) Pœnas dabis malis facinoribus consentaneas.

ἀμοιρήσαι.) Malus homo infelicē exigit uitam.

ἀμυγδαλή.) Morsu difficiles sunt amygdalę.

ἀμυμάδαι.) Cratinus in Pylæis: Instituit eos urbs, & publicis impensis aluit, ad pubertatem usq;, ut olim pestem depellerent à patriā.

A M Y N I A S, legatus Pharsalum profectus, ibiq; cum solis Penestis, quum apud Thessalos ipse Penesta esset nullo minor, congressus est.

ἀμυρόμενοι.) Fuit hoc Romanis in more positum, cauere ne unquā iniusta inferre arma uiderētur: sed potius propulsare bella; nec nisi necessariò suscipere. Vident & me & te, itaq; sentiunt: me re ipsa malè tractatum, uerbis te ulcisci, & Nomine Dōmini sum eos ultus.

ἀμύζεις.) Prouerbiū: Ne spina quidē punget bonos. In Epigrammate: *Sta, speculari tuum pectus sine fruge laceffe.*

A M Y R I S infanij Proterbiū in cordatos dicitur. Is enim à Sybaritis oraculū de Reipub. fortuna percontatū missus, cū Apollo respondisset, tū perituros Sybaritas, cum homines plures fecissent Deos: cōspicatus seruū ad eadem sacrā flagris cædi, ac pōst, cū ad monumētum patris eius à quo cædebatur cōfugisset, absoluit: oraculo intellecto, possessionibus suis in pecuniā redactis, abiit in Peloponnesum. Quod igitur ratione fecerat Amyris, id Sybaritæ uniuersi infanix tribuerūt. Tandem uerò illa infanix opinio in admirationem est conuersa.

ἀμύσειν.) Cū è suo exercitu prodijisset, coru⁹ dextro uiri brachio insidet, aduersus Gallū in certamine ruens: tū unguib. malas & faciē eius laniando, tū alios oculos obtegēdo, rostroq; cædēdo, effecit, ut Valeri⁹ sine discrimine uinceret: & uictoria, & cognomento Coruini auctus.

ἀμυσί πιν.) Strenuè bibere, uno scilicet

69
cet spiritu, & oculis nō conuiuentibus. Commodus Romanorū Imperator ceramine defatigatus, è poculo * uxoris suę dulce uinū frigefactum, strenuè bibe-
bat. Quapropter id quod in cōuiujs so-
let dici, omnes acclamarūt, *Ζήσεις*, id est,
uel Viuas, uel Vixeris: hoc est, excedas è
uita. Itaque fieri potest, ut hoc qui dicit,
nō tam bene precetur, quàm excretur.

ἀμφίχαρι.) *Ast illos mors atra absor-*
bit omnes.

ἀμφίφνης.) Aristophanes in Nubibus:
Qualē educaui filiam? Ancipiti lingua
illustrem?

AMPHIBOLIA, dictio binas res, uel
plures significās: quod ad uocē attinet,
ut eadē pluribus de rebus intelligatur.

ἀμφίδοξον.) Hi uerò non censuerunt
anceps sibi discrimen adeundum, cum
sine dubitatione possent uincere.

ἀμφιδρομία.) Quintus ab ortu infan-
tis dies, quo manus purgant, quæ partū
adiuuerunt, & infantem cursim circum-
wdes ferunt. Dona itaq; cognati mittūt,
polypodes plerunq; & sepias. Decimo
uero die nomen imponunt puero.

AMPHICTYONES, exurbibus & po-
pulis selecti iudices. Fuit enim cōcilium
Græanicum ad Thermopylas. Sic autē
dicti sunt, uel ab Amphictyōe filio Deu-
calionis, uel quòd circū Delphos habi-
tarēt. Qui cum rex esset, hos duodecim
populos conuocauit: Iones, Dorientes,
Perrhæbos, Bæotios, Magnetes, Ache-
os, Phthiotas, * Molienses, Dolopes, A-
manes, Delphos, Phocenses.

ἀμφισοφία.) Cū accusator & reus, fur-
tali quos criminantes, iurant. Quod cū
sepe frustra fieri animaduersum esset, le-
gem tulerūt Athenienses, in eos qui alie-
quos in carcerē ob furti crimē conijce-
rent, ut conuicti M. drachmas soluerent.
Sed & ij qui bona ciuium tanquā publi-
cata proscriptissent, calumniæ conuicti,
tantidem & ipsi multabantur.

AMPHION uetustæ Musicæ inuen-
tor, de quo Iulianus apostata in Epistola
quadā ait: Et ocio abundas, & uales in-
genio, & philosophiā diligis, ut qui ma-
ximè. Quæ tria inter sese coniuncta, uel
Amphionē efficere possent, uetustæ Mu-
sicæ inuentorem: tēpus scilicet, Dei spi-
ritus, amor eanendorū hymnorū. Neq;
enim instrumētorum penuria his obsta-
te solet. nam & hæc, trium illorum com-
pos, inueniet. An non enim hunc ipsum
accepimus, nō harmonias modò, sed i-

psam præterea lyrā excogitasse, siue diui-
ni ingenij ui, siue diuino quodam mune-
re atq; inexplicabili adiuumento? Atq; e-
tiam ueterum pleriq; in tria hæc maximè
uidentur intenti fuisse, seriò philosopha-
ti, nec aliud quicquam requirentes.

AMPHIPOLIS, prius Acra dicta, &
urbs Martis, & Eion, & Myrica, & Crade-
mna, & Anadramus, urbs Thraciæ, quò-
dam nouem uia. Aiunt autem Amphip-
polin dictam, quòd is locus circumcir-
ca habitaretur: uel, quòd eā Strymon flu-
men ambit.

AMPHIS, Comicus Atheniensis.

AMPHISSA, Vrbs Locridis, sic dicta,
quòd maribus circumdetur.

ἀμφιστήσις.) Exteri dicunt: Contro-
uersia referatur ad iudicium: iudiciū in
argumēta inquirat: inquisitio, q̄ æquum
est, definiat: definitio scribatur: scripta
confirmetur ipsis rebus: & omnis con-
certatio sopiat, & amicitia reflorescat.
Neq; enim temerè iudicandum est.

ἀμφισυμῶν Φάλαγγς.) Acies sic instru-
cta, ut manipulorum semissis terga sibi
inuicem obuerrat.

AMPHITRVO, Filius Alcæi.

ἀμφίφορη.) Epigrāma: Quis me Bac-
cho fictā amphoram? Quis me animò si
nectaris susceptricem, Cerere impleuit?
Quæ est Bacchi aduersus me inuidia? Nū
penuria sua generis spicarum, utrunque
probro affecit? Spoliatus enim est Bac-
chus, Ceres uerò cum ebrietate familia-
ritatem non contrahit.

ἀμφιφῶντες.) Placentarum genus, quæ
tum parabantur, cū sol manè & luna su-
pra terram apparebant: seu quòd eas fe-
rebant faculis ardētibus circumcirca in-
fixis, ut tradit Apollodorus.

ἀμφοτεροδέξις.) Ambidexter, qui læuā
pro dextra habet, (*ἀρρωστέραν*, quid si *δ-*
ρωστέραν, id est robustiorem?) infirmio-
rem eam habet.

ἀμφοτερόπλων.) Cum quis nauticā usū-
ram facit, ea cōditione, ut debitor hinc
illuc nauiget, & illinc huc.

ἀμφω.) Non una manu donans, sed
utraq; De ijs qui benignè & affatim o-
mnibus largiuntur.

ἀμφωτίδες.) Vsq; ad ambas aures. Pro-
uerbium, de nimium repletis.

ἀμφοῖν ποδῶν.) Vtroque pede: id est, o-
mnibus uirib. Aristophanes: Auolamus
è patria utrisq; pedibus: pro, utrisq; alis.

ἀναβολή.) Aelianus: Apollo & Iupiter
biennium distulerunt Phalaridis interi-
rum,

tum, eò quòd humaniter Charitonē & Melanippum tractasset.

Melanippus. Chariton.

ANAGALLIS, Corcyrae illa grammatica, quae Sphaerae inuentionem Nauticae Alcinoi filiae ascribit.

Nauticae Sphaerae inuentrix.

Anagallis, genus herbae. Est autem duplex: utraque abstergens, ut tepida & attrahente praedita, ut festucas attrahat, & mucum narium expurget.

ανανγκαία (α.) Vilis & inops mensura. Et Sophocles ait: O here Ajax, sorte ineuitabili non ullum est maius hominibus malum. Necessarium bifariam explicant: alias, ea quae naturae ordine consequuntur: ut si ignem necessarium rutilum dicamus, & albu lac: Alias de eo quod necessarium fit: ut & hic necessariae fortunae uis dicitur.

Necessariae uis.

ανανγκαϊόν (α.) Necessarium est, quod, cum uerum sit, falsitatem non admittit: aut, quamuis admittat, res externae tamen ei aduersantur, quo minus sit salum: ueluti, Virtus prodest. Non necessarium autem est, quod & uerum est, & falsum idem esse potest, rebus externis nihil aduersantibus: ueluti, ambulat Diogenes.

Democriti atomi.

Democritus Abderites, nihil ex eo quod non sit, nasci ait, aut in nihilum recidere: & atomos infinitos esse & numero & magnitudine, ac ferri in mundo rotatos, atque ita omnia concreta gignere, ignem, aquam, aerem, terram. Nam & haec esse ex atomis constituta, quae propter firmitatem nec patiuntur, nec mutantur. Caeterum omnia gigni necessarium, uertigine seu rotatione atque agitatione efficiente ut gignantur: quam necessitatem dicit. Sic autem ea quae sunt diuidit, uel ut sint, uel ut necessarium sint: ut, quod homo est animal. Nam quod omni adest, & semper adest, id necessarium est. Aequum necessarium est, Deum aeternum esse. Alia contingenter, & horum ipsorum contingentium alia plerumque fiunt: ut hominem quinque digitis esse praeditum, & in senectute canescere: alia rarius: ut horum contraria, hominem quatuor aut sex habere digitos (* nam in his haec ita se habent) aut senem hominem non canescere, aut non peregre abire, aut lauare, aut non.

Necessitas.

ανανγκη. In Epigrammate: Vide, ut docuerit necessitas sapientissima, etiam Orci reperire effugium. ανανγκη εδδε θεοι μαχονται. Necessitati ne Dij quidem repugnant. Proverbium monet, iis quae adsint, contentum esse oportere. Simile illi: Si carnes non adfuerint, in falsamentis acquiescendum.

ανανγκης αρεσκειον. Necessitatis fufum appellat legum tabulam.

ανανγκη. An non quiuis impurus est, si mihi erit exulandum?

ανανγκη. Hac illi accidebant ex corrupta disciplina, cum exercitum haberet ebrietate & licentia neglectum atque perditum.

ANAGYRVS, municipium est Erechtheae trib. cuius municeps Anagyrasius.

ANAGYRASIVS daemon, & lucus Anagyri, in municipio Anagyrasiorum. Anagyrasius daemon, quod uicinum senem lucum ipsius excidentem ultus fuerit. Anagyri herois quidam lucum excidit. Ille uero pellicem illius impulit, filium eius ut deperiret. Quae cum puero persuadere concubitum non posset, eum intentati stupri criminata est apud patrem. Is eum priuauit oculis, & obstruxit. Deinde pater ipse se suspendit, pellex uero in puteum se praecipitauit. Hoc refert Hieronymus in commentario de Tragediarum scriptoribus, Euripidis Phoenicem his comparans.

ANAGYRVS flos, qui tritus olet. unde de proverbium, Anagyrum moues: de iis qui ipsi sibi mala accersunt. Est autem ea stirps praestans remedium, foetidum & acre, calide & dissipantis facultatis. Semen uero tenuius est, & uomitum ciet. Quidam Onagyrum dicunt.

ανανγκη. Irrita faciens ob sordes concreta iudiciorum.

ανανγκη. Ascendatur, sed sine lapsu. Versus hic perpetuo in promptu habendus. Sic leui momento maxima res labascunt, sine iudicio administrata.

ANAZARBUS urbs Ciliciae, ab Azarba conditore. unde Anazarbensis. Nequa Romanorum imperator, terram motu collapsa Ciliciae Diocæsarea, senatorem misit Anazarbum nomine: qui eam instauratam, cum olim Cyinda diceretur, deinde Diocæsaria, de suo nomine Anazarbum dixit.

ανανγκη. An tiphon in scripto de Prouidentia: Transponere uitam tanquam talum non licet. hoc est: De integro uitam instituire, antea actae aetatis ratione improbata.

ανανγκη. Petenti Pelopi donarium agnae aureae, ut eius loco alia reponeret, respondit Apollo: Quod uolo, dato: ne dato, quod nolo.

ανανκαλεμεν. Studebat ille recolligere suorum beneuolentiam, & excitare ani-

73
re animos post acceptam cladem.
ἀνακαλυπτήρια ἢ ἐπ' αὐλάμα.) Dona quæ
dantur sponsis, tum à marito, tum à do-
mesticis, tū ab amicis, cūm primūm re-
teguntur, ut à uiris conspiciantur.

ANACAEA, Municipiū tribus Hip-
pothontia.

ἀνάκαιον, ἢ ἀνώγειον.) Carcer in quē cōij-
ciebantur improbi serui, & liberti patro-
norum defertores.

ἀνακεχωρηκῶτων.) Epaphroditus Chæ-
tonensis parauit **XXX. M. librorum, eo-
rumq; bonorum, & minimè uulgarium.**

ἀνάκειον.) Mons, aut Castoris & Pol-
lucis ædes, & ἀνάκειον dicitur.

ἀνακλητικόν.) Marcus Antoninus: Ex-
pectato dū receptui canatur. Id est: faci-
lè relinqtō uitā, ut neq; iureiurādo, neq;
ullius hominis testimonio sit opus.

ἀνακτι.) Castor & Pollux.

ANACREON Teius, lyricus, siue Scy-
thini, siue Eumeli, siue Parthenij, siue Ari-
stocriti filius: scripsit Elegias & lābos Io-
nica dialecto. Vixit tēpore Polycratis Sa-
mij tyrāni, Olympiadē 52. Alij sub Cyro
& Cambyse cum statuunt, Olympiadē
45. XXV. Pulsus Repub. propter Histiaī
motum, Abdera Thraciæ urbem se con-
tulit, uitam in amoribus exigens & pue-
rorum, & mulierum, & carminum: scri-
psitq; uitiosa carmina, & lambos, & quæ
Anacreontia dicuntur.

ANACYNDARAXVS, Rex Nini, Per-
siciæ regionis.

ἀνάλαμψαν.) Philosophis curæ fuit,
uestem etiam modeste induere: quiq; id
negligerēt, eōs deridebāt. Plato in Thee-
teto: Possunt illi quidem expeditè & sci-
tè quoduis obire ministerium: sed ita ue-
stem dextrè induere, ut est dignum inge-
nuis, ignorant: neq; etiam, harmonia o-
rationis adhibita, occurrere Deo. Ale-
xis de ueste sic inquit:

*Vnum existimo hoc illiberale
Esse, ambulare incompositè in uijs,
Vnde nunquam bonus existit finis.
Nihil enim nos * neq; per alios accipere decet
Honorem tribuentes. Fert autem utentibus
Gloria quendam cumulum, uidentibus uerò
uoluptatem,*

*Et ornamentum uitæ. Huiusmodi premium
Quis nō parer, qui quidē sapere se p̄sitateat?*

ἀναλαμψαν.) εἰλωκέναι πρὸ τῆ μάχης,
Captum esse ante pugnam.

ἀναλέγετα.) κρατεῖν ἐξ ἐφόδου τῶν πολεμίων,
Prima coitione uincere hostes.

ἀναλήψαντες.) Profitebantur, eā se cla-

dem uirtute in posterum correcturos.

ἀνάλοισκεν.) Aristophanes Pluto:

Delector parsimonia, ut si quis alius:

Rursus sumptibus faciundis, cum est opus.

ἀνάλοικς.) Non modo magnum discrimen uirum imbellem non admittit, sed & uir magnus in nullum certamē paruū descendit: sed ubi alij fuga salutē suā cō-
sulunt ex ignatiā, ibi ipse periculum in-
trepidus adit.

ἀνάλογον.) Proportio magnitudines in-
ter sese confert, de quibus idem auferri
potest. Quæ proportionem inter sese ha-
bent, ea etiam similia sunt inter sese.

ἀνάλοσις.) Definitio, est oratio, quæ per
resolutionem absolutè effertur de defi-
nito, & summam.

ἀνάλοσις.) Modorum figuræ in figurā
resolutio. Resolui enim dicuntur syllo-
gismi compositi, cum ad simplices redu-
cuntur, & ad p̄positiones, unde cōstant.
Hinc Aristotelis Analytica dicuntur.

ἀνάμμα.) Ignita, & astra cætera quidā
ali putāt: Solē magno mari, qui sit tardū
quoddam incendium: Lunā uerò aqua
dulci, quæ sit aere mista, & terre finitima.

ἀναμασώμενοι.) Vix iudices inquisitio-
ne adhibita rem cognouerunt.

ἀναμαχόμενοι.) At is eū redire iussit, &
acceptā cladē iteratō prælio corrigere.

ἀναμετερήσαιμι.) Ne quādo Rhegiū na-
uiges: neq; magnū illud mare trāsmittas.

ἀνάμνησις.) Recordatio est, phātsma-
tis seu uisionis inuentio, quæ auspicata
ab animo, penetrat usq; ad uita præditū
corpus. Recordati enim terroris alicui-
us obiecti nobis, expallescimus: & nau-
gationis recordati, nauseamus. Ac quo-
modo dicimus in recordatione ab ani-
mo proficisci motum? An quasi non ille
ipse recordetur? sed ut de sensibus dici-
mus? Motus enim profectus ab ijs quæ
sentiuntur, ad illud usq; trāsit, in quō iu-
dicandi & sentiēdi sita est facultas. Is ue-
rò spiritus est. Eodem modo & de recor-
datione dicimus, à spiritu, in quo animus
& principium motus sit, in recordatio-
nē fieri secus, quā in sensu. Vbi enim
desinit sensus, ibi principiū est recorda-
tionis, quæ est uisi inuentio, cum existe-
ret in spiritu. In eo enim uisa existunt, in
quo & sentiens anima est constituta. Ab
his igitur quæ in spiritu sunt, qui animæ
sedes est, reliquijs, quæ uisa dicimus, re-
liquias è sensuum apprehensionibus tē-
net. Ab his principium motionis in re-
cordatione oritur. Repetens igit uisum,
quod

Proportio.

Definitio.

Obscura et
intricata de
recordatio-
ne disputa-
tio.

quod prius habuit, hoc est, eū qui prius fuit in spiritu locum, recordatur, & per quod instrumētum id sentiebat. atq; ita afficiē corpus unā cū sensus instrumēto.

ἀναμοχλῶντων.) Eos ui grassantes & fores amoliētes, ecce dracones maximi represserunt.

ἀνανος.) Ananus zelotas in templum cōclusos, praesidio imposito, obsidebat.

ἀναταγώνιστος.) Impetum Romanorū nemo sustinere ac propulsare poterat.

ἀναυτες.) Iucunda quidem & delectantia dicimus facilia & expedita: Molesta uerò, ardua, aduersa, difficilia.

ANAXAGORAS, Anaximenis Milesij discipulus, uir doctus, Hegesibuli filius, Clazomenius, cognomēto MENS,

Mens. quòd materiam & mentē rerum omnium

Materia. custodem diceret. Hic ille est, qui Solem

Sol. ignitā esse massam dixit: hoc est igneum,

Exilium. lapidem. Pulsus est autē Athenis, quamuis Pericle patrono: & Lampfacum pro-

Obitus. fectus, annos LXX natus, inedia sibi necem cōsciuit. Fuit autem ab Athenien-

Carcer. sibus in carcerem coniectus, ut qui nouam de Deo, hoc est de Sole, opinionē

Praedictio- afferret. Idem Anaxagoras, in Olympijs,

nes. cum minimè plueret, uellere tectus stadium ingressus, tempestatem imminen-

Apollonij tē sic praedicere uoluit: aliaq; multa pre-

dictorium. dixit. Hic patria Clazomeni⁹, agros suos gregibus & camelis depascendos reli-

Crates. quit. de quo Apollonius Tyanensis dixit, eū ouibus potius quàm hominibus fuisse philosophatū. At Thebanus Crates opes suas demersit, ut nec pecudib. nec hominibus essent usui.

ANAXANDRIDES, Anaxadri F. Rhodius è Camiro, in ludis Philippi Macedonis uersat⁹ Olympiade CI. Vt alij tra-

Amores & dūt, Colophon⁹. Fabulas scripsit LXV,

stupra. uicit X. Hic primus amores & supra uirginum in scenam produxit.

ANAXIBIVS, dux Lacedaemoniorū.

ANAXILAS, comicus poeta.

ANAXIMANDER, Praxiadis F. Milesius philosophus: cognatus, discipulus, & successor Thaletis: prim⁹ æquinoctiū inuenit, & solstitia, & horologia, & terrā in medio sitā esse docuit. Inuenit & gno-

Anaximan- monem, geometriæ deniq; compendiū

dri inuēta. edocuit. Scripsit de natura rerum, terræ ambitum, de stellis fixis, Sphæram, & alia quædam.

Anaximander, Anaximandri F. Milesius, iunior, historicus, uixit temporibus Artaxerxis cognomento Memoris, Scri-

psit Symbolorum Pythagoricorū enarrationē, cuiusmodi est: Staterā ne transgrediaris, Ignem gladio ne fodito, de integro pane uesci noli, & reliqua.

ANAXIMENES Eurystrati F. Milesius philosophus, discipulus & successor Anaximandri Milesij, quidam & Parmenidæ tradiderunt. Vixit Olympiade LV, cum Cyrus Persa Sardibus captis Cræsum regno euertit.

Anaximenes Aristoclis F. Lampfacenus orator, discipulus Diogenis Canis, & Zoili, Amphipolitani grāmatici, eius qui Homerum insectatus est, præceptor Alexandri Macedonis, quem & in bellis est secutus. Hic regem Alexandrū Lampfacenis iratum, quòd Persis studeret, & atrocissima quæq; minitantem, legatus à Lampfacenis missus, ut quorum & uxores & liberi & patria periclitarentur,

tali arte circumuēnit. Nam cum Alexander, causa eius aduētus cognita, p Deos iurasset, se contraria precibus eius facturum: Anaximenes, Hoc (inquit) Rex beneficium in me conferto, ut uxores & liberos Lampfacenorū sub corona uendas, & templa incendas, & urbem solo æques. At Alexander cū has preces nulla arte, nulla solertia, iureiurando obstrictus, eludere posset, uel inuitus Lampfacenis pepercit. Vltus etiā est Theopompum Damostrati F. Anaximenes inimicum sibi: non quidem incallidē, sed maxima cum inuidia. Nam cū rhetor esset, & rhetorum uerba imitaretur, librū scripsit ad Athenienses & Laedæmonios, historia maledica exquisitissimè expressa: in scriptoq; Theopompi nomine, in eas urbes librum misit. Vnde inimicitia aduersus Theopompū tota Græcia extarserunt. Nemo etiā ante Anaximenem dictionem ex temporalem inuenit.

Αναξιοπαθῆντες.) Indignati Cretenses, eum, quippe ex adulterio natum, non receperunt.

ANAXIPPVS comicus, poeta noue Comædiæ, floruit sub Antigono, & Demetrio Poliorcete, id est urbium oppugnatore,

ἀνάπαυλον.) Quis cupit uenire in quietē è malis, & negocijs? Proclamat Charon: Quis in obliuionis campum? *πῆς εἰς ἀνάπνευσι λίθων, πῆς εἰς ὄνειρα πάνας.*) Quis ad Auanis (sicci) lapidē? Quis ad asini floccos? Hæc dicuntur de rebus inutilibus atque inanibus. Nec enim asini flocci quicquid profunt.

ANAXIPPOS comicus, poeta noue Comædiæ, floruit sub Antigono, & Demetrio Poliorcete, id est urbium oppugnatore,

ἀνάπαυλον.) Quis cupit uenire in quietē è malis, & negocijs? Proclamat Charon: Quis in obliuionis campum? *πῆς εἰς ἀνάπνευσι λίθων, πῆς εἰς ὄνειρα πάνας.*) Quis ad Auanis (sicci) lapidē? Quis ad asini floccos? Hæc dicuntur de rebus inutilibus atque inanibus. Nec enim asini flocci quicquid profunt.

ANAXIPPOS comicus, poeta noue Comædiæ, floruit sub Antigono, & Demetrio Poliorcete, id est urbium oppugnatore,

ἀνάπαυλον.) Quis cupit uenire in quietē è malis, & negocijs? Proclamat Charon: Quis in obliuionis campum? *πῆς εἰς ἀνάπνευσι λίθων, πῆς εἰς ὄνειρα πάνας.*) Quis ad Auanis (sicci) lapidē? Quis ad asini floccos? Hæc dicuntur de rebus inutilibus atque inanibus. Nec enim asini flocci quicquid profunt.

ANAXIPPOS comicus, poeta noue Comædiæ, floruit sub Antigono, & Demetrio Poliorcete, id est urbium oppugnatore,

ἀνάπαυλον.) Quis cupit uenire in quietē è malis, & negocijs? Proclamat Charon: Quis in obliuionis campum? *πῆς εἰς ἀνάπνευσι λίθων, πῆς εἰς ὄνειρα πάνας.*) Quis ad Auanis (sicci) lapidē? Quis ad asini floccos? Hæc dicuntur de rebus inutilibus atque inanibus. Nec enim asini flocci quicquid profunt.

ANAXIPPOS comicus, poeta noue Comædiæ, floruit sub Antigono, & Demetrio Poliorcete, id est urbium oppugnatore,

ἀνάπαυλον.) Quis cupit uenire in quietē è malis, & negocijs? Proclamat Charon: Quis in obliuionis campum? *πῆς εἰς ἀνάπνευσι λίθων, πῆς εἰς ὄνειρα πάνας.*) Quis ad Auanis (sicci) lapidē? Quis ad asini floccos? Hæc dicuntur de rebus inutilibus atque inanibus. Nec enim asini flocci quicquid profunt.

ANAXIPPOS comicus, poeta noue Comædiæ, floruit sub Antigono, & Demetrio Poliorcete, id est urbium oppugnatore,

ἀνάπαυλον.) Quis cupit uenire in quietē è malis, & negocijs? Proclamat Charon: Quis in obliuionis campum? *πῆς εἰς ἀνάπνευσι λίθων, πῆς εἰς ὄνειρα πάνας.*) Quis ad Auanis (sicci) lapidē? Quis ad asini floccos? Hæc dicuntur de rebus inutilibus atque inanibus. Nec enim asini flocci quicquid profunt.

ANAXIPPOS comicus, poeta noue Comædiæ, floruit sub Antigono, & Demetrio Poliorcete, id est urbium oppugnatore,

ἀνάπαυλον.) Quis cupit uenire in quietē è malis, & negocijs? Proclamat Charon: Quis in obliuionis campum? *πῆς εἰς ἀνάπνευσι λίθων, πῆς εἰς ὄνειρα πάνας.*) Quis ad Auanis (sicci) lapidē? Quis ad asini floccos? Hæc dicuntur de rebus inutilibus atque inanibus. Nec enim asini flocci quicquid profunt.

ANAXIPPOS comicus, poeta noue Comædiæ, floruit sub Antigono, & Demetrio Poliorcete, id est urbium oppugnatore,

ἀνάπαυλον.) Quis cupit uenire in quietē è malis, & negocijs? Proclamat Charon: Quis in obliuionis campum? *πῆς εἰς ἀνάπνευσι λίθων, πῆς εἰς ὄνειρα πάνας.*) Quis ad Auanis (sicci) lapidē? Quis ad asini floccos? Hæc dicuntur de rebus inutilibus atque inanibus. Nec enim asini flocci quicquid profunt.

ANAXIPPOS comicus, poeta noue Comædiæ, floruit sub Antigono, & Demetrio Poliorcete, id est urbium oppugnatore,

ἀνάπαυλον.) Quis cupit uenire in quietē è malis, & negocijs? Proclamat Charon: Quis in obliuionis campum? *πῆς εἰς ἀνάπνευσι λίθων, πῆς εἰς ὄνειρα πάνας.*) Quis ad Auanis (sicci) lapidē? Quis ad asini floccos? Hæc dicuntur de rebus inutilibus atque inanibus. Nec enim asini flocci quicquid profunt.

ANAXIPPOS comicus, poeta noue Comædiæ, floruit sub Antigono, & Demetrio Poliorcete, id est urbium oppugnatore,

ἀνάπαυλον.) Quis cupit uenire in quietē è malis, & negocijs? Proclamat Charon: Quis in obliuionis campum? *πῆς εἰς ἀνάπνευσι λίθων, πῆς εἰς ὄνειρα πάνας.*) Quis ad Auanis (sicci) lapidē? Quis ad asini floccos? Hæc dicuntur de rebus inutilibus atque inanibus. Nec enim asini flocci quicquid profunt.

77

Hyperbolus à Comicis perstringebat ut indoctus & rudis. Verbis magistrorum habetur fides.

Profitetur, se malarum artium curam suscepturos: ut in quibus potissimum elaborent.

Mutilatus animus, caesus, non sanus, sed afflictus atq; inutilis.

Thucydides: Parua clade accepta, deficiunt. uel, cum uincuntur: minimè cessant & trepidant.

Sophocles: Atroces commitantur calamitates, atq; inuitabiles.

Donum est, pro quo nihil redditur.

Aelianus: Solus marinus scarus pastum ruminat, sicut & balantia quae ruminant.

Etiamsi aqua tundenda humeros perdidideris, tamè aqua manebit. De ijs qui laborem inanem capiunt.

Alios proclamari & coronari iubet: alios perenni supplicio affici.

Vtiq; impransus tam longum diem durare nequeo.

Tenuibus & longis funiculis paratis, per eos, manibus annites, arrepet in coelum.

Sophocles: Vniuersa longum & innumerabile tempus, tam obscura illustrat, quam illustria obscurat. Heraclitus:

Vnus homo tricies mihi mille, sed innumeris Nullus: et in campo sic loquor Elysio. (sunt

Francicæ copiae impressione facta in Romanos, pedestrem exercitum propellunt, & terga dare cogunt. Menander. Cum Abares non conferti descenderet: uisum est ducibus statim eos inuadere, & ita eorum descensum retro agere.

Sophocles. Se comitem coniungit ineluctabile fatum.

Facetum, appellant uenustum: urbanum, ingeniosum: ineptum, simplicem & apertum. quibus consequens est, ut & austerus existimetur rusticus, & iustus inurbanus, & immansuetus.

ANASTASIUS Romanorum Imperator, mutatus in deterius, uniuersum imperium Aristocratiam effecit, magistratibus omnibus uendendis, & delinquentibus ignoscendo, inexplibili pecuniae auiditate incensus. Vnde factum, ut prouinciæ militaribus catalogis ex-

haustis, prouinciales rebus insuetis & peregrinis percellerentur. Neq; enim armis infestos Barbaros propulsabat, sed pecunia subinde pacem redimebat. Ad hæc, in bona defunctorum inquirebat, & communem omnibus paupertatem donabat.

Quorum enim ipse rem familiarem aufererat, ijs paulo post, pietatis nomine distribuebat: & quarum urbium incolas nudabat, earum ædificia renouabat, ut & patriam studiosè exornaret, tribusq; coronis circudaret. Sub hoc Libycæ urbes grauitè sunt afflictæ, ab ijs qui Lazi dicebantur. Prefecerat enim his nepotem ex filia Marinum, hominem adolescentem, leuissimoq; præditum ingenio: rursusq; post illum Basianum * filium. Is uero suis factis quouis modo superioris prætoris intemperijs superatis, effecit ut priorem statum desiderarent, quauis & necesse & ademptas sibi opes recorderentur. Ita, si dicere liceat, Marini cognati, eius freti beneuolentia, supra modum Afrorum & Aegyptiorum opibus sunt distenti.

Anastasius Silëtiarius, post factus Imperator, hereticus: sub quo fuit S. Theodosius cœnobiarcha. Is Imperator longum murum struxit LX miliaribus ante urbem, à Septentrionali mari uersus meridiem miliaribus L extentum, latitudine pedum XX. Propugnacula etiã Iuliani portui opposuit. Idem & magnum triclinium in Blachernis extruxit, quod & hodiè Anastasiacum dicitur: & cisternam Mociisiam. Hic sub Euphemio patriarcha Cœstantinopolitano, cathedra parata, cum quibusdam cœtus agitabat. Verum Euphemius minitabundus ei dicit: Ut aut, si frequeret ecclesiam, cum ea consentiret: aut nequaquam eam, ad peruertendos simplices, ingrederetur. Sin secus (inquit) feceris: resecta tua coma, te in triumpho ducam coram populo. Ex eò tempore quieuit, felicitis illius gloriæ causa retinendæ.

Cum mors contra naturam ingressa esset: resurrectio secundum naturam successit. Nam Protoplastus ante lapsum immortalis fuit. Dicitur autem resurrectio, quod plasma peccato perditum, per iusticiam instauratur. Nam si Adam in mādato perseuerasset, uiuus mansisset. Resuscitatio igitur est secunda statio, & patientiæ diuinæ finis.

Hominem templo reductum questionibus subiecit. & eam in templum

Largitiones e rapi nis.

Lazici Africa compilatores. Marinus.

* puerum, ten wald.

Theodosius cœnobiarcha. Logus mie ris.

Euphemius patriarcha cohercet Imperatorem.

Mors. Resurrectio Etio.

Templum religio.

profugam educere non ausa fuit.

Dubitatio. ἀνάσσει.) Nūq̄d rectè uiuimus, & in luce?
An uerò sine Luna & astris nauigamus?

Perpetuò & vμnnoσh ἀνάσσει πᾶσι τῶ ἀντα λέπειρε.) Hæc omnia tibi, candide taure, imponentur. Prouerbiū, in eos qui nec post labores relaxantur. Metaphora sumpta est à bobus, q̄ cū ab opere soluuntur, solent agricolæ robustissimo iugum & uasa imponere.

ἀναπτύρακως.) Aristophanes: Urbē nostra uniuersa perturbata.

ANATOLIVS, magister Theodosij Imperatoris, homo ambitiosus: qui dū res conficere studebat, pecuniæ parcere non soleret.

ἀνατραπένης.) Vino affatim & imperitè hausto, collapsi temerè iacebant singuli, & ut casus tulerat.

ἀνάτοι.) Persuadere tu quidē mihi cupis, sed nondum illud dicis.

ἀναυδ.) Nihil ego arcani dixerim. Ille pudore calamitatis lachrymis opplet, reticebat, qd̄ sibi accidisset eloq̄ ueritus.

ἀναμαχίς ὀφλημα.) Quemadmodum desertæ militiæ & aciei pœnæ erant: sic & naualis prælij deserti conuicti, & ipsi & eorum posteri ignominiosi erant.

ἀνάφλυτος.) Municipiū Antiochiæ tribus. Quidā tñ historici, Anaphlysti tanquam urbis meminerūt. Fuerūt aut̄ Anaphlystus & Sphettus, Trœzenis filij.

Concordia collegarū. ἀναφορα.) Quod ab alterutro iussum fuisset, ab utroq; iussum uideri, ne ad alterum quicquam referretur.

ἀναφρονήσαντες.) Igitur pleriq; ad se reuersi, uires suas expendebāt, mutabātq; sententiam.

Gnyrus. Caduia. ANACHARSIS Gnyri F. Græca matre nat⁹, Scythia, philosoph⁹, Caduiæ Scytharū regis frater. Versibus scripsit leges Scytharū. De frugalitate humanæ uitæ uersus DCCC. Hic & ancorā, & rotā figulinam inuenit. Vixit tēporibus Cræsi. Cum autē in Scythia Græcanico ritu sacra faceret, fratris insidijs est interfectus. Sed quidam eum tradūt extrema ætate, cum ad C uixisset annos, decessisse.

ἀνδρα.) Sis apud deos Anacreon, gloria Ionum, nec absq; iucundis cōuiujs, neq; absq; lyra.

ANDOCIDES, Atheniensis orator, unus è X illis principib. Leogori filius, ex posteritate Telemachi, filij Vlyssis & Nausicæ, autore Hellanico. Aeschines contra Timarchum. Deinde Mercurium Andocydis dictum, nō Andocydis, sed Aegeiæ trib. esse donariū. Et ipsū Andoc-

cydē in oratiōe de Initijs, Aegeiæ tribus id esse donariū dixisse. Duris itaq; temerè illum Andocydis esse dicit.

ἀνδρα.) Arrianus: Virū esse ppter adolescentiā audacē, ob imperitiā rerū, uacillat cordē: ob robur corporis, & in acie decertādi temeritatē, uulgò gratū. lam ne grauissimarū quidē rerum consilia inter paucos familiares capi, sed coram omni multitudine. Qui uerò refragentur, eos uinciri, & uinctos nihilo minus sequi.

ἀνδραποδοκᾶπηλ.) Mancipia sunt perfida, ditq; captant occasionem à dominis aufugiēdi, & nouos atq; ignotos dominos inquirendi. Serui autem à Græcis ἀνδραποδα dicūtur, quasi pedes uirorum: quod serui subiecti sint dominis, ut pedes toti corpori.

ἀνδραποδάδης θελξ.) Seruilis pilus. De fatuis. Plato: Seruiles adhuc pilos in animo gerēs, præ inscitia. Fuit & tōsura quedam peculiaris seruorū, quam Athenis manumissi mutabant. Audiebantur hæc è multis in conuentu, uiris nec moderatis affectibus, & (quod aiunt) seruilē adhuc pilum præ se ferentibus.

ἀνδραρον.) Mirari Gotthos, horrere illos homūcionē. (Vel, se mirari; Gotthos horrere hom.) in thalamo obseruatem, in umbra atq; delicijs enutritum, in quo prorsus nihil uiro dignū conspiceretur.

ἀνδραχνη.) Portulaca herba refrigerās in tertio gradu, humectans secūdo. Itaq; fluxiones expellit, suaq; uiscositate stuporem dentiū, è rebus acidis contractū, lenit. Ob constipationem autem, dysenterias & hæmorrhagias iuuat.

ἀνδρα.) Qui fortitudinem, timorū continentiam dicit, errat.

ἀνδρα.) Nō ciuilis illa uirtus, sed maior hac, eodem nomine, quæ iracūdiam animi domat.

ἀνδρα.) Statuā titillare. De ijs rebus dicitur, quæ fieri nō possūt.

ἀνδρα.) Viriliter irruite, & utraque maxilla tuburcinamini. Nullus enim, o ærumnosi, candidorum dentium usus est, nisi aliquid mandant.

ἀνδρα.) Lydo nihil erat negocij, sed is ultrò emit. De ijs q̄ ipsi mala sibi accersūt.

ἀνδρα.) πενώντι κλέψ' ἀναγκάως έχον.) Homini esurienti furari necesse est. De ijs qui aliquid necessariò faciunt.

ἀνδρα.) οὐδ' ἄρα Διόνυσος.) Etiam Bacchus est semiuir: ut qui & agat quæ uiri sunt, & patiatur quæ mulieris.

ANDROCLIDES Synesij Lydi Philadelphienſis filius, tempore Porphyrij philoſophi docuit. Meminit enim eius in opere De ſui temporis doctōribus.

ἀνδροκλήσις & ἀνδροκλήσιον.) Cū homo Athenienſis extra Atticam perierat, & ij apud quos cædes perpetrata erat, facinoris ſuſpectum non dedebāt: lege permiſſum erat, tres illius urbis ciues perdere Athenas, cædis pœnas daturus. De mosthenes in oratione cōtra Ariſtocratem: Ad hæc, ipſa lex, ſi neq; pœnas ij irrogarint, apud quos facinus perpetrātū fuerit, neq; fontes dediderint: in eos uſque ad tres pignora capere iubet.

ANDROMACHVS Rhetor, Syrus, Neapolitanus, Zonę aut Sabini F. Nicomedia docuit ſub Diocletiano impatore.

ἀνδρὸς γέροντ' ἀεὶ παρὶς τὸ κρᾶνιον.) **Hominis ſenis uua paſſa eſt calua.** Ex parte totum intelligitur. De ijs qui nullā ad rem ſunt idonei, eo quod totum corpus ſit infirmū. Et ἀνδρὸς γέροντ' αἰ γνάθοι βακτηρία. Hominis ſenis maxillę ſunt baculi. De ijs qui in ſenectute multum comedunt. Et ἀνδρὸς γέροντ' μὴ ποτ' εἰς πυγυλὸν βλέπειν. Hominis ſenis nates intueri non li. De ijs qui ad quædam ſunt inutiles. & ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντ' ἐκπεδῶν φίλοι.

Viri calamitoſi amici diffugiunt. De ijs qui ab amicis in reb. aduerſis deſeruntur.

ANDROTION, Andronis F. orator Athenienſis, & demagogus, diſcipulus Iſocratis.

ANDRON, fuit unus de cccc.

*ANDRONIVS aſinus. De magnis & ignavis corporibus: quod ibi permagni & ſegnes aſini naſcerentur.

ἀνδρῶνιτις.) Quod prouerbio dicitur, relicto uirili domicilio in gynæceum ſe comeſſatum contulit.

ἀναιμονες.) Logotheta de S. Daniele. Inruenta ſiti, hoc eſt, angelica. Nam ſanguinē angeli nō habēt: unde nec edunt.

ANAEA Vrbs Caria, eregiōnē Sami, ab Anæa Amazone ſic dicta. Menelai Peripatetici, & Melanis hiftorici patria. Vnde Anæus, & Anaites. Eſt & Phrygiae vrbs Anæa: unde Anæus & Anæus. Gaudent enim Phryges hac terminatio ne in eis.

ἀναιρεθεις.) Scipioni cū Carthaginēſibus ita conuenerat, ut obſides darent, & elephantes ſuos, & triremes: ut neq; milites conſcriberent, neq; mercenarijs militibus uterentur, neq; aduerſus, quęquam, abſque conſenſu Romanorum,

bellum ſuſciperent. ἀναισίμυς.) Mulieres ſuffocarūt, ne frumentum abſumerent.

ἀναισχυωτ.) Homo impudens, & ferreus. De ijs qui frontem perfricauerunt, & mores noi. mutant.

ἀνεβάλλετ.) Arianus: Reliqui agri uaſtationem differebat, exiſtimans ceſſuros eſſe Athenienſes.

ἀνέγνωσαν.) Herodotus: Conicæores crucibus affixit, qui ei perſuaſerant ne Cyrum occideret.

ἀνεδήσαντ.) Is ea quę agēda erant, rectē adminiſtrās, multis uictorijs eſt ornat.

ἀνεδίδοτο.) Is uerò conuocatis amicis, deliberandū ppoſuit, qd agendū eſſet?

ἀνέμεβαντ.) γυβορόις βελέεσιν ἀνέμεβαντ' ὁ πρὶν ἐρώτων. Membriuoris telis imperuius antea Amorum.

ἀνέλπιτον βίον.) Vitam ſpei expertē, pulcherrimā dicūt Athenienſes: in qua nō à ſpe pēdemus, ſed bonis paratis fruimur.

ἀνεμοκρίται.) Qui uētos ſopiunt: cuiusmodi familiam Corinthi fuiſſe tradunt.

ἀνέμυς πεδίων.) Venti campus. De hominibus inconstantibus, & leuibus.

ἀνέμυς γεωργείας.) **Ventos excolis.** De ijs qui nullū ſui laboris fructum capiūt, nam uentus quidem omnia producit, & auget: nihil autem aufert niſi paleas, nullius præterea rei particeps.

ἀνέμω ἀλέγειν.) Vento loqueris. De ijs qui non exaudiuntur.

ἀνέμων τείσεις.) Populares non modò uentorū, ſecundū puerbiū, ſtatiōes, ſed & ſuorū hominū mores optimè norūt.

ἀνεμώνη.) Herba, cuius duo ſunt genera, ſylueſtris & hortenſis: & hæc quidem fert florem rubrum, illa uerò puniceum.

Vtraq; autem uim habet acrem, abſtergentem, attrahentem & aperientē. Itaq; & phlegma prouocant, & lepras remouent adhibita, & lac detrahūt (puocāt.)

ἀνενοήτων.) Non temerè agendū in uita, quaſi ludas aleā, nulla pugna cogitatione ſuſcepta, aut barbaricę neceſſitatis.

ἀνεωγμένας μισῶν θύρας.) Patēt Muſarū fores. De ijs q alacriter uel imptiunt, uel accipiūt pulcherrimā quamq; doctrinā.

ἀνεπίδικα.) In eorū qui teſtamenta nō fecerunt hæreditatē agere, ſinit lex genere proximos: & in bona, quę aliquis aut filius, aut nepos defuncti ſibi uendicat.

ἀνεπισημαντων.) Indecorum fuerit, Haſdrubalem, uirum fortem, nō prædicare.

ἀνεπισημαντων.) Polybius: Permittere Philippum regem, ut Thafij neque præ-

Regibus uatimari notum.

Ventisophi.

pro uentum de uentum laborum su...

Securitas periculosa.

pro uentum de uentum...

Libertas.

sidio teneantur, neque tributa pendant, neq; praefectos habeant.

ἀνεπίτητον.) Nō decet huiusmodi res inconsideratas praeterire.

Initiatio. ἀνεπίτητον.) Demetrio peculiare quiddam praeter caeteros contigit, ut solus & initiaretur simul, & arcadia intueretur, & praefinitum tempus a maioribus nō obseruaret.

ἀνεπίτητον.) Cratinus: Animo esse uolatico: hoc est, in bonam spem erecto.

ἀνεπίτητον.) Incaprificatus. Prouerbiū, in eos q̄ ea quae coeperint, nō cōseruāt.

ἀνεπίτητον.) Iacta est alea: hoc est, discrimen aditum.

ἀνεπίτητον.) Araneae telas suas etiam in aere texunt.

ἀνεπίτητον.) Nicanor aegrotauit, sed Deo saepe eum confirmauit.

Ex metu pœna rebellio. ἀνεπίτητον.) Cretenses pœnam metuentes, populū incitabant: hortātes, ut libertatem ab omni aëuo traditam retinerēt.

Abari. ἀνεπίτητον.) Abari duris & tumidis animis p̄diti, cōtētiōes inter sese excitarūt.

ἀνεπίτητον.) Sine baculo nō ambulans. De Cleomene duce Atheniensium, qui praeter mala caetera, infaniam quoq; simulabat. Nam cum se ciuibus inuisum esse sciret: baculum ferēs ambulabat, quo propulsaret eos, a quibus impeteretur.

ἀνεπίτητον.) Partim metu exanimatus, partim diuino mandato confirmatus.

Deo placatus. ἀνεπίτητον.) Non ad popularem atq; inanē gloriā, uitā suā referebat: sed omnia Deo mandās, illius nutu agebat omnia.

ἀνεπίτητον.) Cum ad se rediisset, ac facinus reputaret, & sacrilegiū consideraret, duplices illi cogitationes subibant.

ἀνεπίτητον.) Thucydides: Copiae pecuniae bella sustentant.

ἀνεπίτητον.) Laborum tolerantissimus, ac durae uitae atq; asperae assuetus.

ἀνεπίτητον.) Nō fero solem nudo capite. Fero tuam audaciam. Medicus foetore tolerat. Falsam orationē non ferebat.

ἀνεπίτητον.) Lacedaemonij muniēbāt Isthmum. Athenienses uerò percontantes oraculum, Apollo primū fugere iussit, atq; instantibus respondit:

Oraculum bello Xerxis datum Atheniensibus.

Murum Mineruae ligneum dat late prospiciens Iupiter: qui solus sit inexpugnabilis, teq; liberosq; tuos defendat. Neq; uerò tu equitatum expectato, & pedestrē, qui est magnus, ex Asia exercitum quietus: sed recedito, tergo obuerso. Nam aliquando etiam aduersus eris. O diuina Salamis: tu uerò perdes filios

mulierum, uidelicet cū Ceres dissipatur, aut congregatur.

Hac enarrauit Themistocles Neoclis filius (qui propter profusionem (uel libertatem) libertatem abdicatus fuit) hoc modo: Murum ligneum esse naues: Salaminem uerò Apollinem non dicturum fuisse diuinam, si liberos Graecorum perditura esset: suasitq; ut iuxta Salaminem classe pugnaret. Proptereaq; sapiens est appellatus, & Imperator designat. Utq; inimicitias, quae cum Aeginetis intercederent, deponerent: & urbe relicta, uxores atq; liberos Troezeniorum & Aeginetarum fidei committerent, monuit. Alibi. Miserunt Spartani consultum Oraculum, indignationē numinis placare cupientes. quibus sic Apollo respondit: Patrem equidem & Delum & Calauriam statu.

Et Pythonem diuinam, & Tenarum uentisam. ἀνεπίτητον autem pro uaticinari capitur, siue quod supernè accipiat spiritum, & impleatur Deo uates: siue quod tollatur ignorantia. Idem uerbū & de interfectione usurpamus, siue quod supernè capiatur spiritus uiri, qui in profundo est: siue ex contrario, q̄ cognitio tollatur.

ἀνεπίτητον.) Si me ut è morbo eripuisi, sic etiam ex inuisa paupertate liberaueris: capellam tibi immolabo.

ἀνεπίτητον.) Cū Narfes Italiae dux in omnibus prudentia magnificentiam temperaret, eiusq; prudentiae Roma esset particeps, totusq; pendēret à Deo, neq; tamē idcirco ad iniuriā declinaret: statim flumen cum exercitu traiecit.

ἀνεπίτητον.) Charietton, qui prius etiā clarus esset, atq; inuictus, & insigni audacia terribilis, omnes latrocinio prohibuit.

ANETHVM, genus herbae, qua in condimentis utuntur.

ἀνεπίτητον.) Dicendi facultate non ita quidem excellentes, ut magnum quiddam & splendidum per eam ad alliciendam multitudinem praestare possent: sed frugalitate uitae, & morum ad moderationem conformatione, magna praediti auctoritate, non exiguas turbas hi quoque sibi asciscabant.

ἀνεπίτητον.) Liberalis institutionis, & doctrix rudis. Nā dum scholam frequentaret, nihil aliud didicerat, nisi literas, easq; malas malè pingere.

ἀνεπίτητον.) Si leonina pellis non suffecerit, etiam uulpinam affuito. Sensus est: Si aperto Marte uim propulsare nequiteris

85 ris, calliditate utere. Et Homerus:

Sine dolo, seu ui uel apertè confice, uel clam.
αἰνῆα δαυ.) Homerus αἰδεοθεν μεν αἰνῆα
αυαι δεσπυ δὲ ὑποδεχθαι. Veriti quidē sunt
negare, sed & polliceri non ausi.

αἰηρ δὲ φάργων εἰ μόνει λύρας κίτυπον.) Vir
fugiens non expectat lyræ strepitū. Pro-
uerbium, de ijs quibus celeriter omnia
conficienda sunt.

αἰηρ αἰθρὸς δις φέρεται.) Vir uiro præstat.
nam Luculli exercitu, crebras mouente
seditiones: Pompeius accepto milites
dicto audientes habuit.

αἰηρ εἰοικε ναῦς ἰκετ δειν πῆρεσιν.) Perinde
facit homo, ac si naui rupi supplicaret.
De stupidis prouerbiū dicitur: metapho-
ra sumpta à naui, quæ scopulo alliditur.

αἰηρ εἰοικε.) Carthaginenses ducem desi-
gnarunt Hasdrubalem, Barcæ generū. Is
uerò nō ita multo pōst arte imperatoria
factum celebrem Barcæ filiū, uxoris suæ

fratrem, in Hispaniis adolescentem cum
haberet, belli amantem, & exercitui cha-
rum, sibi legauit. Magnam itaq; partem
Hispaniæ ad se traduxit, cum & eloquen-
tia polleret, & adolescēte ad ea quæ uim
postulabant, uteretur. Erat autem natu-
ra bellicosus Hannibal, & semper inqui-
erens. Tādem deliciis deditus fuit insue-
tis, & amicam habuit homo agrestis. Sta-
tim itaq; paulatim illi uertebantur om-
nia. Tradit & Polybius, Hannibalē, ado-
lescentem quidem fuisse: sed impetu mi-
litari plenum, consiliis pollentem, iam
olim ad Romanorū inimicitias incita-
tum. Hannibali ab Ammone prædictum
tradunt, cum mortuum terra Libyssa te-
ctum iri. Is itaq; spem conceperat, se Ro-
mano imperio euerso, in Libya decessu-
rum. Sed cum Flaminius, Romanorum
imperator, eum comprehendere uiuum
studeret: supplex ad Prusiam cōfugit: ab
eoque repulsus, dum in equum insilit,
stricto ense digitum uulnerat. Stadia ue-
rò non multa progressum, & febris inua-
dit ex uulnere, & mors occupat. Locum
autem, in quo mortuus est, Nicomediē-
ses Libyssam uocabāt. Athenienses etiā
oraculo Dodonæo iussi fuerunt Sicilia
condere. Neque procul ab ipsa urbe tu-
mulus est Sicilia, non magnus. At illi,
uero non intellecto, longinquas expe-
ditiones & Syracusanum bellum susce-
perunt. Mirabili quodam & ad imperan-
dum nato uirum eum fuisse ingenio, &
in gerendis rebus multum aliis præsti-
tisse, illud argumento maximo est, quod

XVII annis sub dio exactis, plurimasq;
gentes, easque barbaras peruagatus, &
plurimis peregrinis auxiliis usus ad de-
speratos & inopinatos conatus, à nemi-
ne ultrò desertus est eorum, qui semel
ad eum se contulerant, deditioem que
fecerant. * id quod etiam nunc uiget. I-
dem Hannibal magnitudinē suā de Ro-
manis uictoriæ, & hostium calamitatis

ob oculos ponere studens, tres medim-
nos Atticos, aureis annulis plenos, in Li-
byam misit, quos equestris & Senatorij
ordinis uiris inter legendum spolia de-
traxerat. Quidam Carthaginenses ab

Hannibale ad hostilem exercitum explo-
rādum missi, à Romanis excepti fuerūt.
Quos ad se perductos, Publius nullo in-
commodo affecit: sed circuire iussos e-
xercitū, cœnatosq; dimisit incolumes;

Hannibali renūciaturos, quæ ratio esset
exercitus Romani.

αἰηρ πωτῆ.) Absq; sudore ad prandium
nō ueniebant Cyri milites: quo & suauis
cibū caperent, & rectius ualerent.

αἰηρ.) Nec à quæritādo desistebat, nec
accipiendo satiabatur.

ANNICERIS, Cyrenæus philoso-
phus, Epicureus fuit, quamuis Paraba-
tæ discipulus, qui Aristippū audierat. Fu-
it Anniceridi etiā frater, Nicoteles nomi-
ne, philosophus, cuius discipulus illustris
fuit Posidonius. Ab hoc secta Annice-
ria dicitur. Fuit autē * sub Alexandro.

αἰηρ πωτῆ πωτῆ.) Illotis pedibus tectū con-
scendens: hoc est, sine ulla cura & præ-
paratione. Prouerbiū, in eos qui in-
scitè ad opera & actiones aliquas acce-
dunt. Homerus:

Illotis pedibusq; & humi recubantes.
αἰηρ πωτῆ.) Sciendum, quædam contraria,
priuatione alterius dici: uelut impar, cō-
trarium quidem est pari, sed nomen pri-
uans. neq; enim suam quandam naturā
significat: quemadmodū malum, quod
est bono contrarium: sed negationē cō-
trarij in eo, quod utrunque recipere so-
let, significat. Impar enim non par est in
magnitudine, quæ paritatem solet reci-
perè. Eodemque modo dissimile, in ijs
quæ similitudinem recipiunt. Tale quid-
dam igitur est priuatio. Negatio enim
in ijs est, quæ habitum admittere pos-
sunt: non tamen prorsus priuatio est dis-
simile, sed contrarium, illud pari, hoc simi-
li. Differunt autem à priuationibus
propriè dictis, quod à priuatione reuer-
sio non est ad habitū: hæc uerò mutari

Victoria Cæ
nensis.

Scipionis fra-
ducia.

Labor ante
cibum.

αἰηρ πωτῆ.)

Epicurus.
Parabates.

Nicoteles.

Posidonius.

Contraria præ-
uantia.

Priuatio.
Negatio.

possunt in opposita. Nam & impar fieri potest par: & dissimile, simile.

ἀνθεμίδων.) Lucus hic, o Diana, etiam Gratijs currentib. possit in floribus symbola leuia collocare.

Violatus præco. ANTHEMOCRITVS, Atheniensis præco à Megarensibus interfectus, cum eis sacræ terræ cultura interdiceret. Isæus in Oratione aduersus Calydonem: Balneum iuxta statuam Anthemocriti, hoc est, ad portam Audacem.

ANTHEMVS, urbs Macedonica. Est & Syriæ urbs.

ἀνθεμων.) Zeuxis pictor in æde Veneris Cupidinem pinxit elegantissimum, rosis coronatum.

Gruum soler tia. *ἀνθ' ἐρματ.*) Grues uolantes in ore ferunt calculos, firmandi sui causa, ne à uentis aliò rapiantur.

HERMIONE, Pelopõnesi oppidum est, Cereris & Proserpinæ asylũ, ubi supplices defensionem habent.

ἀνθεστηριων.) Octauus mensis apud Athenienses, Baccho sacer: quem sic dictũ ferunt, quòd tum pleraq; terra nascencia * deflorescant.

ἀνθηα ἢ ἀνθεια.) Nomen urbis, & meretricis, & epitheton lunonis.

ANTHEDON, urbs Bœotia, unde Anthedonium uinũ. Homerus: & urbs prope Gazam, unde Anthedonites.

—*Extremamq; Anthedona.*

ἀνθηρα.) Xenophon: In Muscis noua & florida placent. Aues * utiles & floridas in ædibus alimus: non floridas comedimus. Aristophanes: Vidisti o cuncta ciuitas, cordatũ uirum, præstanti sapientia, quæadmodũ isto fœdere, possit merces uendere: quarũ alia domi sunt utiles alias deuorare tepidas decet.

Phalanx Macedonica. *ἀνθομολογησόμεθα.*) At ille coram quibusdam Romæ post hæc confessus est, se nihil uidisse terribilius atq; atrocius phalangæ Macedonica.

ἀνθερακες ὁ θησαυρὸς ἦσαν.) Carbores thesaurus erāt. Prouerbiũ, in eos qui bona sperant, sed ijs rebus affliguntur, unde bona expectabant.

Explicatio somnij. *ἀνθεραξι βαινεν ἐχθρικῶν δηλοῖ βλάβω.*) Per carbones incedere, significat damnum ab inimicis. *ὄνειρον κερκέν.*

ἀνθρώπων.) Meretricẽ quibusdã persequentibus in casam confugisse, quam ille humanitatis causa suscepit.

Felicitas in solens, Calamitas diligens. *ἀνθρωπίνως.*) Polybius: Atq; accidit, ut in rebus secundis humaniter uti potestate non possent: in aduersis autem cauti

essent, atque prudentes.

ἀνθρωποδάμονες.) Dæmones cũ essent, humanũ corpus subierũt: factiq; anthropodæmones, hoc modo uniuersum terrarum orbem concusserunt.

ANTHROPVS, proprium nomẽ pugilis Olympionicæ, cuius in Ethicis meminit Aristoteles.

ἄνθρωπος.) Homo homini Deus. Prouerbiũ, de ijs qui ex insperato ab homine cõseruantur (eoq; illum celebrat) & ob eum celebrantur. Et, Homo turripus: & Fortuna Furipus: & Animus Euripus: de hominibus qui faciliẽ mutantur, & inconstantibus.

ἄνθρωπος λυπησλόγος.) Homo alijs maledicendo molestus.

ἄνθρωπος πεδόςος.) Qui re non satis expensa opinatur.

ἄνθρωπος φιλοπραγματίας.) Homo cum *ἄνθρωπος ἀντὶς εἰωσὶ βελτιων γίνε.*) Homo (tribus) quinque rationib. fit melior, quàm prius fuit. Primũ collocacione cum Deo. necesse est etenim, ad Deum qui accedit, eum illo tẽporis articulo ab omni separari improbitate, & ad Dei similitudinem pro uiribus sese conformare. Deinde benefaciendo. Dei enim hoc est, & diuinæ imitationis. Postea in morte. nam si animus uiuente animante aliquantulum à corpore seuocatus, seipso fit melior, atq; etiam in somnis per somnia, & in raptu ex morbis diuinat: multo fit utiq; præstantior, cum prorsus à corpore separatur.

ἄνθρωπος.) Homo qui aui sui nomen dicere non posset, ac ne patris quidem, nisi ex cõiectura: è specula piscatoria in principalem curram insiliit.

ἄνθρωπος.) Humanum genus cũ callidissimum esse uideatur animalium multis rationib. summæ nequicię conuincitur. Nam cæteræ quidẽ animantes corporis sui cupiditatib. seruiẽtes, ob eas solas impingunt. At hominũ genus etiã opinionibus corruptum: non minus ex incogitantia, quàm natura peccat.

ἀν μὴ παρῆ κρέα, τὰ ἄλλα σερκτίον.) Si carnes nõ adfuerint, falsamẽta boni consulenda erunt. Monet prouerbiũ, ijs quę adsint, contentos esse nos oportere.

ἀνόδοντον.) Pherecrates in Coriannis: Homo senex, sine dentibus molit.

ἀνόητοι.) Væcordiam appellarunt res uenereas, & libidines: fortasse, quòd uæcordes atq; amentes reddunt.

ἀνόνητοι.) Sophocles: Corpora uasta, atq;

atq; inutilia, in graua mala diuinitus incidere, dixit uates. De Aiace fit sermo.

ἀνὸς καὶ κερκαρον.) Prouerbiū, de iis qui nouum aliquid repererunt. nam Annus Aegyptius furnum ad coquendos panes inuenit.

ἀνω κάτω.) Surfum deorsum: Omnem mouere lapidem.

ἀνώμοτος.) Vir hic etiam absq; iureiurando est fide dignus.

ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ' ἢ δὲ φρενὶ ἀνώμοτος. Intraui lingua mentem iniuratum gero.

ἀνω ποταμῶν.) Aduersus fontes fluunt amnes. De ijs quæ contra rationē fiunt, aut dicuntur. Cuiusmodi est, si homo impudicus modestum uocet impudicum.

(nam flumina è superiore locò defluūt) Hoc est, de ijs qui sua peccata atq; errata in alios conferunt.

ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθίδες.) Bona pro bonis. Prouerbiū, de iis quibus pro acceptis beneficiis gratia refertur.

ἀντανάκλασιν.) Quod per refractionē ab alio traducitur. Fit autē hoc à uoce, cū resonat: & in solari luce, cū in leue quiddam, aut lympi dissimā aquam incidit.

ἀντιμύσειν.) Quamuis grauissimè afflictus, & paternis ædibus per iniuriā expulsi: tamen iram repressit.

ἀντιπνεῖν.) Apud Aristotelē dicitur, non afferre instantiam aduersus ea quæ dicuntur, sed argumentari per alia quædam, & uicissim ratiocinari, cur id quod ostenditur, uerum nō sit. Nam quæ ratio demonstrare conatur, animū nō esse im-

mortalem, eo quòd forma sit materiæ coniuncta: nullam autem formam materiæ coniunctam posse à materia separari: ei rationi si quis non aduersans, per alia demonstrare studeat, interitus expertem esse animam, siue quia id sumat, doctrinam esse recordationē: siue quòd per se moueatur: is contrā argumentatur, non facit instantiam,

ἀντίρως, qui & Apollonius, Alexandri nus grāmaticus, Romæ docuit sub Claudio, qui post Caiū imperauit: * sub quo etiam Heraclides Ponticus fuit, auditor Apionis Mochthi. Feruntur eius libri de Grammatica duo: & celebratū hoc nomen Anterotis in ijs extat, pro mutuo ipsorum amore. Nam Chariton & Melanippus amore mutuo correpti fuerūt. ac Chariton amator erat: Melanippus uerò amasius, erga diuinitus afflatum amicum animo incensus, parem desiderij stimulum præ se tulit.

ἀντ' ἀεργεσίας ἀγαμέμνον' * ἀτίστον ἀχαι. * ἰτίστον. Pro beneficio Agamemnonē multa runt, aut despexerunt Achei. Prouerbiū, in eos qui bene meritos cōtemnunt, aut contumeliis afficiunt.

ANTIGENIDAS, filius Dionysij, celeberrimus tibicen.

ANTIGENIDES Satyri filius, Thebanus Musicus, aulædus Philoxeni. Hic calceis Milesijs primus usus est; & in Comessatore, crocotum palliū induit. Scripsit carmina.

ANTIGONVS, appellatus fuit Euergetes, id est benefactor. nam Cleomene rege Lacedæmoniorum pugna uictō, etiam Sparta potitus, cum suo arbitrato & de urbe & de ciuibus statuere posset: tantum abfuit ut in uictos sæuieret, ut patria Reipublicæ forma & libertate restituta, maxima beneficia publicè priuatimq; cōferret in Lacedæmonios. Nec eo tantum tempore benefactor est habitus, sed & defunctus seruator.

Antigoni clea mentia in Spartanos.

ἀντίδοσις.) Si qui publicum aliquod obire munus, sibi mandatum, paupertatem excusantes, recusabant: suam rem familiarem cum illorum permutaturi, dicebāt: se illorum opibus acceptis, id munus obituros. Itaq; ij quibus id mandatum erat, aut id obire cogebantur, aut permutare facultates.

ἀντίθεσις, καὶ ἀντίθερον.) Figura orationis est, qua inter sese contraria opponūt, uel ex parte, uel uniuersè.

ἀντὶ κακῆ κινῶς οὐκ ἀπαιτεῖς.) Pro malocane suem exigis. Prouerbiū, in eos qui bona pro malis repētunt.

ἀντικατηγορεῖσθαι.) Proprium uicissim prædicatur cū re, atq; conuertitur, quæ & soli inest, & semper, & omni: ut homini, ridendi facultas.

Proprium

ἀντικείμενα.) Opposita quadrifariā opponuntur: Aut ut affirmatio & negatio, aut ut contraria, aut ut habitus & priuatio: aut ut ea quæ inter se cōferuntur, id est relatiua. Atq; in unaquaq; oppositione sua quædā est cōsequentia, à qua cōsequentia præscribitur quo pacto instituenda sit cōfirmatio & confutatio. Verum nō omniū oppositionū est eadem consecutio: sed in contradictione cōsecutio uicissim cōmeat. Nam si bonū suaue est: quod non suaue, non est bonum: non autem, non bonum non suaue.

Oppositio quadruplex.

ANTICLIDES, scripsit * de reuerſionibus.

ANTICYRA, cognomentum scorti, & no-

& nomen loci cuiusdam. Anticyrae duae sunt urbes: una Phocidis, ut Demetrius Callatianus tradit: altera Maliensium, ut Apollodorus. Ibi helleborum optimū nasci perhibent. Fuit & uir quidam Anticyreus, à quo Herculem post insaniam helleboro purgatū fuisse aiunt. Hinc est gentile, Anticyreus & Anticyraeus.

ANTIMACHVS Colophonius, Hipparchi filius, grāmaticus & poeta. Quiddā Panyasidis poetae famulū fuisse, falso tradunt. eius enim & Stesimbroti auditor fuit. Vixit antē Platonem.

ANTIMACHVS alius Heliopolitanus, Aegyptius, qui Cosmopœiā, id est ortum siue conditionem mundi uersib. heroicis 3780 descripsit.

Antimachus Pseca, poeta Melicus, id est qui cātilenas seu carmina scripsit. Cognomentū sortitus à minuta pluuia, & familiares differēdo paulatim quasi irrigaret, atq; doctrina sua aspergeret. Fuit & alius Olympicus, ob hoc ipsum Pseca cognominatus. Putabatur autē hic Antimachus decretū fecisse, ut ne quis nominatim in scena pstringeretur. Quade causa multi poetae nō accesserūt, chori petēdi causa. Vnde constat * multos saltatores esuriisse. Alij dicunt, eum, cū bonus poeta esset, * malum fuisse choragum, & fordidē tractasse saltatores.

ἀντιμάχῃ κατὰ τὸν ἰσοκράτην ἀνὰ πᾶσιν. Antimachi te mollicie & impudētia implebit. Hic enim ut effœminatus, ob formę elegantiam, & alius eiusdē nominis, ob improbitatem, à Comicis perfringebatur: & tertius Pseca dictus, & quartus argētarius, & quintus historiographus.

ἀντι νῦ πολλῶν λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ, ὄντε ζεὺς κῆρ Φιλίσει:

Pluribus antestat populis licet unus, amore Quē De ex animo cōplectitur, autor honorū.

ANTIOPE, filia Nyctei, quam à ciue quodā corruptā, pater Lyco fratri misit puniendā. Quī eā grauidā cōspicatus, miserus est mulieris. Itaq; Zethū & Amphionē peperit, quos idē in montē abiecit. Sed uxor eius Dirce, Antiopen à marito amari suspicata, eā in montē abductā, & tauri collo alligatam, ardentib. facib. ad cornua tauri additis, perditum ibat. Ea uerò flente, tumultuq; orto, cōcursum est factus agricolarū: inter quos Zethus & Amphion, matrem agnitam liberarunt, eodemq; supplicio Dirce affecerunt. Iidem Thebas condiderunt: ipsiq; & posteri eorum, regnum usque ad

Zethus.
Amphion.
Dirce.

Thebarū conditores.

Laium & Iocastum, qui nomine mutato dictus est Oedipus, tenuerunt.

ANTIVM, oppidum stadijs 300 Roma distans.

ANTIOCHIA, urbs cōdita à Seleuco, nomine imposito à filio Antiocho.

ANTIOCHIS, nomē trib. Athenis.

ANTIOCHVS rex, initio uidebatur magnarū esse rerū cupidus, atq; audax, & in exequēdis deliberatis strenuus. Verū progressu ætatis factus deterior, hominū de se expectationem fefellit. Nam è pueris Alexandri Macedonis exiit radix peccatrix. Hic Epiphanes filius Seleuci Philopatoris, cum esset homo callidus, atq; auarus, multasq; rapinas fecisset, & prædas egisset: magnā pecuniā cōegit: atq; intēperantia, & uacordia insigni mimis deditus, in conspectu omnium infans mulierum amorib. indulgebat.

Magnaq; cū multitudine, curribus, elephantis, & classe ingenti, Aegyptū subegit. Vnde cum furore reuertens, etiam Hierosolymis ui expugnatis, 18000 hominū interfecit. Itaq; sanctuariū ingredi nō dubitauit: erectoq; altari, & idolo, abominatione uastitatis, imposito, tēplū impuris uictimis profanatū, Iouis Olympij ædē appellauit: in altoq; folio sedēs, militib. armatis stipatus, satellites iussit, Hebræos singulatim arreptos cogere, ut suillas carnes, & idolis immolatas gustarent: & à nefario cibo abhorrentes, per cruciatū interficere. Multis igitur cōprehensis, etiā Eleazar quidam è primariis scribis, homo prouecta ætate, inquinato cibo repudiato, flagris cæsus, cum 11 liberis & matre Solomonide occidit.

Horū & Theologus in sermone de Maccabæis meminit. Caterum tyrannus obstupefactus, maioreq; furore percitus, omnib. sacris uasis ablati, totaq; urbe spoliata, & iumentis in frustra cōcisis, & ingenti strage hominū edita, superbē locutus, Antiochiā rediit: ac post biennium bello aduersus Persas suscepto, præfectū misit, qui ab Hierosolymitanis urbibus tributa exigeret. Qui cū aduenisset, Hierosolymitanos benignē allocutus, atq; in urbē receptus, magna eam clade effecit: murisq; dirutis totam incendit, temploq; profanato & multis occisis & captis, discessit, præside ad Iudæos excarnificandos relicto. Verū enim uerò Malthias quidam sacerdos, qui 11 filios haberet, quorū & Judas Maccabeus fuit, zelo plenus, impetu facto præsidem interfecit, &

cit, & Græcorum aras subuertit. Antiochus igitur magnis eū cum copiis inuadit. Sed bello inualefcere, Eleazar iudæ frater præclaris facinoribus editis, opprimitur ab elephanto, quem subierat, uentre illius ense percussio, quod eo tyrannū uehi putabat. Antiochus autē à Persica expeditione, re malè gesta, reuersus, infeliciter uitam finit.

ὁπὸ αὐτῶν ἀντιόχος.) Idē Antiochus Iudæicā gentē quæ ob (insolita) cōsuetā tributa, seditionē mouerat, rursus subegit tēpliq; donariis spoliatis, & omnib. peruestigatis, sigillū inuenit, librū tenēs manibus, promissā barba: cui & lucernula auro distincta astabat. Hæc suillo inūcta sanguine, in tēplo reliquit: & Iudæis incolis, multis talētis multctatis, quæ tribuū nomine pēderēt, in Syriā est reuersus.

ANTIOCHVS præpositus, apud Theodosium iuniorem delatus, honore excidit: & publicatis bonis, in sacerdotum ordinem cooptatus est, edicto ab Imperatore promulgato, Ne eunuchus inter patricios censeretur.

Antiochus transfuga, natione Cilix, principiō Cynicā sectā præ se ferens, ea re militibus plurimum in bello profuit. Nam eos magno gelu afflictos cōfirmabat, in niuem se abijciens, ibiq; uolutās. Vnde & opes & honores à Seuero & Antonino est consecutus. Quibus rebus elarus, cum Teridate se coniunxit, atque ad Parthos transfugit.

ANTIPATER Iolai, siue Iuli filius, ex urbe Macedonia Paliura, dux Philippi deinde à lexā dri, & regni successor: discipulus Aristotelis. Reliquit epistola rum libros duos, & historiam, Perdicæ res gestas in Illyrijs. Fuit & tutor filij Alcædri, qui Hercules dicebatur: ac solus ex Alexandri successoribus, Deū appellare Alexā drum recusauit, impiū id esse ratus. Vixit annos 79. Successorem reliquit filium Cassandrum, qui matrē Alexandri Olympiadem sustulit.

ὄτι τὸ ἀθλευαίων.) Cū Athenienses Antipatro urbem dedidissent, Demagogi sibi metuentes, ut qui ad rebellionē ciues incitassent, exulatum abierunt, ne in se culpa conferretur. Hos Athenienses in dicta causa condemnarunt (quorū fuit & Demosthenes orator, & Hyperides, & Himeræus) capitali in eos lata sententia. * Nulla in re moderatiore fuit animo, quod ingenium improbitati assuetum non mutatur, nec id edicto legum

uincitur sine ultimo supplicio (nam uires eius sunt inuictæ, quocunq; inclinabit) neque metu deterretur ab audacia, neque uerecundia obluetando satis uirium habet, ut ei legum obedientiam persuadeat.

Antipater, suscepto Macedonia regno, à Græcis Lamia in Thessalia est obsessus. Sed Aetolis, primū, deinde ceteris digressis, euasit: ac uictor x Oratores postulauit, quos ei dederunt Athenienses: Demosthenem, Hyperidē, Lycurgum, P'olyeuctum, Ephialtem: Thrasylulum, Chæretem, Charidemū, Diotimū, Patroclum, * Cassandrum.

Antipater Nicolai Damasceni historici pater, uxore habuit Stratonicā, Nicolai matrē: qui clari fuere Damasci, & temperantia, & reliquo splendore. Nam cum opibus plurimum excellerēt, minime ijs efferebantur: & gloria nemini secundi, parui id æstimabāt. Antipater uerō etiā eloquētia præstās, nemini per eā nocuit: sed & plurimum adiuuit nō Republicā modō, sed etiā ciues plurimos. Nā iusticiæ, ut si quis alius, studiosus, plurimas ciuium inter ipsos contentiones arbiter honorarius diremit: plurimas etiā patriæ cū finitimis regulis. Quapropter ab omnib. colebatur. plurimas legationes obiit, tutelas gessit, honorib. omnibus eius loci functus. Moriturus, Nicolao filio, & eius fratri Ptolemæo, diligentissimē mandauit, ut Ioui thuribulū, quod prius uouerat illi deo, pararent se defuncto: significans opinor, sanctitatē erga deos etiam morientibus esse conseruandam, quamuis nullum iam fructū inde percepturis.

ἀντιπελαργεῖν, καὶ ἀντιπελάργησις.) Pro uerbiū, de ijs qui gratiam referunt. Aristoteles ea quæ de ciconijs ferātur, uera esse affirmat: idemq; facere etiam aeropodas. Itaque in sceptris supernè ciconiam effingunt, infernè hippopotamū: ut significant, uiolentiam subiectā esse iusticiæ. Nam ciconiæ quidem iustè agunt, & parentes senio confectos in alis gestant. Hippopotamus autem animal est iniustissimum.

ἀντιπέρας σκορπίον.) Pro perca scorpionum. De ijs qui deteriora melioribus præferunt.

ἀντιποιθεῖται.) Polybius: Aratus, animaduertens Antigoniū uirum esse strenuum, prudentem, fidei seruantem: & reges neminem naturā iudicare uel inimicum,

X. Oratores dedit Antipatro.

Stratonica, Nicolaus Damasceni.

Voti exoluti di sollicitudo. Epicureū deo lyrium cū superstitione cōiunctum.

Ciconiæ.

Aeropos, Hippopotamus. Discite iusticiam moniti, & non temere duos.

Aratus, Antigoni.

Reges natura
inimici nemi
ni.
Crassus.
Pacorus.

micum, uel hostem: ipsum regem allo-
qui, & amicitia cum eo iungere instituit.
(αντιρόωσ.) Crassi & legionum stragi
parem fuisse Pacori atq; exercitus eius-
dem interitum, tradunt.

Magica

ANTISTENES Atheniensis, ex orato-
re philosophus Socraticus, primū * Pe-
ripateticus uocatus est. Deinde Cynicū
egit. Fuit obscuri patris filius, & Thraciæ
matris. Conscripsit tomos x. primū Ma-
gicum, in quo narratio est de Zoroastre,
illius doctrinæ autore: qd' opus alij Rho-
doni, alij Aristoteli adscribunt. * Hic Cy-
nicæ sectæ princeps fuit: sic dictæ, quod
in Cynosarge gymnasio doceret, Dioge-
nis canis & reliquorū præceptor. qui qui
de longo & immedicabili morbo labo-
ranti Antistheni, pugione porrecto: Si,
inquit, amici eges officio. * Adeo ille
mortem acerbam non putauit, ut infir-
mitas in delicijs ei esset.

Cynica secta
autor.
Diogenes pu-
gione pro me-
dico utendum
censet.

ANTISSA, urbs Lesbia: ordine se-
quens Sigrium: unde fuit Terpander An-
tissæus, celeberrimus citharædus. Sic di-
cta est ab Antissa, Macaris filia. In scri-
ptis Philonis est & insula una Cycladū:
& tertia in India: quam recenset Philo, &
Demodamas Milesius.

Dialectica.
Rhetorica.

(αντισπράξ.) Aristoteles Dialecticam
Rhetoricæ ex altera parte quasi respon-
dere dixit, quod utraque probabilia &
plerisq; probata tractet.

Tactus.

(αντίτυπον.) Aristoteles: Cum omnes re-
liqui sensus in certo quodam genere uer-
sentur, tactus non habet unū quoddam
genus eorū quæ tanguntur.

αντίτυπον so-
lidum, tactus
obiectum.

(ἄτι καὶ αὐτή.) Tactū etiā in uno quodā
genere rerū, quæ tactu sentiuntur, uerfa-
ri: sed id nō esse manifestū uidet. Quod
nā igitur illud est? Dicimus, αντίτυπον soli-
dū id esse, nō illud quidē quod opposi-
tū molli, tactui nō cedit: sed quod uis na-
turale corpus, obuiū tactui, & subiectū:
ut distinguatur à corporib. mathemati-
cis, quæ neq; tangūt, neq; tactui resistūt.
Quicquid igitur quouis modo tactui re-
sistit, hoc solidum & conueniens genus
esse rerum quæ tanguntur dicimus.

ANTIPHANES, Atheniensis comi-
cus, iunior Panatio. Fuit & alius An-
tiphanes Carystius Trans, temporibus
Thespidis.

Antiphanes, Demophanis filius, aut
Stephani & matris Oenox, Cianus: uel,
ut alij, Smyræus: secundum Dionysium,
Rhodius: mediæ Comœdiæ comicus,
quibusdam autoribus, seruili natus ge-

96
nere. Vixit Olympiade xciiii. scripsit
comœdias cccclxv. uel, ut alij, ccc-
lxxx. Vicit xiiii. Filiū habuit Stepha-
nū, comicū & ipsum. Obiit in Cio, an-
nos natus lxxiiii, casu pyroictus.

(αντιφειρζεν.) Aristophanes: Tu Them-
istocli te aquas, qui urbem nostram im-
pleuit, cum eam exhaustam reperisset.
(αντιφθογγον.) pica, dudū & pastorū & li-
gnatorū & piscatorum uoces imitata.

ANTIPHON Atheniensis haruspex, &
uersificator, & rhetor, dictus Logomagi-
rus, quasi uerborum coquum dicas.

Antiphon, Sophili filius, Athenien-
sis, Rhamnusus municeps: cuius magi-
ster qui fuerit, ignoratur: & tamē foren-
sis dictionis post Gorgiam principatum
tenuit. Fertur Thucydidis fuisse magi-
ster, cognomento Nestor.

Antiphon, Atheniensis coniector, de
interpretatione somniorum scripsit.
(αντλειν αμφοτερας.) Vtraque haurire
manu. Prouerbium, de ijs qui studiose
aliquid faciunt.

(αντωδη.) Sæpe quidem crepui uocalē,
uelut Echo quædam, ludicram resonan-
tibus labijs harmoniam: nunc humi pro-
lapsa, elinguis & muta iaceo, imitricæ
æmulatione repudiata.

(ανταμοσια.) actio contra aliquem in-
reiuurando firmata, de iniurijs quas sibi
factas diceret. Scripta enim quædā dese-
rebāt ad magistratus, tam actores quam
rei, de controuersia, ex æquo utriq; iu-
rantes: alteri se uerē accusaturos, alteri
se uerē esse responsuros.

ANTONINVS, Romanorum impe-
rator, Seueri filius, præter cætera mala-
cædibus etiam gaudens. itaque milites,
uim faciendi & rapiendi potestate data,
nulla iam re à latronibus differebāt. Ta-
lia cum ageret, & facinoribus suis agita-
tus, & moram in urbe perostis, Roma di-
scessit, ut & legiones curaturus, & pro-
uincias inspecturus. Ad Istrum cū per-
uenisset, Germanos accolat sibi concili-
liauit, ut & auxilia ab eis acciperet, & sa-
tellites, & eorū habitu uteretur. Sic &
Barbaris & militibus erat charus, comis
erga omnes: qui cōmilito potius ab eis
quàm imperator diceretur. In Macedo-
niā se Alexandrum uocauit. Pergamum
ubi peruēnit, & ad Achillis tumulū, eo
floribus & coronis ornato, Achillē imi-
tabatur. Perq; Asiā & alios populos An-
tiochiam profectus, & aliquādiu ibi mo-
ratus, Alexandriā perrexit, urbis Alexan-
dri

ANYTVS, Anthemionis filius, orator Atheniensis.

ἄξιος. Xenocles Carcini filius, perstringebatur ut impolitus poeta, & allegoricus.

ἄξια ἢ κύνων ἔβρωμα. Dignus est canis isto cibo. De ijs quibus aliquid merito contingit.

ἄξιόμαχ. Neq; multitudine uirorū neq; ulla re alia pares nobis in certamie.

ἄξιον. Aristophanes: Ut impingatis, tamen è precioso ligno. alludens ad puerbium. E pulchra arbore uel suspendi libeat. Hoc igitur dicere uult: Præstat strenuis uti ducibus, & probatis, quàm ignauis. nam si quid patiendum est, præstat pati à forti, quàm ab ignauro.

Leo me uel deuoret.

ἄξιόχρεως. Tanta fuit autoritate, ut cū Athenis iniurato testimoniū dicere nō liceret, huic id soli pmitterēt Atheniēses.

ἄξι. Sophocles: Mulier iracunda, itemq; uir, caueri facilius potest, quàm homo taciturnus.

ἄξιον περιχός. Pilo dignum. De re uili, & nullius precij.

ἄξι. Ne uno quidem dignus: id est, nullius precij. De alea sumpta locutio.

ἄξι. ὁ βελίσκος, καὶ ἄξι. Dignus obelisco: &, Quantiuis precij. De ualde honoratis & preciosis.

ἄξι. Polybius: Senes à rege petūt, ne à dijs sibi data eripiat: hoc est, perpetuam pacem & libertatē. Is uerò per interpretem lecta epistola, postulatis eorum annuere se dixit.

Dei munus pax & libertas.

ἄξι. AXIOMA pronunciatū, è propositione recta uel obliqua ortū habet: estq; uel uerum, uel falsum: aut res perfecta, quæ, (quantum in ipsa est) uel negari potest, uel affirmari. ueluti, Dies est, Dion ambulat. Est autem axioma dictū à philosophis, ex eo, quòd uel admittatur, uel repudietur. Nam qui diem esse dicit, postulare uidetur, esse diem. Quæ si fit, uerum sit axioma propositum: si non fit, falsum. Differt autem Axioma ab Erotemate & Pysmate. Est enim axioma imperans, adiurans, imprecans, conditionale, appellatiuū. Nā axioma est, quod cū efferimus, uerum esse aliquid aut falsum pronunciamus. Interrogatio uerò, est quidē res perfecta, ut & axioma, sed responsum postulat: ueluti, Est ne dies? hoc uerò neq; uerum, neq; falsum. itaq; Dies est, axioma: Nunquid dies est? erotema. Pysma uerò, res ad quam symbo-

ἄξιωμα.

Axioma.

ἄξιωμα.

ἄξιωμα.

licè non licet respondere ut in interrogatione, *nā: sed dicendum, in hoc habitare loco. Reliqua sunt perspicua axiomata. Sic Aristoteles eas quoque propositiones appellat, quæ demonstrationem requirunt, & quæ non demonstrantur: ut fert eius consuetudo.

ἄξιωσιν. Iudicio eripuit eum ficta modestia, & dignitatis amplitudo, & sociorum facinoris apparatus.

ἄξιοτες. Axes dixerūt Athenienses Solonis leges, q̄ ligneis tabulis inscriptæ essent. Fuerūt rotūda figura: sed ut ad angustias anguli, inclinati, triquetri apparent. Afferuabantur autem in Prytæneo.

ἄορατον. Inuisibile seu inaspectabile quadrifariam dicitur. Vel id quod profus uideri nequit: ut ea quæ alteri sensui sunt subiecta: sicut neq; uox neq; odor cerni potest, & similia. Vel qđ cerni quidē potest, sed nō cernitur, id quod est in priuatione: ut quod facultate perspicuū est, remoto lumine. Vel quod ita inuisibile dicitur, quòd incōmodi uideatur.

tale autem est, uel quod ob exuperantiā splendoris uisum corrumpit: uel * quod propter obscuritatē nō agit in sensum. Apprehendit igitur uisus ἄορατον, non id cuius natura est non cerni. nam nō cerni, ratio est quæ iudicet per instrumentum sensus, * non tamen ipse sensus. Id uerò quod per priuationem ἄορατον dicitur, sensus apprehendit. Iudicant enim oculis etiā animalia rationis expertia, q̄ tenebræ sint, per accidens, eò quòd nō patiantur à rebus uisibilibus: ideoq; in cauernis quiescunt. Videndum autē, ne fortè etiam, id quod priuatione inaspectabile est, phantasia sit quæ iudicet, & non uisus: siquidem sensus in ijs quæ patiuntur, iudicium habēt. Cum autem in tenebris nō patiantur, sunt inefficaces: quare solo actu contemplantur. Cū uerò nihil agunt, quo modo iudicent?

ἄορον. Arrianus: Ingens rupes est in India. Est & lacus (Auernū Latini dicunt) hoc nomine. Hanc Alexander cepit, q̄ etiā Herculi fuit imperuia.

ἄπειρα. Eijce hospitem in tempestate. Prouerbiū, de hominibus importunis.

ἄπειρα. Abduc me in Latomias. Prouerbiū, de ijs qui indignitates nō ferūt. Aiunt enim Philoxenum Dithyrambopœū, Dionysij cōsuetudine utentē, inepta illius poemata nō laudare solitū. Quare tyrannū iratū, hominem abduci in Latomias, ac deinde reuocari

ἄορον. Arrianus: Ingens rupes est in India. Est & lacus (Auernū Latini dicunt) hoc nomine. Hanc Alexander cepit, q̄ etiā Herculi fuit imperuia.

ἄπειρα. Eijce hospitem in tempestate. Prouerbiū, de hominibus importunis.

ἄπειρα. Abduc me in Latomias. Prouerbiū, de ijs qui indignitates nō ferūt. Aiunt enim Philoxenum Dithyrambopœū, Dionysij cōsuetudine utentē, inepta illius poemata nō laudare solitū. Quare tyrannū iratū, hominem abduci in Latomias, ac deinde reuocari

ἄορον. Arrianus: Ingens rupes est in India. Est & lacus (Auernū Latini dicunt) hoc nomine. Hanc Alexander cepit, q̄ etiā Herculi fuit imperuia.

ἄπειρα. Eijce hospitem in tempestate. Prouerbiū, de hominibus importunis.

ἄπειρα. Abduc me in Latomias. Prouerbiū, de ijs qui indignitates nō ferūt. Aiunt enim Philoxenum Dithyrambopœū, Dionysij cōsuetudine utentē, inepta illius poemata nō laudare solitū. Quare tyrannū iratū, hominem abduci in Latomias, ac deinde reuocari

ἄορον. Arrianus: Ingens rupes est in India. Est & lacus (Auernū Latini dicunt) hoc nomine. Hanc Alexander cepit, q̄ etiā Herculi fuit imperuia.

101 uocari iussisse, sperantē, ab eo laudauit. Quæ cum is probare non posset, his uerbis uti solitum.

ἀπιγε μόνον (μῦθον ἢ μόνον.) ἀπὸ κώπης. Aufer bellum (fabulam uel saltationē) à remo. Prouerbiū in homines importunos, & serias res agentibus molestos.

ἀπιγορθεῖν.) Magistratib. palam interdicta auaricia. & Id Simon Petre negas, quod mox tibi accidet.

ἀπαάδει.) Repudiatum fœdus, tanquā maiestate Romanorum indignum.

ἀπιθεσται.) Placabilem esse decet, ac tolerantem idiotarum, & ab ostentatione alienum: atq; omnibus sese accommodare: ut quauis adulatione acceptior sit eius congressus: comem & uenerabilem omnibus: neq; unquam speciē itæ præbere: amantissimum ac placidissimum, absq; strepitu.

ἀπιθή.) Perturbatione uacuū esse aiūt sapientem, eò q̄ in nihil eorū quæ nolit, incidat: uacare alium perturbatione, hominē nihili scilicet, qui sit durus atq; inexorabilis. & Valetudo extra periculum magis est in morte, quàm in uita.

ἀπιλλάξας.) Xenophon: Superuacanea uasa remoueamus. Orabat populus ut quàm longissimè ab Armenia pelleretur Iocomes: quòd nunquam futurū esset, ut is nouis rebus moliendis abstineret, si in prouincia esset.

ἀπιλλυγῆς.) Polybius. Acarnanes, cū aduersus se aduētare Aetolos audissent: partim rebus desperatis, partim animis iritatis, audax quoddam facinus susceperunt. & Eos præ magnitudine frigoris desperantes confirmauit.

ἀπιλέξασθαι.) Nos hæc propulsare nullo modo possumus, sine te, Rex.

ἀπιλητεύειν.) Is aliquanto tēpore potest est deprehensus, omnia retegente, & ueritatem aperiēte: hoc est, doli illius sunt animaduersi.

ἀπιλοι θερμολυσίαις, ἀβροὶ μαλθακόνιαις.) Molles calidis balneis, teneri mollioribus lectulis. De ijs qui luxu & mollicie diffuunt.

ἀπιμφιεῖ.) Reteget simulationem incallidā hanc meam, quamuis latere studeam, ebrietas aliquando.

ἀπιθησάντα.) Aristophanes: o me beatissimam, cui caput unguentis optimis est delibutum. Nā hæc in capite permanent longo tempore. Cætera omnia defloruerunt, atq; auolarunt.

ἀπιανθ' ὀμοιά; καὶ ῥόδωπις ἢ καλή.) Om-

nia similia sunt, etiam formosa illa Rhodopis. Significat, omnes mortales æquè casibus esse obnoxios.

ἀπαντα γάρ τοι βρωτὰ πολιορκημένοις.) Omnia sunt esculenta in obsidione. De re necessaria dicitur. Qui enim obsidentur, sæpe etiam tetris rebus uescuntur.

ἀπαντα.) primò diluculo ædes domitorum frequentant.

10 ἀπαντα ῥύμης πλεῖα κ' ἀναισχρωτίας.) Omnia plena sunt audacia atq; impudentia. De petulantib. & inuerecundis.

ἀπαξ ἐλάλησεν ὁ θεός.) Semel elocutus est Deus: hoc est, omnino fiet quod dixit.

ἀπαξ πυρρός καὶ δέκατον χλωρός.) Semel ruber, & decies pallidus. Prouerbiū, de ijs qui æs alienum contrahunt.

ἀπαξ ἀλώπηξ εἰς πάλιν.) Semel uulpes in laqueum. Simile est illi: At nō denuò uulpes in laqueum.

ἀπαξιῶν.) Appianus: At populus Martiū, consulatū petentē, nō fecit consulē: non quin eo honore dignū putaret, sed quòd ferociam hominis metuebat,

ἀπαράκλητοι.) Liberi i hraces rapiendi causa sequebantur non uocati.

ἀπαρράξειεν.) Ut, si hos de tumulis deicisset, & ipse loca superiora teneret, facilius eos qui in planicie esset cōfecturus.

ἀπαραιτήτως.) Obuios omnes per iracundiā, repudiatis precibus, occidebāt.

ἀπαρτή.) Aristophanes Pluto: Homines dextros & modestos deinceps locupletabo.

ἀπαρτιζόντως.) Definitio, est oratio quæ per resolutionē sic effertur, ut neq; desit quicquā, neq; redundet. Herodotus: Pythio Lydo Xerxes ait: Ne 400 myriadibus 7000 desint.

40 ἀπ' ἀρχαῶν.) Sume de re tenui tenuē donū. Si uerò dederis plura, Deus, multas primitias offeremus.

ἀπασιν τῶν ἐστὶν ἡμφίασται.) Omnes suas opes induit. De ijs qui nihil quicquā possidēt præter uestes, quib. sunt induti.

ἀπ' αἰς ἐχίν (ἢ τεραχὺς.) Omnes echinus est asper. Prouerbiū, in homines difficiles & morosos.

ἀπιτέλει.) Festū publicū, quod mēse pyanepsione, (uel Iulio uel Octobri) tri duo celebrabatur ab Atheniētib. quo in ciuitatē ascriptus fuit Sitalcē filius, Thracū regis. Vocāt aut primā diē Dorpiā, quæ Curiales uesperī unā cōuiuarentur: alterā Anacrusin, à sacrificiō: tertiā Curetin, eo quòd adolescentes & puellas in curias inscriberent. Causa festi est huius-

Morte æquatur.

Definitio.

διεστία.

ἀνάνησις. κερκισίε.

modi. Bellum fuit Atheniensibus aduersus Bœotios de Celœnis, loco quodam in cōfinijs. Cū autē Xanthius Bœotius ad singulare certamē Thymoētē, Atheniensiu regē, prouocaret, idq; ille recusaret: Melanthus Messenius, qui tum fortē aderat, à Periclymeno Nelei filio oriundus, pactus regnū, cōditionem accipit. Dum uerò inter se dimicarent, apparuit Melātho à tergo Xanthij, quidā nigra caprina pelle indutus. Eū igitur iniuste facere dixit, qui cū altero adueniret: itaq; illū respicientē interfecit. Ex eo & festū Apaturia dicit, ab impostura: & Bacchi Melanægidis ædes est extructa. Alij dicunt, à patribus propter inscriptionē filiorum cōnuenientibus, ἀπατέρεια uocari, quasi ὁμοπατέρεια.

Xanthius.
Thymoetes.

Melanthus.
Strategema.

Bacchus Melanægis.

ἀπ' αἰγείρας θεία.) Ab alno spectaculum. De ijs quæ eminenter spectantur. Nam supra theatrum erat alnus, ex qua spectabant, qui locum non habebant.

Philonides.

ἀπυδούπερ Φιλωνίδου ἔμελιτώσ.) Indoctior Philonide Melirēsi. Is Philonides cū magnus erat, tum indoctus, & homo porci instar. Aristophanes eū perstringit, ut parasitos alentem, & ob Laidis amorem Corinthi degentem. Suillus aut cum sodalibus suis dicitur, quod illos appellaret apros: Laidem Circen, quod amatores ueneficijs irretiret.

Aueruncatores malorum.

ἀπυδούπερ.) Ex eadem gente Turcorum uiri adfuerunt, quos malorum depulsores esse perhibebant.

ἀπυθεράζει.) Aristophanes: Nam quid agit Iupiter? Aut nubibus pulsus cœlum serenat, aut idem nubibus obducit.

ἀπυτέων.) Phocylides: Debitor improbi uiri esse caue, ne ubi dederit, molestus sit intempestiue reposcendo.

ἀπεδελία.) Polybius: At Perseus cū id unū sibi proposuisset, aut uincere aut mori: tunc animo fractus, metu cedebat: sicut * ij qui eminenter equites conspiciunt.

* Speculatores equites, uel equitum.

ἀπεδοκίμαζε.) Deniq; modestis moribus præditos, & uite sue rationē habētes improbabat: sumptuosos aut, & uino atq; aleæ deditos, honorabat atq; euehebat.

Luxuriosus princeps.

ἀπέθανεν.) Obiit. i. e. abijt unde fuit. ἀπέκριντο.) Palmarum glandes, quales in Græcia cernimus, famulis reponēbantur: heris uerò sepositæ, erant selectæ.

Obire. Abire. Auicula.

ἀπεκρούφε.) Artaphernes, Hytaspis F. Sardinum præfectus, hæc apertè illis edicebat: siquidē Athenienses Regi Dario terram & aquam darent: eum societate cum eis pacisci. Sin id recusarint: solum

eos uertere iubere.

ἀπεκτάκασι.) Oderunt quidem Thrafontem, pater: sed non occiderunt.

ἀπέθερσεν.) Tuum caput feles præmoridit, cæteraq; rapuit omnia, nec tamē inuidas maxillas satiauit.

ἀπεκαρτέρησεν.) Lycurgus in Cretâ perfectus, necem sibi cōsciuit inedia: ne leges quas tulerat, solueret.

ἀπεκαύθησαν.) Multis præ frigore manus & pedes adusti perierunt.

ἀπελαύνομαι.) Sic ij impurū & materie concretum spiritum animis expulerūt.

ἀπελλάος.) Apellæus, apud Macedones mensis December.

APELLES (Cous) Colophonius, ab Ephesijs in urbem ascitus, pictor, discipulus Pamphili Amphipolitani, & ante hunc Ephori Ephesij, Pythij filius, frater Ctesiochi, qui & ipse pictor fuit.

ἀπελλικῶν.) Apellicontis Teij bibliothecam nactus est Sylla.

ἀπελείπερ.) Maximam apud Barbaros de se iusticiæ opinionem reliquit.

ἀπελωθήθη.) Sophocles: Furore noctu correptus inclytus Ajax, cladē accepit.

ἀπενιαυήσθη.) Apollonium Tyaneum ferunt, ob frustrationem amatoriā, annum in Scythia exegisse. Et Herculem, cum, ut lex iubet, annum exulasset, lustratusq; esset, Athenas redijisse.

ἀπεπίσθον.) Romani loca syluosa propter insidias suspecta habebant: in capistris & apertis bene sperabant. At Romani labore Inferorum & res Orci inquirendi defuncti, iuxta Comara castellum castrametati sunt.

ἀπέροπον.) Chosroes pacē quæ infinita dicebatur, euidēter fregit. Iosephus: ram in eū qui læsisset, effundere se profusus. Alibi: In una occasione spē suam omnem figere, non utile esse duxit.

ἀπέριγραπτον.) Quod circūscribi aut de finiri nō potest: idq; trifariā, loco, tēpore, cōprehensione. Ac Deus quidē harū rerum nulla circūscribi potest. Quæ uerò sensu percipiuntur, circūscribi etiā possūt.

ἀπέσιλπηλοι.) Quos tuba non circūsonuit, rudes, indocti.

ἀπερυθράσαι.) Aristophanes: Præstitisset tum perfricuisse frontem, quàm creditam pecunia uexari negocijs. De ijs qui mutam dant pecuniā. Alibi: Semel rubicundus, & non decies pallidus.

ἀπέτερος.) Neq; puer Agamemnonides, nec qui apud Acherontē imperat Deus, inultū istud facinus patietur.

ἀπερρίψεν.) Ille qui & dicacior esset atque altiloquus, uerba quædam superba & audaciora effutiit.

ἀπερξεντε.) Mittuntur à rege literæ, quæ Barbarorum aggressionem inibherent.

ἀπέρρωγας.) Ab amabili cōiugio auulsus. *ἢ ἐμῶν μένεων ἀπερωεύς.*) Homerus: Meorum conatum interpellator.

ἀπεσκευάζετο.) Res preciosas, plurimis adhibitis, illic deposuit.

ἀπεσκολλυμύον.) Capillum uerticis nõ tondebant, dijs consecratum.

ἀπεσκύθηζον.) Cutem capitis unà cū pilis Scythæ refecabant.

ἀπέσπασε.) Spartani ad Tænarum supplices sedebant, incolumitatem orâtes. At illi crudeliter auulsos peremerunt.

ἀπεσπάζεζεν.) Nec Epicuri disputationes contemnebat.

ἀπεσπίτοι.) Eunapius. Nõ abstinebat cõgnomẽto Leonis. Nã sic & animal istud facere solet. Sophocles. Magnus erat * caluus, modo canescente capite. Neque multum à forma tua abhorrebat.

ἀπεσπάζεν.) Lapidibus & lateribus utentes, & arbores cædentes, & materiã aggerentes, sicubi opus erat, obstruebant.

ἀπέσησεν.) Polybius: Illum neq; tenebre, neq; magnitudo tempestatis unquã ab instituto deduxit: sed & hæc, propulsando, & aduersam ualentinẽ, exercendo, sedebat, perpetuis successibus usus.

ἀπέστω.) Eucrates, dux Atheniensis, qui Styrax uocabatur, homo auarus & proditor, à XXX tyrannis interfectus. Alij cicutam bibisse aiunt.

ἀπέσω.) Socrates de iis qui philosophari uellent, dicebat, ὕπνος δ' ἀπέσω γλυκύθυμος ὁρμηέτων. Somnus animo iucundissimus, recedat ab oculis.

ἀπεροίμισεν.) Cũ Senatus funibus includitur: cæteri omnes excluduntur.

ἀπετάφρονεν.) Πόνος ὄκνω πόλεμος. Labor est pigriciæ inimicus & inuisus. Menander. Antea Romani uallũ nõ iaciebant: neq; ad eõ rẽ illã norant, priusquã Mauricius Pauli F. orientalis belli dux fieret. Is uerò præturã adeptus, quæ illi ad imperiũ obtinendũ dux fuit: illud opus, per socordiam intermissum, in integrum restituit. Romani enim ab eo ita abhorrebant, ut in obliuionem ueniret.

ἀπετέμετο.) Cum in Sinopensium Isthmum penetrasset: quò minus coirẽt, incolas interclusit.

ἀπέτισεν.) In epigrãmate. Vitulo ferã icta pro sanguine sanguinem rependit.

ἀπερίψαντο.) Nõ singula modò crimina refutarunt, sed & honorificè domum redierunt.

ἀπερέυελο.) Si hoc certamẽ Herculi, ppo fuisset Eurystheus, ualde eũ afflixisset.

ἀπ' ἐχθρῶν πολλὰ μαθηθήσιν οἱ σφοῖ.) Ab inimicis multa discunt sapientes. Nã cautio seruat omnes. Ac ab amico quidem istud nõ disces, sed inimicus ultrò extorquet. Menæder: Nõ ne ab iisdẽ, per quos perijmus, conseruabimur, inimicos? Nã dum hostes timemus, ab eis iuuamur, & ab inimicis multa edocemur utilia ad custodiã & prouidentiã. urbes certè quidem ab inimicis, non ab amicis didicerunt, & alta mœniã extruere, & naues parare longas: quæ disciplina conseruat liberos, familiam, pecuniam.

ἀπέθεν.) Aelianus: Romani ubicũq; in hostes incidebant, ibi utiq; pugnabant, siue aduersa essent loca illa, atq; aspera: siue cõmoda ad recipiendas legiones, atq; campestria.

ἀπέθω.) Cui & quercus paruerunt, & inanimis rupes comitem se præbuit.

ἀπεροκαλία.) Romani iã uictores fastu efferebantur, sua potẽtia ad Libyã usq; illius propagata. At sum ineptus qui per uulgata narrem denuò.

ἀπροι γύπες.) Infiniti egentes uultures. De iis qui propter hæreditatẽ aut lucrum alicui assident: quod uultures ad cadauera aduolant.

ἀπέθραξεν.) Aurum sæpius excoctum fit obryzum.

ἀπεφλάουζεν.) Is uerò aduersabatur, & ea quæ dicerentur, contemnebat.

ἀπεχθησόμενος.) Norat Antenor, se regij filij inimicitias suscepturum.

ἀπέχω.) Relata est nobis gratia, si qua debita fuit. Et, Fratri seniori debetur obtemperandi officium.

ἀπέχομαι.) Vtinam Adamus arbore scientiæ abstinuisset.

ἀπεχώρησε.) Ad Mannũ se contulit, uiolãta fide regi data, & conculcato iure iurando, quod iurauerat.

ἀπεχρήσατο.) Aristophanes. Lemniæ mulieres maritos, sobolem procreãtes, interfecerunt. Et, Ita ne non satis habuit uicissẽ hostes: sed & Apollinis ædẽ spoliãuit?

ἀπεψήσαμεν.) Ἠδὸ πῶμα, id est, falsus seu mendax casus dicitur: cum lapsi resurgentes abstergunt puluerem, ne arguantur cecidisse. Aristophanes: Absterfisti nobis populum, & è turpi fecisti pulchrum:

Ini nici multa docent.

Romani nusa quam detrea etant pugna.

Orphei Lya ra.

Hæreditaria.

chrum: quemadmodum Medea fertur Bacchi nutricibus iuuentam reddidisse. At Senatus de actis sententiā ferēs, hominē absoluit, quòd illud piaculum, eo uim non inferente, sed propulsante, cōmissum esset. Educibus duo ante iudicium exulatum abierunt: Cononē uerò * repudiarunt (*absoluerunt.)

ἀπεψηφισμένοι.) Suffragiis reiecti dicebātur, qui in albū ciuitatis per fraudē in scripti, ciues non erant.

ἀπαίδεν.) Imperator cū ardēs ira Getā toruē aspexisset, eū morte multauit.

ἀπαίπειρα.) Abnegata patria, Thurius est proclamatus. Interdixit, ne quis omnium uel cibū uel somnū caperet, aut thoracē deponeret. Repudiato beneficio & munere propter fractam fidem.

ἀπαίρησα.) In extremo uite itinere uersans consenuerat: & laboribus cōfectus uidebatur. Propterea Medi parati, foederis satietate affecti, denuò belli cupiditate exarserunt.

ἀπρος.) Publicarū nauium Athenis altera Salaminia dicebatur, altera Paralus.

ἀπαίχε.) Quantum abesset ab admiratione regis & factus: eo declarabat, quod ne aspectu quidē digna esse illa censebat.

Philosophiae
odium.

ἀπήγε.) Salustius à philosophia dehortabatur adolescentes, alterutra de causa: siue ut magistros offenderet, illorumque odio philosophicis scholis insidiaretur: siue quòd magnitudinem illius uitae instituti reputans, omnes eo mortales inferiores ducebat.

ἀπηγόρδον.) Cum labore deficiebant, se refocillabant.

ἀπηλάγησαν.) Laborioso morbo sumus liberati.

ἀπαήλαυσε.) Neque Cleon neque Brasides quāuis calamitatis illius autor, maledictis appetitus est, quasi irascente scriptore. Marcellinus de Thucydide.

ἀπήληγισαν.) Populus uniuersus, statim cladem illam miseratus, clamorē ad caelum usque sustulit.

ἀπηνέστρον.) Nō est princeps, neque etiā periculosus saltus: & fecit quod dixerat.

ἀπαλήνη.) Præter corporis & currus ornatum, etiā canistra & pocula, & cætera ad sacrificiū pertinentia, argentea & aurea omnia, in solennibus processionibus Amyliam, Scipionis uxorem, consequebantur.

ἀπαλωθράκιζε.) Aristophanes: Integrū taurum assabat.

ἀπηξιώμενον.) Omnes eius consilij so-

cij, dedignati sunt arma capere. uel, omnes senatores recusarunt.

ἀπηρείουρ.) Is in summa desperatione, tandem tali cuidam spei in præsens innoxus est inopiā depellendæ.

ἀπήρτα.) Nauticus exercitus, ubi promontoriū, multū in flumen prominens, nauigationē ab itinere nō prohibebat, iuxta exercitum nauigabat.

ἀπήρουκιν.) Is solus substitit, & depulit belluam. Moles continuas ingerendo, obstabāt quò minus muri lederētur.

ἀπηχες.) Non contumeliosè reprehēdendi sunt, qui barbarū aliquid aut absonum protulerunt. Inusitatam & detestabilem expectans mortem.

ἀπήθηθη.) Apollonius lingua utebatur Attica: neque eius uox Cilicū pronuntiatione corrupta est, cum Tarfi uersaretur.

ἀπαλωθῆναι.) Cū ethnici defloruissent, res Christianorum procedebant.

ἀπαλώτα.) Omnia ei, uti prædicta fuerant à uatibus, euenerunt. Nec tamen euenerunt ea quæ sperarat.

ἀπὴν κρατῶν τις, ἀσχεῖ τῶν ἐλπίδων.) Apud dem si quis tenet, spe sua frustratur.

APPIANVS, Romanā scripsit historiā, quæ Imperatoria dicitur. Ac tres eius primi libri ea continent, quæ Romani contra Italos adhuc de imperio & principatu certantes gesserunt. Alia uerò, quæ Galli & Afri in Italia & egerunt & perpassi sunt: & sicubi quæpiam Italia pars uel necessitate, uel insidijs uel errore ad eos se contulit, in Gallica & Libyca historia referuntur. Conscriptum ibi quoque extat, ut in bellis Romanorū ciuilibus, Italia in factiones diuisa fuerit. Atque etiā res gestas aduersus Celtas, hoc est Germanos Rhēni accolos: & Galatas, hoc est Gallos & causas bellorum, & foedera uel uiolata uel conseruata, & tumultus Celtarum usque ad Caium quartus liber continet. Si quid autem Celtarum nō suo nomine, sed uel aliquibus Italis operferentes, uel mercede cōducti gesserunt, id in eorū historiis refertur: ac tantum admonendi ergo illorum meminit Appianus. Scripsit Romanos libros 9.

APPJAJA uia, ab Appio Romano molari construit, & aqua ductus fecit.

APIDES dii fuerūt, qui colebātur ab Aegyptijs, notā habētes in cauda & lingua, qua cognoscebat, eos esse Apides: qui cū gignerētur ex interuallo (ut ferebant)

109
bant) è Lunæ lumine, festum magnū eis
instaurabant: & sacerdotes quidā nato
illo boue immolabāt, omnis generis e-
pulis appositis, eum quasi conuiuio ex-
cipientes.

APIS, Deus Aegyptius, qui nomine
Lunæ colebatur. Ac is bos ita Lunæ sa-
cer erat, ut Mneuis Soli. Apis Aegyptius
medicinam primus in Græciam trāstu-
lisse dicitur. Ochus Apidē occisum co-
quis tradere uoluit in frustra dissecandū,
& in cœnam coquendum.

APICIUS, Romanus iurco, magnas
opes in uentrē insumpsit, dum Cinturis
Galatiæ multis squillis (longè enim ibi
maiores sunt, quàm Smyrnæ) & gamma-
ris Alexandria uescitur. Cum autē in Li-
bya nasci grādes squillas audiuisset, nul-
lum diē moratus soluit. Sed cū eas esse
paruas uidisset, gubernatorem statim in

Italia reuerti iussit, nec appellere ad ter-
ram. M. Apicij nomen, ob luxū & profu-
siones & delicatā uitā, cæteraq; flagitia,
celeberrimum est. Cōsules erant Iunius
Blæsus & Lucius. Blæsus igitur ad cōui-
uiū inuitatus, ueluti lembū adducit A-
sconiu Pēdianū inuocatū. Licebat enim
cōuiuiis, etiā alios tanquā umbras addu-
cere. Itaq; Apicius opes suas & in ami-
cos, & in ignotos effundebat. Audiui au-

tem ei cōcenariōni, quendā nomine Isido-
rū, in palæstris attritū, interfuisse: homi-
nē senē illū quidē, & puectæ ætatis, an-
nos unū & nonaginta natū: sed firmū &
mēbris integris, robustis laterib; & toro-
sis brachijs, * summisq; manib; q & acu-
tū cerneret, & facili mē audiret, ut nemo
eū annos LX natum crederet, & scypho

* in callis ebibēdo certasse cū adolescē-
tibus, & in uoracitatis & bibacitatis cer-
tamē descēdisse, itaq; iuueniliter egisse.
Vna uerò eū re uictū esse dicūt, q̄ citius
à cœna discesserit. Senes uerò & alij di-
cebāt, artē palæstricā in causa fuisse: atq;
etiā Iunius Blæsus, q̄ cū hoc diceret, nat⁹
esset annos LX. Lōga ætate usum fuisse.

Cōsulē quoq; Seruiliū audio: q̄ cū ad an-
nū XC uixisset, toto corpore fuisse inco-
lumis phibeē, & oēs sensus integros sin-
gulari quadam felicitate conseruasse.

50
* Flaminia
Ventorum
auerfio.

Apion Plistonici filius, cognō-
mēto Mochthus, id est labor, Aegypti:
secūdū Heliconiū, Cretēsis grāmaticus,
discipulus Apollonij Archibij. Audie-
rat & Euphranorē senē, & ultra centū an-
nos natum, Didymi magni alumnus. do-
cuit Romæ sub Tiberio Cæsare, & Clau-

dio: successor Theonis grāmatici, a qua-
lis Dionysij Halicarnassei. Scripsit histo-
riam de singulis gentibus, & alia.

ἀπλάσος.) Vnā cum his suauis quādā
grauitas, & uerecūdia germana affatim
ornans philosophum: iam notum etiam
adulescentem illi faciebant.

ἀπεκτόνασι.) Odere quidē, pater, Thra-
sonem, sed non occiderunt.

ἀπλησθῆ πύθου.) nexplebile dolium,
illud apud Inferos pertusum. De ijs qui
multum comedūt: à Danaidum fabula,
quæ aquam in id dolium hauriebant lu-
xta id dolium cruciantur eorum anime,

Profano
anima.

ἀπλήν ἡλίκαρον πάτα.) Simplicē saccum
calca De rebus aut hominibus uilibus.

ἀπλότης.) Simplicitas est duplex: alia
cordata & iusta: alia uercors & iniqua. Ac
ingenij uarietas alijs insita est cū iusticia
& prudentia, alijs cum iniuria & inscitia.

Simplicitas
duplex.
Calliditas.

ἀπλῶ λόγῳ.) Apud Aristotelē dicitur
quod absq; adiectione prolatū, uerum
est. Nam Aethiops alicubi albus, denti-
bus scilicet, non etiam simpliciter albus
est. Quod uerò, ut uerum sit, adiectionē
requirit: id nō est simpliciter uerum. Nā
Aethiops non est albus, sine adiectione:
cum uerò secundum quid adijcitur, ue-
rum fit. dētibus enim est albis. Sed & bo-
ni uiri quidam dicūtur secundū aliquid.
Nec nuda tantum uerba fecerunt: sed &
tribunal sublime excitatum est: & in eo
Neronis statua collocata.

τὸ κατὰ τὴν

ἀπλωται πελάγη τὰ ἀτλαντικὰ.) Maria At-
lantica sunt innauigabilia.

ἄπνυς.) Aiūt Empedoclem Pausania
tradidisse apnun, hoc est spiritu carens
medicamentum: quod sit huiusmodi, ut
XXX dies cōseruet sine potu, spiritu &
cibo corpus. Fuit autem magus, de que
se dicit:

Apnun media
camentum.

Empedoclis
magia.

Medicamenta qua & mala & senectutē pro-
pulsant

Audies: tibi enim soli ego ista omnia conficiā.
Et sedabis indefessorū uetorū uires, qui in ter-
ruentes flatibus rura corrumpūt. (ram

Et uicissim, si uoles, réduces uentos adduces,
Et efficies ex imbre nigro tempestiuā siccitā-

Hominiibus, & efficies ex aestiua siccitate (rē
* Flumina facūnda, quæq; in aestate spirant,

* Flumina

Et réduces ex Orco defuncti animam uiri.

Cum aliquādo Etesia ita uehemēter
flarēt, ut fruges læderēt: iussit asinos ex-
coriari, & utres fieri, eosq; in promōto-
rijs extendi, ut uentū exciperēt. Quo so-
pito, appellatus fuit κωλυσανέμας, quasi
Veti-

Ventorum
auerfio.

κωλυσανέ-
μας.

Veriuentū aut phibitorē uētorū dicas.
 Δοῦλοῦ αἰτίας.) Desultor. Equestre quod-
 dam certamen, à descendendo sic dictū,
 quo (ut Theophrastus lib. 20 de legibus
 scribit) soli Græcorum Athenienses &
 Bœoti utuntur.

Δὲ τὸ βαλβίδος.) A' repagulo : hoc est,
 ab initio.

Δὲ τὸ βραδυσκελῶν ὄνων ἐφ' ἵππους.) A' tar-
 digradis asinis ad equos. De ijs qui è te-
 nuī re ad maiora perueniunt.

Δὲ τὸ γνοια.) Thucydides. Nauigia cre-
 marunt, ut desperatis cæteris omnibus
 terram occuparent.

Δὲ τὸ γράφειν.) Qui Reipublicæ pecuniā
 debebant ex multa, nec nono senatus
 conuentu persoluerāt, in carcerē inclu-
 debantur, repudiatis etiam spōsibus.

*Descriptio
 Augusti.*

Δὲ τὸ γράφειν.) Cæsar Augustus monar-
cha uiros XX pbatissime uite delectos,
 in oēs puincias misit, per quos & homi-
 nes & opes descripsit: edixitq; ut iustā in
 de partē in ærariū inferrent. Hæc descri-
 ptio prima facta est, cū ij qui eū anteces-
 serūt, qd nō possessorib. eriperēt: ut locu-
 pletibus publico essent crimini diuitiæ.

Δὲ τὸ γράφειν.) Onesicritus secundū lo-
 cum obtinet, ut exemplum exemplaris.
 Xenophon intelligendus est.

Δὲ τὸ δεκται.) Receptores. Magistratus for-
 te lecti decē pro numero tribuū, qui ac-
 cipiebant & asseruabāt tabulas ærario-
 rū. Deinde es alienū inquirebant, & per-
 solutā pecuniam cū senatu distribuēbāt
 in expensas necessarias: debebantq; eos
 qui persoluerant quod debuerant.

Demonstratio.

Definitio.

Δὲ τὸ δειξίς.) Demonstratio à definitione
 differt. Ac primum quærendum, una' ne
 ratio sit, qua omniū rerum definitiones
 cōtineantur, an multæ? si una, quæ nam
 ea sit? sin multæ, quot & quæ? Quod si &
 tot & tales descriptione aut definitione
 inuenerimus, alia mox nobis occurret
 inquisitio: quibus methodis, quibus in-
 rebus sit utendū? eoq; animaduerso, cū
 definitio ex generibus sit, & differentijs:
 quod rei propositæ sit genus, quæ diffe-
 rentiæ? Vt differētij, quæ rē constituūt,
 cū genere cōiunctis, definitionem eius
 explicem⁹. Est & alia difficultas. Cui em̄
 primū aliqd inest, id per se quoq; est.
 Per se autē est, cuius est substantia. Nō autē
 si quid per se est, id etiā primū est. Nā
 animal quidē homini per se inest, nō autē
 primū: eo quod etiā si homo nō sit, ani-
 mal tamē erit. Animal igitur homini nō
 primū inest, Eodēq; modo figura inest

*Materia gen-
 manæ demon-
 strationis.*

triangulo per se quidē, sed nō primū.
 Propria uerō & germana demonstratio
 fit ex ijs quæ per se & primū insunt, &
 (paucis ut dicā) q̄ ex causis effectus pro-
 bat, τεκμηριώδης demōstratio dicitur: id est,
 absoluta. cuiusmodi est, si ex illuminatio-
 ne lunæ ostendatur, eā esse globosam. Si
 enim eo q̄ globosa esset, ita eā illumina-
 ri ostēderetur: ea ppriè demōstratio fue-
 rit, cum è causa effectus demōstraretur.
 Cæterum ea ostensione hic nō utimur,
 quod effectus, quantū ad nos attinet, ma-
 turā est euidētior, q̄ causa. Absoluta etiā
 demōstratio est, cū è fumo ignis inueni-
 tur, atq; deprehenditur. Ac tū quidē τε-
 κμηριον, hoc est argumentū dicitur, cū o-
 mnino effectū causa sequitur. Argumē-
 tum autē est signū irrefutabile. Sin non
 omnino sequatur: signū quidē dicitur,
 sed argumentū non est, eo q̄ irrefutabi-
 le non est. cuiusmodi sit: Pallida est, quia
 peperit. neq; enim pallorē partus omni-
 no seqtur. Demōstratio autē est metho-
 dus, quæ * p ratiocinationes colligit, cū
 ex ueris & primis ratiocinatio cōficitur.

Δὲ τὸ δις ἐπὶ κινμάτων.) A' bis septē flu-
 ctibus. Translatio est ab ijs qui propter
 cædes factas lustrātur. Hi etenim bis se-
 ptem undis uestes suas eluunt.

Δὲ τὸ δοκιμάσας.) At Hannibal prima co-
 rū armatura improbata, simulac prima
 pugna uicerat, statim Romanorū armis
 suas copias exornauit.

Δὲ τὸ ζῶν.) Ea re familiari contentus, uni-
 de uictitare liceat.

Δὲ τὸ θανέειν.) Si quis mortē ipsam per se
 tantū intueatur, & distinctione cogita-
 tionis, ea quæ in ipsa apparēt, reiiciat: nō
 iam aliud eā existimabit, q̄ naturæ opus.
 Naturæ autē opus qui timet, puer est. Et
 quidē nō naturæ modò mors est opus,
 sed & ei cōducibile. Nam quomodo at-
 tingit homo Deum, & qua sui parte?

Δὲ τὸ θέαται.) Cum nullū sibi tēpus iners-
 abire uellet, ocium hybernū in res qual-
 dā utiles ac necessarias cōferre instituit.

Δὲ τὸ θνήσκοντας.) Occūbere in bellis eos
 uideo, qui uitā plurimi faciūt: & eos eua-
 dere, qui uitam pro nihilo putāt. Itaq; &
 ego pugnabo tanquā moriturus, meq;
 uictorem fore scio. Lacon enim sum à
 primo ortu, & noui quid magistratus ad
 Leonidam scripserint: Pugnāto, ut mox
 morituri: & non morientur.

Δὲ τὸ θραυδής.) Aedes saltatricis ne in-
 greditor, ne fortē iacturam existimatio-
 nis facias.

113 Δὲ πὸ ἵππων ἐπὶ ὄνεις.) Ab equis ad asinos. De ijs qui ad deteriora se conuertunt.

Δὲ πὸ καλῆς ξύλης.) De pulchro ligno uel pendere libeat. Sententia est, prestare generosis uti ducibus, & probatis, quam improbis. Nam si quid mali sit ferendum: ferendum potius esse a bono, quam malo.

Δὲ πὸ καταδυομένης ὄ, πὶ ἀν λάβης, κέρδ (Θ.) E naue submergenda quicquid eripueris, in lucro deputandum.

Δὲ πὸ κήρυκτον.) Qui abdicatos dicit esse improbos, omnino dicere uidetur, necessario tales eos esse. Nec tamen res ita se habet. Fieri namque potest, ut abdicatus aliquis non sit talis. Themistoclem certe quidem dicunt abdicatum fuisse, qui tamen improbus non fuit. Alij dicunt, ἐκ πύργου eum dici, qui a naturali patre in aliam familiam ultrò transfertur: Δὲ πὸ κήρυκτον, qui pœnæ causa eijcitur.

Δὲ πὸ κνάειν.) Menader in Inuiso: Cur non dormis? Es mihi molestus obambulando. Alibi: Sub Iustiano a tributorum exactoribus afflicti homines, & usuris debitorum perennibus uexati, mortis cupidam uitam inuiti traxerunt.

Δὲ πὸ κτιννωά.) Cratinus in Bubulcis: Aduersus cœlum etiam uelitando, minis occidit.

Δὲ πὸ λαβόντες.) Exercitum angustiis conualibus & aditu difficilibus circumuentum, turpem facere pactionem coegerunt.

Δὲ πὸ λειμ (Θ.) Imbellis erat, ac præ podagra neque; manus eius neque; pedes officium faciebant. De ijs usurpatur, qui cum nullam belli causam haberent, hostilia tamen fecerunt.

Δὲ πὸ λειμὶς μίτρα τὸ ζῶν ἡρτηθῆναι.) A tenui filo pendere uitam. Eorum qui in tali pelago nauigant, uita, a filo tenui pendet. Prouerbum, de ijs qui in extremo discrimine sunt constituti.

APOLLINARIS, ex Laodicea Syriae, temporibus Constantini & Iuliani Parabata, usque ad Theodosium maiorem, æqualis Gregorij & Basilij, Cappadocum illorum admirabilius. Fuit autem notus utriusque, & Libanio sophistæ, & alijs. Hic non modo grammaticus & poeta dexter, sed multo magis etiam in philosophia fuit exercitatus, & orator insignis. Soluta oratione contra impiam Porphyrium scripsit libros xxx, & uersibus heroicis totam Hebræorum scripturam persecutus est. Epistolam ite scripsit, & multos in sacra scripturam commentarios. Apollinaris etiam Philostorgius in sua historia mentionem

fecit, hoc modo: Apollinaris, inquit, ijs temporibus Laodiceæ Syriacæ florebat, & Basilii Cæsareæ Cappadociæ, & Gregorius Nazianzi, qui eiusdem Cappadociæ locus est. Hi tres uiri tum Homouision contra Heterouision defendebant: longo interuallo superiores ijs omnibus, qui & prius & post, ad meam usque ætatem, causam eandem egerunt, ut puer præ ijs iudicaretur a thanasius. Nam & in profanis hi literis maximos progressus, & sacrae Scripturae lectione, expromptaque; memoria, magnum habebant usum: præsertim Apollinaris, qui & Hebræam linguam intelligeret. Atque etiam quilibet eorum in suo genere plurimum stylo ualebat. Apollinaris scribendis commentarijs longè præstabat: Basilii in genere demonstratio erat splendidissima: Gregorij autem cum utroque comparata oratio, altiorem tenebat locum. nam & Apollinari dicendo uerior, & Basilio grauior erat. Cum autem tanta essent & dicendi & scribendi præditi facultate: ijs etiam fuere moribus, quibus oculi multitudinis maxime allicerentur. Itaque & aspectu, & oratione, & scriptis passim editis in suam sententiam & familiaritatem pertrahebant omnes, quæ ulla ratione pertrahi commodè poterant. Hæc de ijs obiter Philostorgius Arianus scripsit.

APOLLINARIS post Paulum Samosatenum præses Laodiceæ, alterius delyrij autor. Nam cum Ariani prorsus inanimè Domini carnem dicerent: hic carnem animam uitali præditam assumpsisse dicebat Dominum, mentem uerò nostram non admisisse. Neque enim opus fuisse ait illi carni humana mente, quæ a diuino uerbo, quod illam subiisset, gubernaretur: ac ne admittere quidem aliam uim, præter diuinam. Hoc fundamento iacto, unam esse naturam contendit uerbi & carnis: ut quæ imperfecta sit ad hominem constituendum, eoque; nefas esse naturam dici. Post hunc extitit Theodorus Mopsuestiæ Ciliciæ præses. Fuerunt autem duo Apollinares, pater & filius: pater Alexandrinus, qui Laodiceæ in Syria ducta uxore, filium habuit Apollinarem. Floruit uterque; cum Epiphano rhetore, eumque; florentem est amplexus. A quo cum eos Theodotus Laodiceæ episcopus nullo pacto posset auellere: utrumque; ob consuetudinem illius multauit. Quam contumeliam ratus Apollinaris filius, & sophistico fretus acumine: & ipse nouam hæresin instituit, quæ nunc uiget, inuentoris nomine celebris. Alij dicunt,

εὐδοκίαν
ἐπιφροσύνην

Genera dicendi diuersa
scilicet, Apollinaria
scilicet, Basilij,
Gregorij.

Mores.

Apollinaria
na hæresis.
Ariani.

Theodorus.
Duo Apollinares.

* Libanio.

Theodotus.

* a communione exclusit.

Ingenia præstantia non irritanda.

cūt, eos à Georgio dissensisse, quem absurda quaedam docere uiderent. Hic Apollinaris gradus in natura diuina statuere nō dubitauit, & fabulas quasdam diuinis promissionibus adiunxit.

Xanthippus. *Ἀπολογισμός.*) Polybius: At Xanthippus factō praelio cū aduenisset, magistratribus rationes euidentēs exposuit, quibus de causis nunc cladem accepissent, & quo pacto possent hostem uincere.

Ἀπόλογος ἑλκίνης.) Apologus Alcinoi, de nugatoribus & loquacibus.

APOLLADORVS Atheniensis comicus fabulas fecit XLVII, uicit V.

Apollodorus Gelous comicus, Menandri comici equalis. Eius fabule sunt, Apocarteron siue Adelphi, Deusopœi, Hieria, Grammatodipnus, Pseudeas, Sisyphus, Aeschion.

Apollodorus Tarsensis, tragicus, cuius fabulæ sunt, Acanthoplex, Tecnotonos, Hellenes, Thyestes, Hicetides, Vlysses.

Apollodorus, Asclepiadis filius, grammaticus, unus ex Panætij, Rhodij philosophi, & Aristarchi grammatici discipulis, genere Atheniēsis, primus autor uersuum qui Tragiambi dicuntur.

APOLLOPHANES Atheniēsis, comicus antiquus: cuius fabulæ sunt, Dalis, Iphigeron, Cretenses, Danaï, Centauri.

APOLLO Patrous, Pythius, quem publicè paternum uenerantur Athenienses ab Ione. Qui cum (in Atticam colonos duxisset) Atticam incoluisset, Athenienses ab eo dicti sunt Iones, & Apollo paternus appellatus.

Apollo Iouis minister. *ἄτι ὁ ἀπόλλων.*) Apollinem esse ministrū patris, & ab eo accipere oracula, & reddere hominibus, tradunt. Hinc Iouis fama, id est oraculum. Virgilius:

Quæ Phæbō pater omnipotens, mihi Phæbus Apollo.

Homerus: Iouis nūcia fama edocuerat.

E' plebeia muliere regina. APOLLONIAS, Attali, patris Eumenis regis, uxor: quæ plebeia cum esset, regina euasit, eamq; dignitatē usq; ad extremum uitæ diem retinuit, non meretricijs illecebris, sed modestia & urbana grauitate atq; integritate. Filios peperit quatuor, quos omnes insigni beneuolentia & pietate usq; ad obitum est prosecuta quamuis nō paruo tempore marito superstes. Cæterum Attalus & fratres cum domi essent, bonā famam sunt consecuti, dum conuenientem gratiam & honorem matri tribuunt. Ducentes

Filiorum pietas in matrē.

enim matrem utraq; manu inter se mediam, in templa & per urbem ibant cum suo comitatu. Quibus de causis spectatores magnopere probabāt adolefcētes, & uenerabātur: & Cleobidis ac Bitonis factū commemorātes, horum institutū & insignem alacritatem regiæ excellentiæ fastigio æquabant. Hæc Cyzici gesta sunt, pace cum Prusia constituta.

10 APOLLONIVS LACVS. Attalus Asiæ rex, Nicomedis Monodotis regno armis potitus, cum ille Romanorum opem implorasset, id restituit: matremq; suam Apolloniadem defunctam, in maximo Pergami templo condidit, quod ipse extruxerat: uicinumq; lacum illius nomine appellauit.

20 APOLLONIVS Alexandrinus, Sillei filius, poeta Epicus, id est uersus heroici scriptor, Rhodi commoratus, Calimachi discipulus, æqualis Eratosthenis, & Euphoriōis, & Timarchi, sub Ptolemæo, cognomento Energeta: successor Eratosthenis in Alexandrinæ Bibliothecæ curatione.

30 Apollonius Tyaneus, philosophus, Apollonij filius, matre ciue illustri natus: quo grauida mater, dæmonē astantem uidit, qui diceret, se eum esse quem illa gestaret in utero. Esse autē se Proteū Aegyptium: unde Protei filius est habitus. Floruit sub Claudio, Caio, & Nerone, usq; ad Neruā, sub quo decessit. More Pythagorico tacuit quinquennium. Post in Aegyptum abiit: inde Babylonē ad Magos, inde ad Arabes, & ex omnibus illis locis infinitas illas & celebratas præstigias coegit. Scripta eius sunt: Initia, siue de sacrificijs: Testamentum, Oracula, Epistolæ, Pythagoræ uita. Hu-

40 ius uitam philosopho dignam descripsit Philostratus. Hic Apollonius modestia Sophoclem superauit. Is enim senex, ab agresti & furioso domino se profugisse dixit: at Apollonius, pro uirtute & temperantia sua, ne adolefcēs quidem a rebus uenerijs est uictus. Eundem scribit Philostratus, diuinius Pythagora sapientiam tractasse*, & imperia superasse: & cum temporibus fuerit neque antiquis, neq; recētibus, ignorari ab hominibus, in quā uerā philosophia, quā philosophicè prudētēq; sit uersatus. Ac alius aliud in eo uiro commendat. alij uerò, quia magos Babyloniorū & Indorū Brahmanēs, & Aegyptios Gymnos adijt, magum eum censent, & ut insipientem impe-

q; manu inter se
 per urbem ibant
 bus de causis
 pbabāt adole
 Cleobidis ac
 ites, horum inf
 atem regia ex
 ant. Hæc Cyzici
 sia constituta.
 LACVS. An
 is Monodotis
 ille Romanoru
 d restituit: mat
 m defunctam, in
 plo condidit, qu
 cinumq; lacum
 Alexandrinus,
 icus, id est uer
 di commoratus,
 , æqualis Erat
 & Timarchi, sub
 ato Evergeta: succ
 Alexandrinæ Bib
 aneus, philosoph
 natre ciue illustr
 ater, dæmonē ab
 et, se eum esse
 d. Esse autē se
 Protei filius est
 udio, Caio, & Ne
 ub quo decessit.
 cuit quinquenni
 abijt: inde Baby
 Arabes, & ex om
 itas illas & cele
 it. Scripta eius
 icij: Testament
 Pythagoræ uita. H
 no dignam descip
 pollonius mod
 uit. Is enim senex
 omno se profug
 s, pro uirtute & re
 olefcēs quidem a
 us. Eundem scri
 us Pythagora sapi
 mperia superasse.
 erit neque antiq
 orari ab hominib
 ophia, quàm phil
 sit uersatus. Ac
 mndat alij uer
 niōrū & Indorū
 tios Gymnos ad
 at, & ut insipicem

imperitè criminantur. nam & Empedo-
 cles ipse, & Pythagoras, & Democritus,
 magorum usi consuetudine, multa q; di-
 uina effati nondum illa arte censentur.
 Plato item in Aegypto uersatus, multis
 prophetarum & sacerdotū dictis in sua
 scripta relatis, & pictoris instar rudi deli-
 neatione coloribus illustrata, magus nō
 habetur, quamuis maxima omnīū pro-
 pter sapientiam suscepta inuidia. Neque
 etiam, ob præfensionem & multas præ-
 dictiones rerum futurarum, doctrinæ il-
 lius insimulari debet, nisi eodem crimi-
 ne Socrates etiam cōdemnetur, & Ana-
 xagoras: qui Olympiæ sereno cœlo, pe-
 nularatus stadiū est ingressus, ad imbrem
 prædicendum. cui cum alias quoq; tri-
 buant prædictiones, Apollonium negāt
 e sapientia uaticinatum esse. Operæ præ-
 cium itaq; mihi uidetur, non negligere
 uulgi amentiam, & accuratè uirum hūc
 describere, tum quibus temporibus ali-
 quid dixerit aut fecerit: tum quibus sa-
 pientiæ rationibus id fuerit consecutus,
 ut admirādus ac diuinus habeatur. Col-
 legi autem illa partim ex urbibus, quæ
 illum adamarunt: partim è templis, quæ
 ritibus uiolatis, ab illo instaurata sunt:
 partim è scriptis aliorum ad illum, aut
 ipsius ad alios. Scripsit autem regibus,
 philosophis, philosophis, Eleis, Delphis, In-
 dis, Aegyptijs: de Dijs, de moribus, de
 legibus * quicquid tandem egit omis-
 sis actis. Certissima uerò ex Damide
 audiui. Hic Apollonius Tyaneus memo-
 ria, ut si quis alius, ualuit: taciturnus, plu-
 rimæ lectionis, ac iam centenarius, me-
 moriæ firmitate Simonidem superauit.
 Extat & hymnus eius, quem Mnemosy-
 næ cecinit: in quo scribit, Omnia quidē
 tempore marcescere, ipsum uerò tēpus,
 Mnemosynæ beneficio, & senectutis &
 mortis esse expers. Huius Apollonij ora-
 cula uide in uoce Timasion.

recto, 1. De denominati uis, 1. De com-
 paratiuis & dialectis Dorica, Ionica, Ae-
 olica, Attica. De figuris Homericis. De
 ementita historia. De passionibus. De to-
 nis coactis lib. 11. De tonis curuis librū
 1. De accētibus, v. De elemētis. De præ-
 positionibus. De Didymi probabilibus.
 De compositione. De diuulsis bifari-
 am enunciatis. De particula πς, id est
 quis. De generib. De spiritibus. De pos-
 sessiuis. De coniugatione.

Apollonius, Archebuli siue Archebij
 filius, scripsit de Homericis dictionibus
 ordine alphabetico.

Apollonius Aphrodisiensis, pōtifex
 & historicus. Scripsit historiā Caricam,
 de Trallibus: de Orpheo, & eius sacris.

APOLLINIS simulacrū, citharā ma-
 nibus tenens fingūt: quòd sol sit harmo-
 nia uniuersi, & cum cæteris stellis com-
 mistus * & condat, & animalia gignat.

Apollinis
 statua.

Δπολοιμην.) Utinam pereat, malicia.
 Δπο λους θήρας.) A lupi uenatione (θύ-
 ρας ianua.) De ijs q statim re infecta ab-
 eunt. Alij, de crudelibus atq; agrestibus.

Δπολυμαίνεσθαι.) Θαλασσα κλύζει πάντα
 τ' ανθρώπων κακά. Aqua marina, natura
 purgatrice est prædita. itaq; redūdātia ex
 cremēta in mare nō redundās abijcim⁹.

Bacchus
 Titanes.

Δπομάτιεσθαι.) Fabulantur, Bacchum à
 Titanibus malè acceptum, & gypso in-
 unctum fuisse, ne agnosceretur. Ac eum
 quidem morem esse obsoletum: pōst au-
 tem solitum luto inungi, ritus causa.

Δπο μηχανής θεός.) Deus à machina. De
 rebus mirabilibus, & inopinatis. Nā tra-
 gici poetæ, cū in scenam introducebant
 facinus, quo spectatores aut percellerē-
 tur, & miserarentur calamitosos, tanquā
 indigna fortuna usos, aut facinorosos
 atq; nefarios odissent: deos solebant in-
 trōducere, nō ex ipsa scena progredien-
 tes, sed supernè ex machina aliqua, quā
 prius quidē uiderāt spectatores: sed quæ
 illo die agitata, Dei uultū exhiberet, ut
 eo pacto turbæ fabulæ sedarentur.

Δπο μισθωμάτων.) Vnicuiq; deo aliquot
 agri iugera assignabant: è quorum loca-
 tione sumptus fiebant in sacrificia. Neq;
 enim è religione, sed è locatione rē di-
 uinam faciebant.

Δπο μοιρα.) Pars exercitus, ut res gestan-
 tes, cinere & fauilla plenos, pugiuncu-
 lis istos perrumpentes, aerem turbidum
 reddebant.

Δπο ναννάκης.) A Nannaco. De rebus aut
 hominib. antiquissimis & uetustissimis.

Δπο.

ἀπόνομα.) Non illi contigit, ut imperio frueretur. nam septimo eius die, ex morbo decessit.

* Διτονέμεν τ' ἀμάξης, τῶν δ' ὄνων ἔδεν μέλει.) Curato currum, asini nihil ad nos. De ijs qui sua curant, negligūt aliena: eo quod qui proprium currū habent, asinos conducticios negligunt.

Διτονομή.) Partem eorum, quæ è fodi- nis eruebantur, accipiebat respublica: aut unicuiq; mercenario pars quædam tribuebatur.

ἀπ' ὄνσ. ἀπ' ὄνσ καταπεσῶν.) De asino delapsus. De ijs qui rem equestrem aggressi, ne a- sinis quidem uti sciunt. Plato autē philo- sophus effert, quasi ἀπὸ νῆς esset, non ἀπ' ὄνσ. Sic, inquit, & non quasi ore indomi- to præditus, quod ui orationis incitatū (secundum prouerbiū) mente excidat.

Διτόνοια.) Procopius: Homines iniurijs affecti, ad uæcordiam conuerti solēt: id quod & Venetis accidit sub Iustiniano. Ac primū factiosi, nouam capillorum rationem inierunt. Radebant enim eos secus quàm alij. Nam mystacem & bar- bam nusquā attingebant, sed quàm pro- mississimam semper alere, more Persico, studebāt. Capillos uerò anteriores usq; ad tempora detondebant: posteriores quàm longissimos dependēre, nulla rati- one, ut Massagetæ, sinebant. Qua de causa tonsura illa Hunnica dicebatur: ue- stesq; preciosas gestabant. Iulianus: Nō præuidere in re gerenda, quid fieri, quid non fieri possit, extremæ dementiæ si- gnum est.

Διτοξυσθέντι.) Polybius: Gladij Galata- rum ita sunt parati, ut primo impetu u- nam plagam inferant: deinde statim ita curuantur & inflectuntur in longitudi- nem & latitudinem, ut nisi spacium rece- dendi & pede corrigendi dederis, celeri- ter alter ictus illorum sit irritus.

Διτοπότημα.) Eupolis in Chryfogene: Quid em̄ is est? excrementū uulpeculæ. Διτοπέμψατ' ἐφ' ἑνδεκα κώπαις.) Ablega- te ad XI remos. Est celeusma nauticum, hoc nomine.

Διτόπεντα.) De quinque rupibus in fluctum insilire. De ijs qui tædio malorum, difficultatem ali- quam non recusant.

Διτόπειρα.) Damascius: Verè fiebat, ut Germani philosophiæ amatores adole- scentes, tanquā aurum igni spectarētur.

Διτοπηδῶν.) Resilire prudentem oratio- nem à populo non posse.

Plebs uas
cors.

Διτοπαληζία.) M. Verus Antonini frater, inopinato interit, multa sanie & flatu spi- ritu intercluso. Quem morbum filij me- dicorum apoplexiam uocant.

Διτοπράγησεται τεινόμενον τ' καλώδιον.) Ru- petur tensus funis. De ijs qui aliquid ui- & necessitate agunt: uel ad agendum a- lios cogunt.

Διτοπρώγες.) Rupes undique prærupta suberat, nec ullus patebat ascensus. Ti- mon erat extorris: inaccessis obstaculis inclusus: Furiarum propago: qui homi- num osor dicitur. Hunc ait Euanthes de- pyro delapsum, factum esse claudum: & cum medicos non admitteret: putrefa- ctione esse mortuum. Ac post obitum, eius sepulchrum quoq; adiri nō potuis- se, à mari abruptum, in uia quæ à Piræco Simium ducit.

Διτοσιφέντες.) Isidori oculi celeritatem ingenij declarabant.

Διτοσεμνύει.) Aeschylus grauitatis cau- sa diu tacebat, ingressus theatra: & in principijs fabularum, præstigijs quibus- dam utebatur.

Διτοσιτ.) Ieiunus dies & noctes du- as sæpè manebat, & paschatis diebus ci- bo abstinebat, exigua uictitans aqua.

Διτοσιθαζόμενοι.) Scribit, ut quouis modo è medio tollat Alcibiadem. Peri- culum propulsant, re ipsa probantes, se Romanos esse.

Διτοσιδη.) Post hæc, copias omnes & uasa cum his coniunxit: ut in præsentia commeatus eis suppeteret. Nam in futu- rum, impedimenta, & lixas atq; calones non curabat. Cogitabat enim, ubi hosti- lem agrum attigisset: sibi uicto nō opus fore commeatu. Sin uictor existeret: cō- meatum non defuturum.

Διτοσιπονδον.) Omissa inuisa ista ebrieta- te, & omni coeno alienigenarum cantio- num. Pifides.

Διτοσκορακίσει.) τὸ ἐς κέρασιν. Ad coruos, contumelia fuit apud ueteres.

Διτοσκυθισαί.) More Scythico, unā cum pilis cutem incidere capitis.

Διτοσισις δίκη.) Actio in liberos, patro- norum desertores, aut ad alium patro- num se conferentes: aut ea quæ leges iu- bent, non facientes. Ac cōuictos, seruos esse oportet: uictores uerò, deinceps pla- nē liberos.

ἀπερσισις δίκη.) Habebat & inquilinus quilibet patronum, unū ex ciuibus, per quem & censum solueret quotannis, & cætera gereret. Si quis igitur inquilinus patro-

patronum nō habebat, aut censum non ioluebat, aut se pro ciue gerebat, falsō in ciuitatem ascriptus: quilibet actionē in eum habebat, quæ ἀπερσεσις δίκη uocabatur. Dabat autem actionem Polemarchus ἀπορσεσις ἢ ἀπερσεσις, & hereditatū & pupillarium caufarum.

ἀποσέρησις.) Cum eleemosynam indigentibus nō præbemus, æquē atq; fraudatores punimur.

ἀποσώωσις.) Discedere à suo quemq; ingenio, semper est difficile. Quanquam multis id accidit, ut aliorum sententijs inducti, mutarent mores.

ἀποστολική πολιτεία.) Apostolicæ uitæ ratio hæc est: oculorum diligentia, linguæ continentia, corporis subactio, animus humilis, cogitationis puritas. Cum uerberaris, ultrò te offer: cum spoliaris, ne litiga: inuisus, dilige: cum expelleris, tolera: malè audiens, benè precare. Mortuus esto peccato: unà cum Christo sis crucifixus: omnē dilectionē transfer in Dñm.

ἀποσυματίειν.) Cratinus: Equidem literas non didici, neq; scio: sed ex tempore dicam tibi. Satis enim memini.

ἀποσπραμιόδωσις.) Testulæ suffragio pulsum esse ab Atheniensib. Cimonē ferūt, quòd cum sorore Elpinice rē habuisset.

ἀποσυγγεντες.) Fabricio, duce belli aduersus Pyrrhū designato, cum è regione castra haberent exercitus, quidā noctu p occasione eum adiit, se ueneno Pyrrhū necaturum pollicēs, si pecunia daretur. Quem Fabricius ob id facinus perofus, uinctum Pyrrho remittit. Quod factū is admiratus, exclamasse fertur: Vnus Fabricius is est, qui difficilius à sua uirtute dimoueatur, q̄ Sol à cōsuetu suo cursu.

ἀποσυνάζειν.) Olim ficus in precio fuerunt apud Athenienses, quas si quis furati diceretur, puniebatur. Vnde sycophanta, ab accusando propter ficus.

ἀποσθεραμεν.) Odontomantes, gens Thraciæ, læuigabant & pilis nudabant, & præcidebant pudenda. Quidā iudeos esse dicunt.

ἀποτειχίζων.) Ventrem ita obsepsi, ut nullo ueneno posthac lædar, quamuis affatim hausto.

ἀποτιμητά.) Qui pupillorum rem familiarem à prætore conducebant, pignora locationis exhibebant ijs quos ille mittebat, qui ἀποτιμητά, id est estimatores dicebātur. sic etiam uxoribus de dote cauebatur, ædibus aut fundis tanti precij pignori oppositis.

ἀπότιμωσις.) Sophocles inhonoratam deam appellat Famem, quòd, cum deorum sit de hominibus bene mereri, illa perdat atq; occidat.

ἀποτίσεις χοῖρε γίγασται.) Perfolues porce racemos: hoc est, plus repēdes quàm deuorasti. De ijs qui pœnas dant maiores delictō.

ἀποτρόπαιοι.) Vel odio digni, uel depulsores malorū. Putabantur enim esse, qui id præstarent.

ἀποτροπιαζόμενοι.) Solēt in eorū quos occiderūt capitibus abstergere gladios, quasi auersantes & expiantes facinus in cæde perpetratum.

ἀποτρέψειν.) Non est tibi bona spes deserenda. Neq; enim rex omnia gubernans Iupiter, mala hominibus quæ leniri nequeant, decreuit.

ἀπότρικλον ἄλφιτον.) Farinam esculentā primus inuenisse fertur Epicharmus.

ἀποφαντικός λόγος.) Pronunciatū, Oratio quæ sensum rectum effert, siue affirmando siue negādo. Speciatim uerò ea, qua quis non assentitur, siue inficiatur. Legēdum uidetur ἀποφαντικός, in ea significatione.

ἀπόφανσις καὶ ἀπογραφή.) Scriptis declarandum est in permutatione fortunarum particulatim, quas quisque habeat facultates.

ἀπόφημα.) Lingua indocta & rudis, cum alia tum & hac ratione mala attrahit: atq; etiam in maledicta prolabitur.

ἀποφθίμενον.) Teucer cadaueri Aiadis dicit: Vides ut te Hector tandem etiam mortuus fuerit interfecturus.

ἀποφράδες.) Dies atri, quibus defunctis inferias offerunt, & ad res gerendas inauspicati. Polybius. Magna hæc Romanis clades fuit, tum propter multitudinē & dignitatē, tum ob nobilis familiæ interuentionē. Ac diem illū atrum ducunt.

ἀποψηφισθέντα.) Si quis peregrinus, & nō ciuis esse uidebatur, eum populares in municipiorum suffragijs repudiabāt. Deinde in ius uocatus, peregrinitatis accusabatur. Cōuictus uanibat, ut peregrinus: absolutus, pro ciue habebatur.

ἀπώλεσας τὸν οἶνον, ἐπιχέας ὕδωρ.) Perdidisti uinum, infusa aqua. De ijs qui superiora rectè facta paruo quopiam malo euertunt: aut de ijs etiam, qui dona sua adulterant, nec sincera largiuntur. Prouerbiū hoc, autore Chamæleonte libro de Satyris, natū est de Cyclope Aristij.

ἀπώμοτον.) Eupolis in Urbibus: Quid est

Fames.

Homicidarum mos.

Sperandū.

Mortuus occidit uiuum.

Peregrinitatis actio.

Delictum. Corruptela.

Licentia potestum.

est qd' licere sibi nō putēt Athenienses ?
Vltio. ἀπώνατο.) Temeritatis suae poenas de-
dit, intempestiuē de Theudeberto Fran-
corum rege locutus.

ἐπωτέρω.) Inquiram in istud scelus, idq;
ulciscar, nō propter remotiores tantum
amicos, sed & mei ipsius causa. Nā quif-
q̄s homicida ille fuit : fortassis meipsum
quoq; manu eadem sublatum uolet.

Seruite ingeo-
nium exilio
dignum.

ἀπώσος.) Sophoclis Teucer: Patria de-
niq; pulsus eijcerer : qui non liberaliter,
sed seruilem in modum locutus essem.

Stoicorū uir
bonus.

ἀπραγμοσύνη.) Ocium, quidam dicūt
esse plantā, quae in Academia nascatur.
Allegoria est, significans, philosophiam
non ingerere se rebus alienis, sed suum
agere negocium.

ἀπράγμων.) Viros bonos quietos esse
decere, cauereq; ne quid cōtra officium
faciant : ac uino quidem ad hilaritatem
ufuros, nec tamen ebrios fore, neq; etiā
insanos : obiectum tamen iri uisa absur-
da ex melancholia uel delirio, non qui-
dem ratione rerum expetendarum, sed
præter naturam.

Vindicta.

ἀπρακία.) Nō inultra ista præteriri pos-
se, cum dij nullum facinorosis suppliciū
irrogarint.

Casus bellici.

ἀπεσθέτως.) Polybius: Ea quae in bellis
præter animi sententiā eueniunt, nō res
gestae, sed casus atq; euētus dicēda sunt.

Subita mors.

ἀπεσθής.) Orci improuisus contextit
recessus.

ἀπερόσιτον.) ἀκατάληπτον, Imperceptum
est, quod indagatū & inquisitum nequit
percipi, ut maris profunditas. ἀπερόσιτον,
Inaccessum : quod ne inquisitionis qui-
dem initium admittit, ut natura Dei.

ἀπτεία.) Ei uidebatur, rem suscipiendā
esse, priusquā ceteri quoq; ad nouarum
rerum studium impellerentur.

Musarum &
Sirenium con-
tentio.

ἀπτερά.) Aptera, urbs Cretae, à Musarū
& Sirenū cōtentione, in Museo (q̄ locus
est iuxta urbē, & ad mare) facta. ubi cum
Musae uicissēt in arte Musica, Sirenes præ
dolore abiectis alis, factaeq; * populi ar-
bores, se in mare abiecerunt. Vnde urbs
Aptera : id est, sine alis, & uicinæ insulae
populi siue albę. Alij à Glauco Cyrenęo
dictam putant. Ciuis, Apteraeus.

* alb.

Viuentis lu-
gendi.

ἀποίμωξον.) Me uiuentē deplorato poti-
us quàm triobolum. Ego enim pereō.
& Aeschylus in Myrmidonibus: Antilo-
che, me uiuentē deplorato poti⁹, quàm
illum mortuum.

Defunctis
parcendū.

ἀποίχομενα.) Moris antiqui fuit, de-
functis non maledicere.

ἄπυρα.) Zeno uictu sine igni uteba-
tur, & tenui pallio.

ἀπφῶ.) Elifaeus propheta ait: Vbi est
occultus iste Eliæ Deus? Aquā cū Eliæ
uellere cū percussisset, ea diuisa nō erat.

ἀραξέης.) Araxes fluuius Armeniae, &
Thessaliae. Sic em̄ & Peneus uocabat, ab
Araxante. Hinc fit locale, Aqua Araxia.

ἄραβες.) Arabes uirtute multum præ-
stant alijs, sagittis utentes uiri longitudi-
ne: arcumq; intendunt nō manibus, sed
neruo pedibus insistentes.

ἄραβι. ἄγγελο.) Arabius nuncius,
sicut Arabius tibicē: de quo Prouerbiū,
Nunquid ego Arabiā cōmoui tibiam?
Ponitur de ijs qui continenter garrunt,
Olim autē, ut aiūt, ingenui tibia non di-
scēbāt, quod sordidū id haberetur. Man-
cipia uerò pleraq; barbara atq; Arabica
fuerūt: de quibus Prouerbiū: Drachma
quidē una canit, quatuor desinit. Cātha-
rus in Medea: Citharædus Arabius exci-
tauit gregem istum.

ἄραβι.) Nūqd ego istud unquā uiferus
sum? id est: Nū tā præclarē mecū agetur?

ARAROS, filius Aristophanis comi-
ci, & ipse comicus, qui primū fabulas
edidit Olympiade c. i. quarum sunt Cæ-
neus, Campylion, Panos partus, Hyme-
naeus, Adonis, Virguncula.

ἄραδου.) Quò magis successionis am-
plitudo uerbis angebat, eò min⁹ ille sua
sionib. mouebat: q̄ id onus maius esset,
q̄ quod sui humeri sustinere possēt. Ete-
nim si me qs, inqt, ad sacerdotiū uoca-
ret: faterer eqdē, rē eā esse Deo gratissi-
mā atq; sanctissimā: & tñ timorē imbeci-
litate meae nō dissimularē. Itaq; me sub-
mitterē, & uerecundās, ppter ingentē sa-
cerdotij maiestātē, cederem (nō secun-
dum Pindarū) de deteriore: sed (secun-
dū meipsum) de præstatiore. ἀραδου, ἄ-
ραδου τῆ χειρὸν, ἀλλὰ τῆ κρείττον.

ἀρασομένα.) Nunc sonitu crebro faciem
sine fruge lacepsis.

ἄρατος.) Aratus dux, ut Polybius ait,
cætera qdē uir pfectus in reb. gerēdis. nā
& eloquētia, & cōsilio, & (decretis calā-
dis) cōstātia pollebat. In ferēdis itē ciui-
libus dissensionibus mitis, & amicis cō-
ciliandis & socijs adiūgēdis nulli secun-
dus. Præterea ad actiones, fraudes, infi-
dias contra hostes comparandas, & pa-
tietia sua atq; audacia ad exitum perdu-
cendas, solertissimus. Sed idē cū sub dio
agendum erat, ut segnis in consilijs, ita
(timidus in rebus gerēdis, & piculorū)
audax

audax in insidijs: cæterum periculorum fugitans. Vnde factum, ut trophæis contra se spectantibus Peloponesum imple rit, eaq; ratione subinde ab hostibus fa cile subigeretur. Ita naturæ hominū, nō in corporibus modò, sed in animis etiā, & multo quidem magis, uarietatem ha bent: ut idem uir non tantum in diuersis parum sibi cōster, in his dexter & solers, in illis sinister atq; ineptus: sed in eiusdē etiam generis actionibus idem sæpe & sagacissimus sit, & stupidissimus, itemq; audacissimus & ignauissimus. Neq; ue rō hæc admirabilia atq; absurda sunt, sed consuetæ potius, & nota ijs qui animum aduertunt. Nonnulli enim in uenationi bus audaces sunt ad sternendas feras, ij dēq; in armis & aduersus hostes formi doloſi: atq; etiam in eadē re bellica uiri timi qdē atq; seorsim alacres & strenui, publicè uerò & turmatim inefficaces.

ARATVS Solensis, è Cilicia (est enim & Cypri urbs Soli) Athenodori filius. Fratres eius fuerunt, Myris, Calondas, Athenodorus. Auditor fuit grammatici Ephesij Menecratis, philosophi Timonis & Menedemi: natus Olympiade cxxxiiii, temporibus Antigoni regis Mæcedoniæ, cognomento Gonatæ, filij Demetrii Poliorcetæ: eiusq; familiarita te usus est, & apud eū obiit: æqualis An tagoræ Rhodij & Alexandri Aetoli, uer sus heroici scriptor. Composuit libros hos: Phænomena, quorum initium mi rabile est, æmulatione Homericæ: Hym nos in Pana, Spondophoros, Ludicra, Astrologiam & Astrothesiam, commo dam Pharmacorum theriacorum com positionē: Anthropogoniam, id est or tum hominum: Epithyticum in Theo propium, id est, carmina, re diuina per acta: De Antigono, Ethopœias, Episto las: Epigrammata de Phila Antipatri filia, uxore Antigoni: Anatomem in Pau saniam Mæcedonē: Epicedium Cleombroti, Correctionem Odysseæ, & pistolas item soluta oratione.

ARAPHENIVS, Municeps Aegæiæ tribus.

ἀράχνην ἢ νῆμα, ἢ ἀραχνῆος μίτρα. Arachnia rela, seu filum. De re subtilissima.

ἀράχνη. Cratinus in Pityne: Aranearū plenum habes uentrem.

ARACHOSII. Nomē gētile, & Arachosia, prouincia. Arachosia, urbs non procul à Massagetis: à Semiramide con dita: quæ & Cophen, dicitur: cuius inco

læ Arachosij & Cophenij dicuntur.

ARBAZACIVS Isaurus, sub Arcadio imperatore, quem ob rapacitatem Har pazacium appellabant. fuit enim tribus hisce affectibus * quasi firmissimis & Vulcanijs uinculis constrictus, in ijsque constanter perseuerauit: infano amore, ebrietate, auaricia Adeò porrò summū studium suarum illarum, ut putabat, uir tutum habuit, ut in ijs ita exercitū esse, non experto incredibile uideretur. Psaltrias enim tot in conuictu suo habuit, quot neq; ipse, nec alius quisquam è mi nistris numerare potuit. ac ratiocinato res eius militarium operum, militū qui dem numerum norant, multitudinē ue rō scortorum ne ambabus quidem ma nibus ipse numerare potuisset. Sicut igitur Orontes Persa dixisse fertur, minimū manus digitum & decies mille & unum significare: sic etiam illi scorta & singu larim, & per dena millia numerabant.

ARBACES, rex Medorum, tempore Sardanapali, uir & modestia uitæ & re bus gerendis præstans, in uenationibus & bellis uersatus: qui cū & antè res ma gnas gessisset, & maiores animo conce pisset: audita uita & moribus regis, cum animo suo reputans, Asiæ imperium in hoc esse statu: quod uiro strenuò care ret: consilium de toto principatu init:

ARBELA, siue Arbelæ, oppidulum Siculum, cuius ciues decipi facile puta bantur. Vnde prouerbiū: Quid non fies, Arbelas profectus?

ἀρβηλα. Arbela, urbs Persica, ab Ar bello, Athmonci F. cuius incolæ Arbeli tæ dicuntur. Fœmininum, Arbelitis: pos sessiuum, Arbeliticus.

ἀργαλέον. Euripides in Bacchis: Mole stū est sapienti, inter stultos multa loqui.

ἀργὰ ῥήματα. Ociōsa uerba, quæ nul lum animi fructum ferunt.

ARGANTHONIVM, mōs Cij insule.

ARGAEVM, Cæsariæ mons.

ἀργεὺς υἱός. Argei filius, telū alio con iecturus, fratris sui pectus infeliciter fe rit, eumq; interficit.

ἀργαῖος ὄρας. Argiuos uides: (ἀργαῖος ἄρα.) Argiue, uel, Argi instar.) Prouerbiū, de ijs qui fixis oculis & toruè intuentur.

ἀργαῖοι Φῶρες. Argiui fures: de manife stè improbis. Argiui enim ob furta malè audiebant. Aristophanes in Anagyro.

ARGINVS A E, insulæ eregiōnē Les bi sitæ, ab Argino quodam.

ἀργυρόπαιδες δίσκοι. Soliū argenteis pedi bus

Harpazao
civ, pro Ar
bazacio.

* onsenſe
quidam.

Imperator
scortorum,
non militū.

Orontis Persa
ſe dictum.

Dux strenuus
ignauum re
gem euerſit.

Tacendum
apud stultos.

bus Xerxis regis, in quo sedens praelium nauale spectabat. Repositum autem fuit in uirgineo Mineruæ thalamo.

ARGOLAE, genus serpentum, quos Alexander Macedo Argo Pelasgico Alexandriã tulit, & in flumē ad aspides tollendas cōiecit. Cū uerò Ieremiã ppheta offa ex Aegypto Alexandriã transtulisset, illos idem propheta occidit.

Δεγνόν έτος.) Ann^o ociosus septimusq; apud Iudæos fuit, æquē ac septim^o dies.

Explicatio somnii.

Δεγνών κινείσθαι δισυχαίς ποιεῖ τρίβας.) Sennis motio calamitosos facit gressus. ονειροκρητικόν. (cidico.

Largitionibus pugnā dum.

ARGVSA, urbs Eubœe, in agro Chalargyræus λόγχασι μάχαι, καὶ πάντα νικήσεις) Argenteis lanceis pugnato, sic omnia uinces. De ijs qui monēt, ut res arduæ largitionibus conficiantur. Hoc enim oracula Pythia Philippo quasi per ambages significauit, cum proditionibus superaturum esse Græciam.

ARGYRIPPA, urbs Apuliæ, à Diomede condita.

ἀργύρα κρήναι λαλῶσι.) Argenti fontes loquuntur. De indoctis quidem, sed propter ingētes opes liberius loquentibus.

ARDABVRIVS, filius Asparis, generosi animi uir, Barbaros Thraciam incurfantes sæpè fortiter repulit. Huic igitur præmium uirtutis Imperator Martianus ducatum Orientalium legionum decreuit. Cum autē ibi pacata essent omnia:

Bello strenuus, paceluxuriosus.

dux ad ocium se deflexit, & muliebres delicias. Gaudebat enim mimis & præstigiatoribus, & omnibus scenicis; ludicris: & huiusmodi ineptijs totos dies exigēs, gloriæ insignia prorsus negligebat. Ceterum Martiano Imperatore, strenuo illo quidem, sed citius defuncto, Aspar

Filio ignauo uir strenuus prælatu.

ultrò curauit, ut Leo illi succederet. ἀρδάνιον.) Vas aquaticum, quod proforib. defunctorū collocabatur, ut ingredientiētes & egredientes sese aspergerent.

Vucichbrūnen.

ARDEATA, nomē gentis. Ardea est urbs Italiæ, ab uno ex filijs Vlyffis & Circes ita dicta: q̄ & Troia uocabat̄. ARDETTVS, locus Athenis supra stadium Panathenaicum, iuxta municipiū quod est infra Argyleos, in quo omnes Athenienses publicè iusiurandum Heliasticum dabant. Nomen habet ab Ardetto heroe quodam, qui primus Athenienses iureiurando adexit. Theophrastus in libro de Legibus, cum morē abolitum esse refert. (lyrica.

ἄρδος ἡλιασικὸς.

Ardettus heros.

ἀρδιαῖος.) Ardiaeus, ab Ardia, urbe Il-

ἄραιτο.) Euripides: Nullum adeò dici atrox potest malum, neq; diuinitus inflata calamitas, cuius onus natura humana non admittat.

ἔσ σοὶ αὐτὸ ἀραίντ' ἐδ' ἑκατὸν ἀργύρια.) Quos ne c. quidē Aegyptij sustulerint. Sæpe scriptores Aegyptiorum tanquam baiulorum meminerunt.

ARETHVSA, fons Siciliæ insulæ, in quem influit Alpheus, Elidis, Arcadiæ urbis fluuius, per Adriaticum mare pelagus subiens: neque falsedine imbutus, quasi fontem illum deperiret.

ἀρεοπαγίτης.) Areopagita. De tetricis, & ualde seueris, ac taciturnis. Item ἀρεος νεοπίος ἢ παιδίον, Martis pullus, & Martis filiolus: de hominibus audacissimis.

ARAEVVS.) Nomen fluuij.

ἄρ' ἐστίν; ὅκ' ἐνεστίν. ἡ γνώμη παλαιά; καὶ Φημι καὶ πόφημι, καὶ ἐχω τὴ φῶς;) Nunquid est? Non inest: animus me decipit. Et aio, & nego, nec habeo quid dicam?

δέξεται.) Gloria & existimatio. Virtus, affectio rationi consentanea, & ipsa per sese expetenda, non ob metū aut spem, aut externū aliquod commodū: in eaq; sita est felicitas, ut quæ sit animus ad totius uitæ consensionem comparatus.

καὶ ἀφ' ἐπέφραδα.) Ac peruerti rationis particeps animal, aliàs exterarum rerum probabilitate, aliàs autoritate familiarium. Nam naturam quidem facultates dare nō peruersas: uirtutem autem esse perfectam, ut fortitudinem: eamq; aut extra contemplationē, ut est sanitas: aut sitam in contemplatione, cuiusmodi est prudentia. Ac disciplinabiles quidē esse, & contemplatrices, quæ è præceptis cognitionis constent: ut est prudētia & iusticia. Extra cōtemplationem uerò, quæ ita spectentur, ut extendātur ad eas quæ ex præceptis constent: sicut sanitas & uires. Nam hilaritati, quæ contemplatione cernatur, accidere ut comitetur sanitas, ad eamq; extendatur, sic ut structura fornicis robur accedat. Dicuntur autē extra contemplationem esse, quòd non habeant assensionem, sed accedant extrinsecus: ut sanitas & fortitudo. Virtutem autem aliquid subsistens esse, illud argumēto est, quòd Socrates, Diogenes, Antisthenes, per progressionem facti sunt tales. Itemq; uitiū, eò quòd uirtuti opponitur. Nam doceri posse uirtutem, ex eo perspicuum est, quòd ex improbis fiunt boni. Sunt autem duo genera uirtutis: unum contemplationis, alterū actionis.

Alij

Alij tria statuūt, rationem differēdi adij-
 cientes. Posidonius quatuor facit: qui-
 dam plura, nonnulli unam prudentiam.
 Principes uerò esse, Fortitudinem, Pru-
 dentiam, iusticiam, Temperantiam. reli-
 quas his subiectas: magnanimitatē, con-
 tinentiam, tolerantiam, solertiam, con-
 silium. Eadem est & uitiorum ratio. De-
 cet autem uirū uirtute præditum, & con-
 templari & agere ea quæ sunt agenda. ¹⁰
 Quæ uerò agenda, eadem & expetenda
 & ferēda, cōstanterq; tuenda sunt. Itaq;
 alia faciēda sunt optione, alia toleran-
 tia, alia perseuerantia. Estq; idē prudens
 & fortis, & iustus & temperans. Versatur
 autem unaquæq; uirtus in suo quodam
 genere: ut fortitudo in rebus tolerādis,
 prudentia in agendis & non agendis, &
 neutris, itemq; cætera.

ἀρετὴ δὲ ἐστὶ.) Virtus habitus est optimus: ²⁰
 seu habitus, per quē id in quo ea est, opti-
 mum fit, & suum munus rectissimè præ-
 stat. Virtus secundum naturam est, ui-
 tium contrā.

ὅτι ἐστὶ ἀρετὴ.) Nō q̄libet uirtus est scien-
 tia, cum sit aliā cognitionis, morū alia.
 Quæ autē ad mores pertinent, in cogni-
 tione non consistunt.

ὅτι φασὶν οἱ.) Stoici negant quicquam
 inter uirtutē & uitium esse interiectum. ³⁰
 Peripatetici uerò, progressionem dicūt
 intercedere. Nam ut lignū, inquit Stoici,
 aut curuum aut rectum: ita hominem
 aut iustum aut iniustum esse oportet. &
 sic in reliquis.

ὅτι αἱ πολιτικά.) Ciuiles uirtutes nos or-
 nant, melioresq; reddunt, definiendis &
 moderandis cupiditatibus atq; affecti-
 bus, & falsis opinionibus simplici uerita-
 te tollendis. Nam & definitæ sunt, & im- ⁴⁰
 moderata atq; indefinita respuunt. Ciui-
 les uirtutes Plato alibi purgatiōes dicit.

πέντε ἀρετὴ.) Virtutes sunt quatuor.
 Prudentiam enim sequitur consilium &
 intelligentia: Temperantiam, modestia
 & ornatus: Iusticiam, equalitas & gratia:
 Fortitudinem, constantia & grauitas.

ὅτι ἀποβλητὴ.) Virtutem ebrietate aut
 insania posse amitti: ob firmam aut per- ⁵⁰
 ceptionem non posse amitti, atq; etiam
 seipsa contentam esse dicunt. Alij uerò
 hoc negantes, eam egere uiribus & uale-
 tudine & facultatibus affirmant.

ὅτι ἀρετὴ.) Virtus est rerum opposita-
 rum: Opposita uerò sunt, quæ tollendis
 contrarijs constant: cæcitas, uisus: affir-
 matio, negatio, & similia.

ὅταν ἀπίδοι τις.) Si quis Romanorū di-
 sciplinā intueatur: uirtutis esse munus,
 non fortunæ donum, cognoscat.

ἀρετῶ.) Virtutis studio teneor. Proco-
 pius: Vtriq; alteri despatiōe uitæ, studio
 uirtutis alteri, magno impetu irruerant.

ARIANI. Sciendum, apud Arianos
 etiam sectas fuisse, tali ex causa. In dies
 singulos apud eos cōtentiosis quæstio-
 nibus sermones eorum in absurda quæ-
 dam deducebantur. Cū enim in Ecclesia
 credatur Deus pater esse filij uerbi: quæ-
 stio inter eos incidit, An posset etiā, pri-
 usquam extitisset filius, Deus uocari pa-
 ter? Nam cum Dei uerbum non ex patre
 gigni, sed (ex ijs quæ non sunt) nō ex ijs
 quæ sunt extitisse opinarentur: in primo
 & summo capite lapsi, non immeritò in
 absurdam de nudo nomine contentio-
 nem inciderunt. Dorotheus enim ab ijs
 Antiochia accersitus, negabat patrē ef-
 se, aut uocari posse, si filius nō extitisset.
 Marinus uerò, quem ante Dorotheum

Romanorum
uirtus.

Virtus.
Desperatio.

Arianorum
secta.
Nimis altero
cando ueritas
amittitur, dis-
sidium augeo-
tur.

Dorotheus.
Marinus.

Selenas.

Agapius.
Ambitio, non
ueritatis a-
mor.

Mors foeda
& insolita.

è Thracia uocant, articulo tēporis ar-
 repto (dolebat enim sibi prælatum esse
 Dorotheum) cōtrariam sententiam de-
 fendebat. Itaque fit inter eos, ob modò
 dictam dictiunculam, dissidium: & seor-
 sim uterq; conuentus agitat. Qui autem
 patrem nō orto filio esse asseriebant, Psa-
 thyriani dicebantur, quòd Theocistus
 quidam Psathyropola (siue placentarū
 siue diuinarum imaginum uenditor) Sy-
 rus, uehementer hanc sententiam defen-
 deret. eosq; secutus est etiam Selenas
 Gotthorum episcopus. Sed & hi paulò
 post dissenserunt, Marino cum Agapio
 contendente, quem ipse Ephesi episco-
 pum designarat. Hi uerò non de religio-
 ne, sed de principe sede, pusillis animis
 inter se litigabant. Ac dissidium istud ad
 annos trigintaquinq; durauit, usq; ad iu-
 niorem Theodosium.

ARIUS, hæresiarcha sub Constanti-
 no magno, ex cōsecratis presbyteris u-
 nus, cum perturbare omnia uellet, con-
 demnatus à Nicenæ synodi trecentis &
 octodecim sacris patribus, insolito &
 nouo genere mortis interiit. Nam in ur-
 bis foro, uentris onere urgente, cum ad
 cloacam secessisset, unā cū stercorebus
 intestina omnia effudit.

ἀρία.) Aria & Arium, Persica regio: cu-
 ius incolæ, Arij & Arienfes. Ariania, gēs
 finitima Cadusijs.

ἀρειος πάγος.) Arius pagus, id est, tumū-
 lus Martius, prætorium Athenijs, in quo

Areopagis
66.

duo senatus erāt: unus Quingentorum, qui singulis annis sorte creabantur: alter Areopagitarum', perpetuus, qui causas capitales disceptabat, & alia Reipublicę negocia, magna grauitate administrabat. Areopagus autem dictus est pagus, quod in tumulto & edito loco sitū esset id pratorium: Arius à marte, siue quod is cædibus præest, quæ ibi iudicabantur: siue quod hastã is ibi defixit, in iudicio aduersus Neptunū de Halyrrothio, quē occiderat, cum Alcippæ, filiæ ipsius & Agrauli, Cecrope natæ, uim intulisset, ut refert Hellanicus lib.1.

ἀρχή (C.) Alcæus: ἀνδρες πόλεως πύργου ἀρχήοι. Urbis turres, uiri mauortij.

ἀρχήτιον.) Aretini, nomen gentis.

ἀρχήφορεῖν, ἢ ἀρχήλοφορεῖν.) Quatuor uirgines nobiles designabatur, sed duæ eligebantur, quæ auspicarentur texturam, pepli Mineruæ, & eorum quæ ad id pertinebant, candidam uestem gestantes. Quod si auro ornaretur, sacrum id erat.

ἀρης.) Quasi sine uerbis, Mars: quod in bello nõ dicto, sed facto est opus. Homerus:

In bellis opus est manibus, uerbisq; senatu.

ἀρης τύραννος.) Mars est tyrannus. De ijs qui rem ui peragunt. Aiebat, iuuentutem esse selectam, & Mauortijs armis septam.

ARCHESIVS Monachus, adolescētes qui deliquerant, non segregabat, sed eos qui profecerāt. Dicebat enim, adolescentem segregatum fieri cōtemptorem: eū uerò qui profecerit, maturè sentire segregationis dolorem.

Adolescentes
nō excluden-
di e cœtu.

ἀρχήτην.) Quo pacto dicam ea, quæ dicenda non sunt?

Georgica Vir-
gilij græcè
uersa.

ARRIANVS, Poeta heroicus, qui Georgica Virgilij uersibus reddidit: & Alexandriadem scripsit, de Alexandro Macedone libris XXIIII. & poemata de Attalo.

Arrianus Nicomediensis, Epicteteus philosophus, cognomēto nouus seu iunior Xenophō: Romę fuit sub Adriano, Matco & Antonino Imperatoribus: ad consularem usq; dignitatem euectus, ut Heliconius ait, ob eruditionis excellentiam. Scripsit libros quàm plurimos.

Supplicium
apostata.

ARIBARZANES, à Xerxe rege, à quo satrapa Phrygiæ creatus fuerat, defecit. Missis itaq; copijs, illum rex, in potestatem redactum, in crucem egit.

Philosophia.

ARIGNOTE Samia, discipula Pythagoræ maioris, & Theanūs, philosopha Pythagorica: scripsit Bæchica, atq; etiã

Cerealia, siue epigrammata de Cereris mysterijs. Inscribitur id opus & Sacerfermo. Scripsit & Initia Bacchi, & alia philosophica.

ἀριθμῶ.) Pythagorei omnia numerū esse dixerunt. Numerus autem denario completur. Denarius porrò ex quaternario cōponitur. Quapropter numerū omnem quaternionem esse dixerunt.

ἀρίμα.) Arima montes. Homerus. In Arimis, ubi aiunt Typhoti esse cubilia. Alij esse in Cilicia: alij in Syria: alij in Pythecusis fabulam illam extitisse dicunt, iuxta Tyrrenos. Dicuntur & Arimi.

ἀρίμασσοι.) Arimaspi gens Hyperboreorum. Vnde Arimaspeus.

ARION Methymnæus Lyricus, Cyclei filius, Olympiade XXXVIII. Quidã etiã Alcmanis fuisse discipulum tradiderūt. Scripsit cætica, quæ Proœmia dicuntur, uersibus circiter 2000. Ferè & tragici modi in uetor extitisse, & primus chorū instituisse, & dithyrambū cecinisse: itaq; nominasse id quod à choro caneret: & Satyros induxisse, qui uersibus loquerentur.

ARISBE, urbs Bœotiarum.

ἀριστα χαλδός ὕφει.) Optimè claudus subat. Prouerbiū, de ijs qui sua mala bonis alienis præferunt.

ARISTARCHVS, natione Samothrax, Alexadrina ciuitate donatus, Aristarchi filius, uixit CLVI Olympiade, sub Ptolemæo Philometore, cuius etiã filium erudijt. Ferè scripsisse ultra DCCC libellos, Cōmentariorum tatum. Discipulus fuit Aristophanis grammatici, & cū Cratete Pergameno grammatico plurimas cōtentiones habuit. Discipuli eius grammatici ad XL fuerūt. In Cypro, cū aqua intereute laboraret: inedia sibi necē consciiuit. Vixit annos LXXII: relictis liberis Aristarcho & Aristagora: qui ambo simplices fuerunt, adeò ut Aristarchus uenderetur, quem tamen Athenienses redemerunt.

ARISTARCHVS Tegeates, poeta Tragicus, cum ex morbo quodã ab Aesculapio recreatus, gratiam pro sanitate referre iuberetur, tragœdiã sibi cognominem edidit. At uerò Dij pro sanitate mercedem nunquam uel repetent, uel recipient. Quomodo enim? cum nobis maxima quęq; benigno & bono animo gratis largiatur, ut & Solem uideamus, & Dei tãti sine mercede radijs omnia illustrantibus fruamur, & aquæ usum, & ignis opificis infinitas accessiões, & uaria simul

simul atq; utilissima adiumenta: & ut aere trahamus, eius q; flatu uitam sustentemus. Volunt itaq; hisce paruis neque ingratos esse nos, neq; immemores: & per hæc ipsa nos reddunt meliores. Hic Aristarchus æqualis fuit Euripidis: qui primùm ad eam quæ nunc est, prolixitatē tragœdias extendit. Tragœdias edidit septuaginta, uicit duabus. Vixit ultra centum annos.

ARISTARCHVS Athenis accersitus, dictaturam Ephesi tenuit. Vocarunt autem eum populares, quod præclare fideliterq; annos quinque ipsis præfuisset. Athenis discessit, cum Harpagus Cyrum, Cambysis filium, unà cum Persis ad defectionem impulisset.

ARISTÆNETVS, siue Aristænus. Philopœmen & Aristænus Achæi, ita inter se iuncti fuerunt, ut nec eodem essent ingenio, nec eadem Reipublicæ sectam sequerentur. Nam Philopœmē quidem & animo & corpore ad omnes bellicos usus ab ipsa natura factus erat: alter autem ad Reipublicæ gubernationem, & deliberationes quæ eloquentiam postulabant. Iam secta Reipublicæ ita inter se differebant. Nam cum Romanorū amplitudo iam & Philippicis & Antiochicis temporibus prorsus cum Græco imperio implicaretur: Aristænetus Rem publicam ita temperabat, ut quicquid Romanis accommodatum esset, alacriter faceret, interdum etiam iussa illorū anteuertere. Interim tamen operam dabat, ut leges seruare uideretur, eamque speciem prætendebat, si qua illarū, Romanorum literis apertè refragaretur. At Philopœmē, si quid eorū quæ postulabatur, consentaneū legibus erat: & societati, cōcedebat omnia, & sine detrectatione adiutabat. Si quid uerò præter illas mādassent: adduci non poterat ut ultrò pareret: * sed à magistratibus primùm id approbandū, deinde iterū petendū esse assererat. Quòd si ne sic quidem persuasissent: tādē uelut deos obtestatus, cederet, & imperata faciebat.

ARISTÆVS, siue Aristius, unus ex Gigantibus, quem in Aetna Siciliæ montē solum euasisse ferunt, nec igni cœlesti tactum, nec Aetna oppressum.

ARISTEVS, siue Aristion, Sami, aut Platænsis, ab adolescētia Demosthenis amicus, ab eoq; recōciliandi causa missus ad Hephæstionē. Meminit huius Hyperides, in oratione cōtra Demosthenē.

ARISTEAS Democharidis aut Caustrobij filius, Proconnesius, qui Arimasporum Hyperboreorum historiam libris tribus heroico uersu descripsit, qui Arimaspij dicuntur. Huius animam tradunt, cum uellet, exiisse, & remeasse. Scripsit & soluta oratione Theogoniā, id est ortum deorū, uersibus mille. Vixit Cræsi & Cyri temporibus, Olympiade quinquagesima.

(ἀριστῆα.) Sophocles de Aiace, Nunquam tu læua, Telamonis nate, fuisti mente prius.

ARISTIDES, Adrianensis sophista, (Adriani autem urbs est Mysiæ, quæ nunc Bithynia dicitur) Polemonis Smyrnæi rhetoris discipulus, filius Eudæmonis philosophi, & flaminis Dialis in patria. Athenis Herodē audiit, Pergami Aristocle. Vixit sub Antonino Cæsare, usq; ad Commodum (Terminum apud neminem reperiatur.) Orationū eius nullus finis reperitur. nā sunt aliæ aliter cōfectæ.

ARISTIDES, Lysimachi filius, cui quamuis pauperi, propter uitæ integritatē, iniurato, fides habebat. Cū aliquando Calliam reum sibi condonari petisset, impetrauit. Qui cum aurum ipsi uicissim misisset, eo repudiato: Calliæ quidē uita, inquit, Aristidis paupertate eget: sed paupertas Aristidis, Calliæ opes cōtemnit. Hic aliquando Themistocli in Republica gerēda aduersatus, cū unā legationem obirent: Inimicitias, inquit, intra patriæ fines deponamus, & Reipublicæ causa cōsentiamus. Fuit autē uir ad deū bonus, ut, cum ostracismo pellendus esset, & rusticanus quidā homo, qui non nosset Aristidem, ei testulam inscribendi sui nominis causa obtulisset: rogavit, quare ab Aristide offensus esset: illeque respondisset, insigni eius bonitate: riserit, nomenque rustici inscripserit. Idem relegatus, in Aegina uitam egit. In eo exilio cum Xerxes Græciā inuadens, per legatos 3000 daricorū ei obtulisset: negauit se, dum ea uictus ratione uteretur, Persicas diuitias curare. Fortè autē tum pane cibario uescebatur. Fuit Miltiadi similis, uterque optimus. Aristides quidem iustus, Miltiades autē Marathonis pugnae dux. Quæ pugna præcipuè memoratur, quòd reliquæ res geste toti Græciæ sunt cōmunes, illa propriū opus est Atheniensium.

ARISTIPPVS, Aritadæ filius, Cyrenæus philosophus, Socratis auditor: à quo

Aristes anis
ma Peripatetice,
ut Hermotimi
Claxomenij.

Aurum Calliæ repudiatum.
Inimicitie depositæ ob reipublicam.

Ostracismus.

Xerxis aurum repudiatum.

Miltiades Marathonis pugna.

Cyrenaica scilicet.

*Mercenaria philo-
sophia.
Versatile
ingenium.*

*Arete F.
Aristippus
Metrodida
Eius.
Theodorus.
Antipater.
Epitimes.
Parabates.
Hegesias.
Anniceris.
Chronologia
repugnat.
Voluptarius.
Pecunia abie-
ctus.*

*Antisthenes.
Omnium ho-
rarum homo.
Plato.*

*Aures Diony-
sij in genibus.*

Canis.

quo secta Cyrenaica initiū duxit. Primus Socraticorū mercedē institutionis exegit. Inimicus Xenophonti fuit: ea dexteritate ingenij, ut & tēpori & loco se accommodaret. Ac ijs quidē quæ aderant fruebatur, uoluptatemq; sectabatur: ad eas uerò delicias fruendas, quæ non adessent, laborem nullū capiebat. * Vnde canis regius à Diogene uocabatur. Scitē dicta eius plurima sunt, & optima. Eū assiduè filia eius Arete audiuit: cuius F. Aristippus minor dictus est Metrodidactus, id est à matre edoctus. Hūc audiuit Theodorus, primū cognomento Atheus, id est impius, siue absq; Deo: deinde Theus, id est deus. Hunc Antipater, Antipatrū: Epitimes Cyrenæus, Epitimedem Hegesias * Pisithanatos, id est, p̄suasor mortis, Hegesiā Anniceris *, non is qui Platonem redemit.

Aristippus Socratis discipulus, in rebus omnib. uoluptatem amplexus, & festiuus. Ferunt seruulum, qui de pecuniæ onere quereretur, iussum ab eo abijcere id quo premeretur. In nauigatione p̄pter opes quas uehebat, insidiis appetitus, eas in mare abiecit: Harū, inq̄, integer, mea salus erit. Subinde ridebat Aristhenē, p̄pter seueritatē. Ad Dionysium Siciliae tyrannum profectus, potando uicit: indutusq; purpura saltationē est auspicatus. Plato uerò stola illa repudiata, cum Euripidis uersus recitasset,

Non possum femineam inducere uestem

—Vir natus, & è uirili stirpe:

Aristippus uerò ea accepta, cum risu, ex eodem poeta subiecit,

—Etenim in Bacchica insania,

Animus sobrius non corrumpetur.

Pro amico intercedens, cum nihil impetraret, genua tyranni est amplexus, uotique compos factus: Non ego, inquit, huius adulationis autor sum: sed Dionysius, qui aures habet in genibus.

ARISTOGENES Thasius medicus libros scripsit 24. Vnū de ratione uictus. De facultate unū. De uenenatis animalibus unum. De tuenda ualitudine unū. Epistolas, Naturalium adiumentorū cōpendium ad Antigonum.

Aristogenes Cnidius, medicus, Chryssippi philosophi seruus, à medicinis fuit Antigono, cognomento Gonata.

ARISTOGITON, Cydimachi, aut Lysimachi filius, orator Atheniensis, matre libertina, cognomento Canis, ob impudentiam: occisus est ab Atheniensib.

Orationes scripsit, defensionē aduersus Demosthenē (oratorē) ducem, aduersus Lycurgū, cōtra Timotheū, cōtra Timarchū, contra Hyperidem, contra Thrasylum, Pupillarem. De hoc Aristogitone quærito, nunquid ille sit Harmodij sodalis? (Chronologia repugnat.)

Aristogiton Cydimi filius, sycophanta. Huius pater cū esset ararius, in carcere obiit. in quem postea hæres eius multa Aristogiton est cōiectus, matre eius publicè uendita. In carcere furatus tabulam, & à captiuis condemnatus eius cui ea fuerat, nasum præmordit: & Zobiam, quæ eum è carcere fugientem suscepit, ab eo iam in Republica potēte, gratiā repetentē, ad inquilinorū forū duxit: fororē suā uendidit, ut peregrè abduceretur. Hyperidē, ob decretū post Charonensem cladem factum, legum uiolatarum reum egit: sed non peregit.

ARISTODEMVS, Aristocratis filius Cumarum in Italia tyrannus, uir clarissimo natus genere, Mollis dictus à ciuib. progressuq; temporis cognomen tū illud ipso nomine celebrius habuit, siue quòd in puericia fuisset effemina- tus, & muliebria passus: siue quòd miti ingenio, & tardus ad iram esset. Aristodemus cōpendium uniuersæ Herodiani doctrinæ ad Danaum scripsit.

ARISTOCLES Messenius * Italus, philosophus Peripateticus, cōposuit libros de Philosophia x, utrū Homerus præstantior, an Plato? Recenset aut in ijs omnes philosophos, eorumq; opiniones. Scripsit etiā præcepta Rhetorica, & de Serapide, libros de moribus ix.

Aristocles Lampfacenus, philosophus Stoicus, scripsit libros 4. Enarrationū in libros Chryssippi, & de ratione singula eloquendi & cogitandi.

Aristocles Pergamenus sophista, sub Traiano & Adriano, scripsit Artem rhetoricam, Epistolas, de Rhetorica lib. v. Declamationes ad Imperatorem, ob auri distributionem.

ARISTOCRATES Rhodiorū durus aspectu uenerādo, & penè terribili. Quare Rhodij eū ex omnib. planè parè impetio, & dignū principatu iudicauerunt. Sed spe sua frustrati sunt. nā cum ad res gerendas tanquā ad ignem uentū esset, instar adulterini nomismatis, expectationi hominum de se non respondit.

ARISTOMENES Atheniensis comicus, ex ijs qui antiquā comœdiam secuti sunt.

ti sunt, belli Peloponnesiaci tēpore, Olympiade LXXXVII cognomento Thyropæus, id est ianuarum (uel, aspiratione dempta caseorum) factor.

ARISTONICVS, Alexandrinus grāmaticus, scripsit de notis in Theogonia Hesiodi: & de Verbis extraordinarijs in Iliade & Odyssæa Homeri.

Aristonicus, Ptolemæi regis Aegypti eunuchus ille quidem fuit, sed unā cum rege educatus à puero: ac progressu ætatis plus uiriliter audaciæ atq; animi habuit, quàm pro eunuchis. Nā & ingenio militari fuit, & in armis plurimum sese exercuit: nec in ijs minus quàm in congressibus ualuit, & sensu cōmuni (quod rarum est) præditus fuit, & ad benè merendum de hominibus propensus.

ARISTOXENVS, filius Mnesia, qui & Spintharus, Musici, è Tarento Italiae, sed Mantineæ uersatus, philosophus euasit, ac Musicæ non infelicem nauauit operam: & patris & Lampri Erythraei auditor, deinde Xenophili Pythagorici, ac deniq; Aristotelis: quē defunctū contumelijs insectatus est, quod Scholæ successorem Theophrastū reliquisset, cum ipse magnam apud Aristotelis auditores autoritatē obtineret. Fuit Alexandri tēporibus, & successorū, ut sit ab Olympiade CXI, æqualis Dicæarcho Misseño. Composuit Musica, philosophica & historias, & in omni genere disciplinarū aliquid scripsit (& de numero.) Numerus librorum eius est CCCCLIII.

Aristoxenus Cyrenæus, præ insignibus delicijs lactucas horti sui uino multo uesperis irrigabat, & uirides placentas sibi remitti dicebat.

ARISTOTELES Nicomachi filius, & Phæstiadis. Nicomachus autem medicus fuit, ex genere Asclepiadarum, à Nicomacho filio Machaonis, ortus Stagira, urbe Thraciæ, philosophus, discipulus Platonis balba uoce. Fratrem habuit Arimnestum, sororem Arimnesten. Filiā ex Pythiade, Hermiæ eunuchi filia: qui licet contusis testiculis, tamen eam genuerat. Nupta fuit tribus maritis filia Aristotelis: susceptisque liberis, decessit ante patrē Habuit & filiū Nicomachum ex Herpyllide cōcubina, quā post Pythiadē ab Hermia eunuchis, quē in delicijs habuerat, abduxit. Is Hermias princeps Atarnei fuit, quæ regio est Troadis, seruus cū fuisset Eubuli Bithyni. Peripateticę sectæ præfuit annos 13; inde dictę, quod in

ambulacro siue horto doceret: Academia, in qua Plato docuerat, relicta. Nat^o est Olympiade 99, Chalcide obiit, acognito hausto, q̄ ob hymnū in Hermiā eunuchū scriptū, in ius uocatus esset. Alij morbo decessisse dicūt, anno ætatis 70.

Aristoteles. Timæus contra Aristotelē dicit, fuisse eū leuē, audacē, petulantē, insipientē, indoctum, hominē inuisum, quiq; preciosam tabernā medicā clauserit, & in quamuis aulam & scenam insulerit: atq; etiam uoracem, lurconem, ad palatum omnia referentem. Quæ mihi uix à circulatore & scurra in iudicio uerba effutiente, ferri posse uideantur.

Aristoteles scriba Nature fuit, calamū mente imbuere solitus: quem fortasse nihil rerum utilium, quamuis artificiosius & accuratius elaboratum, recusare atq; aspernari decuit.

ARISTOPHANES Rhodius, siue Lindius (Aegyptium alij dixerunt, alij Camiriū) ab Atheniensibus ciuitate donatus, Comicus, Philippi filius, in scenicis ludis uersatus Olympiade CXIII, tetrametri & octametri inuētor. Filios habuit Ararotem, Philippum, Philetarum comicos. Quidam eum seruo natū tradiderunt. Fabulæ eius LIIII. Nos autē in quibus laborauimus, hæ sunt: Acharneses, Ranæ, Pax, Concionantes, Cerealia celebrantes, Equites, Lyssistrate, Nubes, Aues, Plutus, Vespæ.

Aristophanes Byzātius grāmaticus, filius Apellis, tribuni militū, discipulus Callimachi & Zenodoti (sed hunc adolefcens, illum puer audiuit) atq; etiā Dionysij lambi, & Euphronidæ Corinthij siue Sicyonij. Vixit Olympiade XLV.

ARISTON Platonis pater. * Et Plato nis, filij Aristonis, dogmatū plenus est: neq; Timæus eū fugit, quamuis in arte Grāmatica (geometrica contemplatione) maximè uarius, & naturæ motionū indagator: neque Phædon; neque Gorgias, neque alius quisquam elegantiori & solertiori facundia præditus, qualis est Parmenides.

ARISTONYMVS comicus. Ex fabulis eius est Sol algēs, quā Athenæus in Diogenis philosophis citat. Vixit Ptolemæo Philadelpho regnante, & successore eius Philopatore. Ac post Apollonium regię Bibliothecæ præfuit annū agens LXXIIII. Cum autē res suas composuisset, tanquā ad Eumenem se recepturus, in carcere ad tēpus est custoditus: sed dimissus, ex

Mors Aristotelis.

Timæus in scelerator Aristotelis.

Scriba naturæ mente prætramento usus.

* Chronologia repugnat, nisi sit alius ab eo qui in seclis est Socratem.

Multiplex est ruditio.

stran.

strāguria decessit, anno etatis LXXVII. Scripta eius permulta sunt.

ARISTYLVVS & Aripbrates ab Aristophane perstringuntur, ut homines obsceni & flagitiosi, &c.

ἀρκάδας μιμήμενοι.) Arcadum imitatores. Prouerbiū, de ijs qui aliis laborāt. Nam Arcades cum bellicosissimi Græcorum essent, priuatim quidem uicerūt neminem: aliorum uerò socij, multos. Sic Plato Pisandrum Arcades imitari dicit, quòd comœdias à se factas, inopia coactus, alijs traderet.

ἀρκάδιον μὲν αἰτῆς, μέγα μὲν αἰτῆς, οὗτοι δὲ σω.) Arcadiam à me petis: rem magnam petis, quam nō dabo. De ijs qui magna & inutilia petunt.

ARCADIVS grāmaticus Antiochenus, scripsit de Orthographia, de Consecutione partium orationis, Onomasticum admirabile.

ἀρκάθος.) Juniperus, gen⁹ stirpis spinose, cuius odorē omnia reptilia auersatur.

* ἀρκῆ. * ἀρκῆ παρῆσις τῆ ἰχθυή ζῆτις.) Urfa præsente, uestigia quæris. De ijs qui ea se quærere simulant, quæ adsunt.

ἀρκιεύση.) Apud Brauronios, mulieres ex oraculo, depellendæ pestilentiaë causa, ob cicurem ursam interfectā immisissæ, Dianæ initiabantur.

ARCTINVS, Telei filius, à Naute oriundi, poeta, discipulus Homeri, autore Artemone Clazomenio, in scripto de Homero: uixit Olympiade IXX, cccc annis post bellum Troianum.

ἀρκίον.) Ursus uel urfa, animal: & sidus quod perpetuò mouetur. Arcturus aut dicitur & ipse integer Bootes, & quæ sub eius cingulo est stella. Appellatur & Arctophylax.

ἀρμα.) Harma locus Atticæ. Prouerbiū ὅταν δι' ἄρματος ἀσπράψῃ: Cū per (Currū) Harma fulgurauerit. De ijs quæ tardè fiunt.

Cruelitas inuisa. HARMATIVS plurimū potuit apud Zenonidē imperatricē, & ipsum Basiliscū. Est aut occisus à Zenone imperatore, ac cæde eius ciues admodū sunt gauisi. Nam sub Leone quoscūq; Thracas, q; seditionē mouerant, cepisset, hos manibus amputatis dimiserat. Cæterum Onoulus quidā eū interfecit, quē Harmatius pauperē & recens à Barbaris ueniētem, humaniter susceptum, Comitē primum fecerat: deinde præfectū Illyriorū, & ad cōuiuia multo argēto instruxerat. Sed is Barbarica perfidia, & sanguinaria manu, gratiam illi retulit.

Onoulus in gratias.

HARMATVS. Cum Basiliscus imperator Harmato, ut cognato, liberū aditū ad Zenonidē uxorē permitteret: ac diutius cōsuetudo duraret: amboq; forma insigni essent, deperire inter se cœperūt. Hinc oculos in se inuicē cōijciebant, & uultus subinde cōuerrebāt, & aridebāt inter sese. Hinc dolor ex amore ortus, uultu tegebatur. Cū uerò animos suos Danieli eunucho, & Mariæ obstetrici aperuissent: uix ijs medicati sunt coit⁹ medicina. Itaq; Zenonis Basilisco blandiū, ut amator principē in urbe locū teneret. Cū aut Theodoricus uideret, Harmatū ab omnib. coli, seq; uinci ab adolescentē, qui capillos tantum & alias corporis exercitationes curaret, indignabatur. At Harmatus cū auri affluentia, tū honorū magnitudine inflatus, neminē sibi fortitudine præstare putabat: ac tantū in eouacordia ualebat, ut Achillis habitu equo cōscenso, in Hippodromo se iactaret. Quò magis aut ea gloriolē infania teneretur, acclamationib. infimæ plebeculæ fiebat, quæ Pyrrhū illū appellaret. Quod si eò faciebat, quòd rubicunda esset facie: rectè dicebat. Sin ad laudē fortitudinis, deliniebat, ut adolescentem. neque enim heroes petebat, ut Pyrrhus: sed mulieres deperibat, ut Paris.

ARMENII. Interiores Indi & Iberes & Armenij sub Constantino Magno baptizati sunt.

HARMODII melos. Prouerbiū, de rebus duris. Nam cantilenæ de Harmodio sunt eiusmodi. Harmodius & Aristogiton, Athenienses, tyrannos aggressi, (Hipparchus) Hippia sustulerunt, cū gladios myrti ramis inuoluissent.

ἁρμονία.) Harmonia existit ex iis quæ inter se apta sunt. Oportet enim esse fides, deinde certa ratione intētas esse, & sic existere harmoniā. Non pugnat autem cū ijs quæ apta sunt, sed illa sequitur: itaq; se habet, ut illa quæ apta sunt, se habent. Harmonia est fidium concentus. Anarmonstia uerò, est animati corporis morbus, & infirmitas, & turpitudō. Ac morbus quidē immoderatio elementū: infirmitas uerò simularium partū: turpitudō, instrumentaliū.

HARMOSTAE, prætores, qui à Lacedæmoniis in subiectas urbes mittebantur.

ARNE. Vrbs Bæotia. ἀρνίον σοι λελάληκεν) Agnus tibi locutus est. Agnus in Aegypto, ut aiunt, uocem humana locutus est. Inuentus autem est regium

regium draconem alatum habere supra caput, longitudine IIII cubitorum, ac cuidam futura prædixit.

ARNVPHIS Aegyptius philosophus, Marco philosopho Romanorum Imperatori familiaris. Cum autem aliquando Romani siti laborarent, effecit ut subito nubes obscura existerent, & ingentem pluuiam effunderent, cum tonitruis & fulgoribus crebris. Alij dicunt, Iulianum Chalcedum hoc miraculum edidisse.

ἀρσγία μαντις.) Rusticana uates. De segnibus & ignauis. Est autem locusta uiridis, admodum tarda, quæ Mantis dicitur: cuius motionibus quidam obseruatis, diuinant, * rus habere pedes.

ἀρρώστια.) Infirmetas à morbo differt. nã infirmetas morbus est cum imbecillitate: morbus uerò opinio uehemens rei quæ expetenda uideatur. & ut in corporibus quædam, id est incòmoda in quæ facillè inciditur, dicuntur, ut catharrus & diarrhœa: sic etiã in animo sunt δυνάμεις, id est affectus procliuēs, ut Inuidia, misericordia, & id genus alia.

HARPYIAE, rapaces dæmones.

HARPOCRAS, familiaris fuit Ammonio, homo Aegyptius, sub Zenone imperatore: quæ cum Nicomedes Ammonij doctrinã tenere audisset, properè comprehendere studuit. At hic, siue ab initio quid futurum esset odoratus, siue præmonitus, subito nusquam comparuit.

HARPOCRATION Argiuus, Platonius philosophus, Cæsaris familiaris. Scripsit cõmentariorũ in Platonẽ libros 14. Vocabulorũ Platoniorũ libros 2.

Harpocratio, Caius dictus sophista. Scripsit de Antiphontis figuris, de Hyperidis & Lysia orationibus, & alia.

Harpocratio, Aelius dictus, sophista, scripsit de ignoratis oratorũ dictionibus quæ uideantur à Rhetoribus ignorata esse: & argumenta orationũ Hyperidis: emētitam esse Herodoti historiam: De ordinibus seu aciebus apud Xenophontem: De arte rhetorica: De ideis, seu figuris, seu dicendi generibus.

Harpocratio, Valerius dictus, rhetor Alexandrinus: uocabula decem Oratorum, & Floridorum collectanea scripsit.

ARSAES Parthorum rex, in prælio hasta in latere ictus, occubuit: uir & corpore pulcherrimo atque cõspicuo, & animo planè regali, & rei militaris peritissimus: idèquæ: ut erga suos clementissimus, sic in euentu aduersario acerrimus, &

Parthis maximè desideratus.

Arsaces Parthus, Macedonibus qui Persicum regnum annos CCXCIII tenuerunt, eiectis, Parthis regnum peperit. Hinc Arsacidæ dicti sunt Parthorum reges.

ARTAPHERNES, dux Persarum.

ARTEMIDORVS Daldianus (urbs Lydiæ Daldis est) philosophus, scripsit de interpretatiõne Somniorum lib. 4. de Auguriis, & manuum inspectione.

Artemidorus Pseudaristophanes culinaria uocabula coegit.

ARTEMIVS, & Anastasius, Romanorum Imperator, cum Sarracenorũ classẽ petere urbem sensisset, Ioannem bello præfuit, magnæ Ecclesiæ diaconum, ratiocinatorem tributorum, quem Generalem dicunt. Is cum Rhodum appulisset, orra seditione, à populo interficitur.

ARTEMISIA præclare se gessit bello Persico, ut de ea rex diceret: Viros mulieres esse factos, mulieres uiros. Fuerunt autem Artemisiam duæ, ambæ Caricæ nationis, & reginæ: quarum prior (Lygdamidis) Damidis filia, bello Persico interfuit. Iunior uerò, cuius & Demosthenes in Oratione de libertate Rhodiorum meminit, filia fuit Hecatometri, uxor & soror Mausoli: cuius obitum, autore Theopompo, ita luxit, ut tabe correpta, ex mœrore decederet.

ARTEMISIVS, apud Macedones mensis Maius dicitur.

ἀρτι.) Modò, paulo antè, partem præteriti temporis cum eo coniungit quod nunc est.

ἀρτινα, mox uel statim, tempus futurum cum eo coniungit quod nunc est.

ἀρτιος ἀριθμὸς.) Par numerus, XXXII. Pariter impar, qui statim in imparem diuiditur: ut XLIII, cuius semissis VLI.

ἀρτιδαί.) Hunc argenteum nummum in natalem tuum diem mitto qui recentem adhuc officinam spirat.

ἀρτιζόμενοι.) Homo callidus, & ad incertos Fortunæ casus instructus.

ἀρτι μὺς πίττης γάλακτος.) Modò mus picem gustat. De ijs qui serò sentiunt, quod sint redacti.

ἀρτίσθη.) Ille jam uino madidus, rectè eloqui non poterat.

ARTVS, tyrannus Messapiorum, cum quo hospitium constituisse Athenienses, ait Polemon.

ἀρτ.) Annus uel Anthropus clibanum, ἀντὶ τῆς ἀνθρώπου καὶ κλίβανου. De ijs qui nouum aliquid excogitarunt, prouerbiũ dicitur. Nam Annus Aegyptius, ad torrendos panes furnum inuenit.

Macedones pulsi ab Arsace.

Ioannes diaconus à suis militibus interfectus.

Vos iuuenes animos geritis muliebres, illa uiragoueri.

Hecatometri Mausoli.

ARYBAS, Alcetæ filius, Molosso-
rum rex.

ἀρχαῖον τὸ κίθαριζεν.) Citharam pul-
sare, antiquū est: hoc est, ineptum, nul-
lius precij.

Sancta in sci-
tia cum sophi-
sta nō cōmits-
tenda.
Spirido.

ἀρχαῖον.) Sectatores pietatis, quā Spi-
rido simplex esset, & antiqua uirtute, at-
que etiā Græcarū literarū planè rudis: p-
hibuerūt, ne prodiret in mediū, & in Cō-
cilio cum sophista congregaretur.

Iouis tabula.

ἀρχαῖοι τὸ διφθέρας λέγεις.) Antiqui-
ora diphthera dicis. De ijs qui putida &
antiquaria dicunt. Nam in uetustissima
quadam membrana, Iupiter ea quæ fa-
cta sunt descripsisse perhibetur.

ἀρχε.) Bellum adolescens, amicitia se-
nex debet auspicari. πόλεμος ἀρχεσθαι δίκαι-
ον τὸν νέον, φιλόφροσυνής δὲ τὸν πρεσβύτερον.

ἀρχέγονος.) Sepulturam illi negarunt,
quam antiqua Natura lege sanxit.

ARCHEDICVS comicus. Fabularū
eius est Thesaurus, & Frustratus: ut ait
Athenæus in Dipnosophistis.

ARCHEDICVS, comœdiarum scri-
ptor, qui in Democharem Demosthe-
nis nepotem scripsit.

ARCHELAVS, Apollodori aut Mi-
donis filius, Milesius philosophus, à se-
cta Physicus appellatus, ex Ionia primus
Physiologiā duxit, Anaxagoræ Clazo-
menij discipulus. Huius Archelai disci-
puli fuisse tradūt Socratē, nonnulli etiā
Euripidē. Cōposuit Physiologiā: statuit-
que iustum & turpe non esse natura, sed
lege. Composuit & alia quædam.

Socrates.
Euripides.
Archelai ne-
farium & in-
pium dogma.

ὁ βασιλεὺς.) Basilus episcopus Ire-
nopolis, uti nomine, ita & ingenio &
exercitatione Basilio Cæsariensi similis:
scripsit contra Archelaum presbyterum
Coloniæ.

ἀρχέπλαστον.) Sophocles: Ne me inho-
noratum ex hac urbe ablegate, sed diui-
tibus & autoritate conspicuum.

Principatus
genera.

ἀρχή.) Principatus alius naturalis est,
ut leonis inter animalia, aquilæ inter a-
ues: alius delectu constat, ut rex homi-
nū. Marinus: Principatus, inquit, nō mo-
dò principiū nobis extitit, neq; (ut pro-
uerbio dicitur) dimidium totius, sed ip-
sum potius totum & uniuersum.

Marinus.

Principia,
agens.
Patiens.

ἀρχαί.) Principia rerū duo sunt, Agēs
& patiens. Ac patiens est natura qualita-
tis expers, ut terra, materia: agens uerò,
ea quæ illi inest ratio, Deus. Differunt au-
tem principia & elementa, quòd illa qui-
dem sunt ortus & interitus expertia: ele-
menta uerò in conflagratione mundi

Principiorū
& elemento-
rum discri-
men.

corrumpuntur. Illa præterea sunt incor-
porea, & informia: hæc formata sunt.

ἀρχή.) Animam Aristoteles ait ueluti
principium esse animalium, ut effectri-
cem, finem, formam. Hæc enim propria
principia sunt. Ac ut effectricè quidem,
quòd moueat animal sola uolūtate, nec
aliquā molitionē desideret: ut formam,
quòd ea sit quæ informet animal, atque

omnino animata. Dicuntur enim anima-
tæ formæ id ipsum esse quod sunt, secun-
dum animam. Optimum enim quodq;
in reb. animatis, earū forma est. In anima-
tis aut, anima est optimū. Ut finem por-
rò, quòd animæ causa est corpus. Nam
id quidem alicuius gratia extitit: hæc ue-
rò ea est, cuius gratia extitit. Vnde etiam
instrumentales animalium partes aliæ
atq; aliæ sunt, pro animæ, qua quodque

præditū est, proprietate. Iam anima re-
motior causa est animalium, natura uerò
propinqua. Eorum uerò quæ animā ne-
cessariò sequuntur, partim sequuntur ip-
sam, partim totum animal: hoc est, id
quod ex anima & corpore cōstat. Ac a-
nimæ quidē passio est intellectio: hæc e-
nim eius propria est. Cæteræ uerò passi-
ones, sensio, uisoriū impressio, iræ concitatio,
appetitio, & si quid eiusmodi, com-
munia sunt corporis atq; animæ.

ὅτι πέντε.) Dixit quidā, principia rerum
omnium esse quinque; ἔστιαν, πῦρ, ἄηρ, ὕ-
δρ, γῆ, κίνησις, ἄνοσις: hoc est (si Græcorum
licentiam sequi liceat. Cur uerò docen-
di causa magis id illis, quàm Latinis lice-
at? Neque enim in concione Atheniensium
magis ira loquebantur olim, quàm in fo-
ro Romano) essentiā, identitatem, alte-
ritatem, motionem, stationem. Genera-
uero dicebat non ut ea sunt de quibus

tractant Peripatetici, quæ alia ab alijs di-
uiduntur, cū ab uno quoq; cathena que-
dam subalternorum generum & specie-
rum oritur: sed quòd tam latè pateant,
quàm ipsa natura rerum. Est enim in o-
mnibus essentia, secundū quam esse cui-
usq; est. Est & identitas, quòd ex uno re-
rum principio sumus. Habemus & alte-
ritatem: quoniam ea quæ sunt, multitu-
do sunt. Vbi autem multitudo, ibi diuer-
sitas. Est & motio in omnib. ijs quæ sunt.
Motionem autem dico, nō imperfectā,
sed efficacem cuiusq; actionem. Omnia
enim sua quadā actione sunt prædita, at-
que ipsa etiam inanima. Nam uicina fi-
bi uel calefaciunt, uel frigefaciunt, uel
humectant, uel siccāt, aut aliquid huius-

modi

145 modi agunt. Etiā statio cernitur in om- bus, qua nec inanima carent: nō eō tan- tum quōd ipsum totum stat, sed quōd & ipsa mansio in immobilitate, statio est. Quatenus igitur mobilia manent, aut semper, aut ad certum tempus: hoc ipso à statione non sunt aliena.

ἀρχὴ ἀνδρῶν δεικνύσι.) Magistratus uirū ostēdit. De ijs qui ante magistratū boni fuerūt, in ipso magistratu uiolenti. Apo- phthegma Solonis esse dicunt: Aristote- les uerò & Theophrastus, Biantis.

ἀρχὴ ἡμισυ πάντες.) Principium dimi- dium totius. De ijs qui aliquid auspican- tur, quod bene procedit.

ἀρχὴ ἰατρῶν πλὴν λώιον, ἢ τὸ πλὴν. Principijs obsta: serò medicina paratur.

Cum mala per longas inualuere moras.

Significat prouerbiū, malum atq; peri- culum facilius initiō propulsari, quàm 20 auctum atq; consummatum.

ἀρχὴ μὴ μὴ Φύται ὀπιχθονίσιον ἀρῶν μὴ δὲ εἰσιδέν ἀγῶνας ὀξέει. Ἡελίς Φύται δὲ ὀ- πῶς ὀκίσει πόλιν ἀἰδῶο περῶσαι.) Principiō non nasci, est terrigenis optimū, neq; in- tueri radios acuti solis: natū uerò, quàm celerrimè fores Orci intrare. De ijs qui uixerunt infelicitē.

ἀρχὴ σκυρία.) Principatus Scyrius. De rebus uilibus, quæq; nihil habent emo- 30 lumentis: eo quōd petrosa & aspera, pro- ptereaq; inops est Scyrus, nec quicquā gignit memorabile. Alij Theseum dicūt Lycomedis regno insidiantem, & uxo- rem eius corrumpere studentem, præci- pitatum esse. Theseum aut ostracismo pulsum fuisse Athenis, refert Theopha- stus in opere de Primis temporibus.

ARCHIADAS Cyprum Demetrio proditurus, deprehensus, & in iudicium 40 adductus, fune de quo aulæ pendebar, se suspendit. Verè enim prouerbio dici- tur, uanos homines, uanas, propter cu- piditatem, inire rationes. Nam & hic se d. talenta ratus accepturum, etiam suas opes & spiritum amisit.

ARCHIAS * Syracusius, & Myscelus Achaus, Delphos eodem tempore ue- nerunt, oraculum de urbibus, quas con- dituri essent, consulturi, ut intelligerent 50 uitam & sibi & urbibus decretam. His ita respondit Pythia:

Regionis & urbis habitatorē populū habētes, Adestis Phæbū rogaturi, quā ἰ τὴν γῆν ueniatis: Enī uerò agite, cōsiderate bonorū utrū eligatis Coptā ut habeatis opū, ἢ suauissimā sanitatē? Hæc cū audiissent: Archias, homo aua-

rus, opulentia optat, neq; spe frustratus est. nā Syracusana urbs opū magnitudi- ne oraculum cōprobauit. Myscelus ue- rò, cū semetipsum & urbē suā ualere uel- let: fructū uoti sui tulit. Quàm enim Cro- ton salubris urbs sit, ex eo cōstat, qd & ro- bustos habet incolas, & multos præstan- tes pugiles genuit. Diuitiæ igitur & san- itas ambæ dona sunt. Sed robustus & fa- nus animus eligit meliora. Id qd & hi de- clararūt, quorū alter prudētior fuit, alter nō, prorsus ingenuus. Humanorū igit bono- rū alterū grauius est, alterū secundariū: ut & à Platone, & carmine qd σκολιόν, id est curuū seu obliquū dicitur, declarā.

ARCHIBIVS, Apollonij filius, gram- maticus, epigrammatum Callimachi e- narrationem scripsit.

Archibius Ptolemæi filius, Leucadi- us, siue Alexandrinus grammaticus, ex iis qui Romæ usq; ad Traianum Cæsare docuerunt.

ARCHIGENES, Philippi filius Apa- mensis, medicus, Agathini discipulus, qui Romæ sub Traiano medicinam fe- cit. Vixit annos LXXIII, multa q; medica & physica scripsit.

ἀρχιδάμιος Πύλεμος.) Archidamiū bel- lum. Sic belli Pelopōnesiaci primi anni dicebantur, ab eo scilicet, quōd Archi- damus impressionē in Atticā fecisset.

ARCHILOCHVS: Virorū bonorum 60 dij ne post obitū quidem obliuiscūtur. Archilochi certè quidem (si quis obscœ- nitatē eius & maledicentiā tollat, & ue- lut maculā eluat) cætera præstantis, Py- thius uel mortui est misertus: idq; in bel- lo, ubi Mars cōmunis est. Nā cū eius in- terfector, nomine Calondas, cognomē to Coruus, Deū nescio quid rogaturus, Delphos uenisset: Pythia illum, ut nesa- rium repulit: ea quæ uulgò circumferū- tur, elocuta. At ille belli casus excusare, ac dicere, se discrimen aut faciendi aut patiendi adijisse: petere à Deo, ne se odif- set, si suo fato uiueret: adiurās se potius nō esse mortuum, quàm occidisse. His 70 misericordia commotus deus, eum abi- re in Tænarum iussit, ubi * Iettix sepul- tus esset, ut Ielesiclij filij animā leniret, & inferiis placaret. Cui mandato cū ille paruisset, indignationem dei euasit.

ἀρχίλοχον πατῆς.) Archilochū calcas, uel teris: id est, studiosè legis. ut in illo, εἰ δὲ τὸν αἰσῶπον πεπέστηκας. Prouerbiū, in maledicos & conuiciatores.

ARCHIMEDES, Trallianus philoso- phus,

Syracusæ di- uites.

Crotoniata- rum ualetu- do.

Archilochus Apollini cha- rit.

Manes plas- cati. * Cicada.

phus, commentarium in Homerum scripsit, & Mechanica.

ARCHIPPVS Atheniēsis, comicus antiquus, semel uicit Olympiade XC I. *ἄρχων*.) Principes fuere IX: Thesmothetæ seu Cēsores VI, prętor, rex, polemarchus. Ac ante Solonis leges non licebat eis unà ius dicere: sed rex ad Bucoleum sedebat, prope Prytanē: Polemarchus in Lycæo: Prętor iuxta statuas heroum, à quib. cognomina tribus habent, poterantq; planè pronūciare de controuersis. Pōst autem ex legibus Solonis, nihil aliud ab eis gerebatur, nisi quòd *aduersarijs actionem dabant.

Et magistratus populi, et populus magistratuum rationem habere debet.

ἀρχων ῥέον.) Initium malorum tempus. Magistratui omnia ad populi utilitatem referenda sunt. Sed Hegias æquum censebat, ut non magistratus populi tātum rationem haberet, sed uicissim ipsius etiam à populo ratio haberetur: quēq; enim sibi melius esse mal le, quàm alteri. Isidorus autem ait, se magistratui, si sui etiā rationē habeat, ita parere, ut uni de ijs qui pareāt, & ipsi quoque curationē desiderent. Magistratum enim, si ueritas subtilius limetur, nulla re egere. Quatenus autem homo sit artifex, egere: ut medicina medicū, si agrotauerit. Ipsa quidem medicina nūquam agrotarit, nec medicus arti medicinæ cōformis. Itaq; ne magistratus quidem, quatenus arti gēredi magistratus est cōformis. Sed si ratio differendi spectetur, sic argumentandū est Relatiua non dici tantum de se inuicem, sed affecta etiam esse inter sese. Magistratus ergo cum populo, & populus cum magistratu est cōiunctus, nō uerbo tantum, sed etiam re ipsa. Itaq; si quid populo prodest magistratus administratio, ei etiam proderit, à quo is administratur.

Magistratus, quatenus homo, curatio nis & ipse cogit: ut medicus agrotas, medicina.

Plato ab Archyta conseruatus.

ARCHYTA S Tarentinus Hestiaz filius, aut Mnēfarchi, aut Mnēfagoræ, philosophus Pythagoricus, qui Platonē cōseruauit, ne à Dionysio tyrāno occideretur: pręfuit Itatorū Reipublicæ, dictator creatus à ciuibus, & circumuicinis Græcis, simulq; philosophiam docuit, & celebres multos discipulos habuit, ac multos libros scripsit, & Empedoclis fuisse *magister non obscure perhibetur.

* discipulus.

ἀρχύτης πλαταγή.) Archytæ crepitaculum: Prouerbiū. est enim instrumenti genus, quod sonum & strepitum edit.

Moneta ænea, ferrea, coriacea, testacea.

ἀσάλα.) Numa, alter à Romulo rex Romanorum, primus ex ære & ferro fa-

Etiam monetam donauit Romanis: cum omnes, qui cum antecesserant, coriis & testis ad eam rem uterentur. Eam monetam, Tranquillo autore, numos de suo nomine appellauit.

HASDRUBAL Carthaginēsiū dux fuit, iactabundus & arrogans, rebusq; gerendis & imperatoriæ facultati minime par. Signa uerborū illius sunt, quòd aliquando in Panoplia *purpura marina indutus, cum Gulussa Numidarū rege cōgressurus, decem gladiatorib. comitatus aduenit, & ad xx pedes ab eo recessit, fossa & uallo obiecto: regi q; inuuit, ut propius accederet, quo alter alterum audire posset. Cæterum Gulussa, homo simplex, more Numidico solus accessit, rogauit q; Quém nā timens armatus adesset: illo respondente, Romanos: * Non igitur, inquit Gulussa, te in urbem cōtulisses, nulla urgente necessitate. Fuit autem natura carnosus, abiecta q; panoplia, uentrem etiam distenderat: & colore præter naturam adusto, ut uideretur in solennibus ludis alicubi commoratus, taurorum saginatum instar, & non tot malorum causa fuisse, quæ nemo dicendo exequi possit. Itaq; si responsa illius spectares, uirum admirare, & orationis magnificentiam: cum tractationem rerum, de genere & abiecto eius animo percelleris.

Hasdrubal, Carthagenensium dux, cū belli suasor, difficulter ad rerum magnarum aggressione perueniret: quicquid Romanorum captiuorum habuit, in murum, quo loco Romani conspiciere possent, perduxit, & aliorum oculos, aliorum linguas, aut neruos, aut pudenda ferreis uncis euellit: aliorum platas succidit, aut digitos execut, aut cutem à reliquo corpore diripuit, & omnes adhuc spirantes præcipitauit. Acta quidem ille populum incitabat, ut in sola pugna spem suam collocaret: sed ea res longè aliter cecidit, quàm ipse cogitabat. Nam Carthagenenses, ex horum scelerum conscientia, formidolosi potius, quàm alacres fiebant: & Hasdrubalem, qui omnem clementia locum sustulisset, oderant. Maximè autem Senatus in eum uociferabatur, quòd superbe crudeliterq; fecisset, in tot domesticis calamitatibus. At ille quibusdam senatoribus occisis, & iam in omnibus formidolosus, pro tyrāno potius quàm pro duce sese gerebat: quasi hac una re

turus futurus, si terrori ciuibus esset, ea- que de causa difficilis aggressu.

ἄσπερος.) Ochus Persa Mendesiū hircum Fauno sacrum, immolauit, eoq; uariè pa- rato, ijs epulis saturatus est homo infe- lix: & magnam Aegyptiorum multitudi- nem, ab uxoribus & liberis auulsam, in- clementer in Persiam abduxit.

ἄσπερος.) Impij, quorū religio aut mul- tos, aut nullos habet deos, quiq; Deum ignorant.

ἄσπερος.) Selge, urbs est Pisidię, in qua homines malè uiuebāt, & promiscua ue- nere utebantur. Cōmentarius Demo- sthenis contrā, Pamphylia urbem esse dicit, in qua ciues omnibus uirtutibus ornati fuerint.

ἄσπερος.) Tot sordibus, tāta nausea, & cor- pus meum & animus cōplentur, ut mo- lestia illa me ad uomitum urgeat.

ASIA, regio Orientis. *ἁσιάδος κρη- μισμα*, id est citharę trichordis pulsatio: quę primū Asia, quę urbs Lydia est, in Imolo sita, inuenta esse dicitur.

ASINIVS Pollio Romanus, libros xvii. historię Romanę composuit, pri- musq; Gręcorum res gestas Latino sty- lo est persecutus.

ἄσπερος.) Fortunā, infirmitatē seu mor- bum dicunt, singulari quadam ratione: & infirmos eos, qui penuria laborant.

ASCALON, urbs Syria, à fratre Tan- tali, undè Ascalonites.

ASCANIA, lacus Nicęæ.

ἄσπερος.) Theologus: Vita sine appa- ratu & luxu.

ASCLEPIADES Diotimi filius, Myr- leanus (urbs hæc est Bithynia, quę nūc Apamea uocatur) à prima uerò stirpe fuit Nicænus, grāmaticus, discipulus A- pollonij. Vixit sub Attalo & Eumene Per- gamenis regibus. scripsit Philosophico- rum librorum correctiones. Docuit & Romę sub Pompeio Magno: & Alexan- dria sub * Ptolemæo adolescens uersa- tus est. Scripsit multa.

ASCLEPIADE, medici, ab Aescula- pio, qui ex eo nomē habet, quòd corpo- ra integra & salua conseruet.

AESCVLAPIVS, medicinę inspe- ctor, uel Pausonem & Irum, uel alium quempiam inopum curabit.

ASCLEPIODOTVS, à puero acutif- simus, & eruditissimus æqualiū habeba- tur, neq; unquā inquirere causas miracu- lorū tā naturę quā artis opificiorū desi- stebat. Itaq; breui tēpore colorū, q̄b. ue-

stes tingūtur, mistiones & ornamēta oīs generis prorsus cognouit. Ad hæc ligno- rū in finitas differētijs, quomodo eorū uenę uel rectę pcedāt, uel implexę sint.

Ligna.
Lapides.
Herbæ.

Iam lapidū & herbarū uarię facultates, & formę tā earū quę obuię sunt, q̄ rarif- simarū, inquirebātur, & omni studio re- periebātur. Multū autē fatigabat cuiusq; generis artifices, assidēdo frequenter, & de singulis accuratissimè inquirendo: stir- piū uerò historiā, magni, & animaliū plu- ris etiā faciebat: ea quę cerni poterāt, o- culis perlustrādo: quę nō poterāt, audiē- do p̄lixissimè persequēs, & ueterū hisce de reb. scripta lectitans. Fuit autē genere Alexādrinus. Huius crebra experiētia, & bonū propositū cognoui: & patre, q̄ ad piā alacritatē attinet, & excitatā in Deū ardentēq; sp̄, nō multò inferiorē depre- hendi, sed philosophia superiorē, & reli- quarum disciplinarū præparatione or- nationem. Itaq; sub eo Veneris urbs ma- iore sanctitate reflorescebat. Iam uerò etiā ultra fines arcana illa iura propaga- bat, cūm Alexandria usq; Osiridis cultri- cem, tum in multa loca Orientis, Magis dedita. Cum autem urbanitate grauitas temperata esset, consuetudinē sua fami- liares plurimū delectabat: & cum à pue- ro usq; ad senectutem ingenio ualeret, plurima sacris contulit ingenij sui inuen- ta, & rationes, tum statuis ornandis, tum hymnos quibusdam adiiciendo. & ut homo rei familiaris & rusticę peritus, mortuo patre, debita multa dissoluit: & quamuis iustum quæstum faceret, pluri- ma tamen impendit, cūm ob sacrum in- stitutum, tum ob ciuilem ambitionem: quę necessaria esse uidebatur, & familię ipsius usitata. Itaque tandem & ipse pa- trimoniū relinquere filiabus obaratum est coactus. Hęc grati animi ergò, pau- ca pro multis reddēdo, à me scripta sint.

Historia stira-
pium, animas
lium.

Superstitio-
nes Aegyptia-
ca.

ἄσπερος.) Utrem excoriare. De ijs qui se aliquid summo studio facturos pollicentur.

ἄσπερος ἐν πείρῃ.) Vter in pruina. Vter ca- lescens fit laxior, & inflatus extumescit: in pruina durescit, & densatur: sic natura corporis luxu & delicijs diffluit & intumescit, disciplina uerò exercitatione fit humilis & depressa. Cuius rei testis est di- uus Paulus, se corpus suum cohercere & subigere clamitans, ne, cūm aliis præ- dicarit, ipse improbetur. Eodem modo & Dauid propheta, persequente Saulo (inquit Theodoretus) uincebat affectus:

Ex liberalita-
te obaratus.

Luxus.
Frugalitas.

D. Paulus.

Dauid.

pace uerò potitus, deliciarū insultus & noxā est expertus. Post, corpore subacto legū diuinarū renouauit memoriam.

ἀσκήν τίλλειν.) Vtrem uellere: prouerbium Atticū, de rebus inanib. & nihili.

ἀσκήσκησιφώνης.) Vter Ctesiphontis. Hūc ut uētrosum deridet Aristophanes.

ἀσκή μορμολύττει.) Vtre terrere. De ijs qui temerē & inaniter terrere conātur.

Virgilium. Mollibus in pratibus unctos saliere per uires.

ἀσκολιάζεν.) Ascolia festum celebrant Atheniēses, quo per caprinōs utres, inflatos & unctos, in medio theatrō, cum ridiculi causa, cum delaberentur, saliebāt: tūm in Bacchi honorē: quōd caper uitibus sit infestus. Vnde epigrammā:

κ' ἰὼ με φάγης ἴππ' ῥίζαν, ὁμῶς ἐπιναρτοφορήσασον ἴππ' ἄπεισιν σοὶ τεράγε θυομένω. (σῶ, Rode caper uitē: tamē hinc, cum stabis ad arā, In tua quem fundam cornua Bacchus erit.

ἀσκήσκησιφώνης.) Improuisum malum: hoc est, mors.

ἀσμάτων.) Incorporēum duplex est: aliud numerō, sicut angeli, ut Michāel, Gabriel, distincti numero: aliud non, ut uniuersalia.

ASOPVS, fluuius Thebarum.

ASOPODORVS, & Didymāchias frater eius, ob paruitatē corporis perstringebantur.

Luxus. Sordes.

ἀσωτία.) Luxus. Vtrunq; ex æquo auersandū est, tam facere sumptus, quos non oportet: quā quos oportet, non facere. quorum hoc sordium est, illud luxus.

ἀσάλακ & τὸ φλότερον.) Talpa caecior: quæ est animal muri simile, sub terra degens, carens oculis.

ASPASIA, celeberrimi nominis, Milesia genere, disertā, quā Periclis & magistrā & amicā fuisse tradūt: duorūq; bellorū extitisse causam putāt, Samij & Pelopōnesiaci. Ex hac Pericles nothum filiū sibi cognominem suscepisse creditur.

Vna meretrix duorū bellorū causa.

ASPASIAE duæ meretrices fuerūt, quarū unius cōsuetudine usus est Pericles, & ob quam iratus decretum cōtra Megarenses scripsit, ne Athenis reciperentur. Vnde illi ab Atheniensib. reiecti, se ad Lacedæmonios contulerunt. Cæterū Aspasia sophistria fuit, & eloquentiæ magistra. Pōst etiam uxor eius facta est. Harpocraton. Cum *Lysicli demagogo nupsisset præbitorem habuit.

Decretum contra Megarenses.

ASPASIVS, Tyrius sophista & historicus, scripsit de Epiro & rebus Epiroticis, historiæ miscellanæ lib. xx. de Arte dicendi & alia.

* Periclis.

ASPASIVS, Tyrius sophista & historicus, scripsit de Epiro & rebus Epiroticis, historiæ miscellanæ lib. xx. de Arte dicendi & alia.

ASPASIVS, Tyrius sophista & historicus, scripsit de Epiro & rebus Epiroticis, historiæ miscellanæ lib. xx. de Arte dicendi & alia.

ASPASIVS, Tyrius sophista & historicus, scripsit de Epiro & rebus Epiroticis, historiæ miscellanæ lib. xx. de Arte dicendi & alia.

ASPASIVS, Tyrius sophista & historicus, scripsit de Epiro & rebus Epiroticis, historiæ miscellanæ lib. xx. de Arte dicendi & alia.

ASPASIVS, Tyrius sophista & historicus, scripsit de Epiro & rebus Epiroticis, historiæ miscellanæ lib. xx. de Arte dicendi & alia.

ASPASIVS, Tyrius sophista & historicus, scripsit de Epiro & rebus Epiroticis, historiæ miscellanæ lib. xx. de Arte dicendi & alia.

ASPASIVS, Tyrius sophista & historicus, scripsit de Epiro & rebus Epiroticis, historiæ miscellanæ lib. xx. de Arte dicendi & alia.

ASPASIVS, Tyrius sophista & historicus, scripsit de Epiro & rebus Epiroticis, historiæ miscellanæ lib. xx. de Arte dicendi & alia.

ASPASIVS, Tyrius sophista & historicus, scripsit de Epiro & rebus Epiroticis, historiæ miscellanæ lib. xx. de Arte dicendi & alia.

ASPASIVS, Tyrius sophista & historicus, scripsit de Epiro & rebus Epiroticis, historiæ miscellanæ lib. xx. de Arte dicendi & alia.

ASPASIVS, Tyrius sophista & historicus, scripsit de Epiro & rebus Epiroticis, historiæ miscellanæ lib. xx. de Arte dicendi & alia.

ASPASIVS, Tyrius sophista & historicus, scripsit de Epiro & rebus Epiroticis, historiæ miscellanæ lib. xx. de Arte dicendi & alia.

ASPASIVS, Tyrius sophista & historicus, scripsit de Epiro & rebus Epiroticis, historiæ miscellanæ lib. xx. de Arte dicendi & alia.

tici filius, Rauēnās, sophista sub Alexandro Māmēz: scripsit aduersus maledicos & ad Aristonē orationes diuerfas. Audiuit Pausaniā & Hippodromū, & Romæ diu claruit docenda rhetorica.

ἀσάθημη.) Incertæ & instabili fortunæ non fidendum.

ASTANDAE, tabellarij alijs alij succedentes, qui & Angari dicuntur: nomina Persica sunt.

ASTARTE, à Græcis Aphrodite, Latinis Venus dicitur. Nomē ab astro factum est. eius enim esse Luciferum fabulatur.

Astarte dea Sidoniorum, & Chamos deus Ammonitarum, quos coluit Salomon. ductis peregrinis uxoribus: quæ cum Israeliticis fuerunt DCC. & concubinae CCC. Ex his omnibus natus illi est filius Roboam, isq; ex peregrina, regno indigenus. Neq; enim multitudo uxorū bonam gignit sobolem.

ἀστίφης.) Prouerbiū: Viri seniscalua, uia passa est.

ASTELEBE, urbs Lydia, cuius ciues Astelebæi.

οἱ δὲ ἀσεμφεῖς.) At pertinaces isti, & eloquentiæ atq; poeticae contemptores, nec deorum nec hominū nolentes ulūri consuetudine uidentur. * Inopia uerò ingenij ne ad parua quidem eis sufficit.

ASTERIA, seu Asteris, urbs Lydia, cuius ciuis Asterius, seu Asteriota.

ἀστέρων τέθριππον.) Stellarum quadrigæ, id est currus Solis.

ἀσεία λέγειν.) Urbanum aliquid, & limitatum loqui. Comica est complexio.

ἀστήρ.) Stella, q̄ capra dicitur, fulgente, uementes uenti spirāt. Vnde ἐπαγγέλλαν.

ἀστήρ ἀστρῶν Δία φέρεται.) Stella, una est: astrū seu astrothema, è plurib. stellis cōstat.

ἀστρα βλέπειν καλλίστον ἀνθρώποις, ἀνδρῶν ἀστρα intueri res pulcherrima est uisus ἐνειροκρατικόν.

ἀσράγαλ.) Balthassar, Nabuchodonosoris filius, cœnæ accumbens, in auerso pariete uidit aliquid humanæ manui simile, quæ Hebræo sermone scriberet, quæ nemo intelligere poterat. Dario uerò accersitus, eam scripturam sic interpretatus est. Digiti quos uidisti, Dei uiuentis manus est, ac scripsit: Se mēsam esse, & consummasse regnum tuū. Quo Balthasar audito, afflictus est, & paulo pōst à Dario Medo interfectus.

ASTRAMPSYCHVS ueterinarius, librū medicū de asinorū curatione scripsit, & somniorum interpretationem.

ASTRAMPSYCHVS ueterinarius, librū medicū de asinorū curatione scripsit, & somniorum interpretationem.

ASTRAMPSYCHVS ueterinarius, librū medicū de asinorū curatione scripsit, & somniorum interpretationem.

ASTRAMPSYCHVS ueterinarius, librū medicū de asinorū curatione scripsit, & somniorum interpretationem.

ASTRAMPSYCHVS ueterinarius, librū medicū de asinorū curatione scripsit, & somniorum interpretationem.

ASTRAMPSYCHVS ueterinarius, librū medicū de asinorū curatione scripsit, & somniorum interpretationem.

ASTRAMPSYCHVS ueterinarius, librū medicū de asinorū curatione scripsit, & somniorum interpretationem.

ASTRAMPSYCHVS ueterinarius, librū medicū de asinorū curatione scripsit, & somniorum interpretationem.

ASTRAMPSYCHVS ueterinarius, librū medicū de asinorū curatione scripsit, & somniorum interpretationem.

ASTRAMPSYCHVS ueterinarius, librū medicū de asinorū curatione scripsit, & somniorum interpretationem.

ASTRAMPSYCHVS ueterinarius, librū medicū de asinorū curatione scripsit, & somniorum interpretationem.

ASTRAMPSYCHVS ueterinarius, librū medicū de asinorū curatione scripsit, & somniorum interpretationem.

ἀστραπή.) Fulgur, incētio nubium inter se attritarum, aut à uento ruptarum.

ἀστραπή ἐκ πύλης.) Fulgur è pelui. De re nihili, quòd fulgores è fonub. & uasculis nihil possunt.

ASTRONOMIA, astrorum distributio. Primi Babylonij hanc per Zoroastrē inuenerunt, quē secutus est Ostanes: qui animaduertent, ea quæ natis acciderent, à coelesti motu defluere. Ab his Aegyptij & Græci acceperunt, natosq; ad astrorum motum retulerunt.

ἀστροίς πικραίρεσθαι.) Astris notare. De iis qui longum & desertum iter faciunt, à patriæ situm astris indagant.

ὄτι μαγεία.) Magia & Astrologia cæpit initium à Magusæis. Nam Persæ ab incolis Magog & Magusæi dicuntur.

ASTYAGES grāmaticus scripsit artem grammaticam, de dialectis, de uersibus, regulas nominū, & in Callimachū poetam commentarium.

ASTYANASSA, Helenæ, Menelai uxoris, ancilla: prima decubitus in coitu inuēnit, & de rerum ueneriarum formis scripsit. Hanc postea imitatae sunt Philænis & Elephantine; quæ huiusmodi nequiciam euulgarunt.

ASTYDAMAS maior, filius Morfimi, Philoclis nepos, quorum, uterq; fuit tragicus. Scripsit tragœdias **CCXL**. uicit **XV**. Hic cū auditor fuisset Isocratis, ad scribendas tragœdias se contulit.

Astydamas minor, superioris filius, tragicus & ipse. Fabulæ eius sunt, Hercules, Satyricus, Epigoni, Ajax furiosus, Bellerophontes, Tyro, Alcmene, Phœnix, Palamedes.

ASTYDROMIA, apud Afros ueluti natalis urbis fuit: & Theodœsia festū, in quo colebāt Bacchū & nymphas: innuēt opior, sobriā & bonā misionem.

ASTYNOMI decem fuerunt, v in Piraëo, & totidē in ipsa urbe: quib. curæ erant tibicinæ & psaltriæ, & stercoreū purgatores, & similia.

ἀσύγχυτον.) Impermistis natura, neque à ferro destruitur, neq; igni cōsumitur.

ἀσσυρία.) Assyria, uetustum imperiū, quòd ad fabulosa tēpora refertur, * exiguam Asiæ partem tenuit. Deinde Medis cum, Assyrio destructo, non ultra quartam ætatem durauit. Persæ uerò Medis deuictis, * amplius **CC** annis regnū tenuerūt. Macedonum uerò principatus, Persico regno euerso, post Alexātri obitū uergerē cœpit in deterius, sub eiusq;

successorib. per se defecit, euersus à Romanis. Nam Græcorū potentiā nō est operæ precii cum eis cōparare: siquidem Athenienses solā orā maritimam annos **LXVIII** tenuerunt. Lacedæmonij uerò & Pelopōnesi & reliquæ Græciæ * non totos **XXX** potiti annos, successores Thebanos habuerunt. At Romana Respublica uniuersi orbis, quatenus nō inaccessus est, annos * **DCCXLV** tenuit imperiū, usq; ad consulatū Cl. Neronis secundū, & Calphurnij Pisonis, cū nullū parem haberet aduersarium.

ASSYRII, à quodā gigante Syro dicti, unde & regioni nomē est inditū. Ab Assyriis etiam Syri dicuntur: aut ab Assur filio Semi, nepote Noæ: qui Assur primus urbē magnam, Niniuen postea dictā, cōdidit. alij, Assyrios Persas dicunt.

Assyrii, populus. Rebus omnib. tranquillis nihil obstabat, quò minus plurimum crescerent. Pōst aut, multa & contentia bella exorta, & motus aliorum cōtra alios infiniti, & intestini tumultus extitēre. Hæc sub Cæsare contigerunt.

ASPHALITES lacus, ubi bitumen gignitur, pici simile, quo medici etiam utuntur.

ἀσφάραγον.) Herba est asparagus, ad purgationes utilis.

ASPHODELVs, stirps est squillæ instar, longis folijs, & caule esculento. semē quoq; eius frigitur, & radix cōcisa cū ficibus maximā habet utilitatem, Proserpinæ & Manibus sacra. Rhodij Proserpinā & Dianā asphodelo coronant. Hesiodus: Ignorant homines, quantū utilitatis sit in malua & asphodelo.

ἀσφαλίδασμα.) Ille neglectum sui egrè ferens, & irritorum laborum pertæsus in pedes se quàm ocysimè coniecit.

ἀσφολ.) Noli absq; necessitate dicere ad aliquem, aut scribere, te occupatū esse: neq; huiusmodi excusationibus sapius explere scribendi officii apud familiares, urgentia negocia causando.

ἀτα.) Mortales quæ oculis cernunt, ueriora putant, quàm ea quorum probatio obscura est: Damascius. Isidorus poetica quædam meditabatur, nō pro facultate, sed pro cupiditate sua. Minimè autem illis afficiebatur, ut quæ ad eius animum non penetrarent: sed ultra cogitationē & linguā non procederent.

ATTAGEN auis, lacustris loca & plana incolens, uarijs plumis: unde serui stigmatiæ, Attagenes dicuntur.

ACASTUS. ΑΤΑΛΑΝΤΑ, Acasti uxor, Pelei amore capta, de coitu eū appellat. Recusantem, apud maritum defert, ut pudicitiae suae insidiatur: uerita ne ipsa prior accularetur. Is igitur insidias Peleo parat.

PELEUS. Qui, re animaduersa bellum illi infert, adiutoribus accersitis Tyndaridis & Iasone, illius inimico, suo amico: quod unā in Argo naui essent uecti: & Iolco expugnata, uxorem Acasti interficit.

Acastus.

Peleus.

Tyndarida.

Iason.

Iolcus.

ATALARICHVS, filius (Amalafunthæ, Himmelfueit.) Amalafunthæ, rex Gotthorum. Ἐρανοπλατῆς, ἢ Ἐρανόσοφ.

Diuitiæ cum prudentia et audacia.

Incommoda diuitiarum.

Regni recuperatio.

Attali uirtutes.

Oraculū Attalo maiori datum.

ATTALVS rex, frater Eumenis, cui nulla ad externum imperiū subsidia suppetebant (si iungas, ἔδεν τῶν ἐκπῆς: cui nihil rerum externarū suffragabatur) præter diuitias: quæ cum prudentia & audacia tractatæ, omnino quæuis conatum multum iuuant. Sine his aut, plerisq; malorum & interitus ex parte causa esse cōsueuerunt. Nā & inuidiā gignunt, & insidias, & ad perniciem corporis atq; animi uim magnā habēt: ac pauci animi sūt qui opulentia facultate hæc propulsare possunt. A thic ad nihil aliud instituit uti sumptibus, nisi ad (regiā munificentia) regni recuperationē, quo nihil mai⁹ aut pulchrius dici potest: ut qui eius instituti initiū duxerit nō modò à beneficentiā in amicos, & gratia: sed à bellicis etiā operib. Nā cū regnarit, & uixerit annos 72 & ex his 44 regnarit: modestissimè uixit, & honestissimè, cum uxore & liberis. Fidē erga omnes socios & amicos conseruauit, & his ipsis pulcherrimis operibus est immortalis: itaq; principatū firmavit, ut ad liberos & nepotes regnum propagaret. Hic Attalus imperio potitus, ingenij atq; animi sui specimē edidit, Ariarathe in regnum reducto.

ὅτι ἂν ἄλλῳ. Attalus Apolloniæ fili⁹, Asiæ rex, ita decessit, ut Pythiæ oraculū Attalo maiori redditum in eo completeretur, quod fuit huiusmodi: (gio, Bono animo es Tauricorne, potiēris honore re Et filiorum filij, sed horum filij non item.

ATARNEVS, oppidulum eregiōne Lesbi situm, unde Atarnites: uel, Atarna, oppidum intra Mysiam & Lydiā prope Lesbum, cuius ciuis Atarneus ut Vlysseus: foemineum, Atarnis.

ἄτημαρτυρῶν. Aristophanes in Auib. Homo instabilis, incertū quò uolitans.

ἄτη. Noxa, diabolus est aduersari⁹. Sophocles: Equidē nihil scio: sed me eius miseret, quāuis inimici, calamitosi tamē eò quod cum graui noxa conflictatur.

Inimico miserabilis.

ATTILA, Scytharum dux.

ATTIS, apud Phryges maximè colitur, ut famulus matris Deūm.

ἄτιμας. Attici ut tardi, & negligere occasiones soliti, perstringuntur.

ATTICA fides, & Atticus testis. De ijs qui fidem inuiolatam seruant.

ATTICAE literæ, id est antiquæ. nā ΧΧΙΙΙΙ elementorum grāmatica multo post apud Ionas inuenta traditur.

ATTICVS, episcopus Cōstātinopolitanus post Arfaciū *qui sub Chrysolomo procuratorē egit, genus duxit Sebastia, urbe Armeniæ. Ab adolescentulo in philosophia erudit⁹ est à monacho Macedonicæ sectæ. Qui aut tū Sebastia in philosophia excellēbant: ex Eustathij schola p̄dierāt: quē episcopū & ducem optimorū hui⁹ loci monachorū cognouimus. Sed cū ad uirilē ætatē peruenisset, ad catholicā Ecclesiā transiit. Et quia ingenio magis quā doctrina ualebat: ad res gerēdas fuit idoneus: ad insidias & faciendas & ppulsandas paratus. Moribus blandis, & beneuolentiā hominū ad se alliciētib. In sermonib. Ecclesiasticis mediocris: ut ij nec scriptiōe digni, nec planè indocti auditorib. uiderentur. Nā homo diligens, si quādo ociū dabatur, in celebrissimis Græcorū scriptorib. uersabat: quorū quia rudis esse putabatur, cū (ex horū scriptis aliquid proferebat.) de his diserebat: etiā doctos sæpè latebat. Dicebatur secū sentientib. bonus, aduersarijs formidabilis esse: facileq; cū uellet, terrorē incutere, & rursus benignum se præbere. Et hūc quidē talē fuisse tradūt.

Hic Atticus post liberalē institutionē, uerecūdus & prudēs fuit. Vnde factum, ut Ecclesiæ sub eo multū crescerēt. Nec enim domesticos fidei tantū in officio cōtinebat: sed & sectarios prudentia sua percellēbat: nec laceffendos illos ullo modo statuebat, sed terros rursus mitigabat. Ac ne doctrinæ quidē & eloquentiæ negligēs fuit: ut qui lectiōi ueterū noctes etiā impenderet. Quare nō *traducebatur à sōphistis sapiētiæ amatorib. in cōgressib. iucūd⁹ & grat⁹, apud tristes seuerus: oīa deniq; ut Apostolus præcipit, fiebat omnib. Senex oratiōes à se elaboratas memoriæ mādabat: quas p̄ cōcione haberet. Post aut, unā cū exercitiōe parta audacia: ex tēpore, & quidē splendidissimè docebat: & scriptiōne ualere iussa, ad exercitiōnē se contulit. Nec tamē tales erāt eius sermones, ut ab auditorib. magnifērēt, aut literis mādārēt.

ἀτιμας

137 ἀπμαζέλι.) Cornu uaccimulgus tauri fregit, armentum deserentis.
 ἀτιμότεροι.) In Orco Therfites nihil honore cedit alijs.

ATLAS, terram & cœlum gestare dicitur in fabulis: unde ferrei humeri illi tribuuntur. Prouerbum, *ἀτλας τὸν ἔργον ὑποδέξω*: Atlas cœlum suscepisti. In eos qui magnas res aggressi, in mala incidūt.

ATLANTICA maria, Occidentalis Oceanus, & Orientalis, & omnia maria in nauigabilia.

ἀρλομοι.) Sunt omnium animantium ignauissimi, timidis animis, fugę magis gnari.

ATOMA.) Sic nominarunt Gręci corpora partium expertia, uel quod nihil partiantur, uel ob paruitatē: ut quę nec sectionem nec diuisionem admittant. Sic uocāt tenuissima & minutissima corpora, quę in radijs solis per fenestras admittuntur, quę sursum deorsumq; agitari uidentur.

ἀτοπίας πλεον πρᾶγμα.) Res admiratione plena, uel, absurdissima.

ATOSSA, Cyri filia, Darij uxor.

ATRABATICA S. In festiuitatibus & triumphis, & legatis presentibus, induebant tunicas & chlamydas uarias ex auro & purpura, aut alias sumptuosas: in uulgaribus aut congressibus, pullo colore.

ἀτρέως ὄμματι.) Atrei oculi, id est acres & duri. Nā Atreus ex criminatione suspicatus, fratrem Thyestem habere cum Aërope uxore sua, filios Thyestis concisos & coctos patri epulandos apposuit: extremis membris puerorum tandem illatis, quo ille calamitatem suam intelligeret.

ἀτρέμητ.) Tauri promissa palearia, & ferreos Atlantidis humeros, & comam Herculis, grauemq; barbam, & Leontis oculos Milesij gigantis, nec Olympius Iupiter sine tremore uideret.

ἀτροφῆσαν ἐμαράθη.) Nutritione non admissa, emarcuit.

ἀτρωτ.) Ab huiusmodi affectibus magis inuulneratus permanfit, quam a ferro Ajax.

ἀτρωτ.) studio literarum, & indefessis laboribus incubendo, gloriam eorum qui & ingenio & ætate superiores erant, suo nomine obscurauit. Et: Iusticia omnia intuens, peruigil est natura, & diuina & indefessa. & Industria esse indefatigabili.

ἀπφία.) Sapiētem, expertem esse dicunt fastus. Aequę enim affectus est erga gloriam & contemptum.

ἀσιδδς.) Etiam catores & poetas olim fuisse modestos, & philosophorum ha-

bitu præditos, ex eo apparet, quod Agamemnon Clytemnestrę talem castigatorē reliquit: qui primò uirtutes mulierum commemorando, uirtutis in ea studium excitaret. Deinde cum in familiariconsuetudine iucundum se præberet, animum a prauis cogitationibus auocaret. Quapropter Aegisthus illam non prius corrupit, quam poetam occidisset. Demodocus autem Veneris & Martis congressum canit, non ob suauitatem, aut quod facinus illud approbet: sed ut illos in delicijs educatos, a prauis cupiditatibus deterreat (semper enim illis conuiuia & cithara cordi erant) & delectatione moribus eorum consentanea illos demulceat. Facit & Phemium canentem Senatui illorum. Sirenes item canunt Vlyssi, ea quibus maximè delectaretur, quęq; eius & ambitioni & scientię multiplici essent consentanea: dicuntq; quicquid suos cantus audierit, eum & cum delectatione recedere, & doctiorem.

AVGARVS, uel Agbarus, uel Abgarus, Edeffę rex, temporibus Traiani Imperatoris, cui illuc profecto munera obtulit.

AVGEAS, Atheniensis Comicus, medię comędię. Ex fabulis eius sunt, Agrestis, Purpura, Bis accusatus.

ἀγροειδης.) Illud etiam ex eo se audisse referebat Isidorus, habere animum aliquid in se iubaris instar, quod uehiculū dicatur, astrorum simile atq; æternū. Idq; alios intra caput, alios in dextro humero conclusum habere: id quod nemo aliorum tradidit.

AVGVSTVS Cęsar, Octavianus & Sebastus cognomine, de sua uita & rebus gestis libros scripsit XIII: & Aiacę atq; Achillę, tragędias. Huic cum uisum esset numerare oēs Romani imperij incolas, ut sciret quanta esset multitudo: reperit myriades CCCX.M. & XIII uiros.

AVGVSTVS Cęsar, nepos Iulij ex sorore, a quo & mensis Augustus nomen habet. Dicuntur autem augusta, preciosa, magna, insignia. Nam sub eo IESVS CHRISTVS, Deus & seruator noster, carnem assumpsit a sancta Deipara & semper uirgine Maria.

AVGVSTALE appellatum est, quod Idibus Octobris prouinciarum præfides, & ministri Augustales, in Augustali (largiebantur) saltabant, uelut in foro rerum uenaliū, in honorem Tiberij. Eum locum sic appellabant ab Augusto. Collocauit & magnus Constantinus in aprico Daphnes,

Poeta loco philosophi apud Clytemnestram relictus.

Demodocus.

Phemius, Sirenes.

Iubaris instar aliquid uel in capite, uel in brachio.

IESVS CHRISTVS.

phnes, statuam suae matris: unde locum Augustale appellavit. Augusto Caesare mortuo, Tiberius & Drusus in funere praecesserunt, cadaver prorsus non attingentes (id enim nefas erat principibus) testamentum vero eius uirgines Vestales asseruabant.

Oraculum de Christo. Augustus Caesar, re diuina facta, percontabatur Pythiam, quis post se regnaturus esset? Cui illa respondit:

Puer Hebraeus iubet me, dijs beatis imperans, Hanc eadem relinquere, & in Orcum redire: Iam abito tacitus ab aris nostris.

Ara Augusti.

Augustus autem ab oraculo reuersus, in Capitolio aram crexit, Romanisque literis inscripsit, HAEC ARA EST PRIMOGENITI DEI.

AVDENAEVVS, Ianuarius a Macedonibus dicitur.

AVDOD, Iudex Israelis, qui hostium duobus buri uno die occidit.

αυδινεταμ.) ο φθον αυδινετο, τον δε γε κυδος αεζοι. Tabidus intereat LIVOR, tua GLORIA crescat.

αυδινε λιθ.) Auæni lapis, seu siccitatis, Athenis fuit. De mortuis autem & rebus nihili dicitur, eo quod mortui sicci sunt.

αυεις.) Zeno Cittieus schola exiens impedit, digito pedis uulnerato. Manu igitur percussa terra, illud ex Niobe ait: *ερχομαι, τι με αυεις;* Venio, quid me uocas? statimque suppresso spiritu decessit, anno ætatis XC. uel, ut alij tradunt, LVIII, egrotauit nunquam.

αυλωας.) Cum sol nunc solus omnem humiditatem consumat: quid mali non perpetiemur, si uxore ducta, filium sui similem genuerit?

Romanorum caedes in regno Mithridatis.

αυθουης.) Mithridates mandauit, ut Romani tollerentur: misitque literas ad urbes, regio sigillo munita: iussitque uno die mandata exequi, ne qui, re praecognita, sibi cauerent. Ut enim Romani omnes occiderentur, edixit, & premia non ipsis tantum interfectores, sed & populis apud quos caederentur, pro numero caesorum proposuit: contraque magnas poenas comminatus est ijs, qui illis pepercissent.

Ignis reuerentia.

αυθι.) Persa sum, parentibus Persicis natus. Persa ne indigena? Sic domine. Ignem autem inquinare, est nobis saeva morte acerbior.

AVLAEA. Polybius: Haec omnia rex per aulaeum audiens, ridebat.

AVLAE. Nauale Ciliciae, prope Tarsum, cuius incolae Aulæotæ.

αυλητης βιον ζυω.) Tibicinis uitam agere.

De ijs qui ex alieno uiuunt: eo quod tibicines sacrificantibus obseruatis, immunes degunt.

AVLIS, urbs Boeotiae, est regione Chalcidis: in qua Graeci conuenerunt.

AVLVVS Posthumius, familiae quidem & gentis praecipuae fuit: sed suapte natura garrulus & loquax, & insigni nequicia. Graecam institutionem & linguam a puero expetiuit, in eaque re multus fuit, ac potius immodicus: ut iam propter illud, etiam natu maioribus, & summa praeditis autoritate Romanis, Graecitas inuisa esset. Denique poema scripsit, & historiam rerum instituit, cuius in Prooemio ueniam petit a lectoribus, si Romanus homo Graecam dictionem non assequatur, nec dispositionem conuenientem obseruet. Quod est magnarum ineptiarum argumentum: perinde ac si pugil aut quinquecicio, nomine suo in gymnasticis ludis dato, in stadium progressus, cum pugnandum esset, ueniam a spectatoribus peteret, si labores & plagas ferre non posset. Perspicuum enim est, talem hominem ridiculum fore, statimque daturum poenas. Quod ipsum cauere decebat etiam istos historiographos, ne quid contra decorum auderent. Fuit & uoluptatis & laboris amator.

AVXENTIVS Mopsuestiae episcopus, ex ijs qui confessores nominantur, homo illustris in exercitu Licinij imperatoris, & est scribarum numero, quos notarios Romani uocant. Confessionis genus huiusmodi fuit. Erat in quadam palatii aula fons aquae, & in eo Bacchi statua, & uitis ampla, totum complexa locum, atque inumbrans. Quod cum Licinius, per causam delectationis, uenisset, Auxentio & alijs multis est comitatu sequentibus: uitem intuens, uiam magnam & maturam est palmitibus dependentem nidit, eamque Auxentium rescare iussit. At ille statim femori appeso pugio stricto, rescuit, nihil suspicans. Licinius autem: Ponito, inquit, uiam ad Bacchi pedes. At ille: Absit, Imperator: Christianus enim sum. Tu ille: Igitur apage te, relicta militia. alterum enim facias, necesse est. At hic nihil cunctatus, & zonam soluit, & statim alacer palatio excessit. Ephori autem aliquanto post, eum Mopsuestiae episcopum crearunt. Frater eius iunior Theodorus fuit, Athenis eruditus, cui & ipsi tandem Tarsensis ecclesiae episcopatus contigit. nam a etius cum antehac ipse Eudoxium ipsum, & alios magni precij homi-

hominēs docuisset, posteaquam Euno-
mium ad docendi munus promouerat,
plerunq; suo loco ad docēdos alios illo
utebatur, eos præsertim qui perfectiorē
doctrinā requirebant. Nā ille quidē prin-
cipijs tradēdis insignis erat: hic uerō ijs-
dem elaborandis, & perspicuē simul &
magnificē explicādis longē præstātor.

αὐξή.) Non concedendū eis esse, ut ad
magnā potentiam extollātur: sed incre-
menta eorum summa, ui prohibenda.

αὐξέσθαι.) Augeri, propriē de animatis,
& partes habentibus dicitur: nō, si lapi-
des lapidibus, grana granis cumules.

AVRELIANVS Imperator, in re mili-
tari exercitatissim⁹, animo indomito,
& ad crudelitātē pron⁹, multos illustres
ciues à Zenobia conuictos, occidit, ho-
mo sātius, & sanguinarius: & dux magis
necessarius, q̄ optabilis impator, omni
tēpore difficilis & inaccessus, ut nec do-
mestico sanguini pepercerit. Nā filij uxō
rem indicta causa occidit. Militariū autē
ordinum & euandæ ac dissolutæ disci-
plinæ strenuus instaurator fuit.

AVSONIVS sophista, qui epistolas
& alia quædam ad Nonnum scripsit.

Ausonius Pontus, mare Siculum, ab
Ausone Vlyssis & Calypsonis filio, qui
ibi regnauit.

AVSONES REGES, ab audēdo o-
mnia: quò mandatis eorum satisfiat.

αὐστῆρος.) Austeros esse dicunt omnes
sapientes & bonos, quòd nec ipsi ad gra-
tiam loquātur, neq; blanditias aliorum
admittant. Atq; etiam aliū esse auste-
rum, qui perinde dicatur atq; austerum
uinum, quo quidem in medicamentis
urantur, in conuiujs non item.

αὐτῆρα γὰρ.) Comprehensum in car-
cerem duci iubet, ne in castra reuersus,
ta nunciaret ipse, quæ utilius cælarētur.

αὐτῆρα κεία.) Polybius: Vir laude & ad-
miratione dignus, præsertim ob frugali-
tatem uitæ, & continentiam, quæ innata
quædam illi philosophia fuit, multis ex-
perimentis comprobata.

αὐτῆς ἀμάλαις.) Cum ipsis manipulis.
De ijs qui fundit⁹ pereunt.

αὐτῆρα.) ijsdem & milites, & remiges.

αὐτῆ ἡμέρα.) Hic est dies, quē fecit Do-
minus: hoc est dominicū Pascha, 25 Mar-
tij. Si igif tertio die resurrexit Christus,
ut ipse dixit (oportere filiū hominis oc-
cidi, & tertio die resurgere) quamobrē
octauus dicitur dies Dominicus? Tertio
dicitur à supplicio & cruce: octauus ab

opificio & resurrectione. Principiū enim
huius aspectabilis mundi eo fuit, & ue-
rium lumen, Christus, eo resurrexit.

αὐτῆ γε χερσῶν ἐστὶν ἀνδρῶν ἡ νόσος.) Hic bo-
norum uirorum morbus est. De ijs qui
probri loco aliquid commemorant de
quopiam, quod est laudandum.

*αὐτῆ κάμινος, αὐτῆς εἴλκυσε καπνὸς ἢ τρο-
χός.*) Ipse caminus, ipse traxit fumus siue
rota. De ijs qui consimilia peragunt.

αὐτῆ μὲν ἡ μήρη μῦθος ἐδέν ἐσπασεν.) Hoc qui-
dem filum nihil attraxit. De ijs prouer-
bium dicitur, qui nihil impetrant. Meta-
phora sumpta à piscatoribus.

αὐτῆ νῦν ἡ σοφία ζῆ.) Ipsa nunc sapien-
tia uiuit. De quodam uiro celebri.

αὐτῆ νῦν ἀθῆναι ἡ μῦθος.) Ipsa nūc florēt Mu-
sa. * Simile priori, & de magis politico.

*αὐτῆ καὶ καὶ φυτὰ δῆλα, ἀ μέλι καὶ κάρπυ ἐσ-
σται.*) Statim & plantæ conspicuæ sunt,
fructum laturæ. De ijs qui à primo initio
ad bonum finem tendunt.

αὐτῆ.) Ipsum in cōpositione philoso-
phi dixerunt, quod propriē diceretur, &
ideam per id exprimebāt: ut cūm *αὐτοάν-
θρωπον*, id est, ipsum hominem dicebant.

αὐτῆ ἀπλότης.) Rex moribus erat simpli-
cissimis, ac potius ipsa simplicitas, & ta-
cens quædam æquitas: ad largiendū pro-
pēsus & incitatus: in rebus gerēdis gra-
uis atq; industrius.

αὐτῆ δαξὶ τρόπος.) Aristophanes: Inge-
nia uestra ueritus, & mordaces mores.

αὐτῆ δείξει.) Res ipsa monstrabit. Pro-
uerbium.

AVTOCLIDES: Cedonides, & Ther-
sader, ut magni pædicōes, pstringebant.

AVTOCRATES, Comicus antiquus,
Athaniensis. Ex fabulis eius sunt, Tym-
panistæ. Scripsit & tragœdias multas.

αὐτοκλίονα.) Sic ab inimicis ministra cæ-
dis mittebātur donā, p̄ speciē beneficij,
ui letali prædita. De Aiace & Hectore.

AVTOLYCVS Arcopagita, qui cum
Chæronensi bello domesticos suos ab-
legasset, deprehensus, & à iudicibus con-
demnatus est.

αὐτὸν κέκρυκας τὸν βατῆρα τῆς Ἰύρας.) I-
psum ianuæ limen pulsaisti. De ijs qui ue-
ritatem dicunt.

αὐτοπαθῶς.) Is cū interrogaret, singulo-
rū rationē reddebat: sed q̄stioes nō spō-
tē & fortiter sustinebat. Et, Hannibali, cū
uideret simul & grauius & uerē locut⁹,
fides habita est. Et, Antioch⁹, cū Hānibal
studiosē & uerē cōtra Romanos dixisse
uideret: priorē ab eo suspitionē amouit.

Hostilia dona
na.

αὐτὸν ἐτρέφω, κύναις τρέφεις.) Cum te ipsum non alas, canes alis. De inopibus, qui se alios alere uelle pollicentur.

Ipsa, de corpore.

αὐτὸς.) Ipse, de corpore dicitur. Distinguunt enim animas & corpora. Homerus: Multas egregias animas. Sequitur: Ipsos uerò lacerados. & Aristophanes: Mens quidem foris est: ipse uerò intus ascendens facit tragœdias.

αὐτὸς αὐτὸν αὐλαί.) Ipse se canit. De ijs, qui in rebus gerendis demonstrant, quales sint.

αὐτὸς γὰρ εὖρε τὴν κακὴν τὴν πητύαν.) Ipse mali fontem reperit. De ijs qui sibi mala accersunt.

Diuina auctoritatis similitudo.

αὐτὸς ἔφα.) Prouerbiale, à Pythagora philosopho ad uitam translatum. Is enim ut orationi suae & uitae, auctoritatem conciliaret, in congressibus aiebat, Ipse dixit: hoc est, Non meus, sed Dei sermo est.

αὐτὸς τινὼν δρῶν, εἶπα τὰς θεὰς κάλει.) Ipse nunc aliquid agito, deinde deos in uoca. Prouerbiū simile isti, σὺν ἠθλῶν καὶ χεῖρα κίνει, Cum Minerua & manum moue: non debere nos opis diuinæ fiducia sedere ignauos. Usurpatur de mulieribus, ijs praesertim, quibus aliquid operis faciendum est.

αὐτὸς ἔρχεται.) Qui in hac uita uult ætatem sanctè agere: is sui iuris esse uult, & suum agere negocium.

αὐτὸς ἔρχεται.) Ipsissimus. Comico ioco dicitur. Nam infinita nomina interdi non possunt. Quod si pronomen pro substantia ponitur: incrementum, ut aliæ partes, non admittit.

αὐτὸς ἔρχεται.) Polybius. Hæc prudentiæ Romanorum gratia dicta sint, & eorum uacordiae, qui exterorum consensum negligentes, satis in suis copijs presidij sibi esse putant.

αὐτὸς ἔρχεται.) Aelianus: Romani nec successum contra leges, nec uictoriam partam, cuius non particeps fuisset magistratus, probabant ne quicquam temerè populus ageret. Et, Se magnis de rebus esse missum, quæ obiter & temere confici nullo modo possent.

Indigenæ.

αὐτὸς ἔρχεται.) Athenienses, indigenæ dicitur: siue quod terram ignauam primi coluerunt, siue quod non fuerunt aduenæ. Indigenæ uocabantur & Arcades, & Aeginetæ, & Thebani. Erichthonium & Vulcanum è terra exitisse ferunt.

Terræ filij.

αὐτὸς ἔρχεται.) Aristophanes: Paphlago decipi non potest. ipse enim omnia perspicit. nam alterum crus Pyli, alterum in concione habet. Cum autem eius passus tantum distent: haud dubiè est anus

Cleonis importunitas.

inter Chaones.

αὐτὸς ταλάροις ἐδίεις τὸν τυρόν.) Cū ipse calathis caseo uesceris.

αὐχίμα.) Neque de fastu, quo nunc uentur, quicquam remittent ultro: neque potestatem tibi dabunt, quicquid è re ipsorum esse censueris, agendi. & E quo splendore & fastigio primo, ad qualem finem & animi deiectionem peruenit?

αὐφάνης.) Cum meridies tum esset: omnia erant nocte obscuriora.

αὐφάνης ἔστια.) Obscuræ opes dicuntur, quæ sunt in nummis, mancipijs & uasis: apertæ, quæ in ædibus & fundis. Sic Lysias.

APHAREVS, Atheniensis orator, filius Hippiae sophistæ & Plathanes, priuignus Isocratis oratoris, cuius filius putabatur. Floruit Olympiade xcv, quo tempore & Plato.

αὐφαναθήσομαι.) Aristophanes: Alienam metit spicas, easque ligno alligatas siccet, ut uendat: hoc est, Cleon alieno labore, Demosthenis scilicet, partam gloriam ad Sphacteriam, uerbis in se transfouet.

αὐφωροτέροις.) Neque enim cum imbecillus sit, diuini & recti iudicij memora nouit.

αὐφειδρία.) Heraiscus cum impuram mulierem loquentem audiebat, statim dolebat caput: eoque argumento eam mentis laborare intelligebat.

αὐφαιρέειν κροκίδα.) Tollere fila. De ijs qui faciunt omnia per adulationem.

αὐφαιρέμα.) Cum potestas sanam mentem ademisset.

αὐφελές.) Clamitat ille barbarum sanè quiddam, & simplex, sed utile tamen: prius fugandas esse apes, actum per ocium auferendum esse mel.

αὐφέλεια.) Damascius ait: Isidorum unam cum simplicitate ueritatem etiam supra modum amasse, atque probasse: adeo ut palam eloqueretur amplius quam necesse esset, & nihil prorsus in se haberet simulatum.

αὐφέλεια. μισῶ τὴν ἀφελῆ, μισῶ τὴν σὺφροσύνην.) Odi simplicem, odi nimis modestam.

αὐφέντες τὴν ὑπέραν, τὸν πῶδα διώκοντες.) Omissa fune pedem persequuntur. De ijs qui necessarijs praetermissis, superuacanea pluris faciunt. ὑπέραν sunt funes nautici, quibus antennarum cornua traducuntur.

αὐφέντες, funes qui infra uelum continent.

αὐφέντες τὸν βαλκιδῶν.) Emitte carceribus me & istum.

αὐφέντα.) Locus Athenis, ubi classis Xerxis cladem accepit, propter portuum incommoditatem. Unde Boream Atheniensium adiutorem perhibet, nam Apollo eos

165
eos cognato uento sacrificare iusserat. Cognatus autē eis esse dicitur, propter Orithyiam.

ἀφειδήσας.) Agathias: Hic, quippe adolescentēs, quīq; animi impetus nondū prorsus inhibere & cohercere posset, sed cupiditati gloriæ ultra modū indulgeret, ac plus quā̄m prouidentie constantiæq; tribueret, hostes inuadebat.

ἀφιζομαι.) Aelianus. In somnis uidit sibi effodi oculos, & supplicans ut excæcatio differretur dixit, se biduo post uenturum: nec sefellit. Nam post tot dies interfectus est.

κινήσω τὴν ἀφ' ἱερᾶς.) Mouebo talū q̄ est in sacra linea: Ad incitas mihi res redijt. In ludo talario linea est, quæ sacra dicitur.

ἀφιλότιμος.) Nemo erat adeo socors & iners, quin conspecto Mose, percelleret dignitate formæ illius.

ἀφιδρύματι.) Statim natu maximi ciuitatis aderant supplices, uetustissima deorum simulacra gestantes.

Aphthartodocetes.) Sic secta quædam appellatur, ab opinione immortalitatis: siue, quod nullā corruptionem esse sentirēt.

ὁ ἀφθῆς σὶ λελάληκεν.) Aphthas tibi locutus est. Prouerbiū. Fuit Aphthas uates quidam. Aphthas etiā Bacchus dicitur.

APHTHONIUS sophista, scripsit in Hermogenis rhetoricā p̄ gymnasmata.

APHVSIA, insula quædam, in qua exularunt D. Theophanes poeta, & frater eius Theodorus, cognomēto Scriptus siue pictus, uterq; confessor.

ἄφθιλαι ἀνθρώπων ἀφρασύες.) Misera hominum incogitantia.

AFRICANVS (cognomēto Sextus) Sextus dictus, philosophus Afer, qui Celos descripsit libris XXXIII. Sunt autē physica quædam, è sermonibus & incantamentis, & scriptis quibusdā characteribus, constātia, remedia & alios effectus pollicentia. Cōtra hunc scripsit Origenes de libello Susannæ, qui extat in Daniele.

Africanus: Carthago, quæ & Africa & Bursa dicitur, post primam edificationem finitimis Afris annos DCC dominata, euersa est à Scipione Africano: qui cum id cognomē ab auo hæreditarium haberet, tum suapte uirtute & similitudine rerum gestarum id consecutus est.

ἀφροδίτη ὁ ὄρκος ὅτι ἐμπόριμος.) Iusurandum Venereum non est noxale. De ijs qui ob amorem sæpe peierant.

ἀφροδίτη.) Venus. Huius simulacrum fingunt pectinem ferens. Accidit enim

aliquādo, ut Romanæ mulieres pruriginē pestilenti laborarēt; & cū omnes raderentur, nulli eis usui pectines fuerūt. Sed uotis Veneri nūcupatis, receptisq; capillis, eā statua honorarūt, pectinē ferente: & barbata, q̄ & mascula & fœmina habeat instrumēta, quippe omnis generationis præses. Ac à lūbis quidē, & supernè uirū dicūt, cætera fœminā. Fingunt & equo insidentem: q̄ Aeneas filius eius, cum usq; ad occasum nauigasset, equo cōscenso tali statua matrē sit ueneratus.

Venus barbata.

Venus equestris.

AFRI, nomen gentis, Carthaginenses: ab Afro Libyæ rege, filio Saturni, Philyra nati.

APHYAE, duarum sororum meretricum nomina apud Hyperidem.

ἀφύα ἐς τὸ πῦρ.) Apua in ignē. Prouerbiū, de ijs quorū finis est celerrimus, nam aphyā citissimè coquitur.

ὅτι Νικημήδει.) Cum Nicomedes Bithyniæ rex apuam desiderasset: Apicius, delicat⁹ ille, pisciculū eū imitat⁹, apposuit p̄ aphyis. Apparatio autē huiusmodi fuit. Gōgylidē (rapū) fœminā in longa & tenuia frustra dissecuit, faciē aphyæ imitat⁹: affusoq; feruētī oleo, & sale addito, ac pauperib. inspis, appetitū regis sedauit.

Rapum pro p̄se.

ἀφ' ὕψηλῆ μὲ καταγελαῖς.) E sublimi derides me: id est, p̄sus cōtēnis. Trāslatio ab ijs, qui è superiore loco uerba faciūt.

A CHAZ, rex Hierosolymorū, argentū quod in thesauris habebat, misit Theglaphalafari, Assyriorū regi, petēs defensionē cōtra Syros & Israelitas. Itaq; ille Damascus obsedit: ubi cū eo cōgressus Achaz, arā spectauit magna cū delectatione: cuius exemplū Hierosolyma ad Vriā sacerdotē misit, iussitq; similit̄ ibi quoq; extrui. Reuersus, in ea Syrorū dijs immolauit, clauso Dei tēplo. Huic in regno successit filius Ezechias, Rabua Zachariæ filia natus, religiosissimus omnium.

Ara Syriaca.

A CHAIA, Græcia. Mummius Consul aduersus Corinthios missus, Metello uictoriam in manibus habenti eripuit: & Achæos iam fatigatos, circa Isthmū aggressus, debellauit: Corintho totius Græciæ tum principe urbe, primo impetu capta. Qua de causa etiam nunc Achaiam Romani Græciam dicere uidentur: subactæ genti, tū Græciæ præsidi, totius regionis nomine indito.

Mummius Metellus.

Corinthios.

ἀχαϊκὸν βέλος.) Achaiicū telū. De ijs q̄ sagaciter iaculāt. nā Achæi sūdiores tela in oppugnationib. solertissimè cōijciūt.

A CHANE mēsurā est Persica, quem admo-

admodum Artabe Aegyptiaca. Capiebat autem, ut tradit Aristoteles, medimnos Atticos XLV. Alij dicunt fuisse cistam, in qua missi ad spectacula, comectum reponerent.

ACHAEA, Ceres, à sonitu cymbalorum & tympanorum, in quærenda Proserpina: aut à dolore.

ACHAEVS, Syracusanus, tragicus iunior, scripsit tragœdias X.

Achæus Pythodori, siue Pythodori filius, Eretriensis, tragicus, natus LXXIIII Olympiade, fabulas edidit XLIIII: alij XXX dicunt, alij XXIIII. uicit unâ, paulò iunior Sophocle. Communiter autem artem ostentabant cum Euripide, ab LXXXIII Olympiade.

ACHERVIA palus apud Inferos, quam traiciunt mortui. Numulus quem portitori dant, * Danace uocatur.

ACHERON, fluuius apud Inferos fabulosus: eo quòd doloribus fluat. Aristophanes in Ranis, Bacchum territorus: Acherontius, inquit, scopulus, cruore stillans.

Acheron, locus in medio uniuersi, in quo aqua & exhauritur, & absorbetur, usq; ad paludem uniuersi: tenebrosus, & lucis expers: purgatorio similis, & non supplicio, abstergens & purgans peccata hominum.

ἀχλὺς.) Aristophanes in Amphiarao: Morbo coactus, an amicorum inopia? νόσῳ βιασθεῖς, ἢ φίλων ἀχλὺς;

ACHIAS propheta, temporibus Ieroboami, regis Hebræorum: cuius filius cum ægrotaret, uxorem suam, mutato habitu, ad Achiam misit, de ualitudine filij quæsituram. Cum autem ad eum iam senio cæcutiētem ingressura esset, Deus uati apparet, ac utrūq; indicat: cum Ieroboami uxore adesse: tum quid illi respondendum esset. Quæ cum ut peregrina accederet, exclamat ille: Ingredere mulier, quid te dissimulas? Deum enim nō fallis. Redi ergo ad maritum. Hæc dicit Dominus: Quoniam ego te magnū è paruo & nullo effeci, & regnum, à Dauidica familia auulsum, tibi cōtuli: tu uerò immemor horum, relicto mei cultu, deos conflates colis: te rursus destrua, & omne tuum genus euertā, efficiamq; canibus & uolucris cibū. Huius supplicij & populus erit particeps, qui terra bona expulsus, ultra Euphratem dispergetur, quòd tuam impietatem secutus est. Filium uerò tuum reperies mor-

Ingratos pu-
nit Deus.

tuum. itaq; accidit.

ACHILLES Statius, Alexādrinus, qui de Leucippe & Clitophōte scripsit, & alia amatoria libris VIII: tandem factus est Christianus, & episcopus. Scripsit & de Sphæra, & Etymologia, & Historiam miscellaneam, in qua multorum magnorum & admirabilium uirorum meminit.

ἀχιλλεύς (εὐχὴ.) Achilleum uotū. *ἀχιλλεύς* (ποθὴ ἐξ επαύσιος ἀχαιῶν, Certè olim Græcis erit exoptatus Achilles.

Camillus Romanorū dux Achilleum uotum fecit, ut Romani aliquando Camillum desiderarent: eiusq; non multo post reus est factus. Nam cum Galli urbem tenerent, plebs ad Camillum confugit, eumq; rursus dictatorem dixit: ut in Gallica historia perscriptum est.

ἀχρὸφόρον.) Prouerbiū, ἐς σὸν αἰ ἀχρὸν ἐδ' ἐκατὸν ἀργύριοι. Quos ne C quidē Aegyptij baiuli sustulerint. Sæpè fit Aegyptiorū mentio, ut qui sarcinas ferre con-

sueuerint. *ἀχ* (εὐχὴ.) Dolor silentium ferens: facies iste luctus. nemo enim est, quem mala non opprimere soleant.

ἀχρὰς.) Thrasybulus, Lacedæmoniorum legatis refragaturus, qui fœdus petebant, largitione corruptus, se ex syluestrium pyrorum esu in rauim incidisse simulans, tacuit.

ἀχρὰδῆς.) Achradus, Atticæ municipium: cuius municeps Achradusius.

ἀχρὰδινῆ.) Achradine, insula urbē continens: quam oppugnauit * Marcus Romanorū prætor. Sed & Achradine pars est Syracusarum. Charax eam & regionē & insulam uocat. Gentile est Achradinæus, & Achradinus.

ἀχραιογελως αἰθρῶπ (εὐχὴ.) Homo ob res inutiles & nihili ridens atq; gaudens.

ἀχρησα.) Prouerbiū, ἐς ἀχρησα μὴ αἰαλίσκεν: In res inutiles sumptus ne conijcito. Ne beneficias seni, ne puero inuido: Ne loquaci mulierculæ, ne infanti, ne uicini cani, ne garrulo remigi: Neque in saltatricula domū insilito, ne illis rebus inhiās, malo à meretricula ictus, de gloria deturberis: Neq; parentes senio confectos, à quibus instar pulli gallinæ nutrius es, plagarum puerilis ætatis memor, iapetos, hoc est fatuos & delirios appelles: ut uerecundiæ statuatam expleas.

ἀχρηστία.) Appianus: Horatius, cū pedibus uti non posset, consulatu excidit, quòd

¶ nec dōi nec militiae utilis esse posset. ἀγχι κέρει ἀνάλειπτο ἢ φέναξ.) Vsq; ad fastidium fatuus, aut fallax. Prouerbiū.

ACHRYLIS, Phrygia. ἀψίνο.) Cōstantem decet esse erga amicos, & nusquā fastidiosum. Et, Gna- rus fastidij Numidarum & leuitatis ad- uersus homines.

APSINES, celeberrimus sophista Atheni- ensis, Onasimi sophistae pater: cuius fi- lius alter Apfines fuit.

Apfines Gadareus sophista, à Pane, ut tradunt, satus Smyrnae, discipulus fuit Heraclidis Lycij, deinde Basilici: consu- larem dignitatem adeptus.

APSINTHOS, urbs Thraciae, cuius regio Apfynthis.

ABSINTHIUM herbam quidā è Co- micis Apfynthium uocant: quod nemo scilicet eam bibere sustineat.

ABSYRTVS, Prusaensis & Nicome- diensis miles, qui sub imperatore Con- stantino in Scythia iuxta Istrum milita- uit. Medicinam equorum scripsit, & phy- sicum librum de Veterinis. Scripsit & Ci- mon Atheniensis praclarum librum de Inspectione equorum.

B L I T E R A.

B A A L, Tyrionum deus. βαβαρακεῖ.) Barbarica uox est. Assentitur autem Barbaricus deus. nam uoces nihil significantes, sunt uice as- sensionis.

βαβαί μύξ.) Papae Myxus. De glo- riantibus, & magna iactantibus. Fuit e- nim Myxus quidam Dianae sacerdos, ur- banus & gloriosus.

B A B R I A S, seu Babrius, fabulas Aesopi uersib. choriambicis exposuit libris X.

B A B Y L A S, episcopus Antiochenus, qui uel Numeriano uel Decio, fato quo- dam, ecclesiam refertam ingredi studen- ti, pro foribus stans, obstitit: se pro uirili daturum operam profitēs, ne lupus gre- gem inuaderet. Ac ille quidē statim ab ingressu repulsus est, siue quod populi motum timeret, siue quod alioqui con- siliū mutasset. Sed cū episcopi aduer- sationem iniquo animo ferret, in pala- tium reuersus, hominē ad se accersit: ac primū se templi aditu exclusum expo- stulat. Deinde, si id crimen cōdonari sibi uelit, de monibus eum sacrificare iubet. At hic & crimen defendit, & conditio- nem respuit: quod & pastoris munus sit, omni studio gregē defendere: & nequa- quam committēdum, ut uero Deo de-

serto, falsi nominis dijs & perniciosis de- monibus immolaret. Quem cū Impera- tor refragari uideret, cathenis & pedicis uinctum, ad supplicium capitis abduci iu- bet. Hic uerò dū ad mortē ducitur, haec Psalms uerba canit: Reuertere anima mea ad requiem tuā, quia Dominus tibi benefecit. Ferūt etiā tres pueros fratres, admōdū adolescentulos, illius cōsuetu- dine utentes, unā abreptos ab Imperato- re. Qui cū & ipsi, quamuis omni ui adhi- bita, sacrificare recusarent: & ipsi occidi sint iussi. Eos ad carnificinae locū perdu- ctos, Babylas ante se gladio admouit: ne quis eorū pterritus, mortē detrectaret. Quibus dū capita praeciduntur, Ecce, in- quit, ego & filioli, quos mihi dedit Deus. Deinde & ipse collo percussori porrecto, mādauit ijs qui cadauer eius collecturi erāt, ut cathenas & pedicas unā secū se- pelirēt: Vt, inquit, haec iacēt mihi sint orna- mēto. Ac, ut aiūt, etiā nūc cū eo sita sūt.

B A G A D O L O N I A, Cappadociae pars, uersus austrum.

B A G O A S, eunuchi nomen. βαδισία.) Eundem mihi est, quod me Sapientia & Deus ducit.

βάθος.) Profunditas phalangis est, quae quid frontem sequitur, & ordo à primo pilo usq; ad eum qui claudit agmen.

βάβρα.) Cum nuper admodum nacti cauponam, eius subsellia ornarent, & pa- uimentū uerterent, nūc chlamydas pre- textas induūt, easq; aureis fibulis astrin- gunt, & sigillis aureis uinciunt digitos.

βαθύπληκτον είναι τὸ λαφειαν ἄρπυιον.) Prædiuitem esse Laphriam (ceruinam) Dianam.

βαθύπαιτα.) Aelianus. Cum serenū es- set, solq; splenderet: subitò & improuisò concurrisse nubes quàm densissimas, & maximum imbrem erupisse.

βακάνθη, καὶ βακαντικός.) Bachantus, scholasticus suo negotio non intentus; uel, homo ociosus.

βαθυγνώμων.) Profundi ingenij homi- nes, & occulti animi, Rufinus & Gildo, Theodosij imperatoris procuratores.

βακκαῖοι.) Vaccæi, gens Hispanica. βάκηνλ.) Bacelum esse, id est eu- nuchum: Prouerbiū, in dissolutos & effematos, cuiusmodi sunt castrati.

B A C I S, epithetum Pisistrati. Fuit au- tem uates. Philetas Ephesus tres fuisse scribit Bacidas: unum ex Eleone Bœo- tiae, alterum Atheniensem, tertium Arca- dem ex urbe Aphyæ: qui & Cydas & Ale-

Babylae cō- stantia.

“

“

Tres pueri.

“

“

“

“

“

“

“

“

“

Cathenas or- namenta.

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“